

Pražská vysoká škola psychosociálních studií

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

2024

VANESSA VELECHOVSKÁ

Pražská vysoká škola psychosociálních studií

Specifika recidiv sexuálních deviantů.

Vanessa Velechovská

Bakalářská práce

Studijní program: Psychologie

vedoucí práce: doc. PhDr. Jan Kožnar, CSc.

Praha 2024

Prague College of psychosocial studies

Specifics of sexual deviant recidivism.

Vanessa Velechovská

The Bachelor Thesis

The Bachelor Thesis Work Supervisor: doc. PhDr. Jan Kožnar, CSc.

Praha 2024

Prohlášení:

1. Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracovala samostatně a výhradně s použitím citovaných pramenů, literatury a dalších odborných zdrojů.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita v rámci jiného vysokoškolského studia či k získání jiného nebo stejného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne

Podpis

Poděkování:

Ráda bych poděkovala svému vedoucímu práce, doc. PhDr. Janu Kožnarovi, CSc., za cenné připomínky při zpracování mé bakalářské práce a za pomoc s realizací výzkumného šetření. Zároveň bych chtěla poděkovat všem participantům výzkumu za jejich ochotu a otevřenost. Velké díky patří rovněž Mgr. Lucii Vackové, Ph.D., za její praktické rady a poskytnutí podpory.

Anotace:

Tato bakalářská práce se zabývá problematikou recidiv sexuálních deviantů. Jejím cílem je identifikovat subjektivně pocíťovaná specifika těchto recidiv samotnými recidivisty. Práce je rozdělena na teoretickou a výzkumnou část. Teoretická část obsahuje vysvětlení pojmu sexuální deviace, klasifikaci a etiologii parafilí, metody diagnostiky, přístupy k léčbě a provedené výzkumy v této oblasti. Výzkumná část popisuje realizaci vlastního kvalitativního výzkumu, tedy sběr dat polostrukturovanými rozhovory, výzkumný cíl, metodu tematické analýzy, výzkumný vzorek a na závěr prezentuje výsledky.

Klíčová slova: Sexuální deviace – sexuální deviant – recidivita – recidiva – sexuologická léčba

Abstract:

This bachelor thesis deals with the issue of recidivism of sexual deviants. Its aim is to identify the subjectively felt specifics of these relapses by the recidivists themselves. The thesis is divided into theoretical and practical parts. The theoretical part includes an explanation of the concept of sexual deviance, classification and etiology of paraphilias, methods of diagnosis, treatment approaches and research conducted in this field. The research part describes the implementation of the actual qualitative research, i.e. data collection through semi-structured interviews, the research aim, the method of thematic analysis, the research sample and finally presents the results.

Key words: Sexual deviance - sexual deviant - recidivism - relapse - sexological treatment

Úvod.....	11
TEORETICKÁ ČÁST	13
1 Sexuální deviace	14
1.1 Deviace	14
1.2 Normalita sexuálního chování	14
1.3 Sexuálně deviantní chování	16
1.4 Vymezení pojmu sexuální deviace	16
1.5 Etiologie	17
1.6 Klasifikace.....	18
1.6.1 Deviace v aktivitě	19
1.6.2 Deviace v objektu	22
1.6.3 Polymorfní a kombinované sexuální deviace	23
1.7 Diagnostika.....	24
1.8 Sexuální delikvence.....	25
2 Léčba sexuálních deviací v české republice	26
2.1 Cíle léčby.....	27
2.2 Psychoterapie.....	27
2.3 Biologická léčba	28
2.4 Socioterapie	28
3 Výsledky terapie – recidivy	29
3.1 Prevence recidiv	30
3.2 Prediktory recidivity	30
3.3 Efektivita psychoterapie	32
3.4 Efektivita biologické léčby.....	33
3.5 Recidivita dle deviace.....	34
VÝZKUMNÁ ČÁST	35
4 Metodika výzkumu.....	36
4.1 Výzkumný cíl a výzkumná otázka.....	36
4.2 Výzkumná metoda.....	36
4.3 Výzkumný vzorek	38
4.4 Etické aspekty výzkumu	39
4.5 Reflexe vlastního předporozumění zkoumanému tématu	39
5 Výsledky výzkumného šetření.....	40
5.1 Před recidivou.....	41
5.1.1 Násilí v rodině.....	41
5.1.2 Kriminální historie.....	43
5.1.3 Nízká úroveň vzdělání	44
5.1.4 Přítomnost duševní poruchy	44
5.2 Během recidivy.....	45
5.2.1 Samota	47
5.2.2 Morální dilema.....	49

5.2.3	Neoptimální průběh léčby.....	51
5.2.4	Motivace k recidivě	56
5.2.5	Období recidivy	60
5.3	Po recidivě.....	63
5.3.1	Sebereflexe	65
5.3.2	Vlastní reakce na čin.....	67
5.3.3	Negativní reakce okolí	68
5.3.4	Motivace nerecidivovat.....	69
5.3.5	Strategie, jak nerecidivovat.....	72
6	Diskuse	77
	Závěr.....	79
	Seznam použité literatury.....	80
	Seznam příloh	84

Seznam tabulek

Tabulka č. 1	19
Tabulka č. 2	39
Tabulka č. 3	41
Tabulka č. 4	46
Tabulka č. 5	64

Seznam obrázků

Obrázek č. 1	40
--------------------	----

Úvod

Sexuálně motivované delikty jsou fenomén, kterého si je společnost vědoma již řadu let. Pachatelé těchto činů jsou členy společnosti odsuzováni, nazýváni hanlivými jmény a posíláni do věznic. Oběti těchto jedinců bývají mnohdy dlouhodobě, popř. nenávratně poškozeny a vyžadují odbornou péči pro překonání psychických nebo fyzických následků. Každý jediný případ deliktu sexuální povahy je individuální, páchaný jedinci z různých prostředí, s jinými motivy a s jinou historií. Mnohé tyto činy jsou páchany osobami sexuálně nedevariantními, ale naopak, mnohých se dopouští právě osoby, které, ať už si toho jsou vědomy nebo ne, trpí poruchou sexuální preference a vyžadují komplexní specializovanou péči, aby u nich bylo vůbec možné předejít recidivám, tedy opakování podobných událostí.

Pro tyto účely existují specializovaná oddělení, která jsou součástí několika psychiatrických nemocnic v České republice. Sexuálně deviantní jedinci jsou zde podrobováni sexuologické léčbě ve formě ústavní nebo ambulantní. Pacientům ochranného léčení ústavní formy je poskytována komplexní léčba, zahrnující biologickou léčbu, psychoterapii a socioterapii, která si klade si za cíl, mimo jiné, minimalizovat riziko recidivy. Cesta za tímto cílem je komplexní, jelikož každý pacient je individuální, s unikátním příběhem, osobností a motivy. Aby bylo možné těmto jedincům poskytnout co nejkvalitnější léčbu s co nejpříznivějšími výsledky (s co nejnižší mírou recidivy), považuji za nutné tento fenomén důkladně zkoumat. Již existují výzkumy, studující míru recidivy u sexuálních deviantů po ukončené léčbě, existují i studie predikčních faktorů recidivy, ale komplexnost této problematiky je tak rozsáhlá, že stále existuje prostor pro bádání a hledání nových podnětů. O oblast sexuálních deviací se hluboce zajímám. Delší dobu jsem stážovala na sexuologickém oddělení v pražských Bohnicích, stejně jako ve vazební věznici a ústavu pro výkon zabezpečovací detence, kde jsem s devianty byla pravidelně v blízkém kontaktu. Proto jsem si zvolila právě tuto problematiku jako téma své bakalářské práce. Můj výzkumný vzorek tvořilo sedm pacientů s diagnostikovanou sexuální deviací, podrobujících se ústavní sexuologické léčbě v Psychiatrické nemocnici Bohnice nebo Psychiatrické nemocnici Kosmonosy. Výzkumným cílem této práce je odpovědět na následující, hlavní výzkumnou otázku: *Jaká jsou subjektivně pociťovaná specifika sexuálních deviantů?*

Práce je rozdělena do dvou částí. První, teoretická část, mapuje důležité okruhy v oblasti parafilí a prezentuje výzkumy, které byly dosud v této oblasti provedeny. Výzkumná část je zaměřena na výzkumné šetření. Popisuje průběh tohoto kvalitativního výzkumu, jeho výzkumnou metodu, kterou je tematická analýza, a nakonec i samotné výsledky.

TEORETICKÁ ČÁST

1 SEXUÁLNÍ DEVIACE

Definování sexuálních deviací představuje komplexní a multifaktoriální problém, který se opírá o množství teoretických a kulturních aspektů. Nejprve je nutné pochopit termín "deviace" jakožto odchylku od normy, přičemž samotná "norma" sexuálního chování je proměnlivá a závisí na historických, kulturních a právních kontextech. Zásadním krokem pro určení, co je považováno za deviantní, je stanovení referenčního rámce pro "normální" sexuální chování. Vzhledem k tomu, že takové kritérium je arbitrárně stanoveno a mění se v čase a závislosti na kultuře, stanovení jasné hranice mezi normalitou a deviací je složité a často nejednoznačné, a proto se jednoznačné vymezení sexuálních deviací stává obtížnější (Weiss, 2002).

1.1 Deviace

Deviaci lze definovat jako chování, které není v souladu se společenskými normami a které není akceptováno většinou populace. Deviace je neutrální pojem, což znamená, že se nejedná pouze o negativní odchylky vedoucí k trestné činnosti, ale může zahrnovat i chování, které je morálně nebo eticky přijatelné, pouze odlišné od běžných zvyků nebo očekávání. Deviace je velmi relativní pojem, který závisí na konkrétních sociálních normách dané společnosti, které se ale mohou časem měnit. Tím pádem to, co je považováno za deviantní v jedné kultuře nebo v jednom historickém období, nemusí být vnímáno stejně v jiném kontextu (Fischer & Škoda, 2014).

1.2 Normalita sexuálního chování

Společenské normy jsou nezbytnou součástí fungování společnosti, jelikož představují pravidla, která určují přijatelné, chtěné a přiměřené vzorce a způsoby chování. V případě, že by společnost fungovala bez norem, lidé by žili v chaosu. Avšak stanovení těchto pravidel je obtížné, jelikož hranice normy bývá pohyblivá, stejně tak jako se lze na normalitu dívat z mnoha hledisek a lze ji posuzovat dle různých kritérií. Vymezení normy závisí na vícero faktorech jako je četnost či intenzita zkoumaného jevu. Je sociokulturně podmíněno a mění se v průběhu času. Tímto je možné normu označit za velmi subjektivní proměnnou, jejíž hranice se působením času a společenského vývoje mění. K pojetí normality lze přistupovat z různých teoretických hledisek, jako ze statistického či například sociokulturního (Fischer & Škoda, 2014).

Dle Weisse (2002) mohou být ze sexuologického hlediska za normální považovány ty sexuální aktivity, které probíhají konsenzuálně mezi dostatečně psychosexuálně a somatosexuálně zralými jedinci, kteří si nejsou příbuzní v přímé linii, a jež nepřinášejí účastníkům psychické nebo fyzické poškození. Ve vztahu k sexuálnímu chování popisuje několik druhů norem:

Kulturní norma:

Ve vztahu k definování normality sexuálního chování se setkáváme s rozdíly především v kulturně specifických aspektech. Ačkoliv je sexuální deviace obecně definovatelná jako sexuální chování odchylovající se od tradičně pojeté normy (Brzek, 1997), ony normy se v jednotlivých kulturách neustále mění a vyvíjejí. Dobrým příkladem může být transkulturně odlišné pojetí homosexuality, která se v některých kulturách dočkává zrovnoprávnění s heterosexualitou. V některých částech světa je homosexuální styk dokonce trestný (Weiss, 2002).

Statistická norma:

Dle statistické normy je za normální chování či jev považován právě ten s nejvyšším výskytem. V tomto pojetí normalita znamená průměrnost, tedy běžnost. "Normální" je tedy jev, který odpovídá danému průměru a za "nenormální" je považován jev s četností výskytu menší než 5 % (Weiss, 2002). Je využitelná hlavně tehdy, lze-li jev kvantifikovat a číselně vyjádřit. Norma je tak nejčastěji vymezena pomocí Gaussovy křivky (Miovský et al., 2015).

Biologická norma:

V oblasti sexuálního chování je dále nejčastěji používána biologická norma, založena na předpokladu, že normální je to sexuální chování, jenž, alespoň potenciálně, vede k reprodukci. Tato norma by tedy mohla být argumentem proti normalitě homosexuální orientace, styku za použití antikoncepce či pohlavní aktivity neplodného manželského páru (Weiss, 2002).

1.3 Sexuálně deviantní chování

Pro porozumění tomu, co je deviace a co není, je záhodno pochopit rozdíl mezi sexuální deviací a sexuálně deviantním chováním u osoby s normálním sexuálním vývojem a normální sexuální motivací. Sexuální deviace je zde chápána jako trvalá charakteristika jedince, jejíž vývoj můžeme sledovat ve formě “predeviantních” příznaků již mnohem dříve před rozvinutím. Po rozvinutí jedince neopustí až do vyhasnutí pohlavní potřeby a lze ji považovat za hluboce založenou charakteristiku jedince, která ovlivňuje jeho chování i prožívání. Projevuje se v deviantních fantaziích denního snění či například při masturbaci. Jedinec má potřebu sexuálně se sblížit s preferovaným, neobvyklým objektem nebo užívat deviantních sexuálních praktik a aktivit (Brzek, 1997).

Sexuálně deviantní chování může nastat nejen u devianta, ale i u osoby, která deviantem není, ale v jeho sexuální sféře jsou vyjádřeny jisté deviantní rysy, kdy je pro jedince normální sexuální chování přitažlivé a vyhledávané, ale za určitých podmínek je schopen být přitahován i deviantními podněty, například v případě sexuální nouze. K sexuálně deviantnímu chování ale může dojít i bez sexuální motivace, například u prostitutky, která pouze plní deviantní (například sadistické) požadavky svého klienta. Z těchto důvodů je důležité znalecké posouzení u trestních jednání např. pohlavního zneužívání či znásilnění, kde vůbec nemusí být sexuální deviace přítomna (Brzek, 1997).

1.4 Vymezení pojmu sexuální deviace

Dle Weisse (2002) existuje mnoho definic sexuálních deviací. Brzek (1997) definuje sexuální deviaci jako sexuální zaměření trvalého charakteru, odchylovající se od tradičně pojaté sexuální normy. Blatníková et al. (2014) považují za hlavní aspekt sexuální deviace odlišnost ve struktuře sexuální motivace, která následně modifikuje či ovlivňuje jedincovo sexuální chování a mění jej v deviantní. Zvěřina (2003, 127) tvrdí, že dochází ke kvalitativní změně v některé ze tří sfér sexuální motivace:

1. “Sexuální identifikaci včetně příslušné sexuální role,
2. sexuální orientaci, tedy erotickou preferenci ke vztahu k sexuálnímu objektu,
3. sexuální chování, emoce a reakce.”

Samotný termín „deviace“, tedy odchylka či úchylka, má v sobě jistý dehonestující a stigmatizující prvek, proto se již ve třetí revizi amerického diagnostického a statistického manuálu (DSM III) v roce 1980 objevil název „parafilie“ (z řeckého para – vedle, mimo a philia – láska, přichylnost) a byla zde zařazena do skupiny sexuálních poruch. Tento termín byl poprvé použit I. F. Krausem a do sexuologie zaveden W. Stekelem. U nás jsou parafilie, tedy sexuální deviace, v 10. revizi Mezinárodní klasifikace nemocí (dále jako “MKN-10”) publikované WHO v roce 1992, v kapitole Duševní choroby a poruchy chování zařazeny do sekce Poruchy osobnosti a chování u dospělých. Nachází se zde pod kódem F65 jako Poruchy sexuální preference, parafilie (Weiss, 2002). Vyznačují se sexuálními touhami myšlenkami nebo činy, které jsou neobvyklé, odchylují se od normy nebo podivné až bizarní. Mezi obecná diagnostická kritéria parafilii podle MKN-10 patří tyto podmínky (Smolík, 1996, 408):

1. “Jedinec opakovaně prožívá intenzivní sexuální touhy a fantazie týkající se neobvyklých objektů nebo aktivit.
2. Jedinec buď touhám vyhoví nebo je jimi citelně obtěžován.
3. Preference je přítomna nejméně šest měsíců.“

1.5 Etiologie

Aktuálně ještě není k dispozici žádná ucelená a všeobecně přijímaná koncepce vzniku a vývoje sexuálních deviací (Weiss, 2010). Ačkoliv teorií se nabízí mnoho, každá je trochu jiná, některé více obecné a některé se vztahují pouze k určitým deviacím (Wiederman, 2003). I přes to se stále jedná o širokou a málo prozkoumanou oblast, ve které se nabízí prostor pro výzkum. Hlavní příčinou je zatím pravděpodobně vrozená dispozice a zdá se, že pozdější vlivy, jako výchova nebo sexuální zkušenosti, hrají spíše formující roli. Jako příklad lze uvést fetišismus, jehož vloha je zřejmě vrozená, ale to, co se následně stane fetišem, závisí čistě na předmětu, s nímž je spojeno jedincovo první sexuální vzrušení či přímo orgasmus (Weiss, 2002). Zdá se, že některé předpoklady k sexuálně deviantním projevům vznikají už ve fetálním období, což by znamenalo, že představa, že se člověk rodí jako “tabula rasa” je nesprávná a že deviantní vlastnosti tedy není možné chápat jako naučené (Zvěřina, 2003).

Mezi hlavní etiologické teorie patří genetické modely, hormonální, neuroanatomické a neurofyziologické modely, behaviorální modely a dále modely psychoanalytické, psychopatologické, psychodynamické, model sexuálně motivačního systému a sociologický model (Weiss, 2010). Brzek (1997) rozděluje determinanty lidského sexuálního chování na prenatalní, perinatální a postnatální, přičemž všechny tři druhy se na jedinci podepisují svým způsobem. V prenatalním období by mohl hrát velkou roli v utváření jedincovy sexuální orientace například stres matky během těhotenství (Weiss, 2017). Případné komplikace během porodu, jako krvácení do mozku či přidušení novorozence, se mohou v nemalé míře podílet na jedincově budoucím sexuálním chování (Brzek, 1997).

Při zkoumání postnatálních faktorů ovlivňujících sexuální vývoj můžeme uplatnit například behaviorální model založený na čtyřech různých modelech učení. Jedná se o model učení imprintingem, model klasického podmiňování, model operantního podmiňování a model sociálního učení. Psychoanalytické modely, které pracují s pojmy “perverze” a “inverze” se zaměřují na oidipovský komplex, separaci a kastracní úzkost a zvláštní důraz klade na vztah k matce v raných stádiích vývoje. Oproti tomu například psychodynamické modely zdůrazňují příčinnou roli psychotraumatizujících událostí, jako je sexuální zneužívání v dětství a dospívání samotných parafiliků (Weiss, 2017).

1.6 Klasifikace

Existuje velmi mnoho druhů erotických praktik, některé z nich jsou příliš vzácné či zvláštní na to, aby pro všechny byly vytvořené diagnostické kategorie. Ty deviace, které se v populaci vyskytují nejčastěji, jsou vypsány v klasifikacích nemocí (Smolík, 2002).

V desáté revizi Mezinárodní klasifikaci nemocí (MKN-10) jsou sexuální deviace zařazeny v kapitole Duševní choroby a poruchy chování do sekce Poruchy osobnosti a chování u dospělých, a to pod kódem F 65 jako Poruchy sexuální preference, parafilie (viz Tabulka č. 1). Parafilie jsou zde charakterizovány nenormálními, tedy deviantními sexuálními impulzy, fantaziemi nebo aktivitami (Weiss, 2017).

Tabulka č. 1

Poruchy sexuální preference dle MKN-10

Kód	Parafilie
F65.0	Fetišismus
F65.1	Fetišistický transvestitismus
F65.2	Exhibicionismus
F65.3	Voyeurismus
F65.4	Pedofilie
F65.5	Sadomasochismus
F65.6	Mnohočetné poruchy sexuální preference
F65.7	Jiné poruchy sexuální preference (frotérství, nekrofilie)
F65.8	Porucha sexuální preference NS sexuální deviace NS

Dle Weisse (2002) je výčet parafilií dle MKN-10 neúplný a neodpovídající potřebám diagnostiky sexuálních deviací. Sexuální deviace lze totiž rozdělit na dva hlavní druhy, a to na deviace v aktivitě a deviace v objektu. Dále ještě existují deviace kombinované či polymorfní, u kterých se vyskytuje současně více druhů deviantních preferencí.

1.6.1 Deviace v aktivitě

Deviace v aktivitě jsou definovány jako poruchy způsobu dosahování sexuálního vzrušení či uspokojení. Do této kategorie lze zařadit voyeurismus, exhibicionismus, frotérismus, tušérství, patologickou sexuální agresivitu, agresivní sadismus, sadomasochismus a různé další poruchy s podobným principem, jako je například skatofilie, triolismus nebo erotografomanie (Weiss, 2002).

Voyeurismus

U voyeurismu, někdy označovaného též jako voajérství, skoptofilie či slídičství, dochází k sexuálnímu vzrušení sledováním lidí během intimních činností, jako je svlékání, masturbace nebo pohlavní styk, aniž by si byli vědomi, že jsou pozorováni. Toto počínání je obvykle doprovázeno pocitem úzkostného vzrušení spojené s nebezpečím prozrazení a často zahrnuje i akt masturbace. Voyeuri upřednostňují sledování nic netušících objektů před skutečnými partnerskými sexuálními interakcemi, a to i v případě, že je k dispozici atraktivní partner. Toto chování je často podníceno obavami z odmítnutí nebo s neschopností navázat skutečný sexuální kontakt. Voyeurismus může být zaměňován s pojmy jako "skoptolagnie" (sledování sexuálních aktivit), "skoptofilie" (sledování nahých těl), "mixoskopie" (sledování souložících párů)

a "piktofilie" (preferování obscénních nebo pornografických obrazů). Oproti pravému voyeurismu tyto preference obvykle nesplňují požadavky anonymity objektů nebo nevědomosti objektů o svém pozorování. Voyeuři si někdy volí určité druhy povolání či koníčků, které jim usnadňují, resp. umožňují realizaci svých deviantních potřeb a současně i možnou racionalizaci tohoto chování při přichycení. Nejčastěji se tato porucha objevuje u mužů mladších 35 let (Weiss, 2002).

Exhibicionismus

Exhibicionismus lze definovat jako opakovanou a trvalou tendenci k odhalování svého genitálu před cizími lidmi, obvykle opačného pohlaví. Expozice je obvykle doprovázena erekcí či masturbací (Smolík, 2002). Exhibicionista dosahuje vzrušení odhalováním svého genitálu před neznámým osamělým objektem i před skupinou. Tato porucha patří mezi časté sexuální deviace a je charakterizována silnou nutkavostí. Charakteristiky exhibicionistů se liší, ale většina výzkumů ukazuje, že se jedná často o mladé muže, paradoxně spíše introvertované, úzkostlivé a stydlivé jedince, kteří se s oběťmi nesnaží navázat kontakt a udržují od nich určitou vzdálenost. Přestože si exhibicionista může myslet, že jeho chování je přitažlivé pro ženy, oběti často reagují spíše strachem či rozhořčením. Exhibicionismus může být spojen s psychickým napětím a následným pocitem zahanbení (Weiss, 2002).

Frotérismus

Frotérismus, resp. frotérství lze definovat jako dotýkání nebo otírání o jinou osobu bez jejího svolení, obvykle doprovázeno vzrušujícími fantaziemi o dotýkané osobě (Smolík, 2002). Bývá prováděno na přelidněných místech, jakými jsou dopravní prostředky či fronty. Frotér předstírá, že se své oběti dotýká svým erigovaným genitálem náhodou a neúmyslně a mnohdy dojde k ejakulaci na oblečení dotyčného objektu, který si uvědomí, že se stal objektem frotéra až po zpozorování znečištění oděvu. Aktivitě frotérismu bývají doprovázeny vysokou nutkavostí (Weiss, 2002) a nejčastěji se jich dopouští pasivní neasertivní muži (Smolík, 2002). Podobně jako u exhibicionistů nebo voyerů, frotéři neusilují o komunikaci s daným objektem a komunikaci se spíše vyhýbají (Zvěřina, 2003).

Tušérství

Tušéři vyhledávají a dosahují vzrušení dotýkáním se intimních míst anonymních neznámých objektů. Obvykle se snaží, aby doteky vypadaly náhodně a neúmyslně a vyhýbají se komunikaci se svými objekty. Existují sexuální devianti, u nichž se vyskytuje tušérské i frotérské chování

zároveň. Oba tyto typy sexuálně deviantního chování si jsou velmi podobné a řadí se ke kontaktnímu deviantnímu chování, kde pachatel narušuje nejen psychické, ale i fyzické teritorium svých objektů bez jejich souhlasu (Weiss, 2002).

Patologická sexuální agresivita

U patologické sexuální agresivity dochází k dosahování sexuálního vzrušení a uspokojení skrze překonávání odporu napadených anonymních obětí a minimalizaci jejich spolupráce. I přes to, že patologická sexuální agresivita neobsahuje sadistické tendence ve smyslu trýznění obětí, činy jedinců s touto deviací patří mezi nejnebezpečnější formy deviantních sexuálních deliktů. Patologický sexuální agresor často svou oběť pronásleduje, přepadne ji na opuštěném místě nebo na místě, kde nemůže uniknout, povalí ji na zem a vyhrožuje jí ublížením nebo smrtí. Jeho chování může zahrnovat násilný pohlavní styk, orální či anální aktivity nebo masturbaci. Těmto útokům obvykle nepředchází žádný verbální kontakt (Weiss, 2002).

Patologičtí sexuální agresori jsou charakterističtí svým loveckým chováním. Často se jedná o muže s psychopatickými osobnostmi s nevýrazným mentálním defektem. Mají špatnou sociální adaptaci a pokud mají partnerský vztah, bývá většinou dysfunkční a konfliktní (Zvěřina, 2003).

Agresivní sadismus

K patologické sexuální agresivitě lze přiřadit i agresivní sadismus. Agresivní sadisté, pro dosažení vzrušení, potřebují svou oběť před stykem, během či po něm, učinit nehybnou (Weiss, 2002). Brutálně svůj objekt napadají a násilím si jej podrobují bez jakékoliv potřeby jeho souhlasu či poslušnosti. Někdy budí dojem, že negativní reakce, strach a odpor, které v obětech budí, jim dodávají sílu (Zvěřina, 2003). Je pro ně důležitá manipulace s oběťmi a často vykazují sadistické chování, včetně poškozování či vyjímání genitálií nebo dokonce konzumace obětí. Do této kategorie patří většina sexuálních vražd, přičemž sexuální vraždy, které páchají, bývají plánované a oběťmi jsou často ženy. Tyto vraždy jsou vykonávány za účelem uspokojení sadistických fantazií a pro pocit triumfu, moci a nadvlády. Typický sexuální vrah je sociálně izolovaný a vykazuje známky psychopatie a nízkého sebevědomí. Obvykle má komplikovaný vztah k matce a může trpět různými psychickými poruchami. Mívají fetišistické a voyeuristické sklony a často zažívají sexuální vzrušení při pomyšlení na utrpení oběti (Weiss, 2002).

Sadismus a masochismus

Sadista dosahuje vzrušení svou dominancí, totální kontrolou a plnou mocí nad objektem a jejím fyzickým a duševním utrpením. Oproti tomu masochista dosahuje vzrušení úplným odevzdáním se partnerovi a vlastním ponížením či utrpením. Pojmu sadismus a masochismus se někdy užívá i v nesexuálním významu, přičemž o sexuální deviaci se jedná pouze v případě, směřuje-li chování pouze k sexuálnímu vzrušení. Sadismus i masochismus se mohou vyskytovat společně, v tomto případě se jedná o sadomasochismus. Narozdíl od ostatních deviací v aktivitě, u této deviace nemusí být naplněna podmínka anonymity objektu. Dochází-li k sadomasochistickým praktikám konsenzuálně, bez pocitu studu a viny v partnerství a jsou-li potřeby partnerů komplementární, jedná se o partnerský sadomasochismus (Weiss, 2002).

1.6.2 Deviace v objektu

Deviace v objektu jsou kvalitativní poruchy sexuální motivace s neadekvátním zaměřením erotické touhy. Patří sem poruchy s neadekvátní sexuální apetencí, jako například pedofilie, fetišismus a fetišistický transvestitismus (Weiss, 2002).

Pedofilie

Pedofilie je charakteristická erotickým zájmem o prepubertální děti, tj. chlapce a dívky bez známek dospívání, obvykle ve věku 5–12 let. Pedofilové preferují fyzickou nezralost, tedy nepřítomnost sekundárních pohlavních znaků, a dětské chování svých objektů. Pedofilie může mít formu heterosexuální, homosexuální nebo bisexuální. Chování pedofilů obvykle není pro jejich oběti fyzicky nebezpečné. Rizikové je potenciální narušení psychosexuálního vývoje dítěte, popřípadě jeho interpersonálních a budoucích partnerských vztahů. Někteří pedofilové se omezují na nekoitální aktivity, jako je hraní a škádlení, zatímco jiní mohou požadovat orální nebo manuální kontakt s genitálem oběti. Pedofilie se nejčastěji vyskytuje u mužů středního věku, ale postihuje i adolescenty a mnohem starší jedince. Tyto osoby mívají problémy v sociální adaptaci a s nízkým sebevědomím. Bývají introvertní a často vykazují nižší profesionální kvalifikaci nebo se potýkají s alkoholismem (Weiss, 2002). Typičtí neagresivní pedofilové jsou výrazně přichylní k dětem a mnozí působí nebo pracují na místech či pozicích s vysokou pravděpodobností kontaktu s dětmi (Zvěřina, 2003).

S pedofilií bývají spojovány pojmy jako hebefilie a efebofilie. Hebefilie se projevuje erotickým zájmem o dospívající dívky, tedy dívky, u kterých se již začaly objevovat znaky pohlavního dospívání. Efebofilie je erotický zájem o dospívající chlapce (Weiss, 2002).

Fetišismus

U fetišismu je podnět sexuálního vzrušení a uspokojení neživý předmět, jako například obuv či vlasy. Některé fetiše jsou extenzí lidského těla, jako druhy oblečení nebo obuv a některé jsou charakteristické různou strukturou hmoty, jako kůže nebo pryž (Smolík, 2002). Fetišismus, jakožto sexuální deviace, může být diagnostikován pouze v případech, kde je fetiš nezbytnou podmínkou sexuálního vzrušení a uspokojení. Je důležité rozlišit fetišismus od běžné preference určitých fyzických atributů nebo částí těla, stejně jako od sexuálního experimentování. Důležitým rysem fetiše je jeho použití, které může zahrnovat masturbaci s preferovaným objektem či zapojení fetiše do partnerských sexuálních aktivit (Weiss, 2002). Dle Zvěřiny (2003), lze pozorovat fetišistické fixace i mimo jiné na moč (myzofilie), odpadky či výjimečně na oheň (pyrofilie) či na mrtvá těla (nekrofilie).

Fetišistický transvestitismus

Jedinec s touto sexuální deviací nosí oblečení opačného pohlaví za účelem sexuálního vzrušení a vytvoření dojmu, že se jedná právě o jedince opačného pohlaví. Po dosažení orgasmu a odeznění sexuálního vzrušení jedinec toto oblečení svléká. Na rozdíl od transsexuálního transvestitismu zde není touha změnit pohlaví (Smolík, 2002).

1.6.3 Polymorfni a kombinované sexuální deviace

Existují případy, kdy se u jedné osoby vyskytuje současně více sexuálních deviací. Může jít například o pedofilní sadismus, pedofilní exhibicionismus či fetišistický sadomasochismus. V extrémním případě, kdy se u jednoho nositele nachází tolik sexuálně deviantních zaměření, že neexistuje téměř nic, co by bylo tomuto jedinci "cizí". Zde už ale většinou lze zpozorovat těžce psychopatickou osobnost, takže lze diskutovat o tom, zda jedincova sexualita stále ještě pramení z deviantní sexuální motivace, anebo zda se spíše nejedná o projev jeho bizarní osobnosti (Brzek, 1999)

1.7 Diagnostika

Měření psychologických vlastností, jakožto v podstatě abstraktních konceptů, představuje jistou výzvu, a to i přes to, že bylo vytvořeno již mnoho psychodiagnostických testů a jiných metod pro jejich hodnocení. Nicméně, jejich validita a spolehlivost jsou sporné. V oblasti zkoumání lidské sexuality je to ještě obtížnější, jelikož sexuální aspekty jsou zásadně intimní (například sexuální fantazie či masturbace) nebo velmi soukromé. Výzkum této oblasti je omezován i etickými záležitostmi, a to třeba v případě zkoumání vývoje sexuálních fantazií u dětí a mladistvých. Je také známo, že verbální a dotazníkové údaje o sexualitě respondentů mívají omezenou spolehlivost v oblastech považovaných za stigmatizující, kterými jsou mimo jiné právě deviantní fantazie. Obecně se pro zkoumání této problematiky užívá metod psychodiagnostických, psychofyziologických a anamnestických (Weiss, 2017).

Psychodiagnostické metody

Určení diagnózy sexuální deviace je práce komplexní, tudíž není možné ji diagnostikovat pouze za užití psychodiagnostických metod. Neexistují žádné psychodiagnostické metody určené přímo k identifikaci sexuálních deviací. Psychologické vyšetření se spíše soustředí na odhalení jejich odlišností v jiných oblastech prostřednictvím srovnání s normální populací. Zkoumají se osobnostní, motivační a charakterové anomálie a práce se soustřeďuje spíše na následky odlišného psychosexuálního vývoje, než na projevy (Weiss, 2017).

Psychofyziologické metody

Nejvíce využívaná psychofyziologická metoda diagnostikování sexuálních deviací je falometrie (falopletysmografie, PPG). Tato technika přístrojem registruje objemové změny penisu či změny prokrvení vulvy při prezentaci různých vizuálních nebo auditivních sexuálních podnětů. Reagování klienta na deviantní a nedevariantní stimuly následně poskytuje užitečné informace o jedincově sexuálních preferencích. Samozřejmě, i falometrie slouží pouze jako pomocný nástroj při diagnostice parafilí. Kromě této metody byla zkoumána možnost využití i u měření rozšiřování očních pupil, kardiovaskulárních reakcí, dýchacích reakcí či měření mozkových potenciálů (Weiss, 2017).

Anamnestické vyšetření

Anamnestické vyšetření ve formě rozhovoru s pacientem je zatím nejspolehlivější metodou pro zkoumání jeho sexuální preference (Weiss, 2017). V pacientově autoanamnéze je důležité se zaměřit na podrobné údaje o rodině, dosavadní kriminalitu, užívání alkoholu a jiných drog a duševní choroby a poruchy. Je třeba pečlivě probádat každý aspekt pacientova dosavadního života s důrazem na jeho sexuální chování a prožívání. Objektivní anamnéza zahrnuje doplnění informací o jedinci od jeho okolí a od institucí (Brzek, 1999).

1.8 Sexuální delikvence

Delikvenci lze chápat jako nespolečenské chování porušující zákonné nebo jiné normy chování a způsobující újmu společnosti nebo jedinci samotnému (Linhart et al., 1996).

Sexuální delikt je trestný čin související s pohlavním vzrušením delikventa nebo objektu. Některé sexuální delikty jsou ale stíhány dle nesexuálních paragrafů, jako v případě fetišistické krádeže nebo exhibice jako výtržnictví. Sexuální chování je kontrolováno etickými a právními normami, které neakceptují chování, jenž by porušovalo již zavedené společenské zvyky nebo ohrožovalo členy společnosti. V naší kultuře je tradičně kladen důraz na ochranu zájmu dětí a rodiny, což vedlo v minulosti například k postihům za mimomanželský sex, přičemž v některých společnostech je nevěra trestána dodnes. Náš současný právní systém se zaměřuje na potrestání sexuálních činů, které způsobují škodu jiným lidem nebo ohrožují stabilitu společnosti, ale i činů, jakými jsou například expozice genitálu, které přímo neohrožují ostatní. Jsou trestány i hospodářské činy související se sexem, jako kuplířství či obchod se ženami. Mezi sexuální delikvencí a sexuálními deviacemi není přímý vztah, jelikož většina sexuálních trestných činů je páchána osobami sexuálně nedevariantními (Zvěřina, 2003).

V českém trestním zákoně (2009) je v hlavě III. uvedeno 11 trestných činů sexuálního charakteru. Jsou jimi §185 - §193b, tedy znásilnění, sexuální nátlak, pohlavní zneužití, soulož mezi příbuznými, kuplířství, prostituce ohrožující mravní vývoj dětí, šíření pornografie, výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií, zneužití dítěte k výrobě pornografie, účast na pornografickém představení a navazování nedovolených kontaktů s dítětem (Weiss, 2017).

2 LÉČBA SEXUÁLNÍCH DEVIACÍ V ČESKÉ REPUBLICCE

V České republice probíhá sexuologická léčba formou ústavní nebo ambulantní, a to na specializovaných psychiatrických pracovištích, v ústavu zabezpečovací detence nebo ve specializovaném léčebném sexuologickém zařízení ve věznici v Kuřimi (Weiss, 2010). Devianti jen výjimečně nastoupí do léčby ze své vlastní iniciativy, ale když už se tak stane, bývá to v důsledku tlaku okolí, například kvůli hrozícímu trestu. (Pavlovský et al., 2012). Ve většině případů dochází k nařízení ochranné léčby soudem, a to na základě doporučení znalců. Soud určí formu léčby, tedy jestli se bude jednat o ochrannou nebo ambulantní léčbu a následně zvolí vhodné zdravotnické zařízení, v němž léčba proběhne (Brzek, 1997). Při rozhodování o formě udělené léčby mohou pomoci kritéria hodnotící jedincovu míru nebezpečnosti, které Pavlovský et al. (2012) rozděluje následovně:

- Přítomnost sexuální deviace,
- věk nižší 35 (netýká se pedofilů, kteří bývají nebezpečni doživotně),
- chybějící nebo dysfunkční partnerský vztah,
- jeden a více sexuálních deliktů v anamnéze,
- přítomnost mentálního defektu
- přítomnost disociální poruchy osobnosti, potažmo smíšené poruchy osobnosti s disociálními rysy,
- abúzus alkoholu.

Je-li splňováno dvě a více kritérií, je lepší jedincovi uložit léčení ústavní, jelikož ambulantní by pravděpodobně neplnilo svou funkci (Pavlovský et al., 2012). Co už soud neurčuje, je doba léčby, jelikož léčba trvá tak dlouho, dokud lékař provádějící léčbu neuzná, že splnila svůj účel. Následně své stanovisko sdělí příslušnému soudu, který dle nálezu rozhodne o přeměně léčby z ústavní na ambulantní či o jejím ukončení (Brzek, 1997). Po ústavní léčbě ale zpravidla následuje léčba na ambulantních sexuologických odděleních (Weiss, 1999). Pokud má soud pochyby o správném vyhodnocení pacientova stavu jeho ošetřujícím sexuologem, může zažádat o posudek externího znalce, který léčbu neprováděl (Brzek, 1997). Zvláštní kategorií v léčbě sexuálních deviací jsou dále nezdravotnické ústavy zabezpečovací detence. Sem bývají umísťováni pacienti, u kterých přetrvává společenská nebezpečnost, nedostatek náhledu na diagnózu, odpor k léčbě a nespolupráce v ochranném léčení (Weiss et al., 2010)

2.1 Cíle léčby

Léčba sexuálních deviací je komplexní záležitost, jejíž koncepce vychází ze základní představy o sociosexuální adaptaci. Adaptační léčba je založena na využívání psychoterapeutických a socioterapeutických metod společně s biologickou léčbou (Pavlovský et al., 2012). V rámci ústavní nebo ambulantní formy léčby sexuálních deviací je klíčová realizace několika konkrétních cílů. Terapeutické činnosti pomáhají pacientům při řešení jejich pocitů a problémů, které jim jejich nekonvenční sexuální chování přináší. Pomáhají také facilitovat jejich resocializaci a sociální i sexuální adaptaci (Zvěřina & Weiss, 2012). Terapie pacientům poskytne adekvátní informace o normálním i deviantním sexuálním chování, které jim pomohou vytvořit náhled na svou vlastní diagnózu a zbavit se omezujících obranných mechanismů, které jim brání v převzetí zodpovědnosti za své vlastní činy. Pacienti se učí schopnosti rozeznávat rizikové situace a vědomě se jim vyhýbat a pracují na změně svých postojů k ženám či dětem, které bývají často deformované (Weiss et al., 2010).

2.2 Psychoterapie

V širším kontextu může psychoterapeutické působení zahrnovat různé socioterapeutické aktivity, poradenství, individuální i skupinovou psychoterapii, sexuální terapii, práci s rodinou a podobně (Zvěřina & Weiss, 2012). Samotnou specializovanou psychoterapii lze v léčbě sexuálních deviantů aplikovat v individuální nebo skupinové formě, která navíc umožní konfrontaci s podobnými osudy osob s poruchou sexuální preference (Brichcín & Kalvach, 2003). Jako pomocné techniky lze využít různé postupy. Například behaviorální (režimová léčba), racionální (odborné přednášky a individuální studium), muzikoterapii, biblioterapii, tělovýchovné a ergoterapeutické aktivity, trénink asertivity či kulturní programy (Zvěřina & Weiss, 2012). Základní a nejčastěji užívané metody psychoterapie sexuálních deviantů jsou metody behaviorální, kognitivně behaviorální a dynamické. Každá tato metoda využívá vlastních postupů a vychází z jiného předpokladu (Weiss et al., 2010).

2.3 Biologická léčba

Cílem biologických léčebných metod je snížení sexuální aktivity utlumením sexuálních potřeb. Toho se dosahuje hormonální terapií, psychofarmaky, kastrací nebo chirurgickými výkony. K hormonálnímu útlumu se v současné době nejčastěji užívá antiandrogenů medroxyprogesteron acetátu (Provera) a cyproteron acetátu (Androcur). Nejčastěji podávanými psychofarmaky jsou haloperidol či jiné neuroleptické přípravky, které vedou k nespecifickému útlumu sexuální aktivity (Zvěřina, 2003). Třetí biologická metoda, kastrace, je chirurgický zákrok, při němž, v případě orchiektomie dochází k vyjmutí varlat a v případě testikulární pulpektomie k odstranění pouze hormonálně aktivní testikulární tkáně. Kastrace má za důsledek pokles hladiny testosteronu v krvi, tudíž klesá sexuální apetence (Weiss, 2017).

2.4 Socioterapie

V léčbě sexuálních deviantů se kromě psychoterapie a biologické léčby využívá socioterapie, jejíž užitek spočívá v zapojování osob se stejnými problémy do jedné komunity. Pod socioterapii patří aktivity jako pracovní terapie (ruční či řemeslnické práce), arteterapie, biblioterapie, teatroterapie, sportovní terapie či interakce se zvířaty (Brichcín & Kalvach, 2003).

3 VÝSLEDKY TERAPIE – RECIDIVY

Za neadekvátnější měřítko úspěšnosti terapie sexuálních deviantů lze považovat recidivitu pacientů po jejím absolvování. Recidiva v tomto slova smyslu může zahrnovat znovuosouzení pachatele za sexuální delikt, přičemž ale skutečný výskyt i četnost deviantního chování může být výrazně vyšší. Některé sexuální delikty mohou být dokonce postihovány podle nesexuálních paragrafů trestního zákona, což také komplikuje tvoření představy o recidivitě pacientů. Pomoci může i zpráva o rehospitalizaci pacienta či zpráva od jeho ambulantního lékaře, přičemž u tohoto zdroje informací velmi záleží na úrovni spolupráce zainteresovaných lékařů. Data o recidivitě od samostatných pacientů jsou mnohdy málo spolehlivá (Weiss, 2017). Termín recidiva lze definovat jako opakování či návrat něčeho, co už minulo. Tento pojem lze použít v medicíně v případě návratu, tedy opakování nějakého onemocnění. Právní význam tohoto termínu je opětovné spáchání stejného nebo podobného trestného činu, za který byl pachatel již trestán (Petráčková et al., 1995).

V letech 1976 až 1996 bylo léčeno na specializovaných oddělení psychiatrických nemocnic České republiky 953 pacientů, jejichž sexuologické diagnózy byly pedofilie (33 %), exhibicionismus (27 %), parafilní znásilnění (33 %) a jiné parafilie (7 %). Zjistilo se, že míra recidivy těchto 953 pacientů je 17,1 %, to znamená, že recidivovalo 163 osob. Tato míra je velmi příznivá ve srovnání s pozorovanou recidivou u pachatelů, kteří nepodstoupili komplexní léčbu (z nich recidivuje cca 80 % během prvního roku po propuštění). Nízká míra recidivy nemusí být pouze důsledkem terapie jako takové; lze ji přičíst také dlouhému období ambulantní následné péče a přísnému dohledu sociálních pracovníků, který je těmto pacientům po propuštění poskytován. Oba tyto faktory výrazně snižují možnost opakování trestné činnosti (Weiss, 1999).

3.1 Prevence recidiv

Prevence recidiv spočívá z velké části v porozumění faktorům předcházejícím a vyvolávajícím deviantní chování a v tréninku sebekontroly. Během kontinuální psychoterapie se jedinec učí rychle reagovat na varovné signály přicházejícího relapsu a připravuje strategie pro zvládnání rizikových situací. Pacient potřebuje začít žít zdravějším stylem, tedy bez drog a alkoholu, snížením sledování pornografie, ukončením kontaktu s preferovanými sexuálními objekty a nosit u sebe nějakou věc připomínající nepříjemné následky předchozích deliktů. K recidivě mohou vést také faktory jako nízký věk při prvotrestu, nízký intelekt, nedostatek sebekontroly a impulzivita. Je však důležité se soustředit nejen na delikventa jako takového, ale i na jeho sociální zázemí, jelikož pravděpodobnost relapsu zvyšuje také bezdomovectví, nezaměstnanost, osamělost, nudné prostředí či prostory, kde v minulosti došlo k podlehnutí parafilnímu puzení (Brichcín, 2010). Weiss (2017) považuje za nejdůležitější preventivní opatření zvýšit pacientovu schopnost identifikace svých rizikových situací a naučit ho se s nimi adekvátně vyrovnat.

V České republice se pro zkoumání klinické prognózy nejvíce užívá švýcarský Dittmannův katalog. Ve světě k témuž účelu slouží kanadský Violence Risk Appraisal Guide (VRAG), Psychopathy Checklist-Revised (PCL-R) nebo Psychopathy Checklist: Screening Version (PC:SV). Ke zjišťování rizika násilných a sexuálních deliktů se používají nástroje jako Level of Service Inventory-Revised (LSI-R), Static-99 nebo například Forensische Operationalisierte Therapie-Risiko-Evaluations-System (FORTRES). K hodnocení účinnosti sexuologické léčby, slouží dlouhodobé studie, které zahrnují návrat pacienta do péče, výskyt specifické kriminální recidivy a kvalitu pacientova života po propuštění (Brichcín, 2010).

3.2 Prediktory recidivity

Zvěřina a Weiss (2012) tvrdí, že ačkoliv existuje mnoho zahraničních i domácích výzkumů sledujících úspěšnost léčby, mají omezenou platnost, a to z důvodu, že různí autoři sledují své pacienty po různě dlouhou dobu. Někdo sleduje pacienta několik měsíců po léčbě a někdo i několik let. I přes to jsou tyto výzkumy velice přínosné a poskytují zajímavá zjištění.

V České republice se predikčními kritérii recidivy zabývalo několik výzkumů (Weiss, 2017). Zvěřina a Mellan (1984) ve svém výzkumu recidivujících pacientů zjistili, že nejčastěji recidivují pacienti, kteří už v minulosti byli souzeni za sexuální delikt. Jako základní kritéria příznivé prognózy v ochranné ambulantní léčbě uvádí věk nad 30 let, fungující partnerský vztah a pravidelný pohlavní styk, první sexuální delikt v dosavadním životě a nepřítomnost pedofilie, mentálního defektu či abúzu alkoholu.

Gordon a Grubin (2004) považují za faktory související s vysokou rizikovostí sexuálních delikventů následující:

- Vyšší počet sexuálních deliktů,
- kriminální minulost, pedofilní delikty na chlapcích,
- incestní činy na dívkách,
- historie více než jednoho typu sexuálního trestného činu,
- falometrický důkaz reakce na pedofilní podněty či násilí,
- nízké sebehodnocení a empatie,
- vztek,
- vlastní zkušenost se sexuálním zneužíváním v dětství,
- násilné sexuální fantazie,
- dlouhodobá sociální izolace,
- postoj k ženám či sexu s dětmi,
- přítomnost kognitivních distorzí,
- styk s potenciálními oběťmi v zaměstnání,
- sledování deviantní pornografie,
- přítomnost komorbidních duševních poruch,
- nedostatek motivace a schopnosti dokončit léčbu.

Craig et al. (2003) rozdělují prediktory recidivy na statické a dynamické. Statické (časově neměnné) rizikové faktory jsou užitečné pro hodnocení dlouhodobého rizika. Nejčastější jsou kriminální historie, přítomnost sexuální deviace či přítomnost poruchy osobnosti. Dynamické (vyvíjející se) faktory jsou například úroveň odpovědnosti, zneužívání návykových látek, izolace, motivace, kognitivní zkreslení a duševní zdraví. Wakeling et. al (2011) na toto rozdělení navazují svým výzkumem predikčních faktorů sexuální a násilné recidivy u sexuálních delikventů, kterým se mezi lety 1996 a 2006 dostalo léčby ve Spojeném království. Potenciální prediktivní proměnné zahrnovaly statické i dynamické rizikové proměnné. Prognostickým modelováním zjistili, že jako nejvýraznější prediktory se ukazují tři statické proměnné, kterými byl věk při propouštění z vězení, počet sexuálních případů a počet kriminálních případů, přičemž statické proměnné v tomto výzkumu vyšly jako silnější prediktory než proměnné dynamické.

Craig et al. (2008) rozdělují rizikové faktory obecné kriminální recidivy (sexuální i nesexuální) do čtyř kategorií. První kategorií jsou dispoziční faktory, jakými jsou psychopatická osobnost nebo antisociální charakteristiky osobnosti. Druhou skupinu představují historické faktory, kam zařadili proměnné související s předchozí kriminální činností jedince, násilné incidenty z minulosti nebo nedostatečnou spoluprací při předchozím léčení či při absolvování programu zacházení. Třetí kategorií jsou kontextuální proměnné související s násilím a kriminogenními potřebami. Poslední skupinu tvoří klinické faktory, kam lze zařadit psychiatrické diagnózy, zneužívání návykových látek či sociální maladaptaci.

3.3 Efektivita psychoterapie

Hall (1995) provedl studii efektivity léčby sexuálních delikventů a zjistil, že ke snížení recidivity vedou spíše kognitivně behaviorální a hormonální terapeutické metody než ty behaviorální. Data týkající se recidivity pacientů léčených behaviorálními terapeutickými metodami varíují dle konkrétních terapeutických programů. Někdy se setkáme s recidivou u 5 %, ale v některých výzkumech i se 71 % (Weiss, 2017). Když efekt léčby sledovali Rice et al. (1991), zkoumali vzorek 136 sexuálních delikventů, z nichž se 50 podrobilo behaviorální léčbě, konkrétně averzivní terapii. Za cca 6 let sledování 31 % subjektů bylo odsouzeno za nový sexuální trestný čin, 43 % se dopustilo násilného nebo sexuálního trestného činu a 58 % bylo zatčeno za nějaký trestný čin nebo se vrátilo do ústavu, přičemž behaviorální léčba neměla žádný vliv na recidivu.

Výsledky kognitivně behaviorální psychoterapeutické léčby hodnotili Marshall a Barbaree (1988). Ve svém výzkumu měli k dispozici 126 pachatelů pohlavního zneužívání na dětech, z nichž se 68 podrobilo léčbě a 58 nikoliv. Ve sledovaném období 1-11 let recidivovalo cca 13 % léčených a 35 % neléčených pachatelů. Analýzou charakteristik jednotlivých delikventů zjistili, že častěji recidivují jedinci, kteří měli s dítětem genito-genitální či genito-anální koitus. Nikolaichuková et al. (2000) srovnávali 296 léčených a 283 neléčených pachatelů, kteří byli sledováni v průměru 6 let po propuštění. Za tuto dobu bylo odsouzeno za nové sexuální trestné činy pouze 14,5 % léčených pachatelů oproti 33,2 % neléčených pachatelů.

Schorsch et al. (1990) ve svém výzkumu po dobu půl roku až pěti let sledovali 51 pacientů léčených psychodynamickými metodami. Z tohoto souboru bylo zaznamenáno 14 recidiv, tedy 27 %.

3.4 Efektivita biologické léčby

Hormonální léčba, dle Halla (1995) sice vede k významnému snížení recidivity, ale ve své efektivitě se v podstatě neliší od kognitivně behaviorální psychoterapeutické léčby. Berlin a Meinecke (1981) léčili 20 sexuálních deviantů medroxyprogesteron acetátem (MPA), přičemž 3 pacienti recidivovali již během léčby pod vlivem alkoholu, ale dále pokračovali v léčbě společně s dalšími 7 pacienty, kteří byli léčeni po individuálně dlouhou dobu. Nikdo z těchto sedmi pacientů už během léčby nezrecidivoval, což znamená, že recidiva léčených pacientů je rovna 31 %. 11 pacientů ukončilo svou farmakologickou léčbu předčasně a 10 z nich (91 %) zrecidivovalo.

Co se kastrace týče, dosavadní výsledky této metody prevence recidiv jsou velmi pozitivní. Ve většině případů totiž po 5-10 letech od zákroku klesá recidivita na několik málo procent (Weiss, 2017). Zvěřina et al. (2016) zkoumali soubor 50 kastrovaných sexuálních delikventů, přičemž doba uplynulá od kastrace se pohybovala mezi 2-24 lety. Ze všech 50 mužů recidivovali pouze 2 (4 %).

3.5 Recidivita dle deviace

Páv et al. (2023) pozorovali 127 sexuálně deviantních delikventů, kteří se v Česku účastnili ústavní a následné ambulantní léčby a zjistili, že pravděpodobnost sexuální recidivy je u exhibicionistů 5,15x vyšší než u ostatních diagnóz. Zimanová et al. (1987) zkoumali 137 pacientů, kteří prodělali ústavní léčbu na sexuologickém oddělení v Psychiatrické nemocnici Horní Bečkovice v letech 1976-1981. Byla zjištěna recidiva u 36 pacientů (29 %). Nejvyšší recidiva byla zaznamenána u 54 % pacientů s diagnózou polymorfní deviace, 47 % sexuálních agresorů, 35 % exhibicionistů, 20 % homosexuálních pedofilů a 14 % heterosexuálních pedofilů.

VÝZKUMNÁ ČÁST

4 METODIKA VÝZKUMU

Tato kapitola je věnována popisu výzkumné části práce, tedy výzkumnému cíli a výzkumné otázce, výzkumné metodě, výzkumnému vzorku, etickým aspektům výzkumu a reflexi vlastního předporozumění zkoumaného tématu.

4.1 Výzkumný cíl a výzkumná otázka

Cílem této bakalářské práce je prozkoumat a identifikovat subjektivně pocíťovaná specifika recidiv u recidivujících sexuálních deviantů léčených v českých psychiatrických nemocnicích. Zaměřuji se na to, jak tito jedinci vnímají a popisují svůj životní příběh a své zkušenosti s recidivami, s cílem odhalit možné opakující se vzorce a společné rysy, hlouběji porozumět dynamice recidivního chování a získat přehled o vnímání recidiv samotnými devianty. Hlavní výzkumná otázka práce je: *Jaká jsou subjektivně pocíťovaná specifika recidiv u sexuálních deviantů?*

4.2 Výzkumná metoda

Pro praktickou část práce jsem zvolila metodu kvalitativního výzkumu. Pro sběr dat jsem vybrala polostrukturovaný rozhovor a pro analýzu dat jsem zvolila metodu tematické analýzy. Tematická analýza je metoda systematického identifikování, uspořádání a porozumění významovým vzorcům (tématům) v souboru dat. Zaměřuje se na význam napříč souborem dat a umožňuje tak výzkumníkovi vidět a pochopit kolektivní nebo sdílené významy a zkušenosti. Tato metoda je tedy způsobem, jak identifikovat to, co je společné pro způsob, jakým se o tématu mluví nebo píše, a dát těmto společným rysům smysl. Významové vzorce, které tematická analýza umožňuje identifikovat, musí být důležité ve vztahu ke konkrétnímu zkoumanému tématu a výzkumné otázce. Analýza vytváří odpověď na otázku. V každém souboru dat lze identifikovat řadu vzorců, přičemž účelem analýzy je identifikovat ty, které jsou relevantní pro zodpovězení konkrétní výzkumné otázky (Braun & Clarke, 2012).

Braun a Clarke (2006) uvádí šest fází tematické analýzy, podle kterých jsem v tomto výzkumu postupovala:

1. Seznámení se s daty

Důležité je data co nejvíce prozkoumat a porozumět jim. To obvykle zahrnuje opakované čtení dat a aktivní hledání významů a vzorců. Při přepisu mluvených dat je důležité věnovat pozornost detailům, protože to má vliv na další fáze analýz.

2. Kódování

Následný krok je tvoření počátečních kódů, které identifikují zajímavé prvky dat a organizují je do smysluplných skupin, přičemž je důležité pracovat systematicky a věnovat pozornost všem aspektům dat. Klíčové je kódovat co nejvíce potenciálních témat a vzorů za zachování kontextu.

3. Hledání témat

Třetí krok spočívá v hledání témat seskupováním kódů do potenciálních témat. Výsledkem této fáze je kolekce kandidátních témat a subtémat.

4. Posouzení témat

Zkoumání základních témat, zda jsou v datech dostatečně podložena či zda se navzájem nepřekrývají.

5. Definování a pojmenování tématu

Identifikace podstaty každého tématu a detailní analýza jejich dat. Témata jsou dále zdokonalována a lze identifikovat případná subtémata. Je důležité, aby témata byla jasně definována a nebyla příliš složitá. Tato fáze zahrnuje i zhodnocení vztahů mezi tématy a podtématy. Na konci této fáze by mělo být jasné, co každé téma zahrnuje a co ne, případně je nutné provést další zdokonalení témat.

6. Psaní závěru

Poslední krok zahrnuje finální analýzu a psaní závěr, který musí poskytnout dostatečný důkaz o tématech v datech prostřednictvím výňatků dat, které přesvědčivě ilustrují příběh.

Polostrukturovaný rozhovor jsem zvolila, jelikož je to flexibilní metoda, která dává respondentovi možnost volně mluvit o tématu, reflektovat své postoje a rozvíjet o něm své myšlenky, jelikož je stanovený okruh otázek, na které může účastník volně odpovídat (Řiháček et al., 2013). Po vytvoření otázek jsem provedla pilotní rozhovor, na jehož základě jsem některé otázky vyřadila, upravila či přidala, abych se co nejvíce přiblížila výzkumné otázce. Otázky se týkaly následujících oblastí (viz Příloha č. 2):

- Údaje osobní povahy (věk, vzdělání, diagnózy, psychický stav, návykové látky, sebevědomí, empatie),
- léčba (léky, forma a množství léčeb),
- osobní vztah k léčbě (motivace, spolupráce),
- sexuální deviace (diagnóza/y, fantazie, náhled, postoj),
- kriminální historie (množství, povaha a období jednotlivých činů, formy, okolnosti a množství trestů),
- recidiva (povaha, oběť, okolnosti, množství),
- životní podmínky (příjem, zaměstnanost, sociální prostředí, dětství, dospívání, rodina, vztahy).

Rozhovory probíhaly v klidném, ničím nerušeném prostředí PNB nebo PNK a byly nahrávány na diktafon. Nahrávky byly přepsány a následně smazány, přičemž jejich délka se pohybovala od 40 do 100 minut. Přepisy byly řádně anonymizovány.

4.3 Výzkumný vzorek

Data byla sbírána z oddělení ochranné sexuologické léčby v Psychiatrické nemocnici Bohnice (PNB) a v Psychiatrické nemocnici Kosmonosy (PNK). Výzkumný vzorek byl vytvořen na základě těchto kritérií:

- Respondent je aktuálně dostupný v PNB nebo PNK,
- respondent má diagnostikovanou sexuální deviaci,
- respondent má za sebou minimálně jednu recidivu sexuální povahy.

Těmto kritériím odpovídalo osm pacientů, z nichž sedm souhlasilo s účastí ve výzkumu (viz Tabulka č. 2). Z důvodu etického aspektu zachování anonymity jsou původní jména participantů i osob, o nichž je hovořeno v rozhovorech nahrazena pseudonymy. Anonymizována jsou rovněž města, která budou nahrazena písmeny (například „B.“).

Tabulka č. 2

Základní údaje participantů

Pseudonym	Pohlaví	Věk	Sexuální deviace
Marek	Muž	27	Expozérství
Petr	Muž	31	Patologická sexuální agresivita
Jiří	Muž	44	Homosexuální pedofilie
Viktor	Muž	47	Sadomasochismus
Erik	Muž	48	Patologicko-sexuální agresivita s rysy sadismu
Jakub	Muž	48	Homosexuální pedofilie
Tomáš	Muž	52	Heterosexuální pedofilie

4.4 Etické aspekty výzkumu

Každý participant podepsal informovaný souhlas, poskytující informace o účelu rozhovoru, cíli výzkumu a ochraně a zpracování osobních údajů (viz Příloha č. 1). V dokumentu byl uveden průběh rozhovoru, jeho délka a právo odmítnout odpovídat na jakoukoliv otázku, včetně možnosti úplného odstoupení od účasti ve výzkumu. Participantů byli také seznámeni se způsobem zpracování zvukového záznamu a jeho přepisu a se zajištěním anonymizace jejich identity.

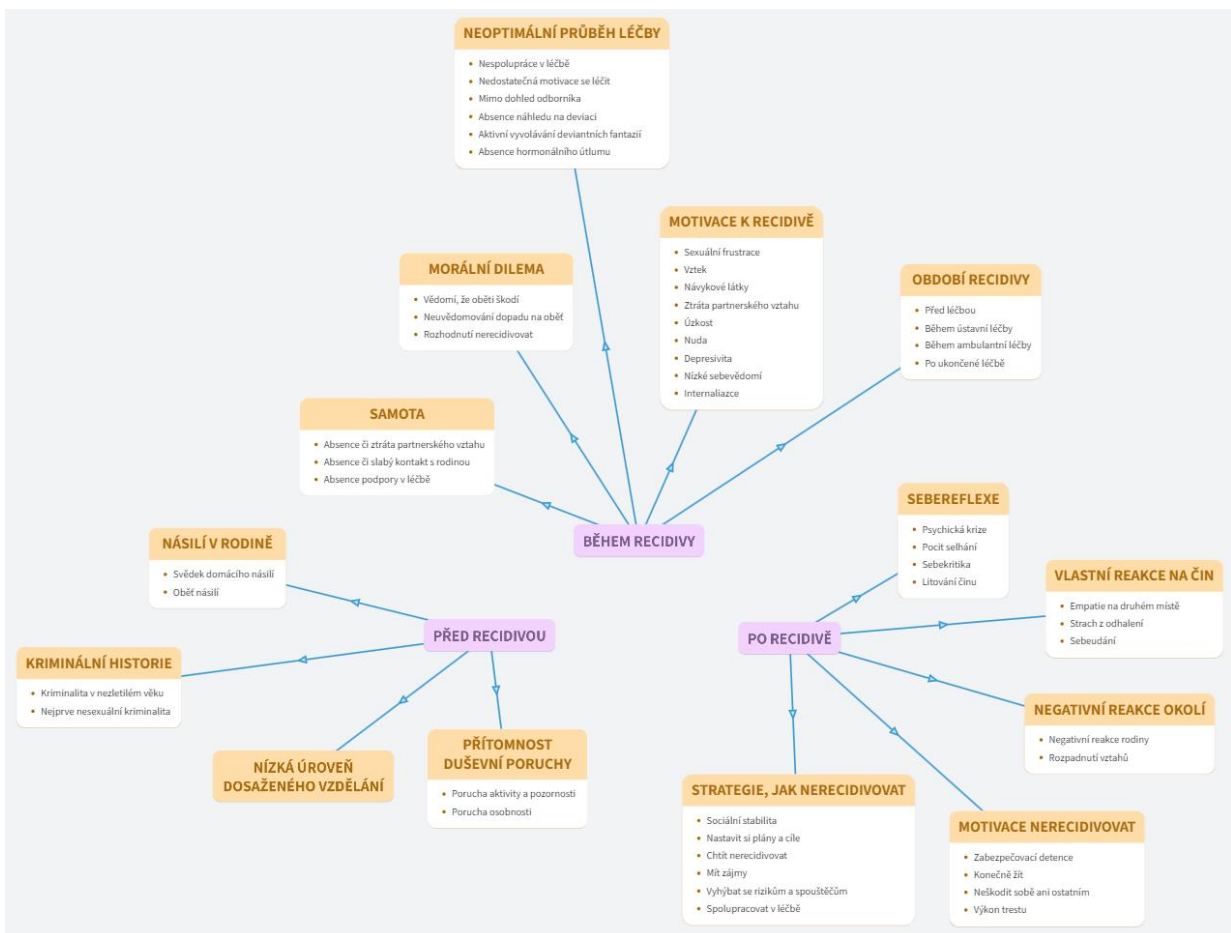
4.5 Reflexe vlastního předporozumění zkoumanému tématu

V průběhu svých odborných stáží na sexuologickém oddělení Psychiatrické nemocnice Bohnice a v pražském Ústavu pro výkon zabezpečovací detence, kde jsem byla se sexuálními devianty dlouhodobě v blízkém kontaktu, jsem získala cenné vhledy do komplexní problematiky parafilií a s nimi souvisejících recidiv. Tato zkušenost mi umožnila hlubší porozumění léčbě sexuálních deviací, výzám, se kterými se tito jedinci setkávají a jejich způsobu uvažování. Uvědomuji si, že tyto osobní zkušenosti by mohly ovlivnit můj pohled na zkoumané téma, a proto jsem si v průběhu výzkumu kladla za cíl aktivně se zaměřit na udržení objektivity a vyvarování se podsouvání svých vlastních hypotéz. Snažím se odstoupit od vlastních představ a předsudků a k příběhům respondentů přistupovat otevřeně, abych zajistila, že jejich zkušenosti jsou prezentovány co nejvíce autenticky. Očekávala jsem, že se během rozhovorů budou často objevovat témata související s užíváním návykových látek, disharmonickým rodinným prostředím v dětství, nedostatečným porozuměním a přijímáním vlastní parafilie, popřípadě úplnou absencí náhledu.

5 VÝSLEDKY VÝZKUMNÉHO ŠETŘENÍ

Jako výsledek tematické analýzy jsem získala celkem čtrnáct témat, která jsem rozdělila do tří kategorií: před recidivou, během recidivy a po recidivě (viz Obrázek č. 1). Učinila jsem tak, aby byly výzkumné výsledky přehlednější a tedy pochopitelnější. Většina témat obsahuje i podtémata, není to však pravidlem. Tato kapitola postupně prezentuje výsledky analýzy v každé z těchto tří kategorií.

Obrázek č. 1
Rozdělení témat

5.1 Před recidivou

V průběhu výzkumného šetření a během následné analýzy, jsem si všimla několika témat, která, byť nemusí být přímým spojením s recidivami, tak se opakují minimálně u většiny účastníků. Rozhodla jsem se, že je zařadím do výsledků, jelikož je buď samotní pacienti považovali za relevantní k tématu, popřípadě protože pomáhají vytvořit si komplexní obrázek o celém procesu recidivního chování sexuálních deviantů. Jednotlivá témata a subtémata jsou zobrazena v Tabulce č. 3.

Tabulka č. 3

Kategorie: Před recidivou

Téma	Subtéma
Násilí v rodině	Svědék domácího násilí
	Oběť násilí
Kriminální historie	Kriminalita v nezletilém věku
	Nejprve nesexuální kriminalita
Nízká úroveň dosaženého vzdělání	-
Přítomnost duševní poruchy	Porucha aktivity a pozornosti
	Porucha osobnosti

5.1.1 Násilí v rodině

Během rozhovorů jsme se s pacienty velmi často vraceli k jejich dětství, mnohdy se k němu, pro vysvětlení současné situace, vraceli pacienti sami od sebe, aniž bych je k tomu motivovala. Vyprávěli o něm ale většinou negativně, jako například Jakub, když se snažil vysvětlit, že se do svých obětí dokázal vžít: *“Já sám jsem byl, já neříkám, že zneužívaný dědou, ale prostě hráli jsme si sexuálně s dědou, takže sám vím, jaký to je.”* (řádek 213)

Toto téma jsem rozdělila do tří subtémat, přičemž každé subtéma se objevilo minimálně u tří respondentů.

Svědék domácího násilí

Často skloňovaným pojmem v rozhovorech bylo domácí násilí, tedy násilí mezi rodiči, kterým byli pacienti přímými svědky. Následky takového zážitku z dětství v pacientech dřímají dodnes. Erik jej považuje za spouštěč opakovaného deviantního chování, ve formě pokusů či dokonaných znásilnění, kterých se dopouštěl v mladistvém věku: *“mý rodiče spolu nevycházelí a nevycházejí dodnes, a to mě prostě z štválo, deprimovalo. Oni byli mezi sebou na nože. Tekla tam krev a hádali se. (...) Vztek z toho, co se dělo doma. A prostě jsem se s tím neuměl nějak srovnat. Tak jsem utekl dycky, a ten útěk skončil recidivou.”* (řádek 216)

Viktor si své deviantní sadistické chování též spojuje s chováním svého otce k matce: *“A co se týče rodiny, tak táta se choval sadisticky k mámě a z toho já vyvozuji to, jestli jsem to po něm nepodědil.”* (řádek 396) V tom s ním souhlasí jeho strýc, o jehož pohled se též podělil: *“on si myslí, že to je nějaký vzorec chování, který mám naučený a nějaký vzorec chování, který já jsem si do dneška v sobě nevyřešil. To je jeho pohled na věc. Já o něm přemýšlím.”* (řádek 407)

Také Petr ve svém vyprávění vzpomíná na podobnou zkušenost z dětství: *“Jo. Rodič mých sourozenců s mámou, ti se bili. (...) Tam ta výchova byla spíš taková nulová. Tam se fakt hodně pilo a mezi sebou se třeba i bili. Já jsem pak třeba vodil sourozence k babičce.”* (řádek 317)

Oběť násilí

Tři pacienti se rozpovídali o své zkušenosti s násilím na nich páchaném v rámci rodiny. Jedná se jak o násilí fyzické, psychické, ale i sexuální. *“Ted’ka by to bylo braný, že mě tejrál, v dnešní době, ale prostě mlátil mě za každou kravinu. Já jsem třeba hodinu musel klečet v koutě jenom proto, že jsem přinesl trojku. A když jsem neklečel, tak mě seřezal.”* (Tomáš, řádek 349)

Viktorovi matka jeho psychické násilí páchané tetou nevěřila, a proto několikrát utekl z domova, až nakonec skončil hospitalizován na psychiatrickém oddělení v nemocnici: *“já jsem měl velký problémy s tou troškou jako další rodinou, což byla mámina ségra, teta, ke který jsem pravidelně jako kluk, pěti až osmi letej, jezdil rok, co rok na celý dva měsíce na prázdniny. (...) ta mě, teta, likvidovala. (...) Tak jsem dostal facku, že jsem několikrát skončil na zemi a musel jsem to žrát ze země, že jo.”* (řádek 386)

Jakub se rozpovídal o své zkušenosti se sexuálním zneužíváním nevlastním prarodičem: *“Můj nevlastní děda, vlastně, když babička odešla na nákup nebo to, tak prostě s dědou jsme blbnuli, pusinkovali jsme se, osahávali jsme se navzájem, honili jsme si ho a tak.”* (řádek 216)

5.1.2 Kriminální historie

U všech pacientů, kromě Jiřího, se objevovalo téma kriminální historie. Většina pacientů začala nejdříve s kriminalitou nesexuálního rázu, jako jsou krádeže, nelegální nakládání s drogami, maření úředního rozhodnutí a podobně, a později se dostali ke kriminalitě sexuální. Někteří pacienti se dopouštěli kriminálního chování ještě před dovršením osmnácti let.

Kriminalita v nezletilém věku

Disharmonické rodinné prostředí vedlo některé pacienty ke kriminálnímu jednání ještě před dovršením osmnácti let. Jak jsem již zmínila výše, Erik, již v mladistvém věku sexuálně recidivoval. Veškeré tyto činy byly se sexuálním podtextem, ale jejich spouštěčem byla, podle Erika, nepříjemná situace doma: *“Tak úplně ty první (recidivy), který vlastně nikdo nikdy neprošetřoval, tak kolem 17 let. No, pak do roku 1993 to už mi bylo 18. 1995 mi bylo 20. 1995 mi bylo 20. 2010 mi bylo 25.”* (řádek 67)

Naopak Petr začínal v mladistvém věku s nesexuálními činy: *“Ne, tak určitě toho bylo víc než jenom ta sexuální stránka. Ale u mě už to začínalo, jako já jsem měl... Už jakoby ta výchova v rodině, kdy táta byl většinu mého života ve výkonu trestu, a je vlastně jakoby narkoman. A když jsem byl malej, když mi umřel děda, jsem bydlel u babičky a u dědy, s mámou a s nevlastním otcem, ještě se sourozencema, a pak když mi umřel děda, tak oni začali pít. Tak později někdy ve dvanácti, ve třinácti jsem začal taky pít, začal jsem užívat lehký drogy a pak i tvrdší drogy, byly tam nějaký menší, že jsem si někdy něco ukradl v prodejně.”* (řádek 20)

Nejprve nesexuální kriminalita

Kromě Petra na nesexuálních činech začínala i většina ostatních pacientů.

“jsem byl v mládí Spartánským chuligánem, kde jsme se hodně prali, a měl jsem tam poškozování cizího majetku, kde jsem tam se prošel po autě a urazil jsem mu zrcátka. A skončilo to akorát zaplacením škody a “ty, ty, ty” na úřadě.” (Tomáš, řádek 19)

“Úplně první povaha mého trestního činu byla vlastně krádež. V osmnácti letech jsem utekl z domu a přidal jsem se tady v P. k partě, která vykrádala byty, baráky, auta a tak. Já jsem s nima byl asi čtrnáct dní a byl jsem odsouzen na deset měsíců podmíněně. No, podmínku deset měsíců na dva roky.” (Jakub, řádek 26)

5.1.3 Nízká úroveň vzdělání

Téma, kterého jsem se s pacienty často dotýkala, je nízká úroveň dosaženého vzdělání. Čtyři ze sedmi respondentů mají dokončenou pouze základní školu, k čemuž se vyjadřují negativně.

Erik popisuje komplikace, které mu tato skutečnost přináší v kariérním životě: *“Vzhledem k tomu, že mám základní vzdělání, tak plat je... není zrovna nejvyšší. (...) Jedna nejistota tam je pořád, a to je vlastně díky tomu mému základnímu vzdělání.” (řádek 226)*

Petr uvádí své základní vzdělání jako jeden z faktorů, snižujících jeho sebevědomí, se kterým bojuje již od dětství: *“Hodně obavy, že jsem nevzdělanej, že mám dluhy, že mám trestnou minulost. A takovýhle, který... Který mě, jako by tak nějak snížilo. Nevěřil jsem si moc na různý práce a takovýhle věci, že jo.” (řádek 244)*

5.1.4 Přítomnost duševní poruchy

Více než polovině účastníků byla diagnostikována duševní porucha. Častěji se jedná o poruchu osobnosti, dále se jedná o poruchu aktivity a pozornosti (ADHD).

Porucha aktivity a pozornosti

Když jsme s Markem hovořili o lécích, které aktuálně užívá, zmínil se o své diagnóze ADHD (F90.0): *“Teď užívám Androcur. Předtím jsem neužíval nic. Ještě Atominox, mám ADHD. Takže léčím ADHD. Beru... Teď kon už... Dvakrát Atominox a... Čtyřcítku. A teď mi to snížili. Takže... Nemá nemocnice asi prachy už. (smích) Takže to... No, takže by to všechno snížili. Ale jako v pohodě. A to mě zklidnilo, no. Dost.” (řádek 121)*

Jakub vyprávění o této diagnóze zasazuje do kontextu jeho školních let: *“mám zvláštní školu vychozenou. Byl jsem teda ADHD, byl jsem hyperaktivní dítě, to, co se ostatní učili, tak já už jsem dávno uměl. Mně to bavilo učit se, ale tím pádem jsem nedával třeba pozor ve škole, protože to, co oni probírali, tak já už jsem dávno věděl.” (...)* ale nedával jsem pozor, vyrušoval jsem a tak dále.” (řádek 198)

Porucha osobnosti

Častější duševní poruchou mezi respondenty byla porucha osobnosti, přičemž ve všech případech se jedná o smíšenou poruchu osobnosti (F61) s různými rysy a projevy, které jsou pro každého jedince individuální.

“Jsem si vědom poruchy osobnosti. Tady je mi říkáno, že primárně, že mám tam ty projevy paranoidity a vím, že jsem byl znalecky zkoumán, že tam byly i rysy histrióna.” (Viktor, řádek 16)

“Smíšená porucha osobnosti. A jinak takový ty somatický spíš, cukrovka. (...) No a tam to zase bylo o tom, že jsem manipulant, sobec, žárlivec, takže musím rozkazovat, přikazovat, jsem panovačný. To jsou zase spíš osobnostní rysy toho typu.” (Erik, řádek 17)

“Emočně nestabilní poruchu, víceméně je tam typ impulzivní, hraniční, oba dva, ty typy. Pak disociální poruchu, histriónskou, tam je z nějakýho důvodu. (...) Rysy, emočně, já to mám jako smíšenou poruchu osobnosti. A pod ní jsou vlastně tyhle ty rysy.” (Jiří, řádek 191)

5.2 Během recidivy

V této kategorii se již zaměřuji na veškerá témata, která se v životech pacientů objevovala paralelně s obdobím recidivy, popřípadě během samotných jednotlivých aktů. Zařadila jsem sem čtyři témata., která jsou zobrazena v Tabulce č. 4. Těmi jsou: Samota, Morální dilema, Neoptimální průběh léčby, Motivace k recidivě a Období recidivy. Všechna z těchto témat mají několik subtémat.

Tabulka č. 4*Kategorie: Během recidivy*

Téma	Subtéma
Samota	Absence či ztráta partnerského vztahu
	Absence či slabý kontakt s rodinou
	Absence podpory v léčbě
Morální dilema	Vědomí, že oběti škodí
	Neuvědomování dopadu na oběť
	Rozhodnutí nerecidivovat
Neoptimální průběh léčby	Nespolupráce v léčbě
	Nedostatečná motivace se léčit
	Mimo dohled odborníka
	Absence náhledu na deviaci
	Aktivní vyvolávání deviantních fantazií
	Absence hormonálního útlumu
Motivace k recidivě	Sexuální frustrace
	Vzteky
	Návykové látky
	Ztráta partnerského vztahu
	Úzkost
	Nuda
	Depresivita
	Internalizace
Období recidivy	Před léčbou
	Během ústavní léčby
	Během ambulantní léčby
	Po ukončené léčbě

5.2.1 Samota

Mnoho pacientů se v období recidivy potýkalo s nějakou formou samoty. Ať to byla absence partnerského či rodinného vztahu, považují za důležité tuto skutečnost zmínit, jelikož samota, respektive absence vztahů, může pro pacienta znamenat nižší míru podpory v léčbě od okolí, nedostatek pocitu sounáležitosti či lásky a v případě partnerského vztahu i sexuální frustraci, což jsou podmínky, které by případně mohly nějak souviset s pácháním recidiv.

Petr ve svém příběhu vykresluje samotu jako důvod návratu k drogám a alkoholu, i přes to, že věděl, že pod vlivem drog vždy páchá sexuálně motivovanou trestnou činnost: *“No, do toho alkoholu to začalo tak, že jsem vlastně konečně jako tady někoho vlastně jako by tak nějak našel. Jakoby, prostě to byla kamarádka z dřívějšíka, která mě seznámila s dalšíma kamarádama, ke kterým jsme chodili domů, jako by. Ale problém byl, že tam se pilo, že jo. A takže já jsem chtěl být taky jakoby v nějakým takovým tom stavu, že jo.”* (řádek 223)

Absence či ztráta partnerského vztahu

Téměř všichni participanti v době recidivy čelili absenci partnerky nebo partnera. Někteří dlouhodobě, jiní čerstvě.

“A druhý trestný čin, za který jsem byl souzen a dostal jsem podmínku, tak to bylo ve dvaceti. (...) Já jsem měl partnerku potom na vojně, (...) já jsem šel na vojnu až v roce 1996, takže mě už bylo nějakých dvacet jedna.” (Jakub, řádek 33)

Tomáš, který páchal sexuálně motivované činy pouze, když nebyl ve vztahu, to komentuje takto: *“Ne, ne. To jsem byl hlavou, jak vy říkáte, přímo v tom vztahu, hodní úsilí, prostě to byla každá propustka, jsem byl s přítelkyní, s její rodinou, třeba s mámou, třeba s Karolínou a tohle to. Ona má taky trošku předělávanýho, má předělávanou dceru na kluka, takže Karolína měla to porozumění, že jsem nějakým způsobem nemocnej, ale prostě už proto jsem dával víc úsilí a prostě byl jsem šťastnej. A když jsem byl šťastnej, tak prostě jsem si popravdě, já jsem se ani na nějakou dětskou pornografii v tu chvíli ani nevzpomněl.”* (řádek 315) Na tato slova později navazuje vyjádřením názoru, že recidivovat ve vztahu by byla nevěra jako každá jiná, což nemá, dle svých slov, zapotřebí: *“Jo, že prostě dál bych přednost tomu dětskému pornu než té ženě. Bylo by to možná braný vůči ní jako nevěra, ale prostě ona mě bude milovat a já jí to oplatím tím, že budu tamhle recidivovat? To fakt ne.”* (řádek 234)

Absence či slabý kontakt s rodinou

Pokud se participantů ke svým vztahům s rodiči nedostali sami, zkusila jsem se jich zeptat. Odpovědi bývaly velmi podobné.

“Nevěděl (jsem o rodičích), občas jsem napsal mámě na Facebooku, ale moc ne, no.”
(Petr, řádek 323)

“Nulový (vztahy s rodiči). Maminka už byla dávno posmrtná.” (Viktor, řádek 399)

Jakub přišel o matku i otce v dětském věku, takže mu z nejužšího rodinného okruhu zbyli jen sourozenci. Vztah s nimi v období recidiv komentoval takto: *“Tak mě zbyl vlastně jenom brácha a dvě sestry. Se sestrama se nebavím už hodně dlouho. A s bráchou to bylo vždycky takový spíš vlažný než jakoby nějaký vřelej vztah. Spíš to bylo takový jenom... Jsme bráchové, no tak se prostě to bavíme, ale jinak, že bysme si byli nějaký důvěrný, nebo něco, ne.”* (řádek 152)

Stejně jako Jakub, i Tomáš přišel o rodiče předtím, než vůbec začal páchat sexuálně motivovanou trestnou činnost: *“Já už jsem rodiče neměl. Táta umřel, no umřel, můžu to tak nazvat, ale vím, že ho někdo zabil. To mě bylo třináct a máma umřela v roce 97.”* (řádek 373)

Absence podpory v léčbě

Více než polovina pacientů nebyla nijak podporována v léčbě své sexuální deviace svými blízkými, pokud nějaké blízké osoby vůbec měli. Část těchto pacientů totiž ani nemá žádné blízké osoby, mimo své spolupacienty, kteří by jim podporu mohli vůbec poskytnout.

Petrova matka za svým synem na oddělení dojížděla, ale pouze, pokud k tomu byla pobídnuta, jinak se o synovu deviaci do hloubky údajně nezajímala: *“Bylo to spíš takový, že jezdila mi sem jakoby na pohovory a takový, který jsou tady většinou jednou za dva měsíce. Jezdil jsem na propustky. (...) Nebo co novýho jakoby, jak jsem postoupil v léčbě nebo tak. Ale úplně... Že by to se mnou rozebírala nějak do hloubky nebo něco takovýho, to úplně nedokážu říct. Že by tam něco takového probíhalo.”* (řádek 300)

Erik rozděluje podporu svých rodičů na dvě úrovně, ze kterých pociťoval pouze jednu: *“Psychickou ne, majetkovou ano.”* (řádek 264)

5.2.2 Morální dilema

Těsně před spácháním dalšího sexuálně motivovaného trestného činu přichází zlomový okamžik, kdy má pachatel příležitost naposledy zvážit, zda se činu dopustí nebo ne. V takovém momentu mu může hlavou proletět mnoho myšlenek, důvodů, proč ano a proč ne. Svědomí je v přímé konfrontaci s touhou. Každý z pacientů, s nimiž jsem dělala pro tuto práci rozhovor, měl šanci činu předejít a ze situace vycouvat, v krajním případě své rozhodnutí přehodnotit ještě v průběhu aktu. Nicméně, kdyby všechny tyto kroky participanti podstoupili a v tomto morálním dilematu “ano či ne” se rozhodli pro “ne”, tak bych s nimi rozhovory vůbec dělat nemusela, jelikož by nebyli pachatelé recidivy. Toto téma, které jsem pojmenovala “morální dilema”, je věnováno subjektivní zkušenosti pacientů s tímto zlomovým okamžikem a jaké pocity ho doprovázely. Toto téma se totiž nějakým způsobem objevilo v každém rozhovoru.

Vědomí, že oběti škodí

V tom klíčovém momentu, který jsem popisovala, hraje důležitou roli, mimo jiné, faktor, zda si daný jedinec vůbec uvědomuje dopad svých činů na potenciální oběť. Pokud ano, morální dilema je potom těžší. I přes to, vědomí negativních následků na nevinnou osobu nestačí. Více jak polovina recidivistů si toho byla vědoma.

“Věděl jsem, že i ty děti na těch fotkách byly taky zneužitý, aby prostě mohl někdo ty fotky udělat. Ale prostě v tu chvíli jsem to neřešil.” (Tomáš, řádek 276)

“Ublíží jim to určitě svým způsobem. Jim to ubližuje. Není to v jejich prospěch. Ta brzká sexualizace je špatná. Já jsem ji taky sám zažil, takže vím, o čem mluvím. Ta brzká sexualizace je prostě s tím dospělým člověkem špatná. Samozřejmě, když si děti hrajou na doktory, tak je to o něčem jiném, než když prostě dospělej potom zneužije dítě.” (Jakub, řádek 314)

Petr se přiznal, že nad tím, jak se asi jeho oběť, kterou pronásledoval, cítí, přemýšlel: *“přemýšlel, ale ne úplně jinak do hloubky, ale určitě jsem na tím nějak přemýšlel.” (řádek 360)* Věděl, že jí daná situace není příjemná: *“Tak asi (se cítila) hodně blbě. Jak jsem za ní šel, tak určitě měla strach, nevěděla, co udělám, čeho jsem schopnej.” (řádek 362)*

Neuvědomování dopadu na oběť

V opačném případě si pachatel neuvědomuje závažnost svých záměrů. Jedním takovým případem byl Jiří, jehož oběťmi byli chlapci v dětském věku: *“Já jsem řekl, “jak mu můžu ublížit? Nijak mu nemůžu ublížit”. Prostě přistoupil jsem na jeho hru. Tři dny jsme si nějakým způsobem takhle hráli. On mně pak řekl, že prostě mu to přišlo divný, že to na mě řekne doma, tak jsem ho čapnul za ruku, neřekl jsem mu na to ani slovo, odvedl jsem ho domů.”* (řádek 654) Na toto navázal slovy: *“Jo, vžíval jsem se do nich. Ne třeba úplně, protože jsem třeba nevěděl o tom, že i třeba pozitivní sexualizace může mít negativní vliv na ty lidi.”* (řádek 674)

Druhým případem byl Erik, který se do svých obětí začal vžívat až ve své poslední (aktuální) ústavní léčbě: *“Tak tady je to snad poprvý v léčbě, kdy jsme se zrovna týhle empatii věnovali více než kdykoliv jindy v léčbě. Možná je to i tím, že jak se čas posouvá, tak se léčba zdokonaluje. Protože pamatuju léčby, kdy byly nějaký jiný pravidla a spoustu věcí se nemuselo, zase se dělalo něco jiného. Takže ano, teďka mám ten pocit, že mě nejvíc dává ta léčba, která vlastně praktikuje se teď.”* (řádek 115) Přičemž ani zpětně se nerad vžívá do osob, kterým ublížil: *“Radši se nekoukám, protože co k nim cítím, tak... Propadám se.”* (řádek 124)

Rozhodnutí nerecidivovat

Tři pacienti se svěřili, že spáchali recidivu v podstatě neplánovaně. Jakub byl před svou poslední recidivou už po úspěšně ukončené ústavní i ambulantní léčbě. Ač si byl dobře vědom negativního dopadu činů na oběti i na svůj život a byl skálopevně rozhodnut, že už nezrecidivuje, po několika letech opět podlehl chťiči: *“Sám nevím, prostě to je chťič. To je něco mnohem silnějšího, než člověk dokáže ovládnout.”* (řádek 295)

Podobný je příběh poslední recidivy Marka, který byl v cílové rovině ústavní léčby sexuologické. Na propustce podlehl pokušení drog, svého dlouholetého nepřítele, a to i přes to, že ví, že sexuálně motivovanou trestnou činnost páchá výhradně pod jejich vlivem: *“No a pak to spadlo. Myslel jsem, že mám vyhráno, že už mě nic nepřekvapí. No. No a překvapilo.”* Bere to ale jako varování, že se člověk má mít i nadále na pozoru: *“No, tak, jako, vzal jsem to, no. Co mám dělat. Ale, tak zase, nějaká ta zkušenost, tak aspoň vím, že mám být, takovým, jako, nohama na zemi, no, že nemít na paměti, že mám všechno vyhraný, protože to tak není.”* (řádek 74)

5.2.3 Neoptimální průběh léčby

Další téma v kategorii “Během recidivy” jsem pojmenovala jako “Neoptimální průběh léčby”, a to z toho důvodu, že všechna sub témata zde zahrnutá považuji za negativní aspekty právě probíhající léčby sexuální deviace jednotlivých participantů. V úvodu ke každému sub tématu své stanovisko odůvodním. Zařadila jsem sem tato: Nespolutpráce v léčbě, Nedostatečná motivace se léčit, Nebyli pod dohledem odborníka, Bez náhledu na deviaci, Aktivní vyvolávání deviantních fantazií a Žádný hormonální útlum.

Nespolutpráce v léčbě

Více než polovina pacientů přiznává, že v období páchání recidiv nespolutpracovala ve své právě probíhající ústavní sexuologické léčbě. Nespolutpráce pacientů se sexuální deviací v ústavní sexuologické péči může svým způsobem přispět k recidivám. Když pacienti nejsou zapojeni do své léčby nebo odmítají spolutpracovat s terapeutickým personálem, může to vést k nedostatečnému porozumění své deviaci a metodám léčby. To může snižovat schopnost pacientů rozvíjet vlastní strategie pro zvládání rizikových situací a podkopávat jejich motivaci ke změně. Odpor nebo nedostatek angažovanosti v léčbě zabraňuje efektivnímu učení a aplikaci nových strategií chování, které by mohly předcházet recidivnímu chování.

Tomáš říká, že měl problém se spolutprací hodně dlouho, a to z několika důvodů: “*prostě nikdy jsem se nechtěl smířit s tím, že musím odevzdávat telefon. Jo, tak jsem si vždycky na černo pořídil druhý. Jo, když to prasklo, tak jsem spadl do céčka. Prostě ten řád se mi nelíbil. A prostě v tomhle i nějaký lhaní bylo na skupinách a tohle to. Prostě chtěl jsem se co nejdřív dostat ven. Takže v tomhle spočívaly vlastně ty nespolutpráce. (...) Nechtěl jsem prostě se smířit s dluhama, nechtěl jsem se smířit prostě kompletně se vším. Terapeuty jsem bral prostě ne, že mi chtějí pomoci, ale že prostě mi chtějí akorát uškodit.*” (řádek 171) Když jsem se Tomáše zeptala, jestli někdy došlo ke změně jeho postoje, prozradil mi, že se již rok vkuse snaží spolutpracovat, protože ví, že spolutpráce je správná cesta ven: “*No, to bylo po tom posledním děčku před rokem. Protože už prostě ta ponorka a tohleto bylo na mě moc. Bylo to vlastně s příchodem nové psychologičky. Jo, když jsem se dostal na přípravku, tak vlastně když jsem se dostal na přípravku a tohleto, tak to jsem prostě řekl dost, že prostě musím odsad' vypadnout, musím odsad' prostě odejít, ale prostě tím legálním způsobem.*” (řádek 178)

Jirího vyjádření k nespolupráci v léčbě ukazuje na komplexnost jeho odporu. Jeho nespolupráce nevychází jen z odmítání léčby jako takové, ale z hlubšího pocitu, že léčba neřeší základní problém – poruchu osobnosti, o které má omezené znalosti. Toto vnímání vedlo mimo jiné k odporu vůči léčebnému programu. Jirího postoj, i když na první pohled může působit jako snaha o sabotáž, ve skutečnosti reflektuje jeho touhu po relevantnější a personalizovanější pomoci: *“Jo. Ale takový spíš sexuálního charakteru, já jsem si tam vlastně někde někoho našel. Takže prostě jsem měl s nějakýma spolupacientama nějaký techtle mechtle. A taky jsem bojkotoval systém kvůli tomu, že prostě jsem cejtil, že můj problém je jinde. Vlastně vycházel z tý poruchy osobnosti, o který já jsem v té době toho moc nevěděl. Ale cítil jsem to a prostě nedávala mně ta sexuologická léčba to, co jsem cítil, že by mně měla dávat. Takže jsem prostě byl v takový opozici, ale jinak já jsem neměl fakt, po stránce znalostí, pochopení projít tím. Takže to byly spíš takové krátké epizody toho, kdy já jsem třeba spadnul na chvílku, ale zas jako fakt jsem tím prošel podstatně rychlejš než většina ostatních lidí. Stejně jsem tím vždycky prošel vlastně nejrychlejš z toho, ze všech. Takže jako neměl jsem problém s tím projít. I s těma všema problémama.”* (řádek 320)

Viktor říká, že jeho nespolupráce nebyla výsledkem odmítání léčby, ale spíše reakcí na nežádoucí interakce s ostatními pacienty a personálem: *“Já vám za sebe toho můžu říct tolik, že já jsem za sebe nikdy neměl ten problém, že bych nechtěl spolupracovat, protože bych byl proti léčbě. Ale proti čemu jsem byl a s čím jsem měl problém, tak paradoxně, když se mnou bylo primárně tady jednáno tak, co se mi prostě nelíbilo, zašlo to prostě od psychických šikany některých spolupacientů a pak teda za sebe jsem měl obrovské trable s paní primářkou. Což si myslím, že se za současné doby uvádí do pořádku. Aspoň teda v to zkouším věřit.”* (řádek 159)

Erik zase popisuje svůj odpor jako potřebu mít pravdu a nesouhlas s určitými aspekty léčby: *“Hodně jsem se hádal, ať už v roce mezi lety 2012-2015, nebo vlastně i v téhle současné - první dva roky. Prostě musel jsem mít za každou cenu pravdu já. Nebo nesouhlasil jsem, viděl jsem nějaké věci jinak.”* (řádek 86)

Nedostatečná motivace se léčit

Erik a Tomáš oba popisují, že v obdobích svých recidiv neměli v léčbě dostatečnou motivaci ke změně nebo porozumění své deviaci. Erik popisuje, že jeho první léčba byla o “projetí” co nejrychleji, zatímco během druhé se bránil obviněním a hádal se, že za nic nemůže: “*V té úplně první léčbě, 1997-1998, to spíš bylo o tom projít léčbou, jak nejrychlejc to jde a zase zmizet. Druhá léčba, tam jsem se zase hádal, že za nic nemůžu já sám. Takže vlastně, vlastně... to taky nemělo žádný význam.*” (řádek 90)

Tomáš popisuje snahu "odsedět si" léčbu s minimálním úsilím a pokusit se "vyhat" ven, což ukazuje na nedostatek opravdového zájmu o změnu: “*Co nejrychleji si to tady prostě odsedět, jo, jak se tomu říkalo kdysi tady, prostě vyhat se ven. Jo, když se dokázali ostatní vyhat, jo, jenže bohužel ty byli zdatní lháři, ty to dokázali jenže na mě to každý pozná. Jo, ale prostě nějakým způsobem tímhle způsobem jsem se chtěl dostat ven.*” (řádek 203)

Tyto postupy naznačují hlubší problémy s vnímáním vlastní zodpovědnosti a s odhodláním k léčbě.

Mimo dohled odborníka

Tato kategorie se zaměřuje na situace, kdy pacienti v období své recidivy nebyli pod odborným dohledem, jinak řečeno, že nespádali pod pravidelnou péči sexuologa. Týká se to jak jedinců s ukončenou léčbou, tak těch, kteří přestali docházet na ambulantní kontroly ze své vlastní vůle, když jim ještě nebyla léčba ukončena. Absence pravidelných konzultací s odborníkem odnímá možnost kontinuální podpory a přímé intervence.

Jakub zrecidivoval tři roky po úspěšném ukončení ústavní i následné ambulantní léčby: “*Úspěšně jsem absolvoval. I vlastně chodil jsem k ambulantnímu lékaři a tam jsem vlastně taky nezrecidivoval, až potom, co mě to všechno bylo ukončené.*” (řádek 64)

Petr a Erik byli druhý případ. V období recidiv přestali ke svému sexuologovi docházet ze své vlastní vůle. V obdobích, kdy nepodstupovali ambulantní léčbu jim nemohla být poskytnuta adekvátní lékařská péče ani podpora. Nemohli své potíže, s nimiž se v životě potkávali, konzultovat a pracovat na prevenci opakovaného kriminálního jednání, ke kterému mohli, z důvodu vystavování se rizikovým situacím, inklinovat. To mohlo mít dopad na jejich schopnost zvládat své potřeby a vypořádat se s výzvami, které před nimi stály. Petr uvádí, že jeho odstup ovlivnilo sklouznutí zpět k drogám: *“Jakoby od toho října 2021 někdy do září 2022, ale posledních půl roku nebo možná trošku dýl, tak jsem tam nedocházel. (...) Protože jsem zase sklouzl k drogám.”* (řádek 61)

Erik reflektuje období absence z ambulantní péče: *“Takže, v roce 1992, to jsem zrecidivoval ještě před mým prvním odsouzením. (...) V roce 2010 to bylo po 12 letech ambulance. (...) Ale tam jsem poslední dva roky z těch 12 let nedocházel pro změnu na ambulanci vůbec.”* (řádek 54)

Absence náhledu na deviaci

V rámci tématu neoptimálního průběhu léčby sexuálních deviantů, se vynořuje důležité subtéma, kterým je absence náhledu na sexuální deviaci. Někteří z respondentů reflektují, že neměli plné porozumění nebo uznání svého stavu či jeho závažnosti v období páchání recidivy. Rozpoznání a pochopení své sexuální deviace jsou klíčové pro hlubší porozumění léčebným přístupům a jejich efektivitě.

Takhle Tomáš popisuje svou cestu k náhledu na svou deviaci: *“Když mě to diagnostikovali, co se týče soudního znalce ještě na vazbě, já jsem z toho měl docela hrůzu, nechtěl jsem se s tím smířit, nesmířil jsem se s ním ani ve výkonu trestu, ale začal jsem se smířovat pomalinku postupně, až když jsem byl tady. Nebylo to zrovna slavný, ale pomalinku postupně, krůček po krůčku, jsem si to v hlavě srovnával a teďka už o tom můžu mluvit. A prostě vím, že jsem heterosexuální pedofil. Tohle bych dřív vůbec neřekl.”* (řádek 188)

Absenci náhledu lze dobře pozorovat u Erika: *“Bral jsem to povrchně. Tedy souhlasil, ale zároveň jsem to vůbec nebral vážně. (...) A jo, tak jako přiznal, akorát, že jsem to nebral vážně. Že to nebylo tak. Jako akorát jste si říkal, no tak to příště udělám líp. No a ono se tomu nestalo. Nebo se to stalo jen na chvíli a pak stejně. Laxní přístup. Laxní přístup, prostě... Zjednodušoval jsem to, nebral jsem to vážně.”* (řádek 15)

Aktivní vyvolávání deviantních fantazií

Toto subtéma reflektuje jednu z možných forem projevu neoptimálního průběhu léčby parafilií, kde se pacient aktivně věnuje deviantním sexuálním fantaziím, s čímž se mi svěřili někteří respondenti.

“Pouštěl jsem si fantazie na malé děti. Třeba potkal jsem holku, a i jsem se zastavil, otočil jsem se za ní a prostě dával jsem si ji do fantazií a potom vlastně podle toho, jak ta holka vypadala, tak jsem si ji hledal vlastně, ne jí, ale prostě tu podobu nebo prostě ten zevnějšek i na těch fotkách. (...) Ono to bylo docela dost... Já jsem třeba s fantaziemi strávil třeba celý týden. Jsem to měl třeba v hlavě každý den. A masturboval jsem třeba třikrát do týdne.” (Tomáš, řádek 294)

“Týkalo se to spíš těch recidiv, v podobě patologické sexuální agresivity. Možná se to měnilo jenom tím, že jsem se chtěl v duchu té oběti přiblížit a chtěl jsem si šáhnout. Takže představa, že už to není jen na dálku a stojím někde za stromem a koukám, co se tam děje. Ale už jsem si i v duchu dokázal představit, že na tu oběť sahám, ačkoliv ji neznám. Nebo jí osahám.” (Erik, řádek 196)

“Protože to je vlastně to, co jsem, kvůli tomu jsem to i dělal. Minimálně u těch malejch kluků, protože u těch čtrnáctiletých úplně ne. Ale u těch malých, tak vlastně já jsem tím získal ty sexuální fantazie, které mě pak pomáhaly a už to se rozproudilo. A vlastně už jsem jenom využíval ty podněty.” (Jiří, řádek 574)

Absence hormonálního útlumu

Mnoho pacientů páchalo opakované sexuálně motivované trestné činy, aniž by užívali jakýkoliv hormonální útlum. Toto subtéma jsem zařadila pod téma neoptimálního průběhu léčby, jelikož farmakoterapie je jedna z metod terapie sexuálních deviací. Jejím účelem je snížit sexuální touhu a agresivitu pacientů a tím redukovat riziko opakovaného páchání sexuálních deliktů. Každý z participantů, který hormonální útlum v této době neužíval, měl k tomu své individuální důvody.

“Zkoušeli na mě Proveru dvakrát, ale jelikož to má na mě velký vedlejší účinky, tak se to zase vysadilo.” (Jakub, řádek 115)

Erik začal farmakologii podstupovat v roce 1993, přičemž prvních sexuálně motivovaných deliktů se dopouštěl již dříve: *“Pamatuju někdy od roku 93. I když tam si to pamatuju ještě matně, co to přesně bylo, ale chodil jsem pro nějaký injekce. A od roku 95 to byl Androcur.”* (řádek 171)

“Ted’ užívám Androcur. Předtím jsem neužíval nic.” (Marek, řádek 121)

5.2.4 Motivace k recidivě

Téma objevující se napříč všemi rozhovory byl důvod recidivovat. Všichni respondenti nahlas uvažovali o své motivaci ke spáchání recidivy. Veškerá sub témata, která zde rozeberu, se objevovala vždy minimálně u dvou participantů. Jedná se o situace, které sami pacienti nazvali svým spouštěčem či motivací k recidivnímu chování.

Danými sub tématy jsou: Uvědomovaná riziková situace, Sexuální frustrace, Vztek, Návykové látky, Ztráta partnerského vztahu, Úzkost, Nuda, Depresivita a Internalizace.

U sexuálních deviantů hraje při recidivě, resp. před činem a v souvislosti s ním, důležitou roli moment, kdy se dostanou do situace vysoce rizikové pro opětovné projevení deviantního chování. Tato situace může být specifická pro každého jedince a může se týkat různých aspektů jejich života nebo vnitřních pocitů. Rozpoznání, ale hlavně samotné vědomí těchto individuálních rizik je klíčové pro pochopení mechanismů vedoucích k recidivě a nabízí cenné informace pro prevenci. Někteří respondenti ve svém vyprávění popisují, že si myslí, že je k recidivě vedlo právě setkání se spouštěčem, resp. rizikovou situací, které si ale byli dobře vědomi a již s ní měli, v souvislosti s deviantním chováním, zkušenost.

Sexuální frustrace

V některých rozhovorech se v souvislosti s recidivou objevilo téma sexuální frustrace. Tento fenomén popisují respondenti ve spojitosti s nevyřešenými sexuálními potřebami a tužbami.

“Ta touha fakt byla opravdu hodně silná. Byl jsem bez přítelkyně, rozhodoval jsem se, že půjdu třeba na privát, ale byl jsem tak línej, prostě někam jít, tak prostě tohle mi přišlo jako taková opravdu hodně schůdná varianta toho, jak se sexuálně uspokojit.” (Tomáš, řádek 288)

Viktor odmítal naplnit své sexuální touhy se svou partnerkou, jelikož už si byl vědom své sexuální deviace a jelikož věděl, že kdyby dal svým deviantním touhám prostor, otevřel by tím dveře svému sadomasochismu, který by celoplošně pohltit jejich soužití: *“A i prítom, že měla mezi náma vůdčí postavení, tak si v posteli, neumim to ted'ka jinak nazvat, přála, abych tam dominoval já. Alice po mně dokonce chtěla při našem milování, abych byl tvrdší, abych jí třeba vzal za vlasy, a to já jsem vždycky odmítal, protože já jsem se vždycky tadytěch hrátek bál. Protože se bojím, že to je něco jako u pijana věřit v nějaký kontrolovaný pití. Já jsem se vždycky bál tady těch věcí, že prostě s jídlem přijde chuť.”* (řádek 277)

Vztek

Vztek se často vynořuje jako významné subtéma spojené s motivací k recidivě. Respondenti popisují, jak vztek vůči sobě samým, situaci, nebo vůči jiným lidem může přerůst v impulsy vedoucí k recidivnímu chování. Erik popisuje, jak neschopnost vyrovnat se s domácími problémy vede k útěkům, které končí recidivou: *“Vztek z toho, co se dělo doma. A prostě jsem se s tím neuměl nějak srovnat. Tak jsem utekl dycky a ten útěk skončil recidivou.”* (řádek 132)

“smutek se střídal třeba i s našťvaností tady na terapeutu, protože jsem dával vinu i jim, dával jsem vinu i sobě, byl jsem našťvaný na celý svět.” (Tomáš, řádek 309)

Viktorova reflexe partnerského vztahu s Alicí zdůrazňuje hluboký emoční konflikt, který hrál významnou roli v jeho psychickém stavu během recidivy. Popisuje, jak vzájemné obviňování a psychické degradace mohly vést k akumulaci negativních emocí a jak se nedokázal vyrovnat s výčitkami, zraňujícími slovy a nespravedlností, což vyústilo v silný vztek: *“Byly tam výčitky, který byly zcela na místě, byly zcela trefný. A já měl na to hnedka změť emocí, kterou jsem tam opět neventiloval, kterou jsem tam opět, v těch B., neřešil a říkám, tohle prostě trvalo měsíce, tahle Itálie. A od, někde prostě jako od smutku, vlastně od... Když vás někdo po psychickým stránce hodně snižuje, tak jste... Jak se tomu říká? Flustrovanej jsem byl. A to všechno se nakupilo z mé strany vlastně v jeden velkej vztek”* (řádek 102)

Návykové látky

V kontextu motivace k recidivě se objevuje subtéma návykových látek. Marek se k jejich užívání vyjadřuje v souvislosti s jeho sexuálně deviantním jednáním: *“Jako... Co mě k tomu vedlo? No, prostě drogy. Drogy. Tam není žádný plán, jako. To není plánovaný, jako. Není, no.”* (řádek 211)

Petr zase poznamenává, že páchá sexuálně motivovanou trestnou činnost pouze pod vlivem návykových látek, a zdůrazňuje, že ve střízlivém stavu se cítí stabilnější a bezproblémový: *"Abych vlastně recidivoval nebo abych vlastně dělal ty sexuální delikty, tak tomu předchází drogy. Protože když vlastně jsem pod vlivem drog nebo takhle, tak pak po nějaký době vlastně se ukazuje, že dělám tadycty. Když jsem čistej nebo takhle, tak by se dalo říct, že jsem v pohodě."* (řádek 106)

Ztráta partnerského vztahu

Někteří respondenti považují ztrátu partnerského vztahu za svou osobní rizikovou situaci, v níž jde snáze podlehnout deviantním fantaziím či potřebám.

"A dokonce i důvod toho páchání je úplně stejnej, protože já jsem vždycky přišel o závislej vztah. Nebo o nějakej vztah, kterýmu... Já tomu říkám závislej vztah. (...) Předchází ztráta toho... Nebo nějaký omezení vlastně v tý mý seberealizaci. Protože to je ten největší průšvih, že já jsem se seberealizoval vlastně skrze ty vztahy." (Jiří, řádek 453)

"Takže po každém rozchodu zastala recidiva. Byly čtyři partnerky a čtyři recidivy. (...) Nedokázal jsem se prostě smířit s tím rozchodem a prostě v tu chvíli mi přišlo, jak bych to řekl správně, možná mi přišlo vhod se podělat na to dětské porno, abych se nějakým i vnitřně prostě nějakým způsobem uspokojil. Jako nešířil jsem to, ty fotky, co v tom prvním případě, ty jsem měl pro vlastní uspokojení a potom už ten zbytek byl jenom prostě, že jsem se koukal, že jsem se to jenom prohlížel." (Tomáš, řádek 75)

Úzkost

Úzkost se jeví jako významný emoční stav, který někteří pacienti pociťovali v době opakovaného páchání sexuálních deliktů.

"No tak zpočátku to byl stres, který mě někam dovedl do nějakých stavů úzkosti, případně do nějakých stavů beznaděje a bezradnosti a prostě nízký sebevědomí žejo. No a tohle nízký sebevědomí, přece nechcete setrvat ve stavu nízkého sebevědomí. Takže se přemýšlíte nad tím, jak ho nahradit, a to právě ve vás, když jste deviant, vyvolá třeba to, že si to svoje ego trochu napravím jiným způsobem. No a pak už to byla ta sexuální touha. (...) Spíš to na sebe navazuje. Nejdřív je stres, pak přemýšlíte, co s tím a jak z toho ven. A než se nadějete, tak už přemýšlíte nad tím, koho půjdete..." (Erik, řádek 293)

"Jo, tak celkově, já jsem byl tady z toho celkově jakoby to. Takže, prostě asi to uvolnění tam přišlo určitě, si myslím." (Marek, řádek 152)

Nuda

Někteří pacienti popisují, že se k opakovanému sexuálně deviantnímu jednání uchýlili v době, kdy dlouhodobě pociťovali nudu. Nuda je jimi vnímána jako nedostatek stimulace nebo nedostatečná seberealizace, což může vést k hledání vzrušení v nezdravých formách.

“Vyhýbal jsem se kamarádům, s kterými jsem se znal z předtím, protože vlastně všichni ty lidi byli z nějaký drogový minulosti. Pár jsem jich teda měl, který tomu nepropadli až tolik, ale pořád nějak občas užívali. S nima jsem spíš jen tak po telefonu, ze začátku, ale to bylo během té práce, jak jsem byl tady na ubytovně a tady hned v areálu jsem pracoval, to bylo jen z práce domů, do práce, zase domů. A nevím, nějak mě užírala ta nuda, no.” (Petr, řádek 205)

“protože já mám nějaký kolečko, ve kterým je nuda, jo, a ta pak vlastně dává na výběr, kde si veme radost. A buď tu radost může vzít ze sexuální deviace nebo z něčeho užitečnějšího. Já jsem celý život žil tak, že jsem vybral vlastně ze sexuality nebo přidružených věcí, že jako špatnou seberealizaci a tak. Což mě sem i dostalo. (...) Pak to, že jsem se každý den už od puberty uspokojoval s tím, že jsem potřeboval pořád nějaké podněty pro to, jo, shánět nový, což mě úplně nebavilo, něco někde hledat. A furt jsem potřeboval něco nového, protože samozřejmě ty staré podněty nějakým způsobem vyhasly.” (Jiří, řádek 27)

Depresivita

V období recidivy hraje u některých pacientů roli depresivita. Erik uvádí, že stres a nelichotivé rodinné vztahy vedly k úzkosti a stavům beznaděje: *“Tak všechno má nějakou spoušť. U mě to byl stres, nelichotivé vztahy mezi mnou a mými rodiči, trápení. (...) (stres) mě někde dovedl do nějakých stavů úzkosti, případně do nějakých stavů beznaděje a bezradnosti a prostě nízký sebevědomí žejo.” (řádek 132)*

Jiří zdůrazňuje, jak chronická nespokojenost a frustrace z fyzického omezení vytváří pocit zbytečnosti a ovlivňuje jeho možnost seberealizace: *“Tak určitě, protože já jsem měl permanentní frustraci vlastně z postižení. Protože jsem nemohl dělat to, co ostatní a furt jsem se snažil vyrovnávat těm lidem. A dělal jsem ajťáka a ta práce taky byla pomíjivá, vlastně po mně nic nezůstávalo. Takže já jsem byl furt v jakýsi nespokojenosti se svým životem. Nebyl to vyloženě asi stres a úzkost. To jsem měl taky samozřejmě, ale to bylo nárazový. Ale spíš taková celková nespokojenost s tím životem a s tou seberealizací v tom svém životě byla celou dobu. (...) já jsem fakt cítil obrovské pocity zbytečnosti toho mého života. V svém životě celkově už od základky. Protože ten můj život nemá smysl, protože nemůžu dělat to, co chci.” (řádek 584)*

Internalizace

V některých případech respondenti připisují odpovědnost za recidivní chování přímo sobě, čímž uznávají osobní zodpovědnost za své činy. Téma internalizace se vyskytuje u respondentů, kteří reflektují na svou úlohu a zodpovědnost v kontextu svého opakovaného deviantního jednání. V rámci rozhovorů se tito jedinci vyjadřují k pocitům viny a sebeobviňování. Toto subtéma odráží hlubší úvahy o osobním přínosu k problematickým vzorcům chování.

“No tak samozřejmě, primárně moje chyba, protože jsem se nacházel v léčení v té době. Měl jsem o tom komunikovat, měl jsem o tom na těch skupinách mluvit. Protože my jsme, ta přítelkyně se jmenovala Alice a my jsme, myslím si, měli spolu prvních šest, osm měsíců, myslím si, jako hezký vztah. Kde se, myslím, jako že jsme jeden druhému vyhovovali, myslím si, že jsme se jako minimálně v této době, aspoň, jako měli hodně rádi.” (Viktor, řádek 73)

“Tak umřela mě mamka, ale tomu bych... (...) Nepřikládám tomu, nejde, tohle byla moje chyba, že jsem prostě se neudržel na uzdě a zrecidivoval jsem.” (Jakub, řádek 137)

5.2.5 Období recidivy

Poslední téma v kategorii “Během recidivy” jsem pojmenovala jako “Období recidivy”. Toto téma se objevuje ve všech rozhovorech. Jedná se o informaci, poskytující možnost porozumět kontextu jednotlivých činů. V rámci tohoto tématu jsou identifikována různá období v procesu léčby sexuálních deviantů a jejich možný vztah k recidivnímu chování. Jedná se o následující subtémata: Před léčbou, Během ústavní léčby, Během ambulantní léčby, Po léčbě. Jednotlivá subtémata budou rozebrána detailně.

Před léčbou

Subtéma "Před léčbou" se zaměřuje na období před zahájením jakékoliv formy sexuologické léčby. Tři respondenti popisují, že se dopouštěli opakovaného deviantního jednání ještě před lékařsko-psychologickou intervencí. Ve dvou případech pacienti neměli zkušenosti ani s výkonem trestu.

Marek prodělal tři recidivy, přičemž první dvě se udály, když byl ještě na svobodě a před sexuologickou léčbou. V obou případech se jednalo o expozérství pod vlivem drog: *“Jo, jedno a to samý. Nejdřív jsem byl vlastně... Trestanej vlastně jenom penězně a pak to, pak už normálně k soudu a asi třičtvrtě roku jsem čekal venku. Rovnou na to... na léčbu.”* (řádek 35)

Jakub spáchal za svůj život čtyři trestné činy. První byl nesexuální povahy, za který dostal nepodmíněný trest. Druhý trestný čin byl zároveň prvním deliktem sexuální povahy. Ve třetím a čtvrtém případě už se jedná o recidivu, z nichž se jedna odehrála stále na svobodě, před nástupem do sexuologické léčby: *“Úplně první povaha mého trestního činu byla vlastně krádež. V osmnácti letech jsem utekl z domu a přidal jsem se tady v P. k partě, která vykrádala byty, baráky, auta a tak. Já jsem s nima byl asi čtrnáct dní a byl jsem odsouzen na deset měsíců podmíněně. No, podmínku deset měsíců na dva roky. S tím, že jsem byl vlastně šest měsíců tady na R. (...) V trestu jsem byl třikrát a z toho vlastně první, to je to, co jsem uvedl, to bylo v těch osmnácti. A druhý trestný čin, za který jsem byl souzen a dostal jsem podmínku, tak to bylo ve dvaceti, kdy jsem osahával své synovce a potom tam jsem dostal dva roky podmínku jenom. Třetí trestný čin vlastně, co jsem měl, tak to bylo, že jsem zneužil od kamaráda syna a tam jsem dostal tři roky na tvrdo s léčbou”* (řádek 11)

Erik má obdobnou zkušenost. Několik sexuálně deviantních deliktů se dopustil před jeho vůbec prvním odsouzením a léčením, do kterého nastoupil v roce 1997: *“Takže v roce 1992 to jsem zrecidivoval ještě před mým prvním odsouzením. (...) V roce 1995 jsem spáchal delikt a 1997-1998 byla ústavní léčba. (...) “úplně ty první (recidivy), který vlastně nikdo nikdy neprošetřoval... Tak kolem 17 let. No, pak do roku 1993 to už mi bylo 18. 1995 mi bylo 20. 1995 mi bylo 20.”* (řádek 54)

Během ústavní léčby

Subtéma "Během ústavní léčby" zkoumá zkušenost pacientů s recidivami, ke kterým došlo v době, kdy podstupovali ústavní ochranné léčení v psychiatrické nemocnici. Jedná se o poslední delikt Marka, který je zároveň v této kategorii jediným pacientem bez předchozí zkušenosti s výkonem trestu. Jeho případ je jedinečný v tom, že v době recidivy byl v ústavním léčení toxikomanickým a nikoliv sexuologickým, do kterého nastoupil posléze. Dále se jedná o veškeré recidivy Tomáše, první a zatím poslední recidivu Viktora, které se dopustil společně s pravidelnými útekami z oddělení, a dva činy Erika.

“A tady jsem teda poprvý, ale zrecidivoval jsem, je to šest měsíců zpátky při toxikomanický léčbě, když jsem měl třetí dovolenku. Tak jsem to nezvládl a zase jsem se úplně od to.” (Marek, řádek 27)

“To jsem zrecidivoval čtyřikrát a ty recidivy se točily kolem vlastně držení dětský... držení a sledování dětský pornografie. Spíš to bylo jenom sledování a v jednom případě i držení, jo, ale on je to vlastně jeden paragraf. (...) To bylo rozdělené na různý období, první recidiva, to snad bylo kolem roku 2013, nějak tak, nějak mezi rokem 2011 až 2013, já přesně teďka nevím, ale to bylo ještě v době, když jsem byl hodně vzpurnej vůči terapeutům, že jsem je vedl jako nepřátele” (Tomáš, řádek 55)

“Ono totiž to moje souzení za to maření úředního výkonu bylo doprovázeno o to, že jsem se dopustil na své tehdejší přítelkyni, ale to už je jiná přítelkyně, než byla ta, kterou jsem týral, tak jsem se dopustil nebezpečně na vyhrožování formou výhružných SMS, (...) To šlo ruku v ruce. Protože můj první útěk spočíval v tom, že já jsem měl u sebe mobilní telefon a jak říkám, my jsme byli po té hádce a po těch SMS zprávách.” (Viktor, řádek 67)

“A pak jsem ještě recidivoval během ústavní léčby před detencí, tedy mezi roky 2012 a 2015.” (Erik, řádek 55)

Během ambulantní léčby

Subtéma "Během ambulantní léčby" zkoumá zkušenost respondentů s recidivami, ke kterým došlo v době, kdy byli v ambulantní sexuologické péči. Jedná se o recidivu Petra, který do té doby neměl zkušenost s výkonem trestu, dále Erika a veškeré recidivy Jiřího.

“A vlastně teda za krádeže a za ten exhibicionismus nebo dalo by se říct už i jakoby expozérství, kterému jsem se pomalu přibližoval, tak jsem byl vzat do vazby. Tam jsem byl čtyři měsíce, pak jsem dostal souhrnně i s těma krádežema trest nějak šest měsíců na třicet šest měsíců, myslím, že podmínku a nařízenou ústavní sexuologickou léčbu.” (Petr, řádek 44)

“V roce 1995 už to bylo vlastně během ambulantního léčení. V roce 1995. V roce 2010 to bylo po 12 letech ambulance.” (Erik, řádek 54)

“Poprvý vlastně, poprvý jsem zrecidivoval v roce 2013, což znamená, že po sedmi letech. (...) Byl jsem v ambulantní léčbě. (...) A druhá byla vlastně po druhé léčbě, 2014. Rok na to, no, po ukončení (ústavní) léčby.” (Jiří, řádek 302)

Po ukončené léčbě

Nakonec, kategorie "Po ukončené léčbě" se týká fáze po formálním ukončení léčby. Zahrnuje recidivy Jiřího a Petra, které proběhly během ambulantní léčby, kterou jsem rozebírala výše, do které nastoupili po řádném ukončení sexuologického léčení ústavního. Následně se jedná o poslední recidivu Jakuba, ke které došlo po řádném ukončení léčby ústavní i ambulantní.

“Úspěšně jsem absolvoval. I vlastně chodil jsem k ambulantnímu lékaři a tam jsem vlastně taky nezrecidivoval, až potom, co mě to všechno bylo ukončené.” (Jakub, řádek 64)

5.3 Po recidivě

V poslední kategorii témat se zaměřuji na veškerá společná témata pacientů související s obdobím po recidivě, která se objevovala napříč rozhovory. Jedná se o čtyři témata, přičemž každé z nich má pod sebou několik subtémat, viz Tabulka č. 5. Těmi subtématy jsou: Sebereflexe, Vlastní reakce na čin, Negativní reakce okolí, Motivace nerecidivovat a Strategie, jak nerecidivovat.

Tabulka č. 5*Kategorie: Po recidivě*

Téma	Subtéma
Sebereflexe	Psychická krize
	Pocit selhání
	Sebekritika
	Litování činu
Vlastní reakce na čin	Empatie na druhém místě
	Strach z odhalení
	Sebeudání
Negativní reakce okolí	Negativní reakce rodiny
	Rozpadnutí vztahů
Motivace nerecidivovat	Zabezpečovací detence
	Konečně žít
	Neškodit sobě ani ostatním
	Výkon trestu
Strategie, jak nerecidivovat	Sociální stabilita
	Nastavit si plány a cíle
	Chtít nerecidivovat
	Mít zájmy
	Vyhýbat se rizikům a spouštěčům
	Spolupracovat v léčbě

5.3.1 Sebereflexe

V rámci tématu "sebereflexe" se objevuje rozbor zkušeností respondentů s vnímáním sebe samotných po spáchání recidivy. Subtémata Psychická krize, Pocit selhání, Sebekritika a Litování činu, poskytují hlubší náhled na prožívání recidivistů a jejich subjektivní vnímání vlastního chování tak, jak jej popisovali v rozhovorech.

Psychická krize

Ve vyprávění některých respondentů se objevuje subtéma psychické krize po spáchání činu, která mohla významně ovlivnit jejich prožívání a každodenní fungování po různou dobu trvání.

“Tak, jako, byl jsem na dně. Psychicky, jako celkově, že z toho, že jsem si všechno uvědomoval. A taky, to nějakou dobu trvá.” (Marek, řádek 168)

“Přišel jsem sem vlastně, protože jsem chtěl spáchat sebevraždu, takže mě bylo tady diagnostikována ne schizofrenie, ale prostě, že jsem měl hlasy v hlavě, který mě naváděly potom prostě “skoč pod vlak”, nebo prostě něco si udělej, ubliž si a tak. Tak jsem přišel vlastně sem. Ale jinak, teď už je neslyším, беру na to léky. Takže teď už jsem docela v pohodě.” (Jakub, řádek 17)

Pocit selhání

Negativní psychická reakce na vlastní recidivu zahrnuje i pocit vlastního selhání.

“Vlastně tím, že jsem si namlouval, že jsem znova selhal a že jsem zbytečněj na tom světě a prostě, že jsem zase zklamal všechny, který ve mně věřili. A tak.” (Jakub, řádek 22)

“Tohle jsem volal i panu primáři, že mám v úmyslu se jako navrátit, že jsem neutekl z léčení, že proti té léčbě fakt nic nemám, ale prostě, že jsem fatálně selhal (...) A já jsem prostě byl, já jsem prostě fatálně selhal, protože prostě já jsem doslova vybuchnul jak Papinův kotel, že jo. A takhle zcela, jako nepřipustným způsobem, jsem vlastně ventiloval svoje emoce, s touhou to vrátit.” (Viktor, řádek 133)

Sebekritika

Subtéma "Sebekritika" se objevuje jako významný aspekt sebereflexe recidivistů po spáchání činu. Toto subtéma ilustruje, jak někteří respondenti prožívali, resp. prožívají hluboké pocity selhání ve vztahu k sobě samým nebo svému okolí, což může vést k značné duševní zátěži. Tyto pocity mohou být spojeny s vnímáním osobní zodpovědnosti za své činy a s uvědoměním si negativních dopadů svého jednání.

Jiří během svého vyprávění průběhu recidivy konstatuje, že své jednání považuje za velmi sobecké: *“Ten kluk si vedle mě sedl prostě na židli, strčil si ruce do kalhot, o tom jako každé pedofil podle mě sní, aby nemusel toho kluka k něčemu přesvědčovat. Prostě devítiletý kluk, bylo to přesně to, co moje sexualita řekla. Já jsem řekl, “jak mu můžu ublížit? Nijak mu nemůžu ublížit”. Prostě přistoupil jsem na jeho hru. Tři dny jsme si nějakým způsobem takhle hráli. (...) Extrémně sobecky jsem se choval. Ale prostě bylo to tak, nemůžu to popírat.”* (řádek 652)

Když jsem se tázala Erika, zda se zpětně vciťuje do svých obětí, odvětil následovně: *“Radši se nekoukám, protože co k nim cítím, tak... Propadám se. Propadám se, protože ve svém podstatě jsem to já, kdo jim ublížil.”* (řádek 124)

“Já se vám strašně omluvám, ale prostě já byl zmrď na entou a prostě nechci. Je mi za sebe na hovno, jí jsem zničil život, prostě nechci. Nechci. Nechci.” (Viktor, řádek 185)

Litování činu

Subtéma "Litování činu" zahrnuje projevy lítosti, které respondenti vyjádřili v souvislosti s jejich recidivami. Tento aspekt sebereflexe umožňuje hlouběji pochopit, jak se jedinci vyrovnávají s následky svého chování. Vyjádření lítosti může být spojeno s uznáním škod, které byly způsobeny jim samotným či ostatním, a může signalizovat snahu o osobní změnu nebo reparaci. Litování činu také může hrát klíčovou roli v procesu léčby, neboť umožňuje pacientům konfrontovat se se svými činy a efektivněji pracovat v terapii.

“No ale tam jsem měl sám sebe korigovat. Co vám na to mám říct. A nestalo se. Ale mrzí mě to” (Viktor, řádek 269)

“Jak jsem za ní šel, tak určitě měla strach, nevěděla, co udělám, čeho jsem schopnej. Nebylo to ode mě hezký, no. Určitě jsem to nějak litoval, nebo lituju, co jsem teď udělal. Už to nevrátím zpátky. Ted' jenom můžu dělat věci pro to, aby se to neopakovalo.” (Petr, řádek 362)

"ona mě měla, nebo má, nevím, jestli mě má ještě, ale měla mě ráda jako kamaráda, já jsem jí hodně pomáhal, protože jí opustil přítel nebo druh, takže jsem jí hodně pomáhal a strašně mě mrzí prostě, že jsem selhal, že jsem to zase dopustil, že jsem vlastně zabil krásný přátelství tímhle tím.” (Jakub, řádek 283)

5.3.2 Vlastní reakce na čin

Dalším téma v kategorii "Po recidivě" jsem pojmenovala jako vlastní reakci na čin. Toto téma zahrnuje subtémata, vystihující reakce respondentů na vlastní čin, primárně ve formě činů. Jsou jimi: Empatie na druhém místě, Strach z odhalení a Sebeudání.

Empatie na druhém místě

Subtéma "Empatie na druhém místě" reflektuje, jak recidivisté vnímají své činy těsně po jejich spáchání. V některých případech, jak ukazují rozhovory s Erikem a Tomášem, je první reakcí osobní úleva a uvolnění pramenící ze sexuálního uspokojení než okamžitá empatie vůči oběti nebo pocit provinilosti.

"Ne. No, rozhodně ne, hned potom. Potom jsem měl jiný starosti, sobecký starosti."
(Erik, řádek 288)

"Ze začátku jsem se cítil dobře, protože jsem byl nějakým způsobem vnitřně i sexuálně uspokojený" (Tomáš, řádek 426)

Strach z odhalení

Fáze bezprostředně po spáchání činu je často spojena s osobními obavami z následků činu než s uvědoměním si jeho dopadu na oběť. Empatie a plné vnímání závažnosti činu může u některých jedinců přijít až později, po iniciální fázi zaměřené na sebeochranu a zvládnutí osobních strachů z odhalení nebo trestu.

"potom, když to sexuální uspokojení prostě ustalo, tak už jsem začal přemejšlet o tom, jestli to mám vymazat, jestli z toho bude průser, náhodou mi na to přijde. Začal jsem spíš spekulovat spíš o tom, co bude. Jestli na to někdo přijde, půjdu do vězení, nebo co se stane, spadnu do děčka, bude průser, nebude průser. Spíš nad tím jsem přemejšlel, ale ze začátku to bylo fakt to sexuální uspokojení, cítil jsem se dobře, bylo to hezký, a když to prostě ustalo, a když člověk začne přemejšlet o tom, tak si řekne, "z toho bude fakt průser". (Tomáš, řádek 426)

"Měl jsem starosti, jestli to praskne. A jak se případně z toho dostat nebo co udělat, abych se neprozradil, že jsem něco provedl." (Erik, řádek 288)

Sebeudání

"Sebeudání" v kontextu recidivního chování sexuálních deviantů nabízí hluboký náhled do procesu uvědomění si vlastní zodpovědnosti za trestný čin. Případy Jiřího a Jakuba ilustrují momenty, kdy jedinci přijali aktivní roli ve svém vlastním právním postihu tím, že se sami přiznali ke svým činům.

Jiří, po spáchání svého posledního sexuálního deliktu přijal zodpovědnost za své jednání a odvedl svou nezletilou oběť přímo za rodiči: *"Já jsem se k tomu i přiznal. Já jsem se třeba k té druhý trestný činnosti přiznal. (...) On mě pak řekl, že prostě mu to přišlo divný, že to na mě řekne doma, tak jsem ho čapnul za ruku, neřekl jsem mu na to ani slovo, odvedl jsem ho domů. Čekal jsem, až mě zavřou."* (řádek 649)

"Třetí trestný čin vlastně, co jsem měl, tak to bylo, že jsem zneužil od kamaráda syna a tam jsem dostal tři roky na tvrdo s léčbou, a tohle je vlastně můj čtvrtý trestný čin, kdy jsem zneužil, a sám jsem se šel udat, malýho čtyřletýho kluka od kamarádky. Když jsem ho hlídal a bohužel jsem se neudržel a začal jsem ho znova osahávat. Takže jsem se šel udat a sám jsem se sem přihlásil vlastně do léčby a za ten poslední trestný čin jsem dostal teďka pět let. Natvrdo. Plus léčbu." (Jakub, řádek 35)

5.3.3 Negativní reakce okolí

Toto subtéma odkrývá vliv sociálních interakcí na jedince po opětovném spáchání trestného činu. Toto téma zahrnuje reakce společnosti, konkrétně rodiny a přátel, které mohou mít formu stigmatizace, odsouzení či sociálního vyloučení. Takové reakce často vedou k rozpadu vztahů. Detailní zkoumání těchto aspektů pomáhá lépe pochopit následky, kterým recidivisté čelí.

Negativní reakce rodiny

Toto subtéma osvětluje, jak rodinné prostředí reaguje na opakované trestné činy člena rodiny. Tyto reakce zahrnovaly většinou zklamání, hněv či odcizení. Rodinné reakce jsou často zatížené emocionálními a sociálními důsledky.

Erik se ve svém vyprávění vyjádřil k reakci svých rodičů na jeho opakovanou sexuální trestnou činnost: *"Tak... Jednak z toho byli zklamaný, jednak to berou docela vážně, až příliš vážně zase do toho druhého extrému. Měli potřebu si myslet, že mě musí hlídat všude, vždycky. (...) Tak byli nejdřív zklamaný, a nebylo jim to příjemné, samozřejmě. Ale v postupném času, když jsem se začal léčit, tak to zase přerostlo úplně v ten druhý opak, kdy mě měli potřebovat vidat, nespouštět mě z doзору, když pudu do práce, z práce, doma."* (řádek 257)

Petr byl v kontaktu pouze s matkou, sporadicky přes telefon: *“Nebyla nadšená. (...) Schytral jsem to, že jsem hlupák, proč jsem to udělal a takovýhle věci.”* (řádek 298)

Viktor měl na blízku pouze strýce, kterého už nechce podruhé zklamat: *“No, jenom strejda. Do dneška to nemůže skousnout. Což je naprosto pochopitelné.”* (řádek 402)

Rozpadnutí vztahů

Recidiva v některých případech vedla k přerušení mezilidských vazeb. Obnovení trestné činnosti může vyvolat vztahové napětí, vedoucí ke ztrátě důvěry a podpory ze strany blízkých, což může mít za následek úplné ukončení vztahů.

“Jo, tak když jsem právě přišel sem, tak jsem si cítil hodně špatně, že jsem všechny zklamal, že jsem prostě zase zrecidivoval, zase jsem ten, který vlastně zboural veškerý ty přátelství, který jsem měl a tak dále, zbylo mně opravdu pár nejbližších přátel, který mam. Ostatní mě zavrhli opět, takže musím začít, jak se říká, od začátku. (...) ona mě měla, nebo má, nevím, jestli mě má ještě, ale měla mě ráda jako kamaráda, já jsem jí hodně pomáhal, protože jí opustil přítel nebo druh, takže jsem jí hodně pomáhal a strašně mě mrzí prostě, že jsem selhal, že jsem to zase dopustil, že jsem vlastně zabil krásný přátelství tímhle tím.” (Jakub, řádek 143)

Markův táta nesl recidivu svého syna těžce, též málem došlo k rozpadnutí jejich vztahu: *“No, ted' s tou recidivou, tak jsem přišel skoro od tátu.”* (řádek 191)

5.3.4 Motivace nerecidivovat

Tato kapitola se zaměřuje na sdílené důvody mezi respondenty, vedoucí ke snaze vyhnout se opakovanému delikventnímu chování. Téma zahrnuje introspektivní úvahy pacientů, kde reflektují své motivace a touhy po změně směrem k pozitivnímu životnímu stylu bez dalších trestných činů. Analýza těchto motivací poskytuje hlubší vhled do psychologických a sociálních aspektů, které ovlivňují jejich rozhodnutí a chování, a může informovat o efektivnějších přístupech v prevenci recidivy. Patří sem: Zabezpečovací detence, Konečně žít, Neškodit sobě ani ostatním a Výkon trestu.

Zabezpečovací detence

Tři pacienti se vyjádřili k jejich pobytu v zabezpečovací detenci jako k zážitku, který posiluje jejich motivaci neopakovat sexuálně motivovanou trestnou činnost.

Jirí si při vzpomínání na svůj pobyt v zabezpečovací detenci chválí individuální přístup odborného personálu a poznatky, které tam získal, považuje za cenné informace přispívající k efektivnější léčbě v psychiatrické nemocnici: *“Jo a taky se na to dívám už jinak, je mně čtyři a čtyřicet, hlavně jsem prošel tou detencí, což mě dalo strašně moc a kdybych v ní nebyl, tak tápu asi úplně stejně jako dřív. (...) A cítím, že to bylo pro mě strašně přínosný. (...) Vlastně poprvý to pro mě bylo přínosný za celý život. Kdybych se do té detence nedostal, tak prostě tápu.”* (řádek 34)

“V téhle léčbě už jsem motivací měl obrovskou, ale to zase bylo díky tomu, že jsem byl předtím ještě už zabezpečovací detenci, a to už teda byla kapka, která mi sdělila, že musím se sebou dělat něco víc. (...) A navíc jsem ještě v detenci absolvoval kastraci.” (Erik, řádek 92)

Tomáš vyjadřuje jako motivaci nerecidivovat svůj strach z detence: *“To už bych si fakt ublížil. Hrozně se bojím i detence. A to je možná i ta brzda, jenom to pomýšlení, že prostě vězení, už by to nebylo dva roky, už by to bylo třeba sedm, osm let a detence nebo prostě zpátky sem”* (řádek 240)

Konečně žít

Fenomén přítomný v několika rozhovorech reflektuje snahu respondentů získat zpět kontrolu nad svým životem a žít plnohodnotně mimo rámec delikventního chování. Toto subtéma zahrnuje introspekce respondentů o touze po normálním životě, kde dominuje osobní spokojenost a naplnění bez zátěže kriminality. Pacienti hovoří o aspiracích v osobním a profesionálním rozvoji, stabilních mezilidských vztazích a důležitosti být akceptován společností jako produktivní člen.

Erik, v rámci prevence podstoupil kastraci právě z tohoto důvodu: *“Už jsem chtěl mít klid. Už jsem chtěl mít klid, takže prevence mě k tomu spíš vedla. Protože když jsem si promítl celej ten můj život zpátky, jak se to všechno furt vlastně opakuje, že všechno šlo dokola. Pořad. A tak to chtělo někde stopnout, že? No a takže mě k tomu přimělo to nějak stopnout, zároveň dokázat, že dokážu udělat vážný rozhodnutí a nejenom slibovat a tak dále. Tak jsem se rozhodnul. (...) Abych už měl klid a bych mohl zase normálně žít.”* (řádek 105)

“A druhá věc je, že já už se v tom nechci točit, mě už to nebaví. Ať už jakákoliv trestná činnost nebo nějaký způsob žití mého života, že jdu někde po ulicích bez práce, to je prostě takovej, nevím, za mě to je neuspokojivej život. A chtěl bych prostě víc normální život, i když vim, že tam budou překážky, že jo. V životě jsou vždycky nějaký překážky, ale se budu muset nějak přes ně přenýst, no. Nechci se k tomu nic vracet, ani k drogám, ani k tý sexuologický, jako by nechci dělat nic špatně, chci prostě žít normální život.” (Petr, řádek 400)

“a hlavně už taky nejsem nejmladší. Jo, chci prostě ještě si užít trošku života. Ale jako, myslím, legálním způsobem. Chci užít života prostě s přítelkyní a prostě práce a chci si něco koupit, chci si udělat řidičák, chci si koupit auto. A tohle bych prostě na to zmačkal a hodil do koše. Takže to fakt nechci. Já si chci jít za svým cílem.” (Tomáš, řádek 241)

Neškodit sobě ani ostatním

Toto téma zahrnuje uvědomění si vlastního zdraví a blaha, stejně jako důsledků chování jedince na ostatní. Přístup k tomuto tématu reflektuje snahu o dosažení většího sebeovládání a zlepšení osobních vztahů. Jedinci se snaží vyhnout činům, které by mohly vést k dalšímu osobnímu i společenskému úpadku, čímž podporují svou dlouhodobou rehabilitaci a integraci do společnosti.

“já jsem bohužel někdo, kdo jako hodně ublížil, což jako za sebe nechci opakovat, protože primárně fakt nechci ublížit, sekundárně, ani svůj život už si nechci pohnojit. To je ta obrovská motivace, protože prostě já už nechci být tyran, já nechci být zlej, prostě nechci to, odmítám to.” (Viktor, řádek 179)

“Protože jsem nechtěl ublížit znova. Sobě nebo ostatním, kteří ve mně mají důvěru a který mně věří.” (Jakub, řádek 310)

“Proč nechci zrecidivovat? No, já nechci za prvý nikoho poškodit nějak, to je jedna věc.” (Petr, řádek 400)

Výkon trestu

Subtéma "Výkon trestu" se zaměřuje na souvislost zkušenosti s odnětím svobody s psychickým stavem a rozpoštěním dotyčných jedinců a jejich následnou motivaci změnit chování. Respondenti, jako Jakub a Tomáš, reflektují na ztrátu času a příležitostí během pobytu ve vězení a vnímají toto období jako nesmírně náročné a nechtěné. Tento názor posiluje jejich odhodlání vyhnout se budoucím trestným činům, aby se vyvarovali další ztrátě času a zvýšenému trestu.

“Jo, měl jsem to, že bych se do toho nechtěl vrátit, protože neříkám, že ty tři roky v té base byly kruté, to ne, ale je to prostě zbytečně zabitej čas. Člověk, i když jsem byl v té K., kde probíhá nějaká ta v uvozovkách léčba nebo příprava na léčbu, tak mně to přišlo jako strašně ztracenej čas.” (Jakub, řádek 209)

“A to je možná i ta brzda, jenom to pomyšlení, že prostě vězení, už by to nebylo dva roky, už by to bylo třeba sedm, osm let a detence nebo prostě zpátky sem” (Tomáš, řádek 240)

5.3.5 Strategie, jak nerecidivovat

Tato kapitola zahrnuje komplexní přístupy a techniky, které respondenti využívají nebo plánují využívat k předcházení recidivnímu chování. Toto téma odráží širokou škálu osobních a sociálních strategií, které lze implementovat k zajištění dlouhodobější změny chování a zlepšení kvality života. Strategie zahrnují vytváření a udržování sociální stability, stanovení osobních plánů a cílů, aktivní snahu o zamezení recidivy, rozvíjení zdravých zájmů, vyhýbání se situacím s vyšším rizikem “sklouznutí” k recidivě a efektivní spolupráci v terapeutických programech.

Sociální stabilita

Ve vyprávění pacientů se v souvislosti s předcházením recidivního chování často objevovaly fenomény, které jsem zahrnula pod pojem sociální stabilita. Jedná se o chození do zaměstnání, bydlení, založení rodiny a udržovat zdravý a naplňující partnerský vztah.

“když ta holka se mi bude líbit, budu s ní šťastnej, tak prostě něco jako byla Simona, tak prostě vím, že nezrecidivuju. Ale prostě hlavně taky, aby... Hlavně si myslím, že hraje hlavní rolí i to sexuální uspokojení. Když prostě někdo bude opravdu dobře sexuálně uspokojenej, tak nemá důvod prostě recidivovat. (...) Vztah, práce, rodina” (Tomáš, řádek 435)

“No, já si si třeba teď dal, že prostě, si koupim auto. Budu mít byt svůj, a pejska, a, co bude dál, to už, no, tak nějak to, a práci, v zahraničí.” (Marek, řádek 214)

“Teď jen ta práce a bydlení. Abych to měl všechno vyřešit, protože to jsou důležitý věci.” (Petr, řádek 373)

Nastavit si plány a cíle

Strategie, kterou někteří respondenti používají, resp. plánují používat k dosažení životní stability a prevenci recidivního chování, zahrnuje rozvoj osobních a profesních cílů, které poskytují smysl a strukturu jejich každodennímu životu. Toto může zahrnovat nastavení krátkodobých cílů, jako je úspěšné dokončení terapeutických sezení, až po dlouhodobé cíle, jako je získání zaměstnání nebo vytvoření stabilního rodinného prostředí. Klíčem může být, aby tyto cíle byly realistické a přiměřené individuálním schopnostem a situaci, což by napomáhalo udržení motivace a zaměření na pozitivní změny.

“Když se bude dělat nějaký plán, co bude všechno dělat, bude mít nějaké svoje zájmy, které ho prostě nějakým způsobem budou uspokojovat, tak prostě nemá důvod recidivovat. Prostě ten život si, můžu říct blbě, naplánovat.” (Tomáš, řádek 438)

“Takže mít nějaký ten cíl, nějakou tu vizi, asi, jako by, do, do budoucna, jako by, co chci dělat, to mě drží nad vodou.” (Marek, řádek 215)

Chtít nerecidivovat

Subtéma "chtít nerecidivovat" se zaměřuje na interní motivaci jedinců ke změně svého chování a snaze vyhnout se opakování deliktů. Tato motivace je dle některých pacientů klíčová pro úspěch sexuologické léčby a prevenci recidivy.

“Ale ten dotyčnej musí chtít. Pokud nebude chtít, tak prostě i když tohle bude mít, tak vždycky zrecidivuje. Když bude chtít zrecidivovat, tak to zrecidivuje. Když nebude chtít zrecidivovat, tak prostě udělá všechno pro to, aby se recidivě vyhl.” (Tomáš, řádek 441)

“Teďka teprve se nemůžu na nic vymlouvat, pokud zrecidivuju. Teďka, když potkám nějakého kluka, tak prostě mám na výběr. A říkám si, když ho vidím, je to prostě desetiletý kluk, říkám, mohl bych se s tebou začít bavit, dělalo by mi to dobře. Ano. Jenom, že zase je to, a říkám si rovnou, je to nástroj tý mý nudy na to, aby dostala radost jinak. Proč já budu brát radost od tebe, když prostě ty si můžeš ten sexuální život prožít sám. Nemusím jí, tu radost, takhle získávat. Můžu ji získávat jinak. Jdu, otočím se a kašlu na něj. To je všechno.” (Jiří, řádek 707)

Mít zájmy

Jiří s Tomášem zdůrazňují důležitost vlastních zájmů, něčeho, v čem lze vidět smysl a zábavu:

“Když se bude dělat nějaký plán, co bude všechno dělat, bude mít nějaké svoje zájmy, které ho prostě nějakým způsobem budou uspokojovat, tak prostě nemá důvod recidivovat. (...) nějaké prostě zájmy, třeba cestování, sport, něco prostě zdravýho, ten zdravý život.” (Tomáš, řádek 437)

“Ne, ani v H. Prostě tam, víceméně to, aby s váma někdo pracoval na tom, “tak zkusíme tohle, jestli to bude třeba ve vašem životě fungovat” nebo něco, ke mně přišla terapeutka až ve vězení a řekla, “vy byste se mohl naučit kreslit”. Ono o to jde, totiž. A já jsem říkal, “to mě v životě nenapadlo, že by to šlo, abych uměl kreslit” a umím kreslit jako docela dobře. Takže jsem se to naučil a je to cesta, kterou já se můžu realizovat, protože mě by třeba bavilo udělat animace.” (Jiří, řádek 120)

Vyhýbat se rizikům a spouštěčům

Petr, Marek a Viktor hovoří o snaze zabývat se strategiemi aktivního vyhýbání se situacím, osobám nebo aktivitám, které mohou vyvolat nežádoucí chování. Tato praxe zahrnuje rozpoznání a řízení vlastních spouštěcích mechanismů, což může být například určitá sociální prostředí, stresující situace, konfliktní vztahy nebo dokonce určité typy zábavy a média.

“Nebudu brát drogy, no, o tom žádná, že. Ale prostě, jako, brát a, jako, někde pak jít a, ne, aspoň jsem do toho nezalít, no, zase zpátky, jako, že bych, jako odjel pak zase celej víkend, nebo tak, tak to, no.” (Marek, řádek 201)

“V mém případě nebo v případě jako tohle, nebrat drogy, no. Jenže ono je to kolikrát těžší, no. Jakoby v takových situacích pro někoho to může být těžký si říct o pomoc, no. (...) Tam je důležitý, aby se ten člověk rozhodl, co teda chce, no.” (Petr, řádek 394)

“Kdybyste měla mojí problematiku, řekl bych vám, v životě ne submisivní partnerku, radši si kup pejska. Kdybyste byla pedofil, v životě ne děti. (...) Ale ono to je individuální, protože když to na těch skupinách potom slyšíte, tak já si myslím, že, vymyslím, si dva sadisti můžou mít úplně jiný spouštěč pro to samé sadistické jednání.” (Viktor, řádek 417)

Spolupracovat v léčbě

Respondenti často hovořili o důležitosti aktivní účasti na terapeutických sezeních a dalších léčebných aktivitách. Spolupráce v léčbě znamená, že jedinec nejenom pasivně přijímá rady a vedení od terapeutů a lékařů, ale také se aktivně zapojuje do procesu léčby.

Viktor, Petr a Jakub popisují důležitost upřímnosti k ambulantnímu lékaři a jeho dohledu:

“Ale ono to je taky individuální, protože to je jeden z těch důvodů, protože jako je potřeba být na těch skupinách jako opravdu jako upřímněj být. (...) tak jak jsem říkal, kdo uteče, vyhraje. Prostě opustit ten prostor, říct si to s ambulantem.” (Viktor, řádek 418)

“Aby člověk nerecidivoval, tak... Pro to je asi nějaká ambulantní léčba. To je jedna věc. Určitě, když se něco takového bude dít, nebo prostě už jenom nějaký myšlenky, tak hned někoho kontaktovat a řešit to. Určitě jenom neodbývat tu ambulantní léčbu. Prostě, když se něco děje, tak ten problém prostě řešit, no. Protože když ho řešit nebudete, tak tím se vám otvírají dveře někam dál a dál, až to můžete sklouznout právě k té recidivě. Takže určitě ty věci řešit, no.” (Petr, řádek 388) *”Mně pomáhalo strašně to, že jsem byl pod dohledem. To, že jsem vlastně mohl za tím doktorem přijít a říct, “mám takový a takový problém, děje se to a to, co s tím?” (...) obrátit se prostě na někoho, kdo to, takže to mě hodně pomáhalo a bohužel tím, že to skončilo a nebyl ten dohled, tak jsem zrecidivoval.”* (Jakub, řádek 301)

Zásadnost spolupráce v psychoterapii, potažmo v ústavní léčbě zdůraznil Jiří s Viktorem:

“Ale ono to je taky individuální, protože to je jeden z těch důvodů, protože jako je potřeba být na těch skupinách jako opravdu jako upřímněj být.” (Viktor, řádek 418)

“Stejně jsem tím vždycky prošel vlastně nejrychlejš z toho, ze všech. Takže jako neměl jsem problém s tím projít. I s těma všema problémama. No, protože já si bohužel dokážu obratně přizpůsobovat tý situaci, ale samozřejmě, že si teď uvědomuju už, že prostě to není úplně to řešení, že prostě fakt chci vědět, jakým způsobem žít venku, abych prostě se fakt už do těchto problému nedostal” (Jiří, řádek 326)

Neméně důležité se zdá být zabývání se sebou samým:

“Sám sebe chci dešifrovat, protože já si připadám v tomhle smyslu někdy až jako rozpolcená osobnost, protože řadu měsíců sebe mi ozývá už i něco takovýho, jak jsem to vůbec byl schopný.” (Viktor, řádek 182)

“Já bych řekl, “zaběvej se svým chováním”. Jednat už to, že člověk pochopí, proč to dělá a proč se rozstřeluje, proč ho tohleto, proč se ho drží myšlenky dlouhodobě, proč dokáže třeba roky být v křivdě” (Jiří, řádek 700)

“Ale prostě, bohužel je to holá skutečnost. A prostě, kdybych se s tím nesmířil, že jsem heterosexuální pedofil, tak jsem nepropustitelný. (...) Jo, prostě, můžu říkat “ano, souhlasím se vším”, bla, bla, bla. Ale tady to budu mít jinak. (ukazuje si na čelo) Tady to musím mít srovnaný.” (Tomáš, řádek 193)

6 DISKUSE

Cílem této kvalitativní výzkumné práce bylo, za použití metody tematické analýzy, odpovědět na následující výzkumnou otázku: *Jaká jsou subjektivně pociťovaná specifika recidiv u sexuálních deviantů?*

Mým hlavním motivem pro zkoumání této problematiky je osobní zájem o oblast sexuálních deviací, přičemž problematika recidivity k této oblasti neodmyslitelně patří a považuji za zásadní věnovat jí pozornost za účelem zkvalitnění sexuologické léčby a pro hlubší porozumění tomuto komplexnímu fenoménu. Existuje již několik studií, mapujících tuto oblast, například kvantitativní výzkum Páva et al. (2023), který zkoumal míru recidivity u sto dvaceti sedmi sexuálně deviantních delikventů, kteří se v Česku účastnili ústavní a následné ambulantní léčby. Došli k výsledku, že 16,5 % těchto mužů sexuálně zrecidivovalo během deseti let. Věřím, že hlubší studium recidivity může přispět snížení tohoto čísla.

K dispozici jsem měla sedm polo-strukturovaných rozhovorů, které jsem provedla s pacienty s diagnostikovanou sexuální deviací, kteří, v době realizování rozhovorů, podstupovali ústavní sexuologickou léčbu na psychiatrických odděleních v PN Bohnice a PN Kosmonosy. Po zpracování těchto interview vzniklo celkem čtrnáct hlavních témat, přičemž většina z nich zahrnovala svá vlastní subtémata. Hlavní témata byla rozdělena do tří úrovní, tedy do úrovně před recidivou, během recidivy a po recidivě. Rozdělení bylo učiněno pro přehlednost a na základě společných rysů. Témata se napříč úrovněmi prolínají, resp. doplňují, a mapují různé oblasti specifik recidiv respondentů. V úrovni Před recidivou se setkáváme s násilím v rodině samotných respondentů, kriminální historií, která zahrnuje i kriminalitu v nezletilém věku, nízkou úroveň dosaženého vzdělání a přítomností duševní poruchy u pacientů. Jedná se o témata, která, i přes to, že v některých případech s recidivou přímo nesouvisí, hrála v životech respondentů podstatnou roli a jsou důležitá pro pochopení kontextu jejich života a aktuálního chování či způsobu přemýšlení. Ve druhé úrovni, Během recidivy, se jako nejdůležitější témata jeví samotná motivace jedince ke spáchání činu a průběh léčby, během které byl čin proveden. Každého z respondentů vedla k recidivě spleť individuálních motivů, ale i přes to se většina těchto motivů opakovala napříč rozhovory. Nejčastěji respondenti zmiňovali fenomény spojené s partnerským životem, ať se to týkalo sexuální frustrace nebo reakce na ztrátu partnerského vztahu. Tato reakce se projevovala ve formě, již zmíněné, sexuální frustrace nebo smutku a, dle pacientů, vedla k vyhledání náhradního uspokojení svých individuálních potřeb, ať už potřeby sexuální nebo například potřeby sounáležitosti.

V souvislosti s neoptimálně probíhající sexuologickou léčbou se v rozhovorech nejvíce opakovala absence farmakologické léčby ve formě hormonálního útlumu a nespolupráce pacienta v léčbě. Tato nespolupráce se též projevovala různými způsoby, odrážejícími individualitu každého z recidivistů. Dalšími, samostatně pojmenovanými tématy v úrovni Během recidivy byla nedostatečná motivace se léčit, absence náhledu na diagnózu, absence dohledu odborníka, období recidivy a aktivní vyvolávání deviantních fantazií. Jak jsem již zmínila výše, témata se mezi sebou prolínají nebo doplňují. Třetí úrovni, Po recidivě, dominovala motivace recidivu neopakovat, vedoucí k vytvoření vlastních strategií k prevenci opakovaného sexuálně deviantního jednání. Motivace nerecidivovat byla u každého respondenta založená na individuálních motivech, nejčastěji na negativní sebereflexi, vedoucí pacienty stát se „lepším člověkem“ nebo na vidině kvalitnějšího života na svobodě mimo výkon trestu nebo ochranné léčení. Dále do této úrovně spadalo téma vlastní reakce na čin a negativní reakce okolí, které se recidivistům po spáchání trestného činu dostalo. Výsledky naplnily má očekávání přítomností disharmonického rodinného prostředí, užíváním návykových látek u některých jedinců a absencí náhledu na sexuální deviaci.

Nutno však podotknout, že, vzhledem k nízkému počtu respondentů, nelze výsledná data této výzkumné práce zobecnit. Jedná se o kvalitativní práci, analyzující subjektivně pocíťovaná specifika recidiv u sedmi individuálních pacientů, tudíž není možné výsledky generalizovat na celé spektrum sexuálně deviantních recidivistů. Neméně důležité je zmínit skutečnost, že otázek k rozhovoru bylo více, než je pro kvalitativní výzkum třeba. Respondenti se tak nemohli tolik spontánně a svobodně vyjadřovat, jak by tomu bylo možné v případě, kdyby bylo otázek méně, i přes to, že bylo každému jedinci poskytnuto tolik času a prostoru se vyjádřit, kolik potřeboval. Výhodu zde však spatřuji v možnosti získání odpovědí k mnoha aspektům týkajících se samotné recidivy a života respondentů, zapříčiněnou rozmanitostí okruhů otázek a hloubkovým zkoumáním každého příběhu.

Na tento výzkum bych ráda navázala ve své diplomové práci, jelikož v této oblasti vidím mnoho nezodpovězených otázek. Za zajímavé otázky ke zkoumání v této oblasti považuji například vztah mezi druhem sexuální deviace a recidivou. Věřím, že zkoumání této problematiky může do budoucna přinést nové důležité podněty pro neustálé zkvalitňování léčebné, resp. terapeutické péče o sexuálně deviantní jedince, ve které vidím stále prostor pro obohacení.

Závěr

Tato práce je zaměřena na oblast sexuálních deviací, tedy parafilií. Jedním z důležitých cílů, ke kterým specializovaná léčba směřuje, je snížení míry recidivy u sexuálně deviantních osob. Právě recidiva těchto jedinců a její subjektivně pociťovaná specifika jsou hlavní výzkumnou oblastí této bakalářské práce.

První část, tedy teoretická část, se zabývá komplexním popisem sexuálních deviací. Obsahuje analýzu pojmu, klasifikaci a etiologii parafilií, metody diagnostiky, přístupy k léčbě v České republice a prezentuje dosud provedené výzkumy v této oblasti. Teoretická část poskytuje základ pro porozumění problematice, na kterou je práce zaměřena. Výzkumná část popisuje realizaci vlastního výzkumu, jeho cíl, výzkumnou metodu, výzkumný vzorek a prezentuje jeho výsledky.

Stanoveným cílem pro tuto kvalitativní výzkumnou práci bylo odpovědět na hlavní výzkumnou otázku: *Jaká jsou subjektivně pociťovaná specifika recidiv u sexuálních deviantů?* K dosažení tohoto cíle bylo metodou tematické analýzy zkoumáno sedm polostrukturovaných rozhovorů s pacienty, aktuálně podrobujícími se ústavní sexuologické léčbě v PN Bohnice a PN Kosmonosy. Tematickou analýzou bylo získáno celkem čtrnáct témat, popisujících subjektivně pociťovaná specifika recidiv. Jedná se o čtrnáct témat se subtématy, rozdělených do úrovně před recidivou, během recidivy a po recidivě. Tato témata reflektují individuální zkušenosti a témata, která se opakovaně objevovala napříč rozhovory. Ukázalo se, že ač je každý respondent individuální osobností s jedinečnou historií a motivy, jejich příběhy mají mnoho společných, resp. obdobných témat. K těm nejzásadnějším, nejčastěji přítomným, patří spouštěče vedoucí k recidivnímu jednání, neoptimálně probíhající sexuologická léčba a motivace toto jednání neopakovat. Výsledky výzkumného šetření jsou podrobně popsány v kapitole 5 (Výsledky výzkumného šetření). Můj vlastní, podrobnější komentář k výsledkům a problematice je k nalezení v diskusi.

Sexuální deviace jsou, dle mého názoru, téma, které by si zasloužilo více pozornosti v odborné i veřejné společnosti, mimo jiné za účelem jeho detabuizace. V této oblasti je stále prostor pro další výzkum kvalitativní nebo kvantitativní povahy i pro detailnější teoretickou práci, jelikož se jedná o téma velice komplexní a rozsáhlé. Věřím, že výsledné poznatky mé práce otvírají nové otázky pro budoucí výzkum a pomohou veřejnosti nahlédnout na sexuálně motivované delikty z perspektivy pachatele s ohledem na jeho individuální životní kontext.

Seznam použité literatury

- Berlin, F. S., & Meinecke, C. F. (1981). Treatment of sex offenders with antiandrogenic medication: Conceptualization, review of treatment modalities, and preliminary findings. *American Journal of Psychiatry*, *138*(5), 601–607. <https://doi.org/10.1176/ajp.138.5.601>
- Blatníková, Š., Faridová, P., & Zeman, P. (2014). *Násilná sexuální kriminalita-téma pro experty i veřejnost*. Institut pro kriminologii a sociální prevenci.
- Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, *3*(2), 77–101. <https://doi.org/10.1191/1478088706qp063oa>
- Braun, V., & Clarke, V. (2012). Thematic analysis. In H. Cooper, P. M. Camic, D. L. Long, A. T. Panter, D. Rindskopf, & K. J. Sher (Eds.), *APA handbook of research methods in psychology, Vol. 2. Research designs: Quantitative, qualitative, neuropsychological, and biological* (pp. 57–71). American Psychological Association. <https://doi.org/10.1037/13620-004>
- Brichcín, S., & Kalvach, Z. (2003). *Soudní Psychiatrie A Sexuologie pro policisty*. Policejní akademie České republiky.
- Brzek, A. (1997). *Sexuologie Pro Právníky*. Karolinum.
- Craig, L. A., Browne, K., & Beech, A. R. (2008). *Assessing risk in sex offenders a practitioner's guide*. Wiley.
- Craig, L. A., Browne, K. D., & Stringer, I. (2003). Risk scales and factors predictive of sexual offence recidivism. *Trauma, Violence, & Abuse*, *4*(1), 45–69. <https://doi.org/10.1177/1524838002238945>
- Fischer, S., & Škoda, J. (2014). *Sociální patologie: Závažné sociálně patologické Jevy, příčiny, prevence, možnosti řešení*. Grada.
- Gordon, H., & Grubin, D. (2004). Psychiatric aspects of the assessment and treatment of sex offenders. *Advances in Psychiatric Treatment*, *10*(1), 73–80. <https://doi.org/10.1192/apt.10.1.73>
- Hall, G. C. N. (1995). Sexual offender recidivism revisited: A meta-analysis of recent treatment studies. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, *63*(5), 802–809. doi:10.1037/0022-006x.63.5.802 <https://sci-hub.se/10.1037/0022-006x.63.5.802>
- Linhart, J., Vodáková, A., & Petrusek, M. (1996). *Velký sociologický slovník*. Karolinum.

- Marshall, W. L., & Barbaree, H. E. (1988). The long-term evaluation of a behavioral treatment program for child molesters. *Behaviour Research and Therapy*, 26(6), 499–511. doi:10.1016/0005-7967(88)90146-5
- Mioviský, M., Adámková, T., Barták, M., Čablová, L., Čech, T., Doležalová, P., Endrödiová, L., Gabrhelík, R., Charvát, M., Jurystová, L., Macková, L., Martanová, P. V., Nejedlá, M., Nevoralová, M., Novák, P., Orosová, O., Skácelová, L., Šťastná, L., Širůčková, M., Štefunková, M., Vacek, J. & Zapletalová, J. (2015). *Výkladový slovník základních pojmů školské prevence rizikového chování*. 2. dopl. vyd. Klinika adiktologie 1. LF UK v Praze a VFN v Praze.
- Nicholaichuk, T., Gordon, A., Gu, D., & Wong, S. (2000). Outcome of an Institutional Sexual Offender Treatment Program: A Comparison Between Treated and Matched Untreated Offenders. *Sexual Abuse: A Journal of Research and Treatment*, 12(2), 139–153. doi:10.1177/107906320001200205
- Pavlovský, P., Malá, E., Procházka, L., & Šrutová, L. (2012). *Soudní psychiatrie a Psychologie*. Grada.
- Páv, M., Sebalo, I., Břichcín, S., & Perkins, D. (2023). Outcome evaluation of a treatment program for men with paraphilic disorders convicted of sexual offenses: 10-year community follow-up. *International Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology*. <https://doi.org/10.1177/0306624x231165416>
- Petráčkova, V., & Kraus, J. (1995). *Akademický slovník cizích slov* (II. díl, L-Ž). Academia.
- Rice, M. E., Quinsey, V. L., & Harris, G. T. (1991). Sexual recidivism among child molesters released from a maximum security psychiatric institution. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 59(3), 381–386. <https://doi.org/10.1037//0022-006x.59.3.381>
- Řiháček, T., Čermák, I., & Hytych, R. (2013). *Kvalitativní analýza textů: Čtyři přístupy*. Masarykova univerzita.
- Schorsch, E. (1990). *Sex Offenders Dynamics and psychotherapeutic strategies*. Springer.
- Smolík, P. (2002). *Duševní a behaviorální poruchy: Průvodce klasifikací, Nástin Nozologie, diagnostika*. Maxdorf.
- Světová zdravotnická organizace. (2016). *Mezinárodní klasifikace nemocí a souvisejících zdravotních problémů* (10. vydání). <https://mkn10.uzis.cz/>

Wakeling, H. C., Freemantle, N., Beech, A. R., & Elliott, I. A. (2011). Identifying predictors of recidivism in a large sample of United Kingdom Sexual Offenders: A prognostic model. *Psychological Services, 8*(4), 307–318. <https://doi.org/10.1037/a0025516>

Weiss, P. (1999). Assessment and Treatment of Sex Offenders in the Czech Republic and in Eastern Europe. *Journal of Interpersonal Violence, 14*(4), 411–421.
doi:10.1177/088626099014004004 <https://sci-hub.se/10.1177/088626099014004004>

Weiss, P. (2002). *Sexuální deviace*. Portál

Weiss, P. (2017). *Poruchy sexuální preference*. Galén.

Weiss, P., Brichtcín, S., Čepická, B., Čepický, P., Fifková, H., Hanuš, M., Jirásek, J. E., Justinová, J., Kratochvíl, S., Krejča, M., Kubíček, V., Kuklová, I., Líbalová, Z., Mitlöhner, M., Mrázek, M., Pastor, Z., Procházka, I., Spilková, J., Stárka, L., & Strnad, P. (2010). *Sexuologie*. Grada.

Wiederman, M. W. (2003). Paraphilia and Fetishism. *The Family Journal, 11*(3), 315-321.
<https://doi.org/10.1177/1066480703252663>

Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (2009).

<https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=2009&typeLaw=zakon&what=Rok&stranka=15>

Zimanová, J., Weiss, P., & Bílková, L. (1987). Predikční kritéria úspěšnosti ochranné léčby sexuologické. *Československá Psychiatrie, 83*(3), 177–182.

https://kramerius.medvik.cz/search/i.jsp?pid=uuid:c57771c9-0a1f-4d7d-8389-2f043348d2c0#periodical-periodicalvolume-periodicalitem-page_uuid:7a499596-9a27-4c9a-8325-0d5f68ae7dd1

Zvěřina, J. (2003). *Sexuologie (nejen) pro lékaře*. CERM.

Zvěřina, J., & Mellan, J. (1984). Poznámky k ambulantní ochranné léčbě sexuálních delikventů. *Československá Psychiatrie*, 80(1), 50-56.

<https://kramerius.medvik.cz/search/i.jsp?pid=uuid:5d37b64f-3c50-40ff-bcbc-ed40317dd4cd&q=%C4%8Deskoslovensk%C3%A1%20psychiatrie%201984>

Zvěřina, J., & Weiss, P. (2012). Doporučené postupy v terapii parafileních sexuálních delikventů. *Sexuologická společnost České lékařské společnosti JEP, Praha*. Dostupné z:

https://www.mzcr.cz/wp-content/uploads/wepub/12999/28544/Doporu%C4%8Den%C3%A9_postupy_v_terapii_parafile%C3%ADch_sexu%C3%A1ln%C3%ADch_delikvent%C5%AF.pdf

Zvěřina, J., Weiss, P., & Hollý, M. (2016). Výsledky terapeutické kastrace u parafileních sexuálních delikventů. *Psychiatrie pro Praxi*, 17(1), 15–17.

<https://doi.org/10.36290/psy.2016.004>

Seznam příloh

Příloha č. 1.....	85
Příloha č. 2.....	87
Příloha č. 3.....	88
Příloha č. 4.....	90
Příloha č. 5.....	95
Příloha č. 6.....	103
Příloha č. 7.....	112
Příloha č. 8.....	120
Příloha č. 9.....	128
Příloha č. 10.....	135

Příloha č. 1

Informovaný souhlas

Informovaný souhlas s účastí ve výzkumu a se zpracováním osobních údajů

(dále Informovaný souhlas)

Název výzkumné studie: Specifika recidiv sexuálních deviantů
Řešitelé studie: Vanessa Velechovská
Kontakt na řešitele: vanessa.v7@email.cz, +420722625105
Pracoviště: Pražská vysoká škola psychosociálních studií, s.r.o (dále PVŠPS)

Informace o studii

Účelem studie je získání dat a informací pro kvalitativní výzkum k bakalářské práci Vanessy Velechovské, jejíž tématem jsou specifika recidiv u sexuálních deviantů. Cílem výzkumu je najít a zkoumat subjektivní prožívání a subjektivně pocíťovaná specifika recidiv sexuálních deviantů. Během studie podstoupíte kvalitativní polostrukturovaný rozhovor. Interview bude nahráváno na digitální diktafon. Odhadované trvání rozhovoru je 60 – 90 min. Vaše účast na výzkumu nebude nijak honorována. Výsledkem vyšetření bude bakalářská práce. Výsledná bakalářská práce bude vedena v archivu závěrečných prací PVŠPS. Vaše odpovědi jsou důvěrné, určené pouze pro potřeby tohoto výzkumného projektu. Zvukový záznam bude přístupný jen výzkumníci. Vámi poskytnuté informace jsou důvěrné a budou využity a uchovávány pouze pro potřeby tohoto výzkumného projektu po dobu jeho trvání.

Vaše účast ve výzkumu je zcela dobrovolná. Svůj souhlas s účastí můžete kdykoliv bez udání důvodu odvolat a z výzkumu odstoupit. Vystoupení z projektu pro Vás nebude mít žádné negativní důsledky. Po podpisu toho informovaného souhlasu obdržíte jeden ze dvou jeho stejnopisů podepsaných Vámi a výzkumníkem, který s Vámi interview provádí. Pro realizaci tohoto výzkumu byl získán souhlas Etické komise pro výzkum PVŠPS.

Ochrana osobních údajů

Správa osobních údajů získaných při výzkumu se řídí nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecným nařízením o ochraně osobních údajů; GDPR) zákonem 110/2019 Sb. o zpracování osobních údajů.

V rámci této studie shromažďuje řešitel této studie a PVŠPS jako správce Vaše osobní a citlivé údaje. K Vaším údajům budou mít přístup pouze pověřeni vědečtí pracovníci účastníci se této studie. Tyto osoby jsou povinny zajišťovat a zachovávat důvěrnost Vašich údajů.

Údaje, které by mohly vést k Vaší identifikaci, budou důsledně anonymizovány, tj. změněny nebo vynechány. Vámi poskytnuté informace jsou důvěrné a budou využity a uchovávány pouze pro potřeby tohoto výzkumného projektu po dobu jeho trvání.

Máte-li jakékoliv doplňující dotazy ohledně této studie, můžete se obrátit na řešitele studie.

Děkujeme za Vaši ochotu k účasti na této výzkumné studii.

Já,, narozen/a
(v případě účasti nezletilých či osob s omezenou svéprávností musí být souhlas dán a podepsán zákonným zástupcem či opatrovníkem a v závislosti na věku a schopnostech i samotným nezletilým)

svým podpisem níže potvrzuji, že:

- jsem před podpisem měl/a dostatek času k přečtení výše uvedených informací o studii, byl/a jsem podrobně informován/a o cíli a účelu této studie a o tom, v čem spočívá moje účast ve studii;
- jsem měl/a možnost klást doplňující otázky a na všechny jsem obdržel/a uspokojivou odpověď;
- rozumím, že mohu svobodně a bez udání důvodu kdykoliv svůj souhlas s účastí v této studii odvolat;
- převezmu stejnopis tohoto podepsaného Informovaného souhlasu;
- dobrovolně a bez výhrad souhlasím s mou účastí / s účastí mého dítěte / svěřence, jehož jsem zákonným opatrovníkem na této studii;
- souhlasím s použitím ode mne získaných dat pro tuto studii i jiné výzkumné studie bez ohledu na řešitelskou instituci, včetně zveřejnění dat ve veřejně přístupné vědecké databázi za podmínek, že data budou použita výhradně v anonymizované podobě;
- jsem srozuměn s tím, že jakékoliv užití a zveřejnění dat a výstupů vzešlých z výzkumu nezakládá můj nárok na jakoukoliv odměnu či náhradu, tzn. že veškerá oprávnění k užití a zveřejnění dat a výstupů vzešlých z výzkumu poskytují bezúplatně;
- souhlasím se zpracováním a uchováním osobních a citlivých údajů v rozsahu v tomto Informovaném souhlasu uvedených jejich správcem pro tyto účely: Pražskou vysokou školou psychosociálních studií, s.r.o., Hekrova 805, 149 00 Praha 4, a to pro účely zpracování dat vzešlých z výzkumu, pro účely případného kontaktování z důvodu zpracování dat vzešlých z výzkumu či z důvodu nabídky účasti na obdobných akcích a pro účely evidence a archivace; a s tím, že tyto osobní údaje mohou být poskytnuty subjektům oprávněným k výkonu kontroly projektu, v jehož rámci výzkum realizován;
- beru na vědomí, že mám právo svůj souhlas se zpracováním osobních údajů kdykoli odvolat, a to buď písemně listovní zásilkou na adresu Hekrova 805/25, 149 00 Praha 4 – Háje, nebo elektronicky e-mailem na adresu osobniudaje@pvspcs.cz. Odvoláním souhlasu však není dotčena zákonnost zpracování vycházejícího ze souhlasu, který byl dán před jeho odvoláním.

V dne

Podpis účastníka

Podpis zákonného zástupce / opatrovníka

Celé jméno výzkumníka provádějícího šetření

V dne

Podpis výzkumníka

Příloha č. 2

Otázky pro rozhovor

1. Jaké je Vaše nejvyšší dosažené vzdělání?
2. Jakou sexuální deviaci Vám znalec diagnostikoval?
3. Byla Vaše diagnóza během léčby přehodnocena?
4. Souhlasíte s touto diagnózou / diagnózami?
5. Máte i jiné diagnózy?
6. Jaká byla povaha Vašeho prvního trestného činu?
7. Za jaké trestné činy/čin jste/byl jste v trestu?
8. Kolikrát jste byl před léčbou odsouzen za sexuální delikt?
9. Kolikrát jste byli před léčbou odsouzeni za nesexuální delikt?
10. Jaká byla délka Vašeho pobytu ve vězení?
11. Byl jste v zabezpečovací detenci?
12. Kdy jste zrecidivoval? Měl jste už zkušenost s nějakou formou léčby?
13. Jak dlouho jste/ byl jste v ústavním léčení?
14. Pokud jste recidivoval po léčbě, jak dlouho po ústavním léčení přišla recidiva?
15. V kolika letech jste recidivovali?
16. Kolikrát jste recidivoval?
17. Měl jste v léčbě problémy se spoluprací?
18. Měl jste v léčbě problém s motivací? Chtěl jste se vědomě léčit?
19. O jaký druh trestné činnosti se jednalo?
20. O jaký trestný čin se konkrétně jednalo?
21. V čem se čin v recidivě lišil od činu/ů před léčbou?
22. Byl jste rozhodnut trvale abstinovat od drog a alkoholu?
23. Byli jste během recidiv(y) pod vlivem alkoholu nebo jiných drog?
24. Jaké byly oběti recidiv(y)?
25. Jak proběhla volba oběti?
26. Užívali jste nějaké léky?
27. Jaký byl Váš postoj k Vaší deviaci?
28. Jak často jste měl sexuální fantazie, které by v případě realizování byly nelegální?
29. Jak často máte tyto fantazie nyní?
30. Hrál v tuto dobu ve vašem životě nějakou roli stres nebo úzkost?
31. Setkali jste se v tomto období s nějakou významnou událostí u Vás či v rodině?
32. Měli jste během recidiv(y) problémy s nízkým příjmem či nezaměstnaností?
33. Hrály v tuto dobu ve Vašem životě nějakou roli depresivní příznaky?
34. Měli jste v období recidivy problémy s nízkým sebehodnocením?
35. Byli ve Vašem okruhu známých lidé, kteří se dopouštěli/dopouští (ne)sexuálních deliktů?
36. Jaké byly v době recidiv/y Vaše vztahy s rodinou?
37. Byla podpora ze strany okolí/rodiny?
38. Změnilo se něco po recidivě? / Jak jste se cítil po recidivě?
39. Jaké bylo Vaše rodinné zázemí, když jste vyrůstal?
40. Jaké faktory, si myslíte, že Vás k recidivě / recidivám dovedly? Co byla Vaše motivace?

Příloha č. 3

Přehled etických aspektů školní práce

Přehled etických aspektů školní práce zahrnující výzkum na lidech a jejich ošetření

Tento formulář je studentem vyplněn, konzultován, odsouhlasen a podepsán vedoucím práce **před započítím výzkumu**, který je součástí školní práce studenta. Pokud jde o výzkum v rámci kvalifikační práce, stává se společně s příkladem Informovaného souhlasu **povinnou přílohou** kvalifikační práce.

Název práce	Specifika recidiv sexuálních deviantů
Typ práce	Seminární Bakalářská Diplomová
Celé jméno studenta	Vanessa Velechovská
Celé jméno vedoucího práce	Doc. PhDr., Jan Kožnar, CSc.

Etické aspekty výzkumu	Odpověď, řešení
Bude výzkumník zaznamenávat osobní údaje účastníků? Např. jméno, datum narození, poštovní adresa, email, telefon, fotografie, audio záznam, podle kterých bude možné účastníky identifikovat. Pokud ano, z jakého důvodu? Jak budou tato data chráněna proti zneužití ?	Výzkumník zaznamená audio záznam rozhovoru, který bude po přepisu rozhovoru navždy smazán. Stejně jako jméno a datum narození, vyplněná v informovaném souhlasu, k těmto údajům nebude mít přístup nikdo jiný než samotný výzkumník.
Budou účastníci o svých výsledcích získaných v rámci projektu informováni? Pokud ano - jak?	Nebudou.
Budou účastníci plně informováni o účelu studie před podpisem IS a samotným sběrem dat? Pokud ne, uveďte, proč je nelze informovat plně a pravdivě předem. Pokud v souvislosti s neúplnými informacemi může vzniknout nepohodlí či stres, jak budou účastníci po skončení výzkumu informováni o pravém účelu (forma a obsah debriefingu)?	Účastníci budou plně informováni o účelu studie před podpisem IS a samotným sběrem dat.
Budou účastníci osoby mladší 18 let, nespěprávné osoby, osoby, u nichž lze předpokládat sníženou kognitivní kapacitu pro udělení informovaného souhlasu s účastí nebo osoby ze zranitelné skupiny (pacienti, marginalizované skupiny)?	Nebudou.

Pokud ano, jaká opatření na jejich ochranu budou přijata? (např. přítomnost blízké osoby, zák. zástupce)	
Budou účastníci vystaveni úkolům či situacím, které jim mohou být nepříjemné (např. nudné zdlouhavé úkoly, záměrné vyvolávání negativních emocí)? Pokud ano, z jakého důvodu a jakým způsobem bude ošetřeno riziko negativního důsledku?	S účastníky budou prováděny polostrukturované rozhovory, přičemž mají možnost kdykoliv rozhovor ukončit nebo neodpovídat.
Budou v rámci studie účastníci žádáni o velmi citlivé údaje (např. sexuální preference, postoje ke kontroverzním otázkám, traumata apod.)? Pokud ano, jak bude zmírněno související nepohodlí či stres?	Účastníkům budou kladeny otázky týkající se jejich sexuální deviace, recidivy a mnoho otázek, mapujících jejich život. Účastníci byli prostřednictvím IS informováni, že na jakékoliv otázky nemusí odpovídat a nemusí zabředávat do hloubky, pokud nechtějí.
Existuje nějaké riziko, že účast na výzkumu může účastníka jakýmkoliv způsobem poškodit, a to vč. dobrého jména, újmy fyzické či psychické, vztahové atd.? O jakou újmu může jít? Pokud riziko existuje, jakým způsobem výzkumník brání vzniku újmy?	Vzhledem k anonymizaci údajů a možnosti z výzkumu odstoupit, takové riziko nehrozí.

Student prohlašuje, že vyplnil všechny údaje kompletně a pravdivě. Pokud by při samotné realizaci výzkumu mělo dojít ke změnám v bodech uvedených v této žádosti, bude o nich student ihned informovat svého vedoucího práce.

V případě osob nezletilých či osob s omezenou svéprávností zapojených do výzkumu se student zavazuje respektovat kromě souhlasu rodiče či zákonného opatrovníka i souhlas či nesouhlas účastníka s účastí.

Student se zavazuje, že osobní údaje účastníků budou zabezpečeny a uloženy tak, aby k nim měl/a přístup pouze on/a sám/a vedoucí práce. Publikována ve školní práci případně jinde budou pouze anonymizovaná data, která třetím osobám neumožní spojit s nimi konkrétní osobu (tj. bez jména, kontaktních informací, data narození).

V případě pochybností o etických aspektech daného výzkumu může vedoucí práce přeměřovat odsouhlasení výzkumného projektu na Etickou komisi PVŠPS (EK). Pokud bude mít student v úmyslu publikovat svá zjištění kromě samotné školní práce po úpravě i v odborné literatuře, může se sám/a obrátit na EK PVŠPS s žádostí o oficiální souhlas (viz web PVŠPS).

Datum 11.7.2023

Podpis studenta

Podpis vedoucího práce

Příloha č. 4

Přepis rozhovoru č. 1 - Marek

- 2 *Jaké je vaše nejvyšší dosažené vzdělání?*
- 3 Základní, bohužel.
- 4 *Mhm. Jakou sexuální deviaci máte diagnostikovanou?*
- 5 Expozérství.
- 6 *Bylo to někdy během léčby přehodnoceno, ta diagnóza?*
- 7 No, nejdřív to byl exhibicionismus, znalcem daný, a hebefilie. A potom to teda bylo přehodnoceno na expozérství.
- 8 *Souhlasíte s toutle diagnózou?*
- 9 Jo.
- 10 *Máte i nějaké jiné diagnózy, třeba psychiatrické?*
- 11 Nemam.
- 12 *Tak, zajímala by mě povaha vašeho prvního trestného činu. Jestli to byla jakoby nesexuální povaha, nesexuální trestní čin...*
- 13 Jo, můj první trestní čin?
- 14 *Ano, váš úplně první.*
- 15 To bylo nesexuální.
- 16 *Jako nějaké krádeže?*
- 17 Jo, taky.
- 18 *A byl jste za to nějak trestán?*
- 19 Ne, ne.
- 20 *Za žádné? První trest byl u vás až za sexuální trestní čin?*
- 21 No jasně, ale ne střízlivej. Jsem byl závislej.
- 22 *Bral jste drogy?*
- 23 No, ale já to dělal jen na těch drogách. Pervitin.
- 24 *No a za jaké trestné činy jste byl v trestu? Nebo kolikrát jste byl v trestu?*
- 25 Já jsem nebyl trestán, jakože odnětí svobody, nikdy.
- 26 *Nikdy?*
- 27 To jsem nebyl. A tady jsem teda poprvý, ale zrecidivoval jsem, je to šest měsíců zpátky při toxikomanický léčbě, když jsem měl
- 28 třetí dovolenku. Tak jsem to nezvládl a zase jsem se úplně od to.
- 29 *Rozumím, takže vlastně byste v trestu nikdy nebyl a váš první trestní čin sexuální byl... Tak kdybychom si to mohli srovnat po sobě,*
- 30 *tak jak to bylo?*
- 31 2018. První. Byli čtyry. A tady vlastně ta recidiva.
- 32 *Takže ten první byl v roce 2018 a to se jednalo o jaký trestní čin?*
- 33 To samý.
- 34 *Všechno bylo jako...*
- 35 Jo, jedno a to samý. Nejdřív jsem byl vlastně... Trestanej vlastně jenom peněžně a pak to, pak už normálně k soudu a asi třičtvrtě
- 36 roku jsem čekal venku. Rovnou na to... na léčbu.
- 37 *Takže to vše bylo nějaké ukazování se na veřejnosti?*
- 38 Jo, jo, jo. Nic víc, nic míň.
- 39 *A byl jste pokaždé pod vlivem? Já*
- 40
- 41 Jo. A je to jenom díky tomu.
- 42 *A vlastně...*
- 43 Nejdřív diagnostikovaná a mi byla zvýšená sexuální preference, ale ve smyslu vlastně, že nevědí jako, jestli mam jako nějakou
- 44 deviaci nebo ne. Obnažoval jsem se na veřejnosti jenom díky tomu, když jsem měl sobě Viagru... Jako není to nějak to...
- 45 *Jasně, jasně. Takže... A do léčby vás poslali po těch čtyřech?*
- 46 Jo.
- 47 *A ten pátý se stal v léčbě?*
- 48 Tady.

49 *Byl jste... To jste byl na propustce?*
50 Jo, jo. To byla propustka, no, dovolenka.
51 *Ty nesexuální delikty... Kolik asi byste měl nesexuálních deliktů?*
52 Tam byla jako distribuce, ale na to mi nikdy nepřišli. Takže tam byla, vlastně, na co mi přišli, byly jenom drobný krádeže.
53 *Jako distribuce drog?*
54 Jo, jo. Ale na to mi nikdy ne to.
55 *Dobře. Takže vlastně vy jste nebyl ve vězení ani v detenci jste v tom případě nebyl?*
56 Ne. To ne.
57 *Vy jste zrecidivoval tedy během ochranného léčení.*
58 Ano.
59 *Víte, jak dlouho už jste byl v léčení, když jste zrecidivoval?*
60 Sedmnáct měsíců.
61 *Takže sedmnáct měsíců, potom recidiva.*
62 No, jasně. Dvojitá vlastně, že jo. To byly ty drogy hlavně, díky těm drogám zas to.
63 *Do té doby jste byl jako čistý.*
64 Čistý, kompletně. Jsem byl už celý čistý tady.
65 *A jak se to vlastně stalo? Jak k tomu došlo?*
66 No, deset piv, pak nějaká tráva a zakončil jsem to perníkem. Jako nějaký emoce nebo něco takového tam není.
67 *Rozumím, takže tedy jste recidivoval jednou. Měl jste někdy v léčbě nějaké problémy se spoluprací? Chtěl jste se...*
68 Ne.
69 *Jakože na skupinách, na komunitách normálně jste pracoval?*
70 Já už jsem to všechno hotový. Skoro.
71 *A už je to zase v pohodě?*
72 Jo, tak nějak, jo. Spadl jsem zase na dno na chvíli no, jako zvedám se. Nic jiného mi nezbejvá.
73 *Takže problém s motivací jste neměl?*
74 Jo, jo, to jako jo, ta motivace tam byla. No a pak to spadlo. Myslel jsem, že mám vyhráno, že už mě nic nepřekvapí. No. No a
75 překvapilo.
76 *Tak aspoň víte, že máte nějaký spouštěč.*
77 No, jasný.
78 *Máte drogy nebo myslíte, že máte nějaký...*
79 Ne. Nic jiného. Já jsem to nikdy ani nedělal. Ani nad tím nepřemýšlel. Nebo jako... Prostě je to jako čistě jako... Je to droga, no.
80 Bohužel. Jako má to hodně lidí, no, ale... Jak říkám, já mám tu zvýšenou preferenci. Takže já si prostě ty zábrany pak... Jdou do
81 háje, no. Je to důsledek těch drog, ale jim to tady nevysvětlím.
82 *Hmm.*
83 Drogy, no. To je celý. Mě dali na celu, že jsem nebezpečný. Mě soudili v době koronaviru. Mi to všechno sečetli najednou, i ty
84 drobný krádeže, měl jsem podmínku. Vlastně měl jsem podmínku, ale to mi sebrali řidičák, jo, a to jsem měl na šest měsíců, kdy
85 jsem vlastně vyhověl. No a teď jsem asi nešel sedět jenom kvůli tomu, že jsem vyhověl i tamty podmínce. Dvou letý. To mi přišlo
86 těsně před tím, než jsem zrecidivoval.
87 *To byla jaká podmínka, ta dvouletá?*
88 To bylo díky tomudle tomu, vlastně. To mě soudili poprvý, jakoby a dostal jsem vlastně dva roky podmíněně s šestiměsíčním tím.
89 A sexuologickou léčbu plus toxikomanickou. Takže já jdu teď znovu do B.
90 *Jdete do B.?*
91 No musím. Toxikomanickou znova podstoupit, no.
92 *To už máte úspěšně jednou za sebou?*
93 Dvakrát. To jsou drogy, no. To je těžký, jakoby to. V té první, já jsem to vůbec nevnímal. Teď v té druhé už jakoby jo. Ale stejně,
94 jakoby to, no. Už jsem prostě myslel, že mám vyhráno a nedal jsem si prostě pozor. Potkal jsem starý známý. Šlo to do háje, no.
95 Ne, tak jako já bych to třeba, kdybych byl úplně takhle v pohodě, tak já ho odmítnu. Ale já jsem měl v sebe deset piv. Po dvou
96 letech, já jsem neměl v sebe nic, jo, dva roky. Měl jsem sedmnáct měsíců už. Takže jsem měl deset piv v sobě, pár jointů, že jo,
97 takže.

98 *Jasně.*

99 Takže ta vůle tam vůbec žádná nebyla, jako jsem ani nevěděl, že tady, že jsem něco absolvoval, v tu chvíli, jako.

100 *Chápu. Takže... To se stalo ještě tu noc to expozérství nebo ten den?*

101 Ten den. Jo. No.

102 *Je něco, v čem se ten čin lišil od činů před léčbou?*

103 Ne. (smích)

104 *Byl jste rozhodnut trvale abstinovat od droga a alkoholu?*

105 No, byl jsem.

106 *Byl jste?*

107 Já jsem byl rozhodlej, že jako nechci, prostě, no. Ale nevyšlo to.

108 *A... Vlastně u vás to funguje tak, že si nejdete nějakou oběť a...*

109 Nevím, mně je to jedno. Prostě jako... To prostě mluví ta droga, ne já. A to nejsem ani já, no.

110 *Mhm, mhm. Pamatujete si z toho něco?*

111 Jo. Jo, tak jako... Předtím moc ne, jo. Tak já si měl sobě gram, tak já nevím, jestli to umíte představit, tak...

112 *Vůbec, netuším.*

113 Tak dřív jsem měl padesát pět kilo a dal jsem si gram. No, třeba na dvakrát na třikrát. No, takže... Vás to dostane do takovejch, dá se říct, rovnou slyšín a vidín. Takže už je to fakt toxický, fakt hodně.

114 *Aha.*

115 A to mám... Já jsem... To bylo deset let, byl jsem v pohodě, já nevím, cirká šest let. No a pak jsem... pak jehla. Takže tam to úplně... Jsem se na tom ujížděl, no. Bylo nejhorší, že já jsem s tím nechtěl přestat, mě to bavilo. Jako ne to exhibování, ale brání drog a zábava celkově, jako já jsem to nedělal vždycky, jenom když jsem přebíral, jako jo. Když jsem to jako fakt přehnal. Že mi bylo jedno, že tam nebyl nákej pud sebezáchovy, vůbec žádnéj.

120 *Jo, rozumím tomu. Užíval jste někdy nějaké léky? Nějaký jako Androcur, nebo jiný hormonální...*

121 Já užívám teď. Teď užívám Androcur. Předtím jsem neužíval nic. Ještě Atominox, mám ADHD. Takže léčím ADHD.

122 Beru... Teďkon už... Dvakrát Atominox a... Čtyřicítka. A teď mi to snížili. Takže... Nemá nemocnice asi prachy už. (smích) Takže to... No, takže by to všechno snížili. Ale jako v pohodě. A to mě zklidnilo, no. Dost.

124 *No, každopádně, v tu dobu v té recidivě... Jaký byl váš postoj k té deviaci, jako přijímal jste ji a byl jste si ji vědom, nebo jak?*

125 No, v normálním stavu jsem si vědom. Přijímám to, nebo... Přijímám to. Tak jako... Já jsem to nikdy nedělal, ne? Takže... Jako... Uvědomovat si, jako že jsem nějak... Že jsem úchylnej, to nejsem, no. Takže... Nevím, no. Ale přijímám to. Asi ta hebefilie, no, že jsem na mladý holky, no. Tak já jsem taky mladej, ne? Je to takový, jakože... Jako... Nevím, kolik vám je?

128 *Mně je dvacet dva.*

129 No. Tak... To je to samý, no.

130 *No... A co se týče té hebefilie...*

131 No?

132 *Tak to toho...*

133 To je díky tomu, že jim bylo šestnáct. Těm obětem.

134 *Aha. A jinak, myslíte si, že...*

135 Takže oni mi dali vlastně, tu... Exhibicionismus, protože jsem dělal to, co jsem dělal, to souhlasí, samozřejmě. No a hebefilii, protože jim bylo šestnáct.

137 *A myslíte si, že jako...*

138 Čistý hebefil nejsem.

139 *Myslíte si, že ne?*

140 Ne. Protože hebefil vlastně, co jsem poznal tady, tak jako by... Jako... Chce, jako seznamovat, jako ty holky, a jako hned jako přeskakuje... To zase já nemám. Jako mě nebaví, jenom seznamovat. Zasvěcovat někoho.

142 *Chápu, chápu.*

143 Už mi je sedm a dvacet, ne? To je jako... Já nevím, v devatenácti bych to pochopil.

144 *No a... Takže vás, jako... Přitahují nejenom mladé holky, ale i jako normálně, osmnáct plus?*

145 No jasně. Bejvalá přítelkyně měla sedm a dvacet.

146 *A neměl jste problém, že by byla...*

- 147 Ne. Já spíš chci teď jakoby ty... No, víc, no, pět a dvacet, třicet. Lepší pro mě.
- 148 *No a měl jste někdy sexuální fantazie, které by byly, jako v případě realizování, nelegální?*
- 149 Ty jo. Tak já si moc, jako nepředstavuju, nebo jakoby takhle, ale asi ne. To nelegální, jako nebylo. Jako nejmíň bylo 16, teda no,
150 ale jako tam věděli i rodiče, že s ní chodím, no, no. Takže tam nic, nic jako proti nebylo.
- 151 *Mhm. No a v tu dobu, jak jste zrecidivoval, hrál v tu dobu nějak ve vašem životě nějakou roli stres nebo úzkost?*
- 152 Jo, tak celkově, já jsem byl tady z toho celkově jako by to. Takže, prostě asi to uvolnění tam přišlo určitě, si myslím. Takže to, no,
153 Ale, jako, právě, že jsem už byl, jakoby, na výsluní, no. Že jsem, jako, myslel, že to mám pevně rukou a že to teda půjde, že puđu
154 už konečně ven, měl jsem už všechno zařízený, no.
- 155 *A nějaká významná událost v tu dobu se vám stala? Něco špatného?*
- 156 Špatného ne.
- 157 *Něco nárazového, třeba úmrtí?*
- 158 Ne, ne. Nic takového.
- 159 *A měl jste v tu dobu problém s nějakými depresivními příznaky?*
- 160 Já jsem na to trpěl dřív, ale teď už ne.
- 161 *Teď už je to v pohodě?*
- 162 Jo.
- 163 *Bral jste na to nějaké léky?*
- 164 Ne, ne. Jsem se z toho dostal sám.
- 165 *Měl jste někdy problémy s nízkým sebehodnocením? S nízkým sebevědomím?*
- 166 Ne.
- 167 *Neměl?*
- 168 Právě, že, no, jako, když jsem bral, že, tak, tak, tak to bylo na prd, no. Tak, jako, celkově, že jo, ta psychika byla úplně na dně a, a
169 to, no, a tady, si myslím, že jsem si jí zvednul dost. Nebo já jsem, jako, nikdy, jako, s ní nějak neměl problém.
- 170 *Dobře. Byli by ve vašem okruhu známých lidí, kteří se dopouštěli sexuálních nebo nesexuálních deliktů? Asi jste měl kolem sebe
171 lidi, kteří, brali...*
- 172 No, no, to jo. Ale, jako, že by byli, že by byli deviantní, tak to ne.
- 173 *A jaké byly v té době, během té recidivy, vaše vztahy s rodinou?*
- 174 Špatný.
- 175 *Špatné? A v dětství, jak jste to měl?*
- 176 Super. V dětství. Jo, jako, v zimě, prostě na horách, v létě, v moře. No, jako, tak táta nebyl doma, no. To jsem shledal, jako že
177 tam, vlastně, byl nějaký kámen úrazu. Že mi bylo jedno, že, jako, vlastně nebyla ta pevná ruka, co by měla bejt. Tak táta nebyl
178 doma.
- 179 *Vy jste začal brát drogy sám od sebe?*
- 180 Sám od sebe.
- 181 *A byl jste už dospělý, nebo ještě ne?*
- 182 V šestnácti.
- 183 *V šestnácti. Myslíte si, že právě kvůli tomu, že nebyla žádná pevná ruka nad vámi?*
- 184 No, to spíš ne. Tam, tam hrálo dost, jako, zvědavost. Tak brácha taky bral už v té době. Jo. A, jako, mně se to líbilo, no, mně to
185 bavilo, takže, jako, nebudu si na něco hrát, jako, prostě mně to bavilo a chtěl jsem si užívat, tak to prostě šlo ruku v ruce, no.
- 186 *Podporuje vás rodina v tom?*
- 187 Jo.
- 188 *Jako, jak v tom...*
- 189 Teď jo.
- 190 *Teď jo. Byly problémy s tou podporou, například ze začátku?*
- 191 No, teď s tou recidivou, tak jsem přišel skoro od tátu. Ale, no, tak snad to bude v pohodě. Ale do té doby, prostě, fakt, jako, drželi,
192 no. Nebo, nevím, to, nezlomili hůl.
- 193 *Tu recidivu táta nesl těžce?*
- 194 Nese.
- 195 Nese.

- 196 Nese, nese. Nese hodně. Dost, no.
- 197 (ticho)
- 198 *Změnilo se něco po recidivě? Jak jste se cítil po té recidivě?*
- 199 Tak, jako, byl jsem na dně. Psychicky, jako celkově, že z toho, že jsem si všechno uvědomoval. A taky, to nějakou dobu trvá. No,
200 tak, jako, vzal jsem to, no. Co mám dělat. Ale, tak zase, nějaká ta zkušenost, tak aspoň vím, že mám být, takovým, jako, nohama
201 na zemi, no, že nemít na paměti, že mám všechno vyhraný, protože to tak není. Nebudu brát drogy, no, o tom žádná, že. Ale
202 prostě, jako, brát a, jako, někde pak jít a, ne, aspoň jsem do toho nezalít, no, zase zpátky, jako, že bych, jako odjel pak zase celý
203 víkend, nebo tak, tak to, no.
- 204 *Takže, ještě jednou, vaše rodinné zázemí, kdy jste vyrůstal, bylo dobré?*
- 205 Jo. Jo. Výborné.
- 206 *Dobře. Měl jste někdy problém s porušováním pravidel?*
- 207 Furt. (smích)
- 208 *Furt, jako, i ve škole třeba?*
- 209 Jo.
- 210 *Hm, no a, my už jsme na to narazili, ale jaké faktory, si myslíte, že vás vedly k recidivě? Jako, co byla vaše motivace?*
- 211 Jako... Co mě k tomu vedlo? No, prostě drogy. Drogy. Tam není žádný plán, jako. To není plánovaný, jako. Není, no.
- 212 *No a, kdybyste se představil, že jsem nějaký váš spolupacient a že si vás zeptám, co mám dělat proto, abych nezrecidivovala, když*
213 *mám sexuální deviaci, jaký byste měl názor?*
- 214 Asi mít cíl, nějakou, nějakou vizi, asi, do budoucna. No, já si třeba teď dal, že prostě, si koupím auto Budu mít byt svůj, a pejska,
215 a, co bude dál, to už, no, tak nějak to, a práci, v zahraničí. Takže mít nějaký ten cíl, nějakou tu vizi, asi, jako by, do, do budoucna,
216 jako by, co chci dělat, to mě drží nad vodou. Že nechci, jakoby, to. Když, nejhorší je to, že, když, jako třeba, člověk má asi tu
217 recidivu, a on není závislý, tak pro ně je to lehčí, podle mě. Když nemá závislost. Že já, vlastně, páchám jenom díky, těm drogám.
218 A závislost je na celý život. Kdežto, jako by, ten pud, podle mě, jako, se dá nějak, už zmírnit. Nebo nevím, podle mě, teda.
- 219 *No a co se týče té hebefilie, tak s ní nesouhlasíte?*
- 220 No, nesouhlasím, jako, no, vlastně ne.
- 221 *Na co se tady, ve své léčbě, zaměřujete?*
- 222 Na drogy. Nic jiného, jako, neprobírám na tý skupině. Začínám u drog, a skončím u drog. Říkám, fakt, jo, je to, u mě to je takhle,
223 no.
- 224 *No, tak jo, já vám děkuji. Děkuju moc, že jste do toho šel.*
- 225 Doufám, že jsem vám teda pomohl, určitě. Děkuji.

Příloha č. 5

Přepis rozhovoru č. 2 - Petr

- 2 *Jaké je vaše nejvyšší dosažené vzdělání?*
- 3 Základní.
- 4 *A jakou sexuální deviaci vám znalec diagnostikoval?*
- 5 Patologická sexuální agresivita
- 6 *Byla ta diagnóza někdy během léčby přehodnocena?*
- 7 Ne, ani nebyla nějak dělaná, vůbec.
- 8 *Souhlasíte s touto diagnózou?*
- 9 Jo.
- 10 *Bylo to tak vždy nebo jste měl období, kdy jste s tím nesouhlasil?*
- 11 Tak určitě bylo období, kdy jsem se k těm deliktům jako nechtěl přiznat jakoby, no. Tak jsem si to sám jako by nějak nepřiznával.
- 12 Určitě za začátku nikdy.
- 13 *A nepřiznával jste si tu diagnózu? Nebo to, že jste dělal něco špatně?*
- 14 Celkově jako, celkově, že jsem ty skutky udělal. To bylo ze začátku.
- 15 *Jak jste to vysvětloval, že...*
- 16 No já jsem to nevysvětloval, protože, prostě, to jsem nebyl já.
- 17 *Máte i jiné psychiatrické diagnózy?*
- 18 Ne.
- 19 *A jaká byla povaha vašeho úplně prvního trestného činu? Sexuální nebo nesexuální?*
- 20 Ne, tak určitě toho bylo víc, než jenom ta sexuální stránka. Ale u mě už to začínalo, jako já jsem měl... Už jakoby ta výchova v
- 21 rodině, kdy táta byl většinu mého života ve výkonu trestu, a je vlastně jakoby narkoman. A když jsem byl malej, když mi umřel
- 22 děda, jsem bydlel u babičky a u dědy, s mámou a s nevlastním otcem, ještě se sourozencema, a pak když mi umřel děda, tak oni
- 23 začali pít. Tak později někdy ve dvanácti, ve třinácti jsem začal taky pít, začal jsem užívat lehký drogy a pak i tvrdší drogy, byly
- 24 tam nějaký menší, že jsem si někdy něco ukradl v prodejně.
- 25 *Ten alkohol nebo drogy bral i zbytek vaší rodiny, jako matka?*
- 26 Ne, matka jako alkohol, užívala alkohol a otec zase drogy.
- 27 *Myslíte, že byla alkoholička?*
- 28 Jo.
- 29 *A vaši sourozenci, jak to měli?*
- 30 Tak asi někdy v dětství, sestry asi si taky, když jsme chodili někam ven, jsme měli různý party, tak asi si taky třeba někdy jakoby
- 31 daly nějaký alkohol, ale jinak nic a žijou normálně, buď jsou vyučení nebo mají certifikáty a prostě žijou normální život. A bratr
- 32 to samý tam tomu.
- 33 *Takže, než jste se dopracoval k nějakému sexuálnímu trestnému činu, tak tomu předcházely nějaké nesexuální, nějaké krádeže a*
- 34 *tak?*
- 35 Tam toho bylo hodně, jo.
- 36 *Něco kromě krádeží?*
- 37 Ani ne. Ale hodně tam byly ty krádeže a užívání drog. Pervitin, marihuana. Vyzkoušel jsem řadu i jiných drog, ale nikdy jsem to
- 38 nenechal zajít do závislosti, kromě toho pervitinu a tý trávy.
- 39 *Řekl byste, že jste byl na tom pervitinu a trávě závislý?*
- 40 Určitě. (smích)
- 41 *A za jaký trestný čin nebo trestné činy jste byl v trestu?*
- 42 Tak poprvý to bylo za ty krádeže a tady to, ale to úplně nebylo jakoby výkon trestu, ale jenom vazba.
- 43 *To bylo jak dlouho?*
- 44 Tam bylo čtyři měsíce. Bylo to v roce 2018. A vlastně teda za krádeže a za ten exhibicionismus nebo dalo by se říct už i jakoby
- 45 expozérství, kterému jsem se pomalu přibližoval, tak jsem byl vzat do vazby. Tam jsem byl čtyři měsíce, pak jsem dostal
- 46 souhrnně i s těma krádežema trest nějak šest měsíců na třicet šest měsíců, myslím, že podmínku a nařízenou ústavní
- 47 sexuologickou léčbu.
- 48 *Takže vy jste byl za krádeže a expozérství čtyři měsíce ve vazbě. A potom jste dostal...*
- 49 Podmínku a ochranné léčení sexuologický.
- 50 *A nastoupil jste do ochranného léčení?*

51 Eskortu mě přivezla.

52 *Sem?*

53 Ano. To bylo na pavilon sedmnáct, tam jsem byl asi tři, čtyři dny, protože asi tady nebylo místo a pak mě dali sem.

54 *Takže jste tady byl už v roce 2018?*

55 Až někdy v březnu 2019.

56 *Ale nejste tady v kuse od 2019 do teď?*

57 Ne. Někdy v říjnu 2021 mi byla proměněna ústavní léčba na ambulantní.

58 *Takže jste ji úspěšně absolvoval?*

59 Ano.

60 *A jak dlouho jste byl v té ambulantní léčbě?*

61 Jakoby od toho října 2021 někdy do září 2022, ale posledních půl roku nebo možná trochu dýl, tak jsem tam nedocházel.

62 *Proč jste nedocházel?*

63 Protože jsem zase sklouzl k drogám. A pak když jsem chtěl... To ještě je, jak jsem vlastně přišel i o zaměstnání, kvůli tomu, já
64 jsem se nechal zaměstnat tady, v B., jako jsem rozvážel léky a tak, i s ubytováním. Takže jsem vlastně pomalu přišel i o práci. Byl
65 jsem teda pak u jedny známý. Ale prostě začal jsem brát, no, a nějak jsem měl strach, no, protože už to bylo provalený, protože
66 jsem se vlastně přiznal na té ambulanci, po mně chtěli jakoby i moč. A to jsem věděl, že nebude prostě negativní, protože jsem do
67 toho sklouzl, takže jsem to bral každodenně a to. A pak jsem teda chtěl ještě, to, to nějak zachránit, tak jsem volal paní doktore, a
68 ta mi řekla, že to, že má dovolenou, a že mám přijít pak, a že když budu mít, nebudu mít pozitivní moč, že to na mě ještě tu
69 mařenku jakoby nepodá. Ale mezi tím se jednou stala ta recidiva vlastně. Že jsem vlastně stal u takého křoví, u takého výklenku v
70 ranních hodinách, kde jsem vlastně se sebou uspokojoval, kde mě někdo viděl, nahlásil mě, já jsem, já jsem si toho všimnul, tak
71 jsem chtěl zmizet, ale po cestě, kdy jsem odtamtud mizel, tak, tak tamtudy šla jedna paní a já jsem šel za ní. A pak u Penny
72 marketu, asi následně po půl hodině mě vlastně zadržela policie. To byla ta moje recidiva.

73 *A udělal jste něco té paní?*

74 Neudělal jsem nic.

75 *Jenom jste jí jako...*

76 Jenom jsem, no jenom jsem šel za ní. Ona pak zalezla do baráku a já jsem šel pryč.

77 *A kdyby nezalezla do baráku, udělal byste něco?*

78 Ne.

79 *Hmm... Takže vás pak zadržela policie... Co s vámi policie dělala?*

80 Dali mi líznout, dali mně dejchnout a to bylo negativní a z líznutí vyšlo, že jsem pozitivní na amfetamin, tak pak mě vezli ještě k
81 doktorovi kvůli výsledkům, abych mohl podat vysvětlení. Tak doktor teda uznal, podal jsem vysvětlení, podal jsem nějaký
82 informace, vlastně, kde mě můžou sehnat a tak a pak mě propustili. A vlastně to byl ten důvod, proč už jsem pak už za paní
83 doktorkou nešel. Protože už jsem nechtěl jakoby... Protože už jsem věděl, že už určitě půjdu sedět a už jsem nechtěl jít někam
84 jakoby... Chtěl jsem užít si čas jakoby venku.

85 *Chápu. Takže vy jste byl tedy jednou v ústavní léčbě, pak v ambulantní a teď jste znova v ústavní?*

86 Ne, takhle to nebylo. Já jsem dostal... Vlastně za maření výkonu soudního rozhodnutí a za to výtržnictví, za tu recidivu. Jsem byl
87 ve vazbě zase a dostal jsem šest měsíců do výkonu trestu s ostrahou, to jsem si vlastně odseděl.

88 *Takže to jste... V té vazbě na těch šest měsíců jste byl od 2022?*

89 No, 26. 26. září už jsem byl zadrženej. 22. a 26. března, myslím... Vlastně já jsem byl čtyři měsíce ve vazbě, dva měsíce na
90 nástupáku a vlastně u toho soudu mi bylo vlastně nařízeno těch šest měsíců. Bylo nařízena protitoxikomanická léčba ve formě
91 ústavní. A... A následně pokračovat v ambulantní léčbě, sexuologický. Což jsem absolvoval, vlastně jel eskortou vlastně z té
92 věznice zase na tu sedmnáctku, na tu protitoxikomanickou léčbu. Ale zase jsem si nestíhal najít práci a bydlení a takhle, takže mě
93 vzali sem jakoby dobrovolně, kde hledám práci a bydlení.

94 *A podstupujete tedy tu léčbu? Jako skupiny a tak?*

95 Skupiny podstupuju, ale spíš víc řešíme vlastně tu práci a to bydlení.

96 *Pokoušel jste se ještě před touto recidivou recidivovat? Nebo... to bylo jediné, co se stalo?*

97 Ta recidiva byla to jediné, co se stalo, no. Pak jsem se to nějak udržoval tak, abych mohl zůstat ještě nějakou dobu venku, protože
98 jsem věděl, že kdyby se to opakovalo někdy, tak jdu automaticky hned zase do vazby. Takže se to nějak udržet dalo. Ale otázka
99 by byla, jak dlouho by se to udrželo nebo neudrželo.

100 *Jak dlouho jste byl v té léčbě toxikomanické?*

101 Šest měsíců.

102 *A potom, co jste absolvoval tu toxikomanickou léčbu, jste...*

103 Tak po domluvě s paní doktorkou ze sedmnáctky a paní doktorkou tady z pavilonu pět jsme se domluvili, že můžu zůstat tady
104 dobrovolně, než se sežene nějaká práce. A jako pochopitelně tady i v rámci těch skupin, jsem řešil rizikové faktory a takovýhle
105 věci, to není jen o tom, že bych řešil jen tu práci, tak určitě jsou i věci, aby jsem se k tomu nevrátil, že jo. Ale hodně... U mě je to
106 tak, že... Abych vlastně recidivoval nebo bych vlastně dělal ty sexuální delikty, tak tomu předchází drogy. Protože když vlastně
107 jsem pod vlivem drog nebo takhle, tak pak po nějaký době vlastně se ukazuje, že dělám tadyto. Když jsem čistej nebo takhle, tak
108 by se dalo říct, že jsem v pohodě.

109 *Mhm. Byl jste v detenci?*

110 Ne.

111 *Takže teda jste měl jen jednu recidivu, a to byla ta, jak jste pronásledoval tu paní. Jak dlouho jste byl v ústavním léčení v té*
112 *sexuologické ochranné léčbě, jak vám byla nařízena?*

113 To bylo v tom březnu 2019. Končila někdy v říjnu 2021. A byla proměnná, no.

114 *A jak dlouho po ukončení ústavní léčby přišla ta recidiva? Rok?*

115 To bylo... V říjnu 2020. To bylo někdy v červenci. Tak někdy po osmi měsících, zhruba po třičtvrtě roce.

116 *V ochranné léčbě sexuologické, měl jste problémy se spoluprací? Spolupracoval jste?*

117 Spolupracoval jsem. Ale jednou jsem spadnul, teda no, po nějaký době, ale to jenom, že jsem se si hrál s plynem od zapalovače.
118 To bylo někdy ze začátku. Ale jinak jsem celou dobu spolupracoval.

119 *A chtěl jste se léčit? Byl jste tady kvůli tomu, že jste chtěl si to projít a odejít? Nebo jste chtěl pracovat na sobě?*

120 Hmm... Tak ze začátku to určitě bylo hlavně projít a odejít. Ale... Pak to bylo i jakoby to, no. Abych to... I pro sebe, abych to
121 nedělal, aby se to neopakovalo zpátky, vlastně. Aby se tak nějak vyřešily i ty drogy. Chyba byla to, že tenkrát jsem šel ven s tím,
122 že jsem věděl, že si třeba občas dám nějaký pivo, nebo že si občas zakouřím trávu. A i pervitin jsem prostě nechtěl, jako by nějak,
123 no. Pak, jako by to, no.

124 *Takže jste nebyl rozhodnut abstinovat?*

125 Úplně kompletně ne.

126 *Co se týče PSA... Vy jste se chtěl se z toho vyléčit? Cítil jste, že to potřebujete?*

127 No... Tak začátku jsem byl určitě naštvanej, no. Jako že musím absolvovat vůbec tu léčbu, nebo tak. Ale určitě jsem na tom chtěl
128 pracovat, no, aby se to neopakovalo. Věděl jsem, že to jako by je problém.

129 *Problém ve smyslu, že to je zakázané?*

130 Tak problém, že je to zakázaný, problém, co dělám a problém vlastně, co způsobuji ostatním.

131 *Bral jste to tak, že to ostatním ubližuje?*

132 Jo.

133 *No... Vy máte diagnostikovanou PSA, jak se to tedy u vás projevovalo?*

134 No, to přibližování, vlastně, že jsem, jako by pronásledoval, no. Vlastně jsem to dělal jakoby proti vůli. Ale to není přímo, jakože
135 bych někoho... Je to nějaká forma patologické agrese.

136 *Rozumím. Ta recidiva, že jste pronásledoval tu ženu, tam do toho činu se vlastně do té recidivy je zahrnuto i to, že jste*
137 *masturoval na veřejnosti...*

138 Je to pořád pod tím jedním skutkem. Tak to začalo. Pak jsem si všiml, že vlastně je něco špatně, protože tam byl ten pán s těma
139 pejskama, což už, jako by mě nějak zaregistroval, že mě nějak sledoval. Jsem se obával, že třeba zavolá policii nebo něco, tak
140 jsem se odtud snažil jakoby zmizet. Ale po cestě jsem potkal tu paní, vlastně, za kterou jsem šel. A následně potom mě hned
141 zadržela policie. Takže to bylo všechno v jeden a ten samý moment.

142 *No a za jakým účelem jste ji pronásledoval?*

143 Nevím.

144 *Nevíte, co byla vaše motivace?*

145 Ani pořádně nevím.

146 *Když se nad tím zamyslíte, chtěl jste se jenom dívat, nebo chtěl jste s ní něco mít?*

147 Asi jakoby něco mít, no, ale úplně ne za každou cenu, že bych, jako by na ni úplně vyloženě zaútočil.

148 *To, "s ní něco mít", myslíte, v jakém smyslu?*

149 No, to úplně nevím, úplně nevím, jak to mohlo bejt, no. Tak jako, že by se mohla přidat, i když to byla hloupost. Byl jsem pod
150 vlivem, no. Ale určitě jsem nešel za ní s tím, že bych ji chtěl nějak znásilnit, nebo pokusit se, nebo něco takového, to ne. To takhle
151 u mě nebylo nikdy. Vždycky to bylo tak, že by se mohly přidat, že by z toho něco mohlo být, ale nikdy jsem nešel po tom, že bych
152 přímo zaútočil.

153 *Že byste chtěl její svolení?*

154 No, v podstatě jo. To byla hloupá myšlenka. (smích)

155 *A toto jste dělal i před léčbou, že jste pronásledoval ženy?*

156 Ano, začal to exhibicí první ze začátku a pak se to navýšilo na to, že jsem za nima začal chodit jakoby.

157 *A když jste se za nimi přibližoval, když jste za nimi chodil, jak to vždy dopadlo?*

158 Vždycky tak nějak zmizely někam do baráku nebo někam mezi lidi většinou, no. Nebo utekly.

159 *Utekly, protože se vás bály nebo...*

160 No, asi jo.

161 *Takže vy jste se chtěl před nimi ukazovat?*

162 V podstatě jo. Ukázat a případně, kdyby se toho bylo něco víc, ale, jak říkám, bez toho násilí.

163 *Bylo z toho někdy něco víc?*

164 Ne. (smích)

165 *Takže během té recidivy jste byl pod vlivem. A během...*

166 Vždycky jsem byl pod vlivem. u jakýkoliv tady z tý.

167 *Vždy šlo o někoho neznámého? O někoho, koho jste neznal předem?*

168 Ano. Ale musela se mi nějak líbit. A musela být dospělá.

169 *Takže jste měl nějaký svůj tip a podle toho jste si vybral?*

170 Ano.

171 *Užíval jste někdy nějaký hormonální útlum, antidepresiva, antipsychotika...*

172 Ne.

173 *Takže ani během recidivy jste nic nebral? Žádné léky?*

174 Ne. Ne.

175 *Máte nějaké somatické zdravotní potíže?*

176 Měl jsem žloutenku.

177 *Když vám byla diagnostikovaná PSA, jak jste na to reagoval? Co jste si myslel? Říkal jste si, "jo, to dává smysl"? Nebo byl jste*

178 *jako...*

179 No, asi úplně ne, protože jsem to ze začátku úplně moc nerozuměl a jsem si říkal "patologická sexuální agresivita?", tak jsem si

180 právě říkal, "jak jsem byl vlastně agresivní?" nebo takhle. Až v průběhu té léčby, kdy jsme dospívali k tomu v různých otázkách,

181 co se vlastně dělá, tak pak jsem jakoby uznal, že tak je. Až po nějakém vysvětlení. Ale na začátku jsem tomu nerozuměl, jak

182 říkám.

183 *Takže jste to na začátku ani nepřijímal?*

184 Přijímal jsem to, že jsem udělal delikty nebo takhle, ale nerozuměl jsem moc tý diagnóze, tý patologický sexuální agresivitu.

185 *A v průběhu léčby jste tomu začal rozumět a přijal jste to?*

186 Ano.

187 *A co se týče vašich těch sexuálních fantasií, jsou souhlasné s tím, co ve skutečnosti jste dělal? Ty recidivy, i ty sexuální činy?*

188 Ono je to takové divné. Já moc nefantazírůj celkově. Já třeba, když potřebuju nějaké sebeuspokojení nebo tak, tak mi stačí se

189 podívat jenom na nějaký porno video a u toho vlastně... Pak jakoby... Nemám potřebu, já nemám moc fantasií. Jo, třeba, když se

190 mi nějaká holka líbí nebo něco, otočím se za ní nebo takhle, podívám se nebo to, řeknu si, že je hezká. Ale že bych to nějak

191 rozváděl nebo že bych měl nějaký představy, to úplně ne, no. Ale rozhodně není něco, že bych fantazíroval, že bych někoho

192 pronásledoval nebo že bych mě stál a někomu se ukazoval, to určitě nemám.

193 *Ani jako dřív jste to tak neměl?*

194 Ne. Možná v průběhu nějakých deliktů, co byly před tou recidivou, co byly kompletně, kterých bylo nějak víc, tak jsem třeba

195 věděl nebo spíš plánoval, že tady to se stane nebo že půjdu někam támhle třeba onanovat nebo něco takovýho. Já neumím to úplně

196 vysvětlit.

197 *Asi to chápu. Plánoval jste to, ale ve vašich představách jste se nad tím neuspokojoval.*

198 Ano.

199 *No a když jste zrecidivoval posledně, tak hrál v tu dobu ve vašem životě nějakou roli jako stres nebo úzkost?*

200 To nevím, ale hodně velkou roli hrály ty drogy.

201 *Jasně.*

202 To pak moc nerozeznáváte, tady ty emoce. Já už jsem do toho byl tak ponořený, že už to byla taková moje každodenní aktivita, ty
203 drogy.

204 *A čím jste se vlastně do toho dostal? Jak to, že jste zase spadl k těm drogám? Jak se to stalo?*

205 Vyhýbal jsem se kamarádům, s kterými jsem se znal z předtím, protože vlastně všichni ty lidi byli z nějaký drogový minulosti. Pár
206 jsem jich teda měl, který tomu nepropadli až tolik, ale pořád nějak občas užívali. S nima jsem spíš jen tak po telefonu, ze začátku,
207 ale to bylo během té práce, jak jsem byl tady na ubytovně a tady hned v areálu jsem pracoval, to bylo jen z práce domů, do práce,
208 zase domů. A nevím, nějak mě užírala ta nuda, no. Párkrát jsem občas potkal nějaký lidi, s kterými jsem si mohl dát nebo něco,
209 nedal jsem si, v pohodě. A pak jednou jsem potkal tady kamarádku na Krakově, od který jsem si něco vzal. A já jsem si řekl, "no,
210 tak to zkusím, no", nebo zkusím... Takhle, znovu jsem si dal. Pak jsem se spojil s jedním kamarádem, kde jsme šli do hospody, ani
211 to nebylo plánovaný vůbec, že si půjdu dát nebo takhle, ale už jsem se napil tak, že už, jsem věděl, že ten kluk taky vlastně občas
212 bere, že bude vědět, kde to se hned a tady to, takže už vlastně mě spustil ten alkohol, k těm drogám. A takhle prostě už to nešlo,
213 prostě takhle třeba o víkend, už to bylo, nebylo jenom víkendový, už to bylo, prostě to bylo i do práce, jako už to bylo
214 každodenní, prostě. Už jsem začal úplně na všechno kašlat, už jsem byl úplně bez zábran.

215 *Myslíte, že byste udělal ty sexuální delikty i bez drog?*

216 Myslím si, že ne.

217 *V tom období, kdy jste začal brát znova, dělo se něco ve vašem okolí? Nějaká špatná událost, nějaký prostě rozchod, nějaké úmrtí,
218 katastrofa?*

219 Ne. Špatného se nic nedělo. Možná jsem byl trochu našťvaný, že jsem měl málo peněz, ale... Ale asi o to úplně taky nešlo. Fakt šlo
220 o to, že... To bylo, já jsem pak i tady chodil ke kamarádce vlastně a takhle, a už to začalo jako takovým, takovým tím popíjením, a
221 to už bylo špatně, protože jsem hodně dával i do toho peněz, i jakoby do alkoholu, do trávy, že jo.

222 *A do toho alkoholu jste dával peníze kvůli tomu, že vás to bavilo? Že vám to chutnalo?*

223 No, do toho alkoholu to začalo tak, že jsem vlastně konečně jako tady někoho vlastně jako by tak nějak našel. Jakoby, prostě to
224 byla kamarádka z dřívější, která mě seznámila s dalšíma kamarádama, ke kterým jsme chodili domů, jako by. Ale problém byl,
225 že tam se pilo, že jo. A takže já jsem chtěl být taky jako by v nějakým takovýmhle tom stavu, že jo. Tak jsem chodil a utrácel jsem
226 za to, že jo. To nebylo úplně vyložené... To pití že by mě bavilo, no ale...

227 *Chtěl jste zapadnout, nebo jste se chtěl dostat vyložené do toho stavu té opilosti?*

228 Já si myslím, že obojí.

229 *V tu dobu, kdy jste začal zase pít a brát drogy jste měl problémy s penězi?*

230 To tam trochu bylo, no. Díky exekuci mi zůstávalo asi deset tisíc nebo kolik. Naštěstí platil jsem tady nájem jako asi jenom tři
231 tisíce nebo kolik, takže sedm mi zůstávalo, ale pořád je to málo.

232 *Trápilo vás to hodně?*

233 Já ani nevím, jestli mě to trápilo, protože pořád jsem to utrácel za to, no. Ale vždycky jsem v tom měl nějakou snahu, že jsem si
234 první potřeboval nějaké jídlo dopředu, nějaké kouření dopředu, když jsem vlastně si udělal vlastně nějaký ty poplatky, a pak mi
235 zůstaly jenom vyložené ty peníze, co jsem měl pro sobě na útratu, no. A zbytečně jsem je cpal vlastně do takových věcí.

236 *Měl jste problém s nějakými depresivními příznaky, s nějakým smutkem nebo pocitem, že nic nemá smysl nebo že je vše jedno?*

237 To je těžká otázka. Asi ne úplně jako depresivní. Myslím, že ne.

238 *Měl jste někdy v životě problém jako s nízkým sebevědomím?*

239 Měl, no. Možná občas i teď, když se to snažím nějak zvládat nebo takhle. Celý život asi nějak.

240 *Už když jste byl dítě?*

241 To taky nedokážu říct, ale asi jo. No, tak určitě to bylo vlastně díky tomu životu že jo, v tom dětství a takhle, když jsem pak
242 přestal chodit i do školy a takhle. Moc jsem se neučil, lidi byli chytřejší, lidi věci dosahovali dřív, jako třeba nějaký partnerský
243 vztahy. Pak to bylo... Později to bylo určitě i u různých prací, jakože... Třeba nikdy jsem neprošel žádný, jako by pohovory, že
244 jsem byl... Hodně obavy, že jsem nevzdělanej, že mám dluhy, že mám trestnou minulost. A takovýhle, který... Který mě, jako by
245 tak nějak snížilo. Nevěřil jsem si moc na různé práce a takovýhle věci, že jo. To taky bylo vždy, protože jsem ty práce nikdy
246 neměl zažít, takže jsem hledal takový ty nejpodřadnější práce, prostě. Když jsem šel odsud. Až teď... Teď jsem teda dostal
247 nabídku na tréninkový místo na provozního asistenta. A taky kde se pracujeme s Excelem, s Wordem a různě... Jsem ztracený
248 teda.

249 *Nechcete?*

250 No, právě jsem do toho šel. Vzali mě. I když jsem v tom byl jakoby marnej, tak mě nechali udělat i zkoušku. A dělal bych jakoby
251 tam u nich, no.

252 *To zní dobře.*

253 Jako by zvedal telefony, protože to je vlastně organizace, která pomáhá lidem, jako by s trestnou minulostí, který sháněj práci a
254 takový věci. A tady to, no. A tak už trénuji i tady trochu. A jdu do toho.

255 *Tak to je dobře.*

- 256 Co se týká toho bydlení, nevím úplně, jestli se mi chce moc do těch ubytoven ze začátku hrnout. A tak jsme požádali o doléčování
257 jakoby i s tréninkovým bydlením. Tak teď čekám, co mi odpoví, že vlastně jakoby práci mám už jakoby zařízenou. Ale teďka
258 uvidíme, jak dopadne tohle. Ale řekl jsem si, že bych to měl zkusit. Že bych se měl něčemu naučit. Že bych neměl hned věci
259 vzdávat. Tak to zkusím.
- 260 *Rozumím. Když jste zrecidivoval, byli ve vašem okruhu známých lidé, kteří se dopouštěli nějakých deliktů sexuálních,*
261 *nesexuálních?*
- 262 Co se týče drog, tak brali drogy. Určitě se dopouštěli nějaký trestní činnosti, ale já jsem u toho nikdy nebyl. Já jsem se tady v tý
263 době, když jsem šel odsad', já jsem se přestal bavit s hodně lidma. Zůstalo mi jenom pár fakt lidí, s kterými jsem se tak nějak
264 bavil. A... Vím, že páchali trestnou činností, ale nikdy mě do toho nějak netahali. A když už se stalo, že se mi někdo na něco
265 takového zeptal, jestli půjdu s nima, tak jsem to odmítal. Prostě tadyc tomu jsem se vyhejbal.
- 266 *No a jak to je vlastně s tou vaší rodinou? Když jste byl dítě, tak to bylo těžké, protože váš otec byl většinu času ve vězení kvůli*
267 *tomu, že bral drogy?*
- 268 Tak ono toho bylo víc, tam měl nějaký krádeže, nějaký únos tam měl, nebo nějaký takový věci.
- 269 *Únos? Víte, jak to dopadlo?*
- 270 Nevím. Co já vim, tak někoho měl naložit do kufru nebo co, ale dostal za to snad sedm let a deset měsíců, co on říkal, jako já jsem
271 nevěděl.
- 272 *Měl nějaké sexuální delikty?*
- 273 O tom nic nevím.
- 274 *Takže vlastně jste otce nikdy moc nevidal?*
- 275 No, vidal pak, až když jsem byl starší trošku. My jsme spolu tak v podstatě začali trošku fetovat.
- 276 *Kolik let vám bylo?*
- 277 Šestnáct.
- 278 *Když vám bylo šestnáct, tak jste...*
- 279 Já jsem to zkusil dřív, ale v tý době, když ho pustili, tak se zase víc rozjel. Ale pak jsme spolu určitě i v průběhu života, protože
280 většinou, když jsem byl někde u kamarádů, jsem bydlel nebo podobně. Vždycky, když ho pustili z výkonu trestu, tak jsem ho tam
281 vždycky vzal. A pak jsme tam vlastně nějaký čas trávili spolu a fetovali jsme. Vlastně já ho znám jen z drog, vlastně, z takovýho
282 života. On mě nevychoval nebo... Nevychoval nikoho.
- 283 *A... Věděl, že děláte ty skutky, které jste dělal? Ty sexuální?*
- 284 Ne, nevěděl.
- 285 *Nevěděl? Ani nevěděl, že jste šel do léčby?*
- 286 To pak věděl, protože když jsem byl v tý vazbě, tenkrát poprvý, tak on byl v trestu. Ještě na kuchyni, takže o mě věděl.
- 287 *A podporoval vás nějak v léčbě?*
- 288 Ne. My ani spolu moc v kontaktu nejsme. Ale už i v té předchozí léčbě a tady si ho беру, považuju jako riziko. Takže se s ním
289 nescházím.
- 290 *Rozumím. No a co se týče matky? Jaký byl vztah matky a otce, když jste byl malý?*
- 291 To si moc fakt nepamatuju. Ona pak byla s někým jiným, s kým má máma moje dva sourozence další. Tak jako nějak se bavila,
292 ale bylo to divný. Jeden byl sjetej, druhý byl opilej.
- 293 *Co se týče jí, věděla nějak o vašich sexuálních deliktech?*
- 294 Ne.
- 295 *Ani o léčbě?*
- 296 Jako pak, když jsem byl v léčbě, to věděla. Já jsem tam pak jezdil na propustky a tak.
- 297 *A jak se k tomu stavila?*
- 298 Nebyla nadšená.
- 299 *Takže vás nijak nepodporovala? Nebo podporovala?*
- 300 Bylo to spíš takový, že jezdila mi sem jakoby na pohovory a takový, který jsou tady většinou jednou za dva měsíce. Jezdil jsem na
301 propustky. Schytl jsem to, že jsem hlupák, proč jsem to udělal a takovýhle věci. Nebo co novýho jakoby, jak jsem postoupil v
302 léčbě nebo tak. Ale úplně... Že by to se mnou rozebírala nějak do hloubky nebo něco takovýho, to úplně nedokážu říct. Že by tam
303 něco takového probíhalo.
- 304 *Takže nijak vám nepomáhala s tím?*
- 305 Ne.
- 306 *A přestala někdy pít?*

307 Tak to je taky těžká otázka. My se teďka znovu nevidáme. Takhle, vím, že teď má asi někoho jinýho, s kým se vzala. Teď bydlej
308 někde mimo P. Ten pije teda furt.

309 *Ten se kterým je teď?*

310 No, on pije furt piva. To je prostě takovej alkoholik. Máma normálně už dlouho funguje jakoby, že chodí do práce. Ale... Asi to
311 není tak, že by se ožirala do němoty nebo takhle, ale třeba tak určitě si někdy pivo dá. Ale že by se toho vylezla úplně, asi si
312 nemyslím.

313 *Měl jste někdy problém s tím, že by na vás byly rodiče zlí? Že by vás nějak hrubě trestali? Vychovávali vás nějak?*

314 Tam ta výchova byla spíš taková nulová. Tam se fakt hodně pilo a mezi sebou se třeba i bili. Já jsem pak třeba vodil sourozence k
315 babičce.

316 *Oni se mezi sebou bili? Rodiče?*

317 Jo. Rodič mých sourozenců s mámou, ti se bili.

318 *A vás někdo bil?*

319 Tak možná, když jsem ukradl peníze nebo něco. (smích)

320 *Se sourozenci jste v průběhu života vycházel jak?*

321 V pohodě.

322 *V době té poslední recidivy jste měl nějaké vztahy s rodiči? Nebo jste o nich nevěděl?*

323 Nevěděl, občas jsem se napsal mámě na Facebooku, ale moc ne, no.

324 *No a když jste spáchal tu recidivu, jak jste se potom cítil?*

325 No... To je asi je, "to jsem neměl, no". Bylo to špatný, no.

326 *Věděl jste, že je to trestné?*

327 Hm.

328 *Kdybyste měl říct, jaké bylo vaše rodinné zázemí, když jste vyrůstal?*

329 Problematický, špatný.

330 *Chodil jste do školy? Dodržoval jste docházku?*

331 Moc ne.

332 *Moc ne? "Moc ne" znamená, že jste hodně nechodil?*

333 No, no to bylo už takový... Že když jsem šel už skoro do druhýho stupně, jako by... Když jsem chodil na základku, jako už...
334 Nevím, no, jsem se moc neučil a tak, ještě jsem docházel někam potom nějak a asi jsem se ani nechoval dobře ve škole nějak
335 úplně nejlíp.

336 *Měl jste problémy s pravidly?*

337 Jo, a potom jsem docházel nějakým dětským psychiatrovi nebo psychologovi, já nevím. A jednou, si pamatuju, že jsem chtěl bejt
338 dyslektik.

339 *Jako chtěl být?*

340 No, a nějak dělal jsem nějaký tady ty věci. A místo, abych vynechával čárky a řádky, teda čárky a háčky, tak jsem vynechával
341 rovnou i řádky. Aby mě dali na speciální školu. A tam už jsem začal chodit za školu. Jsem furt jenom hulil, chodil za školu. A tak
342 jsem ještě byl na psychiatrii měsíc. V Krči, máma nevěděla, co se mnou. Pak už jsem se pak nevracel třeba týden domů, jsem byl
343 někde pryč. To mi bylo vlastně někdy třináct. Tak nějak. A to pak taky nepomohlo nějak, ta psychárna, mě dali ještě na Pontis,
344 tam jsem byl dva měsíce. A to taky nepomohlo. A pak ve finále to, pak ve finále přijela sociálka a dala mě do diagnostáku. Potom
345 jsem pak po nějaký době utek, asi po čtrnácti dnech. Pak mě dali do dětskýho domova ze školy a tam jsem taky utíkal. Chvilka
346 jsem jezdil na propustky, nebo jsem doma marodil vlastně, protože tenkrát, když jsem jezdilo na ty propustky a nemusel jsem
347 doma, tak jsem mohl marodit doma. Takže jsem dělal tohle. Anebo jsem byl po útěkách, no.

348 *Měl jste v tomhle věku, dětském, nějaké kamarády?*

349 No. Pořád z toho dětství. Ale já si to pamatuju, to byla parta o tom, že se chodilo, kde jsem se setkalo dost lidí a zase se pilo nebo
350 hulilo.

351 *Kdy jste začal kouřit, hulit, pít, brát drogy?*

352 Tak kouřit... Nevím, nevím, si pamatuju, že jsme to zkusili už někdy, když nám bylo osm (smích). Ale asi taky od dvanácti, od
353 jedenácti, nevím. A alkohol taky přišel někdy s tou trávou, dvanáct, třináct. A ten perník... Poprvý jsem ho vyzkoušel asi v
354 patnácti, ale někdy v šestnácti jsem začal nějak tak pravidelně. Ale to taky nebylo úplně každodenní. Ale když to šlo, tak...

355 *Vžíval jste se někdy do těch svých obětí? Dřív nebo později?*

356 Asi ne, asi až někdy tady, když přišlo na téma to empatické dopisy oběti.

357 *A během té poslední recidivy, věděla ta žena, že jí pronásledujete?*

358 Jo.

359 *Přemýšlel jste někdy na tím, jak by se mohla cítit?*

360 Jo, přemýšlel, ale ne úplně jinak do hloubky, ale určitě jsem na tím nějak přemýšlel.

361 *A jak si myslíte, že se mohla cítit?*

362 Tak asi hodně blbě. Jak jsem za ní šel, tak určitě měla strach, nevěděla, co udělám, čeho jsem schopnej. Nebylo to ode mě hezký,
363 no. Určitě jsem to nějak litoval, nebo lituju, co jsem teď udělal. Už to nevrátím zpátky. Teď jenom můžu dělat věci pro to, aby se
364 to neopakovalo.

365 *Jako například? Co tím myslíte?*

366 Například vyvarovat se těm drogám, nevrátit se zpátky do těch drog. To je hodně velkej problém.

367 *A přemýšlíte, jak byste to mohl udělat? Jak byste mohl zamezit tomu, se vrátit k drogám, až vás pustí?*

368 Určitě nějaký activity, no. A určitě se nescházet s těma lidma. Teď si nezakládám ani Facebook, aby mě nikdo nekontaktoval. Já
369 se na to vykašlu. Si udělám jenom Whatsapp.

370 *To je dobře.*

371 Už to není tak, jak to bejvalo, že jsem je prostě tak nějak vyhledával, i když třeba, takový ty, ne úplně propadlý ty lidi tomu. Teď
372 nevyhledávám nikoho z nich, chci se jen stranit. A to... Ten Facebook jsem si neudělal. Řeším prostě věci tak, aby mi sedly, abych
373 prostě nevyšel ven a nehnal jsem někam do nějaký propasti. Tak, abych mohl zdolávat věci. Teď jen ta práce a bydlení. Abych to
374 měl všechno vyřešit, protože to jsou důležitý věci.

375 *A máte v plánu abstinovat od alkoholu?*

376 Jo, to jsem chtěl říct, ale uniklo mi to. Vlastně předtím to bylo tak, že alkohol a ta tráva... Teď to mám tak, že vůbec nic. Protože u
377 toho alkoholu by se to rozjelo. To je jasný. Už se mi to stalo. Takže si mám zkušenost. A u tý trávy... Já bych ji nedokázal
378 korigovat, tu trávu. Kdybych si řekl jednou za měsíc, za dva. A já bych řekl, že by se to rozjelo docela rychle. Nevím, jestli by se
379 to třeba přesunulo do toho pervitinu od té trávy, ale nechci to úplně pokoušet. A o pervitinu jsem řekl, že nemůžu už ani jednou.
380 To už s tím mám také předchozí zkušenost. Že to je rychlá cesta zpátky. Mně to prostě nejde.

381 *Takže myslíte si, že když vám někdo nabídne alkohol, budete schopný říct ne?*

382 Jo. Budu muset. Ale alkohol u mě nebyl vlastně úplně problém, ale bohužel tam taky byl. Myslel jsem si, že se to nerozejde
383 takhle.

384 *Ale měl jste to tak, že alkohol vás dovedl k tomu pervitinu, což jste říkal.*

385 No jasný, ale to jsem nevěděl předtím, že mě to tak bude.

386 *No a mám tedy takovou poslední otázku. Kdybyste měl říct podle sebe, co si myslíte, že by mohlo zabránit tomu, aby docházelo k*
387 *recidivám... Měl byste na to nějaký názor?*

388 To je asi těžká... No, je to těžký. Je to těžký, no. Ne, tak asi... Aby člověk nerecidivoval, tak... Pro to je asi nějaká ambulantní
389 léčba. To je jedna věc. Určitě, když se něco takového bude dít, nebo prostě už jenom nějaký myšlenky, tak hned někoho
390 kontaktovat a řešit to. Určitě jenom neodbývat tu ambulantní léčbu. Prostě, když se něco děje, tak ten problém prostě řešit, no.
391 Protože když ho řešit nebudete, tak tím se vám otvírají dveře někam dál a dál, až to můžete sklouznout právě k tý recidivě. Takže
392 určitě ty věci řešit, no.

393 *A nebrat drogy?*

394 V mém případě nebo v případě jako tohle, nebrat drogy, no. Jenže ono je to kolikrát těžší, no. Jakoby v takových situacích pro
395 někoho to může být těžký si říct o pomoc, no. Protože ono je těžký, když po něčem toužíte, nebo prostě jste na něčem závislej a
396 do něčeho se dostáváte a chcete tam aspoň trošku nějak bejt, i když ne sklouznout úplně, jenom to je chyba, protože když
397 sklouznete úplně, tak pak o tom nechcete říkat na ambulantní léčbě nebo nikde jinde že jo, protože o to zase nechcete přijít. Tam
398 je důležitý, aby se ten člověk rozhodl, co teda chce, no. Je to taková složitá věc, no.

399 *Proč už nechcete recidivovat?*

400 Proč nechci zrecidivovat? No, já nechci za prvý nikoho poškodit nějak, to je jedna věc. A druhá věc je, že já už se v tom nechci
401 točit, mě už to nebaví. Ať už jakákoliv trestná činnost nebo nějaký způsob žití mého života, že jdu někde po ulicích bez práce, to
402 je prostě takovej, nevím, za mě to je neuspokojivej život. A chtěl bych prostě víc normální život, i když vim, že tam budou
403 překážky, že jo. V životě jsou vždycky nějaký překážky, ale se budu muset nějak přes ně přenýst, no. Nechci se k tomu nic vracet,
404 ani k drogám, ani k tý sexuologický, jako by nechci dělat nic špatně, chci prostě žít normální život.

405 *Tak já vám děkuji.*

406 Tak já vám taky děkuji.

Příloha č. 6

Přepis rozhovoru č. 3 - Tomáš

- 2 *Jaké je vaše nejvyšší dosažené vzdělání?*
- 3 Jsem vyučenej.
- 4 *Takže máte maturitu?*
- 5 Ne, bez maturity. SOU stavební, střední odborné učiliště stavební.
- 6 *Jo, jo.*
- 7 Bylo to zvláštní odborné učiliště, ale v té době se to nějak neřešilo, bylo to normálně střední odborné učiliště stavební.
- 8 *Jakou deviaci vám znala diagnostikoval?*
- 9 Heterosexuální pedofil.
- 10 *Byla to vaše diagnóza někdy během léčby přehodnocená?*
- 11 Ne.
- 12 *Souhlasíte s touthle diagnózou?*
- 13 Souhlasím s ní.
- 14 *Máte i jiné diagnózy?*
- 15 Mám jen heterosexuální pedofilii.
- 16 *Takže žádné psychiatrické jiné diagnózy?*
- 17 Ne, ne.
- 18 *Jaká byla povaha vašeho prvního deliktu? Úplně prvního. To může být i krádež, může to být cokoliv, jestli si vybavujete.*
- 19 To bylo, jestli si pamatujete, ještě na jedenáctce, kdy jsem se bavil o tom, že jsem byl v mládí Spartánským chuligánem, kde jsme
- 20 se hodně prali, a měl jsem tam poškozování cizího majetku, kde jsem tam se prošel po autě a urazil jsem mu zrcátka. A skončilo
- 21 to akorát zaplacením škody a "ty, ty, ty" na úřadě.
- 22 *A víte, kolik vám asi bylo?*
- 23 Jo. Jednadvacet. Jako chvíličku, co jsem se vrátil z vojny.
- 24 *Měl jste potom ještě nějaké nesexuální trestné činy?*
- 25 Sexuální, to nebylo nikdy řešený, kdy jsem šel vlastně do V. na diskotéku s kamarádem, ona mě tam sbalila ta holčina, Ola. Ona
- 26 vypadala starší, tak prostě, tak jsem si dal říct. Šel jsem tam hlavně z toho důvodu, že jsem prostě chtěl si najít nějakou holku a
- 27 spít si asi ten večer zrovna užít a tohleto. Tak mi to přišlo hod. Vypadala docela hezky, vypadala starší, jenže bohužel ráno jsem
- 28 se dozvěděl, že ten den slavila patnáct. No, takže tu noc, kdy jsme se spolu vyspali, jí bylo 14. Ale to nikdy řešený nebylo, protože
- 29 ona to řešit ani nechtěla. Já jsem dostal v jednu chvíli strach. No to víte. A ona říkala, že to prostě řešit nechce, že prostě to
- 30 chtěla, že prostě je jediná ze střídy, která je ještě pana.
- 31 *Takže se to nikdy nějak neřešilo?*
- 32 Neřešilo.
- 33 *No a za jaké všechny trestné činy jste byl v trestu?*
- 34 Jenom za to pohlavní zneužití. Jenom za tady ten jeden. No, no, vlastně je to takový tři v jednom.
- 35 *Tam je toho víc tedy?*
- 36 No, jako pohlavní zneužití, já mám k tomu další dva skutky. Pohlavní zneužití, potom vlastně výroba a distribuce dětský
- 37 pornografie a ohrožování mravní výchovy mladistvých. Ale vlastně oni to jako sloučili do jednoho a za to jsem dostal jeden trest.
- 38 Oni udělali ten souhrn nebo úhrn, nebo jak se tomu říká.
- 39 *Takže před léčbou jste byl za sexuální delikt odsouzen jednou?*
- 40 Ano. To je to vlastně za co jsem tady.
- 41 *Za nesexuální delikt jste teda odsouzen nikdy nebyl.*
- 42 Nebyl.
- 43 *A pamatujete si jaká byla délka vašeho pobytu ve vězení, popřípadě v detenci?*
- 44 Dva roky. Půl roku vazba plus rok a půl výkon. Vazba se do toho započítává, takže dva roky.
- 45 *Byl jste někdy v detenci?*
- 46 Ne.
- 47 *No a co se týče těch recidiv, ty sexuální recidivy tedy, před nástupem trestu jste nezrecidivoval sexuálně nijak, protože to jste byl...*
- 48 Ve vazbě.
- 49 *No, to by znamenalo, že byste měl to zneužívání třeba u dvou odlišných obětí.*

50 Přesně tak, ano, měl bych těch obětí víc, ale hlavně už jsem byl dost tak prostě vystrašený z toho všeho, co bude následovat,
51 protože jsem se toho hrozně bál, tak si myslím, že dál bych už asi nic nedělal.

52 *Jo, jo, jo. Byl jste někdy v ambulantní léčbě?*

53 Ne.

54 *Ne. A v ochranném léčení jste zrecidivoval?*

55 To jsem zrecidivoval čtyřikrát a ty recidivy se točily kolem vlastně držení dětský... držení a sledování dětský pornografie. Spíš to
56 bylo jenom sledování a v jednom případě i držení, jo, ale on je to vlastně jeden paragraf.

57 *Takže jenom tyhle čtyři recidivy.*

58 Ano.

59 *A víte třeba, jestli to bylo v jednom nějakém období nebo rozdělené na různý období ty čtyři recidivy?*

60 To bylo rozdělené na různý období, první recidiva, to snad bylo kolem roku 2013, nějak tak, nějak mezi rokem 2011 až 2013, já
61 přesně teďka nevím, ale to bylo ještě v době, když jsem byl hodně vzpurnej vůči terapeutům, že jsem je vedl jako nepřátele, měl
62 jsem přítelkyni, která měla desetiletou holku, sice ta holka nebyla můj tip, jo, ale zajímal jsem se víc o tu mámu a bylo mi to
63 prostě doporučený, abych se s ní rozešel, já jsem to prostě nějak neskous, prostě nerozdejchal jsem to, no a prostě hned po tom, co
64 jsme se vlastně rozešli a docela i ve zlým potom, tak prostě nějaké sexuální uspokojení, tak prostě šáhl jsem po té dětské
65 pornografii.

66 *A ta druhá recidiva?*

67 Ta druhá recidiva, ta byla snad, já jsem recidivoval, byl jsem ve stíhání v tom roku 2013 a seznámil jsem se s novou přítelkyní s
68 Karolínou, tu mi schvalovali a vlastně ta druhá recidiva byla asi za tři roky? Za tři roky, protože vlastně, já jsem dostal podmínku
69 rok na čtyři roky, to bylo nějak začátek roku, nebo v roce 2014 už, já přesně nevím, tak jsem musel podívat na rozsudku, ale byli
70 jsme spolu dva a půl roku a po dvou a půl letech mojí vinou, že jsem začal žárlit na ní a tohleto, tak jsme se rozešli a já jsem
71 zrecidivoval, to bylo asi 2015, jsem zrecidivoval podruhé. Ono to mělo vlastně, všechny čtyři recidivy měly od sebe odstup,
72 možná cca, rok a půl, dva roky, všechny čtyři recidivy takhle a vždycky byly po nějakém rozchodu s přítelkyní. Já když jsem měl
73 přítelkyni a tohleto, tak mi ani nenapadlo prostě se na to dětské porno koukat spíš, hodně jsem toho úsilí, můžu to říct v to m
74 špatném smyslu, hodně jsem toho úsilí dával do toho vztahu a ne do léčby. Takže jsem hodně času trávil s přítelkyněma, proto
75 jsem taky možná taky tak dlouho tady. Takže po každém rozchodu zastala recidiva. Byly čtyři partnerky a čtyři recidivy.

76 *Takže si vysvětlujete to, že jste recidivoval vždycky po rozchodu, si vysvětlujete tím, že...*

77 Nedokázal jsem se prostě smířit s tím rozchodem a prostě v tu chvíli mi přišlo, jak bych to řekl správně, možná mi přišlo vhod se
78 podělat na to dětské porno, abych se nějakým i vnitřně prostě nějakým způsobem uspokojil. Jako nešířil jsem to, ty fotky, co v
79 tom prvním případě, ty jsem měl pro vlastní uspokojení a potom už ten zbytek byl jenom prostě, že jsem se koukal, že jsem se to
80 jenom prohlížel.

81 *To vnitřní uspokojení myslíte nejen jako fyzické, ale i psychické?*

82 Možná i psychické, že prostě mezi náma, jako pedofila pohled na malé dítě nějakým způsobem uspokojuje. A hlavně, co jsem
83 poznal u sebe, co se týče mého hlavního deliktu, toho zneužití mojí nevlastní dcery. Já, když si pouštím fantazie, což jsem si dělal,
84 tak prostě už to docházelo k tomu, že prostě po tý holce jsem hodně začal toužit a ty fantazie jsem chtěl zrealizovat a taky si mi
85 potom zrealizoval.

86 *Jo, jo, rozumím. Jak dlouho jste teď v ústavním léčení?*

87 Dvanáct let.

88 *Na jak dlouho to tak ještě vidíte, co si myslíte?*

89 Já jsem to teďka trochu zpomalil, protože mě přibrzdili téma dluhy. Ale až tohle téma budu mít za sebou, tak budu pokračovat dál
90 v tématech papíru, tak já bych to odhadoval, paní psycholožka, jak tady byla, prostě ji možná pamatujete, tak ona vidí reálně do
91 konce příštího roku.

92 *To je fajn, ne?*

93 No, zatím za celou dobu, co jsem tady, jsem nejdál, protože když jsem dělal tyhle problémy, prostě dostal jsem se nejdál, dejme
94 tomu dění před deliktem a po deliktu a dál jsem se nedostal. Já už jsem se dostal i přes delikt na rizika a ty jsem dělal poprvé a
95 poprvé jsem vlastně za tu dobu dělal trest a to mám taky za sebou.

96 *Berete to jako něco, na co se těšíte, nebo se toho bojíte? Jak to vnímáte, takže byste mohli už jako...*

97 Já se na to těším, jako vypadnout ven, jako po těch letech se na to opravdu těším, mám plány, který bych chtěl uskutečnit. A to mě
98 to do toho navrtal i Josef, mi se to líbilo a já jsem s tím souhlasil a prostě držím se toho a pro mě je to taková docela dost silná
99 motivace.

100 *To vypuštění?*

101 Ne, že prostě ta práce. Ano, začnu se začátku pozvolně tady v Čechách a potom chci úplně tuhle republiku opustit.

102 *A víte, kam byste chtěl jít?*

103 No, s Josefem jsme se bavili buď v Černá Hora, anebo Rakousko. Jo, protože vlastně a hlavně a už prostě se sem nikdy nevrátit.
104 Jo, budu muset ambulance a tohleto, ale jako občan téhle republiky už nechci.

105 *A proč?*

106 Za prvé je tady hrozně draho. Je mi padesát dva, takže nějakých čtrnáct let, počítám, půjdu do důchodu a nemíním jako důchodce
107 skončit někde v krabici pod mostem. Jo, tady ten stát prostě nic pro důchodce nedělá, nemají na důchodě tohleto a prostě nechci
108 skončit na ulici, chci dožít prostě jako normální člověk. Hlavně jde i o to, no, bude to znít trochu jako vzdušný zámky, ale chtěl
109 bych se třeba i po třetí ještě oženit.

110 *Já to chápu a snad se vám to povede.*

111 A mě to hodně pomáhá i tak, že jsem v pohodě, že prostě hýřím dobrou náladou, protože jsem myšlenkami prostě na to, že prostě
112 odsad' vypadnu, že prostě budu žít někde jinde. Sem pojedou do ambulance nebo za rodinou, to ani nevíte, že dal jsem se
113 dohromady s mojí zase sestřenicí po dlouhý době. Já jsem tam byl naposled před dvaceti pěti lety. Synovi bude příští rok dvacet
114 pět. A chvilíčku, když se narodil, po šestineděli jsme byli tam, takže nějak v kolem roku 2000 jsem tam byl naposled.

115 *Takže jste v kontaktu?*

116 No, s neteří jsem, se synovcem, s jejich mámou, s mojí sestřenkou. Takže zjistil jsem, že sestřenka už má taky svoji rodinu, že se s
117 ním stala nádherná holka, abych jí nepoznal. Ze synovce, s prominutím idiot, který prostě si strašně dělá srandičky ze všeho, ale já
118 ho mám strašně rád, je to moje rodina, tohle to. Ale prostě jsem s nima v kontaktu a i to je motivace prostě odsad' vypadnout.

119 *Chápu, chápu.*

120 A právě chci, ne tady odsad', protože to by asi nedělalo dobrotu se dát do kupy i se synem.

121 *Jo, chtěl byste se dát do kupy i se synem?*

122 A užít si i vnučata. Protože teďka nevím, jestli mám vnučku nebo vnuka, ale prostě hrozně, hrozně blbě. Ale prostě, bohužel už
123 je to tak, že jsem asi děda, no.

124 *A myslíte, že je tomu syn otevřený? Myslíte, že by chtěl?*

125 Já si myslím, že jo, ale on si mě zablokoval, tohle to. Možná i kvůli tomu to, co jsem udělal, že to bylo asi nátlak od Kristýny, od
126 té jeho přítelkyně, jo. Ale hlavně, on tady byl za mnou dvakrát a nechce sem chodit. Nemá to tady rád a prostě. Já mu dávám část
127 prostě na to, aby si to srovnal v hlavě a potom venku bude víc možností, víc příležitostí prostě se s ním sejít na nějakém
128 neutrálním místě i s tou Kristýnou a prostě promluvit si o tom.

129 *To zní rozumně.*

130 Já mám sice dva syny, jenže hodně mě mrzí, že toho druhého vůbec neznám. On nezná mě, ale taky chci bývalou přítelkyní
131 nějakým způsobem přimět k tomu, aby nás prostě seznámila.

132 *Bylo by to na místě podle mě.*

133 Já už jsem jí několikrát psal, že ho chci vidět, že ho chci poznat. Měli jsme jednou, jsem byl docela hnusnej na ní, protože když mi
134 napsala, že máme spolu syna, tak mě to docela našťvalo, že mi o něm nedala vědět, že mi o něm řekla až po čtrnácti letech. A ona
135 měla na to páky, aby po mně chtěla nějaký alimenty, protože to je holka, která dělá na kriminálce. Teďka nevím, jestli ještě, ale
136 dělá na kriminálce a mohla to po mně prostě chtít, nechtěla ani korunu po mně, což mě taky mrzí, abych jí strašně rád přispíval. A
137 prostě tím bych dával nebo, že prostě toho Adama chci vidět.

138 *Tak to mě mrzí.*

139 Pro mě to byly s prominutím kecý. "Já jsem nevěděla, kde seš". Jak mě vyhodili z bytu. Já jsem říkal "Eliško, seš policajtko, seš.
140 Vždycky máš ty páky na to, abys mě našla". Kdybych tě neviděl, nebo ty mě na Facebooku, tak jsem to do dneška nevěděl. Jenže
141 ona mi napsala, když Adamovi bylo čtrnáct. Teďka už je mu dvacet. Mě to taky docela šťve a tohle to chtěl bych ho poznat. Až
142 vlastně odsad' vypadnu a bude nějaká příležitost s tou Eliškou, s Adamem, se sejít.

143 *Ano, je to váš syn. Mně to přijde zvláštní, že vám to neřekla čtrnáct let.*

144 A to mi ještě říkala, že do té doby, kdy jsme se bavili, její vlastní máma jí neodpustila to, že jsme se rozešli. Její vlastní máma ji to
145 neodpustila.

146 *Čtěla, abyste byli spolu dál?*

147 My jsme se rozcházeli a ona byla v jiném stavu. Já jsem to nevěděl. Ano, pokoušeli jsme se o dítě hodně dlouho. A my jsme se
148 rozešli docela ne ve zlým, ale prostě pohádali jsme se. Já jsem se sebral, protože já jsem chtěl, aby z Pardubic... Že bychom šli do
149 P., protože já jsem tam měl být. A že bychom žili tam a tohle. A ona od mámy nechtěla. Jí bylo dvacet osm a držela se mámy za
150 sukni. A to se mi nelíbilo. Bylo jí pomalu třicet, aby se postavila na vlastní nohy. A prostě, že bychom žili tohleto. Prostě kvůli
151 tomu, kde jsme se potom rozešli. No a ona už prostě byla asi v prvním měsíci.

152 *A to vám neřekla?*

153 Neřekla mi to. Jestli mě chtěla nějakým způsobem potrestat, nevím, ale prostě...

154 *Tak to je trest jako jak pro vás, tak pro ni.*

155 Ale já to nevím. Mě vem čert. Jí vem čert. Ale je to trest pro toho kluka.

156 *To je pravda.*

157 *Vždycky to dítě trpí.*

158 *No jako přeji vám, abyste se s ním potkali, abyste si popovídali, abyste prostě se s ním mohli utvořit nějaký vztah. Pokud jste*
159 *recidivoval v léčbě, tak jak dlouho už jste byl v ústavním léčení?*

160 *Po jaký době vlastně co jsem přišel? První asi po roce a půl. Ta druhá...*

161 *To už jste říkal, nějak tři roky potom?*

162 *Jo, jo, jo.*

163 *V kolika letech jste recidivoval? Vybavujete si nějak, v kolika letech jste nastoupil do léčby? Tím pádem, abych si mohla udělat*
164 *obrázek, aspoň v kolika letech jste nastoupil do léčby?*

165 *Ve čtyřiceti?*

166 *Jste nastoupil do léčby?*

167 *Ne. Já jsem 71. a bylo to v roce 2011. Tak to bylo čtyřicet.*

168 *Takže do léčby jste nastoupil v 2011.*

169 *Ano.*

170 *Měl jste někdy během léčby problémy se spoluprací?*

171 *Jo, měl, hodně dlouho. To, jak jsem říkal, že prostě nikdy jsem se nechtěl smířit s tím, že musím odevzdávat telefon. Jo, tak jsem*
172 *si vždycky na černo pořídil druhý. Jo, když to prasklo, tak jsem spadl do céčka. Prostě ten řád se mi nelíbil. A prostě v tomhle i*
173 *nějaký lhaní bylo na skupinách a tohle to. Prostě chtěl jsem se co nejdřív dostat ven. Takže v tomhle spočívaly vlastně ty*
174 *nespolupráce.*

175 *Jak dlouho jste žil v této opozici?*

176 *Jako bylo to delší dobu. To je fakt.*

177 *A víte, kdy se to zlomilo? Kdy jste si řekl "tak a budu spolupracovat"?*

178 *No, to bylo po tom posledním děčku před rokem. Protože už prostě ta ponorka a tohleto bylo na mě moc. Bylo to vlastně s*
179 *příchodem nové psycholožky. Jo, když jsem se dostal na přípravku, tak vlastně když jsem se dostal na přípravku a tohleto, tak to*
180 *jsem prostě řekl dost, že prostě musím odsad' vypadnout, musím odsad' prostě odejít, ale prostě tím legálním způsobem.*

181 *Takže do té doby jste vlastně měl problémy?*

182 *Měl jsem problémy, jo.*

183 *Že jste nechtěl odevzdávat telefon?*

184 *Nechtěl jsem prostě se smířit s dluhama, nechtěl jsem se smířit prostě kompletně se vším. Terapeuty jsem bral prostě ne, že mi*
185 *chtějí pomoci, ale že prostě mi chtějí akorát uškodit.*

186 *Chápu. A co se týče té vaší diagnózy, jak jste se k tomu stavil, když vám to diagnostikovali a vlastně postupem času, měnilo se to?*
187 *Bral jste ji vážně?*

188 *Když mě to diagnostikovali, co se týče soudního znalce ještě na vazbě, já jsem z toho měl docela hrůzu, nechtěl jsem se s tím*
189 *smířit, nesmířil jsem se s ním ani ve výkonu trestu, ale začal jsem se smířovat pomalinku postupně, až když jsem byl tady. Nebylo*
190 *to zrovna slavný, ale pomalinku postupně, krůček po krůčku, jsem si to v hlavě srovnával a teďka už o tom můžu mluvit. A prostě*
191 *vím, že jsem heterosexuální pedofil. Tohle bych dřív vůbec neřekl.*

192 *Tak to je pokrok. To je určitě pokrok. Říkal jste si někdy, že to není pravda?*

193 *No samozřejmě, celou dobu. Jsem si říkal, že prostě jsem v nějakým blbým snu, ze kterého se musím rychle probudit. Ale prostě,*
194 *bohužel je to holá skutečnost. A prostě, kdybych se s tím nesmířil, že jsem heterosexuální pedofil, tak jsem nepropustitelný.*

195 *Musíte mít ten náhled na to.*

196 *Jo, prostě, můžu říkat "ano, souhlasím se vším", bla, bla, bla. Ale tady to budu mít jinak. (ukazuje si na čelo) Tady to musím mít*
197 *srovnaný. Ví, že jsem heterosexuální pedofil. Ví, že se mi líbí malé holky. Ale zaplát' Pán Bůh, že se mi líbí i dospělý. Že*
198 *prostě, že nejsem jádrovej, že prostě mám obrovitánskou výhodu v tom, že můžu mít normální vztah s dospělou ženou.*

199 *No to je určitě dobře. Jaký je váš preferovaný věk u dětí?*

200 *Osm až jedenáct.*

201 *Dobře. No a tedy, takže, když jste teda nastoupil do té léčby, měl jste teda problém s motivací? Ve smyslu, jestli jste se chtěl*
202 *vědomě léčit.*

203 *Co nejrychleji si to tady prostě odsedět, jo, jak se tomu říkalo kdysi tady, prostě vylhat se ven. Jo, když se dokázali ostatní vylhat,*
204 *jo, jenže bohužel ty byli zdatní lháři, ty to dokázali jenže na mě to každý pozná. Jo, ale prostě nějakým způsobem tímhle*
205 *způsobem jsem se chtěl dostat. Zas taková motivace ale nebyla, jo, možná i trošičku strachu, že prostě byly dva roky v kriminále a*
206 *tohleto a co mě tam čeká. Jo, tak snažil jsem se to možná i nějakým způsobem oddálit to puštění, ale opravdu teďka i na svým*

207 těle, na svém zdraví a tohleto zjišťuju, že prostě opravdu chci odsad' pryč. Už toho je fakt na mě moc. Proto takhle jsem začal
208 fungovat, prostě jsem si jako zatnul zuby a prostě pojedu.

209 *To je dobře. Vžíval jste se někdy do té své oběti, kvůli které jste byl...*

210 V minulosti?

211 *Ano, jestli jste se někdy v tu dobu, nebo zpětmě, jestli jste...*

212 Ne. Bude to znít blbě. Já jsem Aničku bral prostě jako objekt svého sexuálního uspokojení. Já se do ní začínám vžívat vlastně až
213 tady. Jo, vlastně co jsem teďka na skupinách a tohleto, tak začínám prostě chápat, že ta holka musela trpět, že se mě bála. Že se
214 bála, že udělá něco jí, že udělám něco mámě. Přitom nikdy jsem se s manželkou nepohádal, nikdy jsem na ní nevztáhl ruku nebo
215 tohleto, ale prostě ten strach tam byl z její strany. To jsem si uvědomoval až teď, že se začala bát i vlastních spolužáků a byli to
216 kluci. Že se začala stranit děti. Zjistil jsem taky a nepřipouštěl jsem si to, že to bylo vůli tomuhle, co jsem jí udělal, ale že se jí
217 prostě zhoršil prospěch ve škole. Byla vždycky premiantka a potom už to šlo prostě takhle.

218 *Co se týče toho zneužívání s ní, byl byste ochotný mi to trošičku přiblížit? Co se tím myslí?*

219 No, tak já jsem na ní šahal. Já jsem ní šahal na přirození. To bylo ze začátku, jenom prostě šahání. A prostě začal jsem do toho
220 zapojovat i bohužel ty fantazie, které jsem si na ní pouštěl, že jsem ní začal i orálně uspokojovat. Ona mě ne, ale jí jo. Já jí,
221 protože se jsem jí začal orálně uspokojovat. A asi v jednu nebo ve dvou případech prostě chtěl jsem, aby orálně uspokojila i mě.
222 Protože to bylo vlastně na ten způsob, že jsem jí pouštěl i to porno, z toho utekla, že se jí to nelíbilo. Že prostě chtěl jsem jí
223 nějakým způsobem motivovat. To prostě ne. Ale tam bylo jen to orální uspokojení a šahání. A že se jsem jí penisem jezdil takhle
224 jenom po těch stydkých pyskách. Ona to ze začátku brala jako hru. Protože já jsem to pojal vlastně způsobem hry. Ona se u toho
225 smála. Netrvalo to dlouho a ji to potom začalo vadit. Ale prostě zapojila možná i ten strach do toho, že se mi i podvolila. Nenutil
226 jsem jí jako násilím, výhružkami, ale prostě měla ve mně nějakou autoritu. Když jsem byl její nevlastní táta, tak nějakým
227 způsobem, ke mně vzhlížela, se začala podvolovat. Ale vadilo jí to a potom vlastně předtím, než mě vlastně sebrali, tak už se
228 začala zavírat i do pokoje. Že se mi začala hrubě stranit.

229 *Chtěla bych se zeptat, vaše recidivy ve formě té dětské pornografie, kdybyste měl možnost to udělat znova fyzicky, někde venku.*
230 *Využil byste to?*

231 Ne, už ne.

232 *Kvůli tomu, že byste se nechtěl znova...*

233 Prostě nechtěl bych se dostat zpátky sem a nechtěl bych zpátky do vězení. Protože bych zase ublížil bych sobě, ale ublížil bych té
234 ženě, která by se mnou byla. Jo, že prostě dál bych přednost tomu dětskému pomu než té ženě. Bylo by to možná braný vůči ní
235 jako nevěra, ale prostě ona mě bude milovat a já jí to oplatím tím, že budu tamhle recidivovat? To fakt ne.

236 *A když jste recidoval během léčby, kdybyste měl možnost recidovat jinak než dětskou pornografií, myslíte, že byste to tehdy*
237 *nevyužil?*

238 Ne.

239 *Taky z toho samého důvodu?*

240 Taky z toho samého důvodu. To už bych si fakt ublížil. Hrozně se bojím i detence. A to je možná i ta brzda, jenom to pomyšlení,
241 že prostě vězení, už by to nebylo dva roky, už by to bylo třeba sedm, osm let a detence nebo prostě zpátky sem, a hlavně už taky
242 nejsem nejmladší. Jo, chci prostě ještě si užít trošku života. Ale jako, myslím, legálním způsobem. Chci užít života prostě s
243 přítelkyní a prostě práce a chci si něco koupit, chci si udělat řidičák, chci si koupit auto. A tohle bych prostě na to zmačkal a hodil
244 do koše. Takže to fakt nechci. Já si chci jít za svým cílem.

245 *Rozumím. Byl jste během léčby nějak rozhodnout trvalé abstinovat od drog a alkoholu?*

246 Já už od drog nemusím abstinovat, já jsem drogy nikdy nebral. Myslíte tvrdý drogy?

247 *Myslím úplně všechno.*

248 I cigarety?

249 *Aha, tak cigarety nemyslím zrovna, to jsem nemyslela.*

250 Tak proto se ptám (smích). Ale drogy jsem nikdy nebral. Tráva, ta mi smrděla, a to mě odpuzuje. Měl jsem, když jsem dělal DJ,
251 hodně jsem hrál, tak lidi to tam kouřili, nabízeli mi to a já jsem řekl, že to prostě nechci, protože jenom to mě odpuzovalo. A do
252 toho jsem se napil naposled v roce 99, když se mi narodil syn a od té doby jsem se nenapil. Ani když mi nosily holky prostě
253 panáky za písničky, když se jim líbila party, co jsem dělal, tak mi vždycky daly nějakýho panáka a já jsem to prostě odmítal, ale
254 mně už prostě ne.

255 *Takže během těch recidiv, co jste měl v léčbě, jste ani nemohl být pod vlivem alkoholu ani drog.*

256 Ne, nebyl.

257 *Co se týče těch obětí recidiv, té pornografie, byl ten váš objekt byl podobný té vaší nevlastní dceři?*

258 Převážně ano. Blondýnka, modrý oči.

259 *A věk taky stejný? Přibližně.*

260 Byly tam třeba i dvanáct, třináct, ale spíš ta hranice byla mezi těma osmi a dvanácti lety.

261 *Měl jste příležitosti vybírat mezi tou pornografií, koukal jste se na to, vybíral jste si?*

262 Ano. Vybíral jsem si. Vlastně takový ty fotky, které fakt mě přitáhnou, které mě vzruší, uspokojí. Ty, které se mi třeba nelíbily,

263 kdy tam byly třeba miminka nebo tři, čtyři, pět let, to fakt mi nic neřikalo. Tak prostě těch jsem se ani nevyšimal, ale spíš tady ta

264 hranice.

265 *Užíval jste někdy nějaké léky? Tím myslím nějaký hormonální útlum...*

266 Ne, ne, ne, až tady.

267 *Tady jste bral Androcur?*

268 Bral jsem deset let Androcur, injekčně i tabletově. A teďka druhým rokem mám Diphereline. To je něco taky depotní, něco na

269 způsob toho Androcuru, ale je to trošičku silnější.

270 *Nějaká antidepressiva, antipsychotika?*

271 Nic takového.

272 *Takže teď jste v takovém bodu, že jste si vaší diagnózy plně vědom a přijímáte ji.*

273 Přijímám.

274 *Během těch recidiv jste si ji byl vědom? Přijímal jste ji? V těch obdobích, co jste recidivoval?*

275 Já jsem věděl, že jsem heterosexuální pedofil, ale spíš pro mě větší vzrušení ty fotky. Ale věděl jsem o sobě. Nebyl jsem s

276 tím tak ještě jako smířený, jako jsem teďka, ale věděl jsem o tom, věděl jsem, že to není dobrý, obzvláště tady. Věděl jsem, že i ty

277 děti na těch fotkách byly taky zneužitý, aby prostě mohl někdo ty fotky udělat. Ale prostě v tu chvíli jsem to neřešil. Já jsem řešil

278 akorát svoji sexualitu, viděl jsem jenom prostě to, že se já uspokojím.

279 *Takže vy jste recidivoval, jako... Vy jste věděl, že potom přijde nějaký postih?*

280 Věděl jsem, ale doufal jsem, že to prostě projde. Že prostě někdo si toho nevšimne. Mě to přestane za chvíli bavit, já to smažu a

281 prostě jako by se nic nestalo.

282 *Takže myslíte, že byste to popsal tak, že jste si myslel, že to projde?*

283 Že to projde, no. Že si toho někdo nevšimne.

284 *A co se týče vás, věděl jste, že to je špatně? Že to je krok dozadu?*

285 Věděl jsem i to, když jsem zneužíval Aničku, že to je špatně. Jo, že se to nesmí, že je to trestný, ale prostě tam byl strach prostě z

286 toho, co lidi řeknou, že jsem pedofil. Přiznat to, to jsem prostě nechtěl. A to samý je i s těma fotkama.

287 *Takže proč jste to udělal? Prostě to bylo silnější, jako to...*

288 Ta touha fakt byla opravdu hodně silná. Byl jsem bez přítelkyně, rozhodoval jsem se, že půjdu třeba na privát, ale byl jsem tak

289 líný, prostě někam jít, tak prostě tohle mi přišlo jako taková opravdu hodně schůdná varianta toho, jak se sexuálně uspokojit. No a

290 teďka bych to spíš, teďka nebo i venku, prostě bych toho řešil tím privátem. A hlavně v té době ani na ten privát bych ani nemohl

291 chodit, že jsem neměl peníze. Jo, teďka, jak šetřím a mám našetřeno, tak jako teďka ano. Ale předtím jsem ani peníze neměl, tak

292 prostě říkám, to byla taková schůdná varianta.

293 *V tu dobu, co jste recidivoval, ty vaše sexuální fantazie byly furt stejné jako předtím, než jste nastoupil do léčby?*

294 Ano. Pouštěl jsem si fantazie na malé děti. Třeba potkal jsem holku, a i jsem se zastavil, otočil jsem se za ní a prostě dával jsem si

295 ji do fantazií a potom vlastně podle toho, jak ta holka vypadala, tak jsem si ji hledal vlastně, ne jí, ale prostě tu podobu nebo prostě

296 ten zevnějšek i na těch fotkách.

297 *A jak často jste přemýšlel nad těmi fantaziemi nebo jste si je představoval?*

298 Ono to bylo docela dost... Já jsem třeba s fantaziemi strávil třeba celý týden. Jsem to měl třeba v hlavě každý den. A masturboval

299 jsem třeba třikrát do týdne.

300 *A jak často máte ty fantazie nyní?*

301 Jako občas mi skočí nějaká fantazie, ale já si tyhle fantazie nepřipouštím. Já si je zakazuju. Já třeba jdu třeba po ulici a proti mě

302 jde holka, která je opravdu třeba hezounká, ale prostě já už se nezastavím, neotočím se. Prostě projdeme kolem sebe, vidím jí a mě

303 to stačí. Že prostě, když se vidíme, tak prostě ji vidím, ale prostě jdu dál, vůbec o ní nepřemýšlím. Protože kdybych začal o ní

304 přemýšlet, ze začátku by to bylo tohleto, ale potom bych chtěl ty fantazie trošku víc rozvíjet. A bál bych se toho, že by to dopadlo

305 jako v deliktu. Takže to prostě, i když budu o tom mluvit, tak prostě bál bych se, že bych to potom dejme tomu chtěl uskutečnit. A

306 já se tomuhle chci opravdu hodně velkým obloukem vyhnout.

307 *Během těch vašich recidiv, hrál v tu dobu ve vašem životě nějakou roli jako stres nebo úzkosti?*

308 Spíš jsem byl ve stresu. Protože vlastně, ty recidivy byly po nějakým zklamání, prostě rozchod s přítelkyní, takže vlastně byl jsem

309 ve stresu, byl jsem smutný, smutek se střídal třeba i s našťvaností tady na therapy, protože jsem dával vinu i jim, dával jsem vinu

310 i sobě, byl jsem našťvaný na celý svět.

311 *Takže ten důvod, proč jste nerecidivoval, když jste byl ve vztahu, byl proto, že jste se věnoval tomu vztahu? Jestli to chápu dobře*
312 *spíš, že jste byl hlavou v tom vztahu?*

313 Jo.

314 *Takže vždy to bylo po rozchodu. Nic předtím, něco jiného než rozchod, co by to ovlivnilo?*

315 Ne, ne. To jsem byl hlavou, jak vy říkáte, přímo v tom vztahu, hodní úsilí, prostě to byla každá propustka, jsem byl s přítelkyní, s
316 její rodinou, třeba s mámou, třeba s Karolínou a tohleto. Ona má taky trošku předělávanýho, má předělávanou dceru na kluka,
317 takže Karolína měla to porozumění, že jsem nějakým způsobem nemocnej, ale prostě už proto jsem dával víc úsilí a prostě byl
318 jsem šťastnej. A když jsem byl šťastnej, tak prostě jsem si popravdě, já jsem se ani na nějakou dětskou pornografii v tu chvíli ani
319 nevzpomněl.

320 *Chápu. Že jste ani neměl potřebu, myslíte?*

321 Neměl jsem potřebu a prostě kdyby mi někdo řekl "Podívej se na dětský porno", tak řeknu "Proč? Mám tady přítelkyni".

322 *Takže vlastně během toho jste ale... Pociťoval jste nějaké depresivní příznaky po těch rozchodech? Byl jste hodně smutný?*

323 Hodně smutný jsem byl. Byl jsem trucovitej. Nechtěl jsem se moc bavit, radši jsem se držel stranou. Stejně jako když jsem v
324 děčku, taky jsem smutný, držím se stranou, moc nekomunikuju, jsem radši v ústraní. Moc se nebavím a tohle bylo i po těch
325 rozchodech. A teď jsem to bral, že to je nějaké zase moje zklamání, nebo prostě něco, co jsem zase udělal špatně. No tak vyčítal
326 jsem si ten rozchod a podobně.

327 *Takže byly tam nějaké problémy s nízkým sebevědomím?*

328 Nízký sebevědomí mám od dětství, to mám do dneška. Proto když mi nějaká holka, třeba mladá holka, což mě někdy docela
329 překvapuje, mi třeba na Facebooku napíše, že jsem nádherný chlap, tak ji napíšu ať jde k očnímu. Ale prostě to nízký sebevědomí
330 mám a myslím si, že je to asi z dob... Jak jsem byl od druhý třídy šikanovanéj. Tak vlastně od té doby si myslím, že prostě to
331 nízký sebevědomí mám. Ne, myslím, já to vím. Že se nejsem takzvaně jistý v kramflecích, co se týče vztahu, že prostě vidím
332 všechno černě. Začínám být i paranoidní.

333 *Paranoidní jako z toho, co si o vás kdo myslí?*

334 Ne, abyste si to špatně nevzala, hlasy fakt nemám.

335 *Jo, to jsem si nemyslela.*

336 Jo, ale že prostě třeba Josef mi řekne, že půjdeme spolu a že budeme spolu makat. Mě to prostě motivuje, ale potom za chvíli
337 řeknu, "Ale celý život mám smůlu, tak proč bych měl mít teďka štěstí", to fakt nejde. A samozřejmě prostě, já tomu nevěřím. Že
338 prostě jsem paranoidní, všechno vidím černě. I když ono to třeba černě ani tak nevypadá, vypadá to, že to fakt vyjde, ale prostě já
339 to tak prostě nevidím.

340 *Chápu. No... Měl jste někdy ve vašem okruhu známých lidí, kteří se dopouštěli nějakých nesexuálních nebo sexuálních deliktů?*

341 Sexuálních ne, ale nesexuálních jo, to byly ty Spartánský chuligáni, že prostě rvali se, napadali lidi a tohleto. A já vlastně se svým
342 nízkým sebevědomím byl jsem rád, že mě někdo přijal mezi sebe, protože já jsem nikdy moc přátel neměl. Tak v tu chvíli prostě
343 cítil jsem se prostě takový silnější. Jo, že prostě ano mám, už já jsem neviděl, že prostě ten okruh toho, že dělají něco voni špatně.
344 Já jsem prostě viděl to, že prostě mám ty kamarády.

345 *No a kdybyste měl popsat vaše vztahy s rodinou v dětství a vlastně postupem života i tady během léčby?*

346 Tak v dětství, jak už jsem říkal, já jsem vyrůstal v úplný rodině. Jako malý dítě jsem byl šťastnej. Bydlel jsem vlastně v tý škole
347 pro hluchoněmý. Já jsem byl šťastný dítě, já jsem tam lítal po zahradě, nic mi nechybělo. Lítal jsem na Petřín, úplně jako malý
348 dítě, sám, bez nikoho. Ale po tom, co jsme se přestěhovali, tak prostě mně přišlo, jako kdyby otec obrátil o 360°, se strašně
349 změnil. To bylo vlastně od té druhé třídy. Teďka by to bylo braný, že mě tejrál, v dnešní době, ale prostě mlátil mě za každou
350 kravinu. Já jsem třeba hodinu musel klečat v koutě jenom proto, že jsem přinesl trojku. A když jsem neklečel, tak mě seřezal.
351 Jednou prostě, už bych, fakt nevím, za co to bylo, mě chtěl zmlátit. A máma už toho měla taky asi plný zuby, tak na něj zařvala, ať
352 už mě nechá, že už to přehání. A on jí přede mnou dal facku. Tak prostě, už do toho ta šikana ve škole a tohleto, tak prostě už
353 jsem tak šťastnej nebyl. Prostě nějakým způsobem jsem přežíval.

354 *A proč si myslíte, že tato tak přepl? Máte na to nějaký svůj názor?*

355 Jeden dojem mám, který mám hodně dlouho. Od té doby, co takhle v životopisech o tom říkám, tak jsem měl dost času o těm
356 přemejšlet. Já si myslím, že to bylo tím stěhováním, protože on tu práci na té zahradě, na tý škole miloval. On tam měl různé
357 pařeniště, pěstoval si tam, to, zeleninu, celá zahrada tam bylo opravdu hodně druhů ovocných stromů. Tato tam měl králíky, psy
358 jsme měli, slepice, kačeny. Takže mu to připomínalo tu vesnici, ten domov, protože on byl z Jižní M., stejně jak máma. Tak prostě
359 mu to tam připadalo a najednou jsme se z tohohle ráje, když to tak řeknu, přestěhovali do králíkárný, do paneláku. A já si myslím,
360 že to bylo hlavně i kvůli tomu.

361 *Proč jste se přestěhovali vlastně?*

362 Protože on tam skončil, on byl hodně zaměstnaný, on měl strašně moc prací, tak tam skončil a dostal byt na tom J.. A protože on
363 pracoval, na bejvalým předsednictvu vlády. Tak vlastně tam pracoval na té zahradě. Tak vlastně od nich dostal, tohleto, měl od
364 nich i rekreace a tohleto, ale prostě myslím si, že ta škola mu chyběla víc. A s rodinou, s tetama od mámy jsem byl, jako ty mě
365 měly rády, vycházel jsem s nima. I sestřenice, bratrance a tohleto, já vlastně, oni bývali vždycky o hodně, hodně starší. Moje

366 nejstarší sestřenicí už bude kolem sedmdesátky nebo po sedmdesátce, už byla babička. Ale prostě i ty, co byly ke mně věkově, tak
367 prostě s nima jsem vycházel úplně suprově. Akorát kdo mě, mě a moji mámu neměl rád, a mě to vždycky strašně hodně mrzelo, to
368 byla tátova ségra. Oni neměli nikdy děti a myslím si, že to byla, i když měla manžela, tak byla zahořklá stará panna, která prostě
369 jednou mi řekla, že jsem se nikdy neměl narodit. To bylo jednou v životě a od té doby prostě, ne, že bych tím cítil odpor, ale když
370 jsem jí neviděl, byl jsem rád. Když jsem tam třeba jel, třeba měl jsem slabou chvíli, slíbil jsem, že tam pojedou, fajn. Nějakým
371 způsobem jsem to přežil, ale zase potom jsem odjel. Nemusel jsem tam jezdit tak často.

372 *A vaše vztahy s rodiči během vaší léčby?*

373 Já už jsem rodiče neměl. Táta umřel, no umřel, můžu to tak nazvat, ale vím, že ho někdo zabil. To mě bylo třináctá máma umřela
374 v roce 97. A tam bylo vlastně, to bylo jedno trauma, a druhý trauma bylo vlastně to, že jsem se rozešel i s tou Martou, chvilku
375 potom. Protože vlastně já jsem to nějak psychicky nezvládl, tu smrt mámy, a začal jsem pít. Začal jsem prostě tím alkoholem
376 Martu od sebe odhánět.

377 *To byla vaše přítelkyně?*

378 To byla moje přítelkyně.

379 *Takže vlastně vám táta zemřel ve třinácti, což pro vás bylo jako, bylo to pro vás hodně silné?*

380 Ani ne. Potom, že mě řezal i za trojku, že jsem měl zaracha i za dvojku. Nedej bože, kdybych přinesl pětku, tak by mě zabil. A od
381 té doby, co nafackoval mámě, cítil jsem k němu zlost, nenávisť, protože šách na mámu. Já jsem mámu hrozně miloval. Šách na
382 mámu. V tu chvíli prostě ta zloba tam byla. Ale jako časem mě to přešlo. A vlastně až v takový dospělosti, já jsem mu odpustil, že
383 prostě jsem si řekl, nikdy jsem nebejval vzorný dítě, obzvlášť v pubertě. Tak třeba jsem dostal právem, ale přišlo mi hrozně
384 takový, hodně blbý, že jsem třeba dostal i za blbou trojku.

385 *Chápu. Takže v těch, když vám v tom 97., jste říkal, zemřela máma, tak v tu dobu jste se i rozešel s tou přítelkyní?*

386 Po, chvilku, asi dva měsíce nebo tři měsíce po pohřbu.

387 *Takže to pro vás bylo těžké období.*

388 Bylo to strašně moc těžký období.

389 *Takže jste začal pít.*

390 Já jsem začal pít už po smrti mámy. A tím vlastně jsem Martu odháněl od sebe. Ona si našla kamarádku, já jsem začal být hnusnej
391 i na ní, prvně jsem začal žárlit, že je víc s kamarádkou. Teďka to vidím tak, že měla důvod, proč bych doma byl s ožralým
392 přítelem. Že víc času tráví s kamarádkou, než třeba se mnou. Ale hlavní, nikdy jsem si to nepřipouštěl, nebo spíš jsem si na to
393 nevzpomněl. Ale když šáchnu opravdu hodně do minulosti, když začala Marta pracovat jako já v tom velkoskladě, ona se tam
394 skamarádila s nějakou spolupracovnicí. Ona byla starší než Marta, měla tam přítele řidiče. Oni spolu žili a tohleto. Jednou jsme
395 byli na diskotéce. Ano, napil jsem se, byl jsem v náladě, sice jsem se motal, ale věděl jsem, co dělám. Vysmátej, já jsem nikdy
396 agresivní nebyl. Já jsem spíš hodně upovídanej a je se mnou sranda, když jsem ožralej. A pamatuju si, že tam byl nějaký rozhovor
397 o tom, že zkusíme experiment vyměnit si partnery. Já jsem o to nereagoval, já jsem prostě šel tímto způsobem a najednou slyším
398 Martu, jak říkala, "Na to Tomáš nepřistoupí". A v tu chvíli se mi to rozleželo v hlavě, tak prostě už jsem to bral. Výměna partnerů,
399 fajn, já bych to prostě bral jako nevěru. A prostě to bych nemohl. A ona ví, že ta Iva prostě by mě chtěla, jen já jsem jí nechtěl. Já,
400 když mám partnerku, tak prostě jsem věrněj. Když fakt vím, že je mi věrná, tak proč bych jí měl zahýbat, když jsem šťastný ve
401 vztahu. Ale to byl možná ten zárodeček toho všeho, do toho potom ta smrt mámy a tohleto.

402 *Takže pak jste měl období, kdy jste pil a kdy k tomu zneužívání došlo?*

403 To bylo hodně dlouho. To byl 1997, 1998 rok a zneužívání bylo v roce 2007.

404 *A jak dlouho před tím zneužíváním jste se na sobě začal všímat...*

405 Že jsem na děti?

406 Že jste na děti.

407 To je hodně dlouho. Ještě v době, vlastně to byl rok 2003. Rok 2003, kdy jsem dělal v Pardubicích, a to jsem byl zrovna s tou
408 Eliškou. A my jsme se v roce 2004 rozešli. A to už byla těhotná. Už čekala Adama. A kolikrát jako, když jsme šli s klukama z
409 práce a šla třeba nějaká pěkná holka, tak jsem akorát prohodil, "Tyjo podívej se, ta až bude velká" a otočil jsem se za ní. "To bude
410 docela pěkná holka". Ale jim to přišlo divný a já říkal, "co?". Tak prostě řekl jsem, že až bude dospělá, bude to pěkná holka. Já
411 jsem si to v tu chvíli ani neuvědomil. Ale hlavně ani nepřipustil, že ta holka se mi líbí. A to mě bylo kolik? Přes třicet. A le nikdy
412 jsem si nepouštěl, neměl jsem fantazie. A opravdu ten nával těch fantazií začal až v těch třiceti šesti, třiceti sedmi, když jsem si
413 vzal Magdu.

414 *Takže do té doby, do toho 2003, neměl jste žádné příznaky?*

415 Ne. Jestli jsem měl, tak jsem je nevnímal, nechtěl jsem je vnímat. Kdybych je vnímal, tak si to pamatuju, ale prostě... Jako v
416 dětství, já jsem třeba fantazie, no v dětství, čtrnácti, třinácti, třeba na moji spolužačku, na moji první lásku. No, ale prostě, že bych
417 ve dvaceti nebo ve dvaceti pěti se ohlížel nebo fantaziroval o malých holkách, kolikrát, když jsem hrál i ve V., když nepřišel DJ,
418 tak mě tam někdo napráskal, prostě mě napráskal, že jsem DJ z P. a tohle, tak prostě chtě, nechtě, jsem si tam za to stoupnul, tak
419 se tam kolem mě motala holka, ale od pohledu bylo vidět, že není nezletilá, tak prostě jsem řekl "promiň, já s tebou tancovat
420 nebudu, já mám práci". Anebo, když prostě za mnou šla, tak jsem zmizel, jak se říkalo vždycky na hajzlu, "hele, kdyby něco, tak

421 jsem na hajzlu". A tahle je dost dotěrná, dotěrná, až vypadne, tak já vylezu. Tak na tenhle způsob prostě jsem fungoval třeba v
422 tom V. Kdyby ta Ola vypadala taky na svůj věk, tak by se to nestalo, ale jenže ona v té době vypadala na těch sedmnáct, na
423 osmnáct.

424 *Mě by zajímalo, když jste zrecidivoval, jak jste se potom cítil hned, jak jste to udělal? Změnilo se něco, když jste se třeba díval na*
425 *tu dětskou pornografii, a jak jste se potom cítil, co jste cítil?*

426 Ze začátku jsem se cítil dobře, protože jsem byl nějakým způsobem vnitřně i sexuálně uspokojený, ale potom, když to sexuální
427 uspokojení prostě ustalo, tak už jsem začal přemýšlet o tom, jestli to mám vymazat, jestli z toho bude průser, náhodou mi na to
428 přijde. Začal jsem spíš spekulovat spíš o tom, co bude. Jestli na to někdo přijde, půjdu do vězení, nebo co se stane, spadnu do
429 děčka, bude průser, nebude průser. Spíš nad tím jsem přemýšlel, ale ze začátku to bylo fakt to sexuální uspokojení, cítil jsem se
430 dobře, bylo to hezký, a když to prostě ustalo, a když člověk začne přemýšlet o tom, tak si řekne, "z toho bude fakt průser".

431 *Máte nějaký svůj názor na to, jak vlastně by šlo předejít tomu, aby se recidivovalo? Máte nějaký názor, co si myslíte, že by mohlo*
432 *zabránit těm recidivám?*

433 Já mám ten názor, že každý je individuální, že každý je unikát. Já když budu mít krásný vztah, prostě holku, která mně se bude
434 líbit, ne, že já se budu líbit jí, a ona se mi líbit nebude, protože to to bylo s Magdou. To bylo prostě jenom proto, abych měl kde
435 bydlet a tohle. Ale když ta holka se mi bude líbit, budu s ní šťastnej, tak prostě něco jako byla Karolína, tak prostě vím, že
436 nezrecidivuju. Ale prostě hlavně taky, aby... Hlavně si myslím, že hraje hlavní roli i to sexuální uspokojení. Když prostě někdo
437 bude opravdu dobře sexuálně uspokojený, tak nemá důvod prostě recidivovat. Když se bude držet toho, že bude mít třeba... Když
438 se bude dělat nějaký plán, co bude všechno dělat, bude mít nějaké svoje zájmy, které ho prostě nějakým způsobem budou
439 uspokojovat, tak prostě nemá důvod recidivovat. Prostě ten život si, můžu říct blbě, naplánovat. Vztah, práce, rodina, nějaké
440 prostě zájmy, třeba cestování, sport, něco prostě zdravýho, ten zdravý život. Já si myslím, když to bude pomáhat mně, že to
441 pomůže i druhýmu, třeba pedofilovi. Ale ten dotyčnej musí chtít. Pokud nebude chtít, tak prostě i když tohle bude mít, tak
442 vždycky zrecidivuje. Když bude chtít zrecidivovat, tak to zrecidivuje. Když nebude chtít zrecidivovat, tak prostě udělá všechno
443 pro to, aby se recidivě vyhl.

444 *Měli jste někdy problémy s porušováním pravidel? Ve škole například? Kdekoliv.*

445 Na vojně, jo. Prostě to byly tam pravidla, jako všude jinde, ale prostě my, jako mazáci, jsme si ty pravidla dělali svoje. Co se týče
446 pravidla ustrojenosti, opasek v týdle výšce. Ne pod koulema, s prominutím. Lodička prostě zařízlá. Chodit poctivě v uniformě na
447 vycházky, ne přes plot v civilu, jako jsme to dělali my. Díky tomu mám pravý koleno blbý. To jsem taky říkal, že jsem šel večer,
448 že jsem vyskočil z toho okna. Jo, to je taky porušení pravidel. Na učňáku taky porušení pravidel. Chtěli po mě, abych se ostříhal,
449 ale nedonutili mě k tomu. Ale to byly takový pravidla, které prostě... Jo, ano, tam při těch, na vojně, těch, tomu útěku, že už to
450 bylo braný jako, mohlo to být braný jako dezerce, že jsem odešel 24. na černo domu a vrátil jsem se až 1. ledna. (smích) Takže to
451 mohlo být braný jako dezerce, mohl jsem jít sedět, ale prostě... Seděl jsem měsíc akorát. Mohl jsem dostat tři roky. Ale byl jsem
452 měsíc prostě zavřenej a měl jsem si odsloužit. Takže vlastně i tohle byl nějakým způsobem porušování pravidel. A to bylo v
453 každém útvaru, na každé vojně šikana. To je taky porušení pravidel. Já jsem si tím prošel a taky jsem šikanoval, protože tam se to
454 vlastně jakoby dědí. Kdo je šikanovaný, šikanuje taky.

455 *Rozumím. Já vám tedy moc děkuji, že jste do rozhovoru šel.*

456 Já jsem taky rád.

Příloha č. 7

Přepis rozhovoru č. 4 - Viktor

- 2 *Kolik vám je let?*
- 3 Čtyřicet sedm.
- 4 *A jaké je vaše nejvyšší dosažené vzdělání?*
- 5 Bohužel základní.
- 6 *Jakou sexuální deviaci máte nyní diagnostikovanou?*
- 7 No nejen, že ji mám diagnostikovanou, ale skutečně ji mám, že se s ní bohužel ztotožňuju, tak je to sadomasochismus. Tomu tak
- 8 vlastně skutečně je, no.
- 9 *Byla někdy vaše diagnóza během léčby přehodnocená?*
- 10 Byla, protože já jsem byl původně diagnostikovaný jako partnerský sadomasochista a tady to bylo z logiky věci přehodnoceno na
- 11 sadomasochismus, protože partnerský sadomasochismus se vlastně odehrává v rámci jistech mezí, v rámci jistý dohody, kde je to
- 12 pro oba přínosem, což vůbec není můj případ. Takže u mě se skutečně asi nejedná o partnerský sadomasochismus.
- 13 *Souhlasíte s touthle diagnózou, kterou máte?*
- 14 Ano.
- 15 *Máte i nějaké jiné diagnózy, psychiatrické?*
- 16 Jsem si vědom poruchy osobnosti. Tady je mi říkáno, že primárně, že mám tam ty projevy paranoidity a vím, že jsem byl znalecky
- 17 zkoumán, že tam byly i rysy histrióna.
- 18 *Takže máte smíšenou poruchu osobnosti?*
- 19 Myslím si, že ano.
- 20 *Jaká byla povaha vašeho prvního trestného činu? Sexuální nebo nesexuální?*
- 21 Řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění.
- 22 *Byl jste za to nějak trestán?*
- 23 Ano, do trestu podmíněného. A se zákazem řízení, který jsem dodržel.
- 24 *Víte, kdy asi to bylo, nebo kolik vám bylo let?*
- 25 To je hroznejch let, co bych vám lhal, nevím, je to určitě tak dvacet pět, víc let zpátky.
- 26 *Pamatujete si, jaký byl váš druhý trestný čin?*
- 27 Jo, to byly krádeže po obchodech.
- 28 *Byl jste za to nějak trestán?*
- 29 Pokutou, pokutama.
- 30 *A další čím?*
- 31 Tak už bohužel to, pro co jsem tady.
- 32 *Byl byste mi ochotný popsat, o co se jedná?*
- 33 Nechce se mi o tom mluvit, ale můžu vám aspoň minimálně říct...
- 34 *Jak se vám o tom chce mluvit, nemusíte zajíždět do hloubky.*
- 35 No to vůbec se mi nechce.
- 36 *Čistě podle vás, to je úplně v pohodě, úplně v klidu, stačí jenom říct, jak to vyhovuje vám.*
- 37 (několik sekund ticho)
- 38 Po dobu pěti let jsem týral vlastně s narůstající intenzitou svou tehdejší družku. Bohužel jak po stránce fyzické, tak i po stránce
- 39 psychické. A dopustil jsem se ještě týrání své dcery.
- 40 *Byl jste za to nějak trestán?*
- 41 Ano.
- 42 *A podmíněný trest nebo nepodmíněný trest?*
- 43 Nepodmíněný.
- 44 *Chcete sdílet, jak dlouho trval nepodmíněný trest?*
- 45 Byl mi vyměřen trest pěti a půl let s tím, že jsem byl v polovině trestu podmíněčně propuštěn a převezen do léčby.
- 46 *Do léčby jste šel rovnou sem?*
- 47 Ne, do B.

48 *Po tomhle trestném činu jste šel tedy do B., to jste měl nařízenou léčbu. V B. jste v léčbě vydržel jak dlouho? Dokončil jste ji*
49 *úspěšně?*

50 Ne, tři roky sexuologického léčení, pak mě na rok ze sexuologického léčení, byť mi to sexuologické léčení soudem běželo, tak mě
51 na rok přiřadili na pavilon A.T., alko-toxi. Takže vlastně, byť jsem měl nařízenou sexuologickou léčbu, tak jsem jí nepodstupoval.
52 Tam se do poslední, vlastně, chvíle čekalo, co se mnou a po tom roce jsem byl převezen sem. Ale mělo to svůj důvod, protože já
53 jsem se v B. dopouštěl útěků. A proto mě na tom pavilonu, z kterého jsem utíkal, tak mě tam prostě nechťeli. Tak mě dali na tu
54 sedmnáctku právě.

55 *A v léčbě jste teď jak dlouho?*

56 Od roku 2014, když započtu B., ale mám tam rok prodlevu po pobytu na pavilonu sedmnáct a další rok prodlevu právě pro ty
57 útěky, což bylo samozřejmě maření úředního výkonu.

58 *A za to jste byl nějak trestán?*

59 Ano, ročním odnětím svobody, nepodmíněně. Takže, jak říkám, rok sedmnáctka a rok výkon trestu.

60 *Po tom maření úředního výkonu jste spáchal nějaký trestný čin?*

61 Ne, ne, ne, ne.

62 *Takže za sexuální trestný čin jste byl odsouzen jednou?*

63 Ano, ano.

64 *Byl jste v detenci?*

65 Ne, zaplat' pánbůh.

66 *A jak proběhla vaše recidiva?*

67 Ono totiž to moje souzení za to maření úředního výkonu bylo doprovázeno o to, že jsem se dopustil na své tehdejší přítelkyni, ale
68 to už je jiná přítelkyně, než byla ta, kterou jsem týral, tak jsem se dopustil nebezpečně na vyhrožování formou výhrůžných SMS,
69 ale přítelkyně to zastavila. Proto jsem kvůli tomu nestanul před soudem, proto jsem za to nebyl souzen.

70 *Aha, dobře, chápu. Víte, co zatím stálo?*

71 Víím, ale moje přítelkyně tady, bývalá přítelkyně, tady samozřejmě není a nemůže na to reagovat. Já mám to za sebe říct, můžu...

72 *Tak pokud byste chtěl za sebe něco říct k tomu...*

73 No tak samozřejmě, primárně moje chyba, protože jsem se nacházel v léčení v té době. Měl jsem o tom komunikovat, měl jsem o
74 tom na těch skupinách mluvit. Protože my jsme, ta přítelkyně se jmenovala Alice a my jsme, myslím si, měli spolu prvních šest,
75 osm měsíců, myslím si, jako hezký vztah. Kde se, myslím, jako že jsme jeden druhému vyhovovali, myslím si, že jsme se jako
76 minimálně v této době, aspoň, jako měli hodně rádi. Ale Alice si prošla těžkým obdobím, kdy prostě jako byla, v dětství měla
77 nějaké psychické problémy, ze strany nějakých chlapů, v životě měla psychické problémy. Skončila proto jako psychiatrický
78 pacient jednoho dne v B., kde já jsem ji poznal, když už tuto léčbu měla plně za sebou. No a my jsme spolu začali v našem vztahu,
79 byť jsem byl umístěn v té léčebně, a ona za mnou prakticky každý den jezdila, nebyla jiná dovolenka nežli s ní, v té době. Tak
80 jsme se stýkali a my jsme mezi sebou začali mít takovou, za sebe řeknu, tichou Itálii, o které jsem ovšem naprosto mlžil, kterou
81 jsem nezmínil na těch psychotherapeutických skupinách. Bylo to z mé hlavy, ale bylo to podpořeno teda i Alicí, protože jak ona,
82 tak i Alice... Protože mi věřila, protože jako věřila, že to prostě zvládneme. Oba dva jsme to vlastně přičítali té situaci, ve které se
83 nacházíme, to myslím, to přičítali, jak jsme se k sobě chovali, neměli jsme na to ani jeden z nás dvou náhled, ale ani jeden. A byli
84 jsme si vědomi toho, nebo respektive vědomi toho, báli jsme se toho, že kdybych o tom začal mluvit, nebo Alice, třeba na těch
85 pohovorech s osobou blízkou, které se tam odehrávaj, v těch B., co třeba tady není, tak že by mi ten vztah byl zakázán. Což ani
86 Alice, ani já, jsme prostě nechťeli. Ani jeden. My jsme prostě mysleli fakt, že to překleneme. A já si dokonce myslím, že nebejt z
87 mých strany těch hrozných SMS správ, tak si myslím, že by to pokračovalo snad pomalu dodnes.

88 *A víte, co byl ten...*

89 Spouštěč? Mého chování, mého jednání? My jsme s Alicí spolu začli, jak jsem říkal, chodit. Alice je o rok starší. Alice je na rozdíl
90 ode mě vysoce inteligentní člověk. Hnedka na dvakrát je vysokoškolsky vzdělanej. O čemž mluví i výkon její profese, ona
91 vyučuje na gymplu. Ale jak říkám, nějaký svoje prostě problémy měla. No a Alice... Mezi námi to začlo pomyslně, tak jak to
92 vyhodnocuju já, po té době, jo, mezi námi to začlo pomyslně jiskřit, kde jsme spolu, nejdřív na bázi takových těch rádoby
93 srandiček, začli spolu vést takovej ten pomyslný spor. O vlastně vůdčí osobnost našeho vztahu. Jednu chvíli dominovala Alice,
94 chvíli jsem dominoval já. A Alice byla ve špatný, jako to bylo pro ní vlastně úplně nejhorší, co jako nejhůř nesla, Alice byla jako
95 v hrozně obtížný finanční situaci. Dostala se do dluhu. Teďka do toho všeho ještě byla na krku mě, kdy mi sama od sebe kupovala
96 cigarety, nosila mi je tam, skutečně se o mě starala jako o malý dítě. A já jsem si to všechno nechal líbit, já jsem se nechal
97 posluhovat, ale absolutně jsem jí to nedokázal vrátit. Na tohle, si já dneska myslím, že ty naše problémy se přesně tady tímhle s
98 tím odstartovaly. A začlo to z Alice strany, že x, y výčitek, nadávek, zraňujících za mě, pro mě zraňujících. A já jsem jí to vlastně
99 při svém sadismu, aniž bych si tohle vlastně uvědomil, úplně začal vracet, až to došlo k těm SMS správám, jednoho dne. Protože
100 těm SMS správám předcházela hádka z toho dne minulýho, kdy za mnou byla na návštěvě, kde mně řekla, že jsem impotent, že
101 nechápe, co ze mě má, že nějaký Petr, nevím, nějaký kolega z práce, že ten, narozdíl ode mě funguje, že jsem hovado. No prostě
102 tam toho bylo hnedka více. Byly tam výčitky, který byly zcela na místě, byly zcela trefný. A já měl na to hnedka změť emocí,

103 kterou jsem tam opět neventiloval, kterou jsem tam opět, v těch B., neřešil a říkám, tohle prostě trvalo měsíce, tahle Itálie. A od,
104 někde prostě jako od smutku, vlastně od... Když vás někdo po psychickým stránce hodně snižuje, tak jste... Jak se tomu říká?
105 Flustrovanej jsem byl. A to všechno se nakupilo z mé strany vlastně v jeden velkej vztek.

106 *Chápu. Takže těmi SMS-kami to vlastně skončilo?*

107 Vyvrcholilo a skončilo.

108 *Od té doby jste už nebyli v kontaktu?*

109 Byli, Alice za mnou jezdila z kraje do výkonu trestu, chodila za mnou, než jsem se v tom výkonu trestu nacházel, tak za mnou
110 chodila na oddělení na pavilon sedmnáct, kde, když se to dozvěděla paní doktorka, která má na starost vedení chodu
111 sexuologického léčení, tak si mě vzala zpátky na pětku, kde mě na těch návštěvách zastavili, na ty komunikacích s ní. Ani jeden
112 jsme si ovšem nedali pokoj. Alice mi tam chodila na černo pod okny na návštěvu, byť jsme to měli oba zakázaný. Já jsem
113 porušoval ten řád, Alice tím neporušovala nic. Ale já jsem porušoval ten zákaz toho, že se s ním nemám vídat. A pacienti to
114 samozřejmě si nenechali pro sebe. Pak tam teda přestala jezdit a jak říkám, pak mě teda navštívila párkrát v tom výkonu trestu.
115 Pak už jsem jí, od té doby fyzicky neviděl. Avšak co jsem udělal, řekněme, že po roce léčení zdejšího, po dvou leté odluce s Alicí,
116 dneska je to dva a půl roku zpětně, tak jsem Alici zavolał.

117 *Jak to dopadlo?*

118 Hrozně špatně, co jsem vůbec nevypočítal, co mi vůbec nedošlo při té mé tuposti, se nezdřáhám říct. Doslova, do písmene, to, že
119 jsem jí volal, tak ji natolik vystrašilo, že sem doslova a do písmene, paní primářce s brekem volala. A tím jsem se totálně zastavil
120 a už jsem jí nevolal a volat nikdy nebudu. Protože já jsem se pak dozvěděl, že i chudák jako podstoupila nějaký terapie. Jako
121 psychologický terapie. Ona už byla bohužel načnutá tím životem přede mnou a já jsem jí prostě dodal. Protože, já vám něco
122 řeknu, Alice věděla o mé minulosti, a i přesto mi všechno věřila. A to prostě byla facka přes celou tvář. Ten strach, který jsem v ní
123 vyvolal téma SMS-kama, to je prostě...

124 *Dobře, takže vlastně vy jste zrecidivoval jednou, a tím je myšlena tahle ta recidiva. Vlastně, to bylo paralelně s těmi úteků v B..*

125 Jo, bingo. To šlo ruku v ruce. Protože můj první útek spočíval v tom, že já jsem měl u sebe mobilní telefon a jak říkám, my jsme
126 byli po té hádce a po těch SMS zprávách. Já jsem Alici za sebe chtěl ubezpečit o tom, že jí z mé strany žádný nebezpečí nehrozí.
127 Tak jsem jí to měl strašnou potřebu sdělit, byť to bylo neomluvitelný, to, co jsem tam psal do těch SMS-ek, ale chtěl jsem prostě,
128 aby se mě minimálně nebála. A tak jsem jí to volal a že jí chci vidět, brečel jsem do toho telefonu, že prostě vím, že jsem zašel
129 přes čáru, ale hlavně teda, ať se mě nebojí. A chtěl jsem za ní do práce, a proto jsem utekl z tehdejší pracovní terapie. Když jsem jí
130 to volal, že za ní jdu do práce, Alice mě zastavila, že se to nepřeje, tak jsem tam nejel. A pak jsme byli v ten den toho mého útěku
131 spolu celý den na telefonu, kdy jsem se zdržoval na tom útěku kvůli tomu, že Alice mi tvrdila že je logicky v práci, kam jsem se
132 za ní chtěl jet a že jestli chci, takže si můžeme promluvit, načež za tohle si pamatuju, že jsem jí hodně děkoval a že hnedka po tom
133 našem rozhovoru jsem jí slíbil, že se prostě hnedka budu vracet. Tohle jsem volal i panu primáři, že mám v úmyslu se jako
134 navrátit, že jsem neutekl z léčení, že proti té léčbě fakt nic nemám, ale prostě, že jsem fatálně selhal a že mi jde skutečně o to, si
135 promluvit s Alicí. Alice mi to příslibovala, čas od času, i v průběhu toho dne zavolala, čas od času vůbec ne. Já jsem vlastně jezdil
136 po celým Středočeským kraji, kde jsem jezdil po místech, kde jsme byli spolu, a byli jsme domluveni, že ona skončí v práci a že
137 se sejdeme, s tím jsem přišel já, s tím návrhem, někde, kde je hodně lidí. Nakonec jsme se teda domluvili, že se sejdeme v L., kam
138 jsme spolu dřív chodili na oběd, kde nám bylo fajn. A Alice říkala, že přijede. Celý den to trvalo, než ta Alice teda jako měla
139 přijet. Já jsem tam čekal, myslím si, že byla osmá, půl devátá večer. Jsem byl ale s panem primářem domluvený, že v devět večer
140 zvoním na pavilon sedmnáct. A jak říkám, já jsem na ní čekal, bylo půl devátý večer, Alice nepřijela a vlastně sebrali mě tam
141 policajti. A já jsem se až potom dozvěděl, že Alice v práci vůbec nebyla, že byla ze mě tak vyžděšena, že celý den se nacházela na
142 policejním oddělení, kde oni jí říkali, co a jak má říkat, protože pak za mnou docházela i přes tohle, právě na ten pavilon
143 sedmnáct, co mi Alice všechno vyprávěla, že vůbec v práci nebyla a že byla celý den s nima na oddělení.

144 *Takže vlastně celý ten váš rozhovor...*

145 Všechno, všechno, všechno.

146 *A to tedy nemělo žádnou dohru, jako žádné trestné řízení?*

147 Jo, byl jsem, byl jsem, jak to říct, obviněn z toho nebezpečného vyhrožování, ale Alice to zastavila, že si nepřeje stíhání mé osoby
148 k této věci, na což teda samozřejmě i státní zástupce musel přistoupit. Ona si to nepřála, protože v ten moment ještě byla rozhodlá
149 mi prostě věřit a pokračovat se mnou dál v tom vztahu. To byla ta patologie našeho vztahu. Primárně z mé strany, ale z její strany
150 vlastně taky. Měli jsme to zastavit už dávno předtím.

151 *Takže, jestli to chápu dobře, tak jste recidivoval během ochranného léčení asi přibližně... Rok? Jste byl v léčbě?*

152 Když jsem poznal Alici, tak po roce. To tak je.

153 *Do té doby jste žádný vztah neměl?*

154 Ne.

155 *A chtěl nebo nechtěl, ani?*

156 Chtěl jsem si, ale neměl.

- 157 *No a, když se vrátíme do ochranného léčení, jak v B., tak tady, měl jste někdy během ochranného léčení problémy se spoluprací?*
158 *Ty útěky asi, bychom do toho mohli zahrnout.*
- 159 V tom dobrým slova smyslu, tohle spíš myslím, že by to měla být otázka mířená na oddělení B. a na oddělení zdejšího léčení. Já
160 vám za sebe toho můžu víc tolik, že já jsem za sebe nikdy neměl ten problém, že bych nechtěl spolupracovat, protože bych byl
161 proti léčbě. Ale proti čemu jsem byl a s čím jsem měl problém, tak paradoxně, když se mnou bylo primárně tady jednáno tak, co
162 se mi prostě nelíbilo, zašlo to prostě od psychických šikany některých spolupacientů a pak teda za sebe jsem měl obrovské trable s
163 paní primářkou. Což si myslím, že se za současné doby uvádí do pořádku. Aspoň teda v to zkouším věřit.
- 164 *Jak jste se cítil ohledně toho?*
- 165 Vystrašenecky, jako někdo, koho fakt nemůže cítit. Což jsem přesvědčen, že mě svým chováním v řádu měsíců dávala dost
166 najevo, ale nebudu vám říkat přesné ty... Přesný ty, protože říkám, ani ta paní primářka tady není, nemůže se tomu postavit, a jak
167 říkám, nechci ji hanit. Protože samozřejmě, že má řadu plusových věcí, takže...
- 168 *Chápu. Takže, ale co se týče skupin a pracovních terapií a tak, tak to jste plně spolupracoval?*
- 169 Jo, to jsem plně spolupracující, no. Ale nacházel jsem se ve zdejším oddělení rok mimo komunitu.
- 170 *Kvůli nějakým potížím? Nebo jste nechtěl?*
- 171 No, bylo mi tvrzeno, že to bylo pro sbírání záporných bodů, které jsem však sbíral za prohřešky typu, že jsem špatně nastoupil,
172 myslím, jako ve špatném čase na rajón, že jsem tady měl konvici, kterou máme v nějaký čas vracet, že jsem si nechal žínku na
173 koupelně. Tím, že jsem byl mimo komunitu, tak já jsem ani neměl tušení, že jsem bodován a když jsem si to nehlásil, ty body mi
174 byly hnedka zdvojnásobené a já jsem se postavil do takové apatie, letargie a prostě jako fakt jsem si hloubě stoup na záda a prostě
175 jsem přestal. Přestal jsem, nechtěl jsem s kýmkoliv komunikovat, byl jsem tady, za mě, jako fakt tím trnem v oku a vím, jak se ke
176 mně ti pacienti chovali. Tehdejší pacienti, dneska už tady ani jeden z těch pacientů snad ani není jako, dneska to mám jako úplně
177 jiný, to postavení v tý komunitě, lepší.
- 178 *No a měl jste v léčbě někdy problémy s motivací? Chtěl jste se vědomě léčit, viděl jste v tom smysl?*
- 179 No tak jistě, to bych tady už dávno nebyl, protože ten smysl, z logiky věci spočívá v těch bodech, že já jsem bohužel někdo, kdo
180 jako hodně ublížil, což jako za sebe nechci opakovat, protože primárně fakt nechci ublížit, sekundárně, ani svůj život už si nechci
181 pohnojit. To je ta obrovská motivace, protože prostě já už nechci být tyran, já nechci být zlej, prostě nechci to, odmítám to. Sám
182 sebe chci dešifrovat, protože já si připadám v tomhle smyslu někdy až jako rozpolcená osobnost, protože řadu měsíců sebe mi
183 ozývá už i něco takového, jak jsem to vůbec byl schopný. Jo, že tenkrát jsem se takhle choval, že tenkrát jsem si to dokázal takhle
184 racionalizovat, že tenkrát jsem dokázal bohužel s Lucií, to je ta moje první oběť, tak manipulovat a dostat jí do takový pózy, že
185 prostě ona to brala za naši skrytou normu. Já se vám strašně omluvám, ale prostě já byl zmrda na entou a prostě nechci. Je mi za
186 sebe na hovno, jí jsem zničil život, prostě nechci. Nechci. Nechci. To je veškerá motivace mého léčení. Prostě to nechci, že jo, ale
187 je to prostě něco, co nemůžete zahodit. To nejde vyléčit jako chřipka. S tím budete žít dál.
- 188 *Vžíval jste se někdy do těch svých obětí?*
- 189 No, ale když bylo pozdě. A paradoxně, víte kdy? Já... Potom, co mě zavřeli do vězení, já jsem se dostal na specializované
190 oddělení v K. Tam je specializované, jako, sex oddělení, a tam si mě jeden ze spoluvězňů začal podávat po psychické i fyzické
191 stránce. Načež to vyvrcholilo tím, že přišel za mnou... Oni si ti vězni všelijak různě, v uvozovkách, velkejch, dopomáhají. Ku
192 příkladu, když narazím na to, co se teda odehrálo mně, když jeden vězeň, což byl v mém případě, tenkrát můj případ, neměl
193 nikoho, kdo by mu zvenku poslal nárokový balíček, kde se dala poslat hygiena, cigarety a tohle, tak k tomu nárokovému balíčku,
194 který mohl být dvakrát do roka, se říkalo balíčenka. A ty balíčenky si vězni běžně mezi sebou za 500 Kč prodávají. A proč vám to
195 říkám? Za mnou se dostal spoluvězeň, ze kterého jsem měl strach, nicméně přislíbil mi 500 Kč a já z vidiny toho strachu, ale i z
196 vidiny toho, že si aspoň zapálím, tak jsem mu to přislíbil. Byl jsem jedním spoluvězněm varován, že to má obsahovat drogy, tak
197 jsem prošel okamžitě panu vychovateli fíct, že ten balíček v žádným případě nepřijmu, že mám to a to podezření a že se o tom nic
198 nechci bavit. Ten spoluvězeň, který to po mně vyžadoval, se to dozvěděl a začal bejt fakt tyran. Začali mi zavírat na výlevku,
199 začali mi polívat ledovou vodou, začali mi kopat, mlátit, ponižovat, nadávat, vysmívat se. Já v ten moment v něm viděl sebe.
- 200 *Že jste se vcítil do svých obětí?*
- 201 Ne, té oběti. Já jsem, zaplat' pánbůh, Alici, neublížil. Taky jsem byl už nějaký pátek střízlivej, no to bylo jedno s druhým. Ale v
202 momentě, až jsem to poznal na vlastní kůži, tak prostě... Ani na ne z nich, za mě mi bylo špatně. Fakt na hovno. Protože se mi to
203 vracelo všechno, nevím jak to říct, jako nějaký vlak. Myšlenkama jsem se vracel tam, co já jsem tý Lucií dělal. A vyvolával to ve
204 mně on. A byl to jediný důvod, pro který jsem držel hubu, že jsem to nikdo nikomu neřekl, co se týkalo zaměstnanců ve věznicích.
205 Já jsem si to nechal do poslední chvíle líbit. Protože jsem to bral jako něco jako karmu, že mi to patří. Oni ho pak teda stejně
206 odvezli, toho člověka, protože oni mu na ty drogy přišli a on v tom pokračoval dál. A převezli ho kvůli tomu jinam, ale to už
207 nemělo se mnou nic společného. Ale co mi vyrazilo dech, tak když jsem přijel sem z B., tak ten člověk tady ještě byl v léčení. A
208 tady mi udělal taky velký entré.
- 209 *A... Vy jste měl někdy problém s návykovými látkami?*
- 210 Ano, ano.
- 211 *S alkoholem nebo s drogami?*
- 212 Ne, s drogami ne. K těm mám odpor od mladistva. Ale s alkoholem, ano.

213 *Během nebo kolem té recidivy jste abstinovat?*

214 Ano.

215 *A byl jste rozhodnut abstinovat?*

216 Ano, jsem stále.

217 *Co se týče nějakých podobností mezi tou první sexuální trestnou činností a tou druhou trestnou činností, tak byly odlišné vlastně,*

218 *ne? Nebo jakoby...*

219 Byly odlišné, myslím si, v tom rozměru. Zaplat' pánbůh, jo, protože já jsem u sebe přesvědčen, že ve stavu střízlivém ani nejsem

220 schopen fyzického ataku. Během vztahu s Lucií, těch pět let, jsem pil. Ale v čem já vidím to společné, tak bohužel ten projev tý

221 mý sadistický složky.

222 *Takže vy, během těch pěti let, jste trvale užíval alkohol. A myslíte, že ten hodně...*

223 Jo, já, když ne každý den, tak já jsem skutečně hodně pil alkohol. Ve velký míře a Lucie po těch hospodách chodila se mnou, že

224 jo, jenom proto, že chtěla být se mnou. To jsem si taky všechno uvědomil hrozně pozdě, protože si vemte, že jsem ji veškerý

225 odpoledne zatahl, do hospody, která ve dvanáct končila, pak jsme ještě seděli do pěti do rána a na ni už to bylo tak vyčerpávající,

226 že mi to počítala. A když mi druhý den řekla, že jsem vypil za ten celý večer osm a dvacet, devět a třicet piv, tak jsem tomu

227 nechtěl věřit. A zase jsem druhý den zašel chlastat. A znova a znova a znova a byl jsem horší a horší a horší.

228 *A co se týče vašeho sexuálního života, po dobu těch pěti let, jak to mezi vámi bylo?*

229 Ne, my jsme spolu za poslední dva roky soužití s Lucií měli sexuální styk za ty poslední dva roky, myslím si, že párkrát, za

230 posledního půlroku jednou, co si jako vzpomínám. A já jsem se bohužel ukájel masturbačně. Přitom jsem si tam vyvolával to, jak

231 jsem se k ní choval, ale to se odehrávalo bez ní, ta masturbace.

232 *Ty vaše fantazie byly to násilí, které jste na ni páchal?*

233 Ano, bohužel ano.

234 *Jenom to fyzické násilí, nebo i psychické?*

235 No, primárně to fyzické. Přitom fyzickém násilí, vlastně, já jsem za tu zvrácenost omlouvám, ale prostě to, do jakých poloh jsem

236 ji dostával. Jak jsem prostě pomyslně, hodně špatným způsobem řečeno, jak jsem vlastně dominoval, jak jsem vládnul, jak jsem ji

237 měl v moci.

238 *Ale vůči své druhé přítelkyni, to už jste takovou potřebu, být násilný, neměl?*

239 Ne, ne.

240 *Tam šlo o to, kdo je v té vedoucí pozici?*

241 No, jasně, o to jsme se pomyslně prali, ale jako rozhodně ne fyzicky, jako jsme se přetahovali. Když říkám přetahovali, tak ono to

242 začalo u takových drobných nuancí, kdy, už si nepamatuji, co přesně, ale třeba Alice chce koukat na to a to v televizi, já chci

243 koukat na to a to. A kdo vyhrál, byl spokojený. Jo, ale nešlo tam o nic víc, ale ty SMS zprávy, ty u mě vygradovaly po tom, co

244 jsem vám tady zmiňoval, jo. Není to omluvou, není to výmluva, není to tak, že bych to cítil tak, "hele, kdyby se ona ke mně

245 nechovala, já bych se nezachoval", to jsou kecý. Já jsem do toho prostě spadnul, ale na otázku, proč, tak jenom odpovídám. Já

246 jsem to prostě měl zastavit. A jako v těch B. řadu věcí prostě do dneška nevěděj, jak to v tom našem vztahu bylo. Nevěděj to

247 prostě, nevěděj. Já jsem to nikdy nikomu neřek, ani vám neřikám úplně všechno, co se v tom vztahu prostě dělo, já a Alice,

248 myslím, nemyslím Lucií, jo. To prostě bylo každý den něco, že jo. Každý den prostě, já nevím, splet' prostě nadávek, výčitek,

249 ponižování, každá návštěva, hysterická scéna. A já jsem prostě byl, já jsem prostě fatálně selhal, protože prostě já jsem doslova

250 vybuchnul jak Papinův kotel, že jo. A takhle zcela, jako nepřipustným způsobem, jsem vlastně ventiloval svoje emoce, s touhou

251 to vrátit. To je prostě špatně, jo. Není její vina, to už mluvím něco o mně. Protože zdravý člověk nebo, nevím, jak to nazvat, by s tou

252 ženskou v tom vztahu nebyl. A jestliže ano a byl by v léčení, tak by řekl, "pane docente, prosím vás". A to já neudělal. A nejhorší

253 na tom je, že já jsem to ani neměl v plánu to chtít jako řešit a udělat a říct. Protože jsme fakt oba dva věřili v to, že to, že to bude

254 jednou mezi náma lepší. Já jsem tomu taky plně věřil, to nejenom ona.

255 *Řekl byste, že jste byl psychicky násilný, vůči ní?*

256 To si myslím, že jsme k sobě někdy byli oba. To bylo oboustranný. Co se týče, jak se mě ptáte na to, protože já bych to viděl, to

257 psychicky násilný... Já jsem ji kolikrát bohužel i to ponižování vracel. Já byl ponižen, přišel kontr, ona byla z mé strany bohužel

258 ponižena. My jsme jeden druhého deptali.

259 *Myslíte si, že je podobná osobnost jako vy?*

260 Určitě ne, ale co o ní vím, tak minimálně na mě Alice vždy působila jako neskutečnej cholerik. Čím víc jsme byli v ústraní, čím

261 méně pro nás bylo lidí, tím víc se Alice začala projevovat. A Alice byla vedena minimálně, teda, mi to říkala, protože Alice je

262 bývalou pacientkou pana docenta a byla vedena B. k tomu, v B. se za mého času každý týden, dám třeba příklad, chodil hrát

263 fotbal, jako devianti. A Alice tam byla přizvána, aby si zakopala s deviantama, protože měla s chlapama opravdu, pro ní, jako

264 hodně těžký situace, trápivý, trýznivý a bylo jí dokonce povoleno, že při tom fotbale si do nich může kopnout, že jí to emočně

265 pomůže. A Alice na mě někdy působila až jako, třeba to přeháním, ale fakt jsem to tak viděl, až jako úplně neskutečný kontr,

266 protože ona dokázala přešrotovat. Ona mě v pondělí, v půl čtvrtý odpoledne milovala, měla ráda. Přišlo úterý tři hodiny odpoledne

267 a ona mě nenáviděla, ale já jí nic neudělal během tý doby. Prostě přišel zlom, přišlo ve škole něco špatně a už zase přišel telefonát,

268 "já těch parchantů mám dost, já si na toho parchanta počkám" a říkám, kdo tam je u toho telefonu, to nemůžeš, oni tě vyhoděj, jsi
269 magor". A jak jsem řekl magor, tak už to začalo. Třeba. A tyhle věci mě odbrzdžovaly. Prostě to tak je. No ale tam jsem měl sám
270 sebe korigovat. Co vám na to mám říct. A nestalo se. Ale mrzí mě to, protože byt' to bylo takhle tristní pro Alici, pro mě, a v tom
271 se přiznám, že tápu do dneška, nerozumím tomu, jsem přesvědčen, že jak Alice mě, ale jsem si celé vědom toho, že i já Alici, i
272 přesto všechno mám rád. A to si uvědomuji taky už hodně měsíců, že to přece není normální, mít rád někoho, kdo vám ubližuje. I
273 když u mě tím, že mám ten masochismus, ale že bych pocíťoval nějaký prožitek u Alice, myslím, že bych se sexuálně ve
274 fantaziích k tomu vracel, jak jsem prohřešoval, to jsem neměl nikdy. A že bych pocíťoval nějaký prožitek z chování Alice ke
275 mně, ne. A my jsme to měli takový kontrastní i v tom, že Alice hodně narážena na moji sexualitu. Protože ona si přála v naší
276 vztahu být prim. Ona byla vyloženě generál v sukních. Když měla svoji náladu panovačnou. Když byla v pohodě, emočně v
277 pohodě, byla strašně hodná, skoro až poddajná. Ale jakmile měla tu svoji náladu, tak prostě až jako zlostná mi připadala. A i
278 přitom, že měla mezi náma vůdčí postavení, tak si v posteli, neumím to teďka jinak nazvat, přála, abych tam dominoval já. Alice
279 po mně dokonce chtěla při našem milování, abych byl tvrdší, abych jí třeba vzal za vlasy, a to já jsem vždycky odmítal, protože já
280 jsem se vždycky bál tady těch hrátek bál. Protože se bojím, že to je něco jako u pijana věřit v nějaký kontrolovaný pití. Já jsem se
281 vždycky bál tady těch věcí, že prostě s jídlem přijde chuť. Já třeba u sebe nevěřím na kontrolovaný pití. Já vím, v jaké míře jsem
282 chlastal. A já za sebe vím, že jsem si tím jistý, že kdybych si řekl, "a tak jako, když budeš mít chuť, jedno tě nezabije", já u toho
283 jednoho nezůstanu. Možná u toho jednoho zůstanu na poprvé, ale víte, co si řeknu po druhé? Vždyť mi to nic neudělalo, tak si
284 dám dvě, pak budu na pěti, na deseti a pak zas budu neřízená střela. A to samé tam mám v té sexualitě. Že to prostě nechci
285 pokoušet. Nevěřím si na to. Přijde mi to zbytečný hazard a s tím chlastem taky jako úplně nesmyslný.

286 *Bál jste se, že by se to zvrhlo.*

287 Tak, tak, tak, tak.

288 *Myslíte, že by se to zvrhlo obecně nebo jenom v tom sexu?*

289 Celoplošně.

290 *A v tom prvním vztahu jste, co se se týče sexuálního života, přistupoval na takové věci?*

291 Tam ty věci byly vyvolávané. A Lucie byla ve všem poddajná. Protože Lucie, bohužel, ona byla přesně podohubím pro toho
292 máho satana, který ve mně dřime.

293 *Chápu. Jak vám je v pozici toho, kdo nedominuje, toho poddajného? Jak se v tom cítíte?*

294 To je individuální. Protože já to mám v sobě nastaveno tak, že pakliže bych byl, jak už říkáte, v té ponížené pozici, když bych byl
295 partnerkou, která by pro mě byla a priori přirozenou autoritou, bude mi v tom dobře. Když v této pozici budu někým, koho
296 absolutně nevnímám jako autoritu, tak si to nenechám líbit.

297 *Chápu. Užíval jste někdy nějaké léky? Někjaký hormonální útlum?*

298 No to užívám stále. Teďka Androcur. Měl jsem i Diphereline. Ale to bylo v hrozně krátkém období.

299 *A nějaký antidepressiva, antipsychotika, něco takového?*

300 Jo, měl jsem, ale to byl takový výčet, který už mám teda tak dávno exovaný, ale já si vám teda zkusím vzpomenout. Víím, že tam
301 byl Buspiron, Trिटtico, Kvetiapin, ve svém času Rivotril. Ale ty už teďka neužívám. Tady je ten Androcur, a co se týče na
302 psychiku, něco tam mám, nedokážu si na ten název vzpomenout, ale užívám to ráno.

303 *A víte, k čemu to je?*

304 No, měly by to být antipsychotika, nic k tomu nevím.

305 *Aha, dobře. Takže, během té recidivy, váš postoj k vaší deviaci byl, že jste si jí byl plně vědom a přijímal jste ji?*

306 No, to bohužel jo, no.

307 *Měl jste nějaké sexuální fantazie, které se týkaly nějakého násilí...*

308 Míval jsem fantazie, které jsem chtěl zažít, které jsem nezažil a dneska jsou to fantazie, které se z té hlavy minimálně snažím
309 vyhazovat pryč. Nechci je. Prostě je nechci. Protože je to takovej, nevím, jak to nazvat, je to takovej strašnej boj, protože to něco
310 ve vás, nazveme to sexualitou, sí o to říká, a to druhé, něco ve vás, což je zbyteček nějakého vašeho svědomí, zbyteček vaší
311 povahy, je striktně proti tomu. Je to strašnej rozpor, je to někdy strašně těžký, někdy se ty fantazie dostavěj, aniž bych si je
312 vyvolal. Hrozně to je těžký.

313 *A chtěl jste svoje fantazie aplikovat na Alici?*

314 Ne, ne, ne. Ale bavili jsme se, Alice třeba si přála, když se mě ptala, na co třeba bych myslel, kdybysme byli v pohodě, kdybysme
315 si řekli to pravidlo stop, protože o tom jsem jí vždy vyprávěl, co by mě třeba rajcovalo v rámci toho ponížení z mé strany její
316 osoby, protože ona po tom, samozřejmě do jisté míry, pro ní únosný, taky sama toužila. No tak třeba když jsem jí řekl jednu z
317 takových těch, za mě mírnějších, fantazií, ale říkám, to je za mě mírnější, tak jsem jí řekl, že bych... No že by mě vzrušovalo spolu
318 být ve sprchovém koutě a prostě ve stojí jí, ve stavu, jako v mých očích, ponížení, jí pomoct. A víte, co na tom bylo nejhorší?
319 Ona byla okamžitě pro. Ale zastavil jsem to. A ještě se mi to vlastně dostalo zpátky v tom slovo smyslu, že když jsme jeli na
320 penzion, tak mi to ještě Alice vyčítala. A začala do mě právě valit, že jsem hovořil, že jsem impotent, že jí nedokážu uspokojit, že
321 sám o sobě mluvím a že když jí by něco naplnilo, takže na to seru. To prostě bylo furt. Takže jsem to vlastně v tenhle ten moment,
322 já jsem to vlastně odnes za to, že jsem zastavil něco, čeho jsem se bál, že by mě naopak mohlo rozjet. A to už ona nechtěla chápat,

323 což já hodnotil v ten moment z její strany jako nátlak, jako manipulaci. Protože ona mě do toho vlastně tlačila, Alice je opravdu
324 nesmírně chytřej člověk.

325 *Vy jste chtěl něco a ona to vlastně chtěla taky, ale vy jste se zastavil, protože byste se bál, v co by to mohlo přerůst.*

326 Já jsem si byl i vědom, že po téhle stránce, a to jsme spolu komunikovali milionkrát s tou Alicí, že co se týče tady toho, tak že
327 mám pro sebe vlastně nevhodnou partnerku v tom slova smyslu, že minimálně pro to sexuální vyžití. A to jsem si uvědomil teda
328 až jako pozdě. Já měl vlastně ideální oběť. A to podvědomí, to tam muselo být, ale já to neměl zvědoměný. A proto jsem se toho
329 podvědomě bál. Proto jsem do toho s ní nechtěl jít, ale já jsem si to sám sobě nepřiznal. A furt to ve mně je, furt jako v podvědomí
330 mě typy tady těch žen oslovujou a co si budem, prostě oslovovat budou. Ale prostě já už prostě nechci a prostě kdo uteče, vyhraje.

331 *No a jak často jste si vyvolával nebo jste měl tyto sexuální fantazie?*

332 To bylo taky individuální, ale třeba tady, jak jsem... Jako, za sebe, s tím, co se okolo mě děje, co jsem vám tady jako minimálně,
333 jako náznakem zmínil, za doprovodu těch prášků, já jsem na rozdíl z B., tady s testosteronem na nule. Já tady vůbec nemám
334 žádnou sexuální potřebu. Já skutečně, já řadou měsíců nemasturboval, já to nevyhledávám, já se k tomu neuchyľuju, ale ne,
335 protože bych, nevím, nesměl, nemohl, nechci. Já si připadám jako asexuál.

336 *A v B. jsem měl ještě?*

337 Dvakrát, třikrát do týdne jsem masturboval sám za sebe, no. A když jsme měli styky s Alicí, tak plus ještě třeba styk s Alicí v autě
338 průběhu návštěv. Protože jsme tím autem jezdili po areálu na naše, my jsme tomu říkali, naše místečko. A k tomu jsem ještě
339 masturboval, k tomu. K těm stykům, co jsme s Alicí měli. Který byly pravidelně do týdne jednou, dvakrát určitě, kór, když byla
340 víkendová propustka, tak pátek, sobota, večer, vždycky jsme to s Alicí měli.

341 *Hrál, v době té recidivy, ve vašem životě nějakou roli stres nebo úzkosti?*

342 Stres, nevím. Úzkostnej jsem několik let. Nevím, jestli bych to nazval zrovna spouštěčem. To prostě... Tam obrovským
343 spouštěčem bylo to, jak jsme to měli. To, jak jsem byl prostě... Já nevím, jak to říct. Jak jsem byl prostě furt šlapaný, jak prostě mi
344 furt bylo nadáváno. Jak mě Alice zesměšňovala a před její rodinou, před jejíma kamarádama. Víte, tam těch věcí bylo tolik. Já
345 třeba, když jsem k ní přijel, když byly zimní měsíce, Alice v té době žila v takovém malým baráčku, kousek za Prahou, žila tam se
346 synem. A jeden třeba z příkladů, které jako vám řeknu, ty závažnější, jako fakt vám říkat asi jako určitě nebudu, ale jeden z těch
347 příkladů, který třeba ve mě zůstaly, bublaly, tak bylo zvykem, že když ten kluk nebyl doma, že já jsem štípal dřevo. Tak jsem tam
348 přijel, štípal jsem dřevo a já nevěděl, že je doma. On pak vyšel ven, zapálil si cigáro a začal se do mě navážet tím stylem, jakože,
349 "tos toho moc neudělal". Do toho přijel Alice kamarád ve věkový naší hranici. Dali si pusy, šli dovnitř, třeba jsem si chtěl dát
350 kafe, Alice mě vyhodila, ty jsi tady od toho, abys štípal dříví. Prostě se to ve mě nahromazovalo, nahromazovalo, nahromazovalo.

351 *Co to ve vás vyvolávalo? Co jste chtěl dělat?*

352 Primárně nastupovala lítost, skoro až do slz. Proč? Za co? Vždyť je přece tak hodná. Co jsem zase, promiňte, kurva, provedl? Co
353 jí dělám? Proč se mnou je, když jí nejsem takhle dobrej? Co se děje? Pak jsem přišel to za ní komunikovat, když tam kluka, ten
354 její kamarád, oni spolu odjeli, protože je znali, že jo. No tak okamžitě prostě nával prostě vzteku, agresivity, myslím jako slovní,
355 ze strany Alice. Nadávek, výčitek a co prej já si dovoluju řešit, co prej já si jí dovoluju hodnotit. A furt jsem to skousával, furt
356 jsem to skousával. Alice mě vždycky ušlapala jako ve finále, ale jednou už mě bohužel neušlápla. A to je to, kde jsem selhal, že
357 jo. Ale vesměs z těch sporů vycházela ona, jako vítěz. Ale já jsem ten, kdo, jak už říkám po několikátý, to prostě měl zastavit, že
358 jo. Už jenom tím, co mám za sebou za příkoří a kde jsem se nacházel.

359 *A byl jste rozhodnut, že byste nechtěl jí fyzicky ublížit?*

360 Ne, ne, ne, to určitě ne.

361 *Myslíte si, že by bylo něco, nějaké podmínky, ve kterých byste to udělal?*

362 To se bojím, že kdybych začal chlastat, dle svého názoru, tu první ligu, tak se bojím, že asi jo, no. Neříkám, že určitě ano, ale
363 bojím se, že pravděpodobně ano. A proto to ani nehodlám zkoušet, takže... Nebudu to podstupovat, to je strašný riziko v mém
364 případě.

365 *Hrály v tohle dobu ve vašem životě nějakou roli depresivní příznaky?*

366 Asi byly, ale rozhodně to asi nikdy nebyl podporující stav do toho, se s tou Alicí hádat. Bylo to jakýsi, když Alice za mnou přijela,
367 tak ona tím, že toho života, který se s ní teda jako fakt nesral, pro ní bohužel, byla tak plná, že to se mnou sdílela. Já jsem
368 poslouchal, reagoval jsem na ní, utiňoval jsem jí, v tom jsem jako fungoval, si myslím, normálně, tam to bylo v pořádku z mé
369 strany. Ale, když jsem já byl něčeho plnej, tak jsem byl ve finále sráč po pěti větách. Proč jí s tím otravuju, vždyť jsem chlap jak
370 hora, co to takhle prožívám. No a to všechno, jedno s druhým dohromady, já nevím. Já jsem to pocítil i až jako zradu, jako strašně
371 zranění, přece takovou Alicí já jsem neznal. Já to nedokážu jako nějak víc, líp vysvětlit. Tohle je to, vlastně čím jsem přišel k
372 tomu, že se teda stalo, bohužel, co se stalo.

373 *Jak na tom bylo vaše sebevědomí během života? Měl jste problémy se sebevědomím, nebo ani ne?*

374 Myslím si, že ještě mám v jistý formě dnes, ano, měl.

375 *A v dobu té recidivy jste taky měl problém se sebevědomím?*

376 To jo. A to s tím jako může něco dělat, to sebevědomí, to jo, to jo, to určitě.

377 *Myslíte, že jste měl potřebu si nějak kompenzovat to sebevědomí tím chováním?*

378 To si nemyslím. Ne, ale to, že jsem ho měl hodně nízký a mám nízký, tomu tak je. Já bych se totiž za sebe, byť jako jsem
379 sadistický, tak já bych si tím, že budu na ženu hnusnej, že jí budu nadávat, já se tím to sebevědomí nenaženu.

380 *Byli ve vašem okruhu známých, myslím, mimo pacienty, spolupacienty, někdy lidé, kteří se dopouštěli sexuálních nebo*
381 *nesexuálních deliktů?*

382 Nesexuálních, ano, když jsem byl v mladistvém věku.

383 *Co vaše rodinné zázemí, když jste vyrůstal?*

384 Ze strany maminky v pohodě, jinak vůbec.

385 *A jak to bylo s otcem, chcete o tom hovořit?*

386 Ten od nás odešel, já jsem měl velký problémy s tou troškou jako další rodinou, což byla mámina ségra, teta, ke který jsem
387 pravidelně jako kluk, pěti až osmi letěj, jezdil rok, co rok na celý dva měsíce na prázdniny. A máma mi to celý život nechtěla
388 věřit, až o tom jednou začla mluvit sestřenice, dcera tety samozřejmě, tak ta mě, teta, likvidovala, když jsem byl dítě, protože ono
389 to začlo někde u toho, jak říkám, sestřenka tenkrát byla malá a co jako mám v té hlavě třeba dodnes z toho, tak třeba sestřenka,
390 když po sobě nedojedla jídlo, tak jsem ho musel dojíst já. Sestřenka za to nemůže, jí byly tři roky, ona z toho měla strašnou
391 srandu. No a když to zjistila, že to takhle tam je jako nastavený, tak do toho jídla začla schválně přede mnou plivat, tak, aby to
392 máma její neviděla, teta. A já jsem to viděl, když do toho plivala. A ona věděla, že to nechám bejt. Já jsem to nikdo nechtěl,
393 jenomže jsem zase nechtěl prásknout sestřenku. Tak jsem dostal facku, že jsem několikrát skončil na zemi a musel jsem to žrát ze
394 země, že jo. Takže tohle se mi prostě dělo. Plus jako x věcí dalších. No a když jsem to nevydržel a řekl jsem to mámě, tak jak
395 říkám, nevěřila mi. Tak jsem utekl z domova. Nevěřila mi. Odvezli mě na psychiatrii, mluvila se mnou sociálka. Po kontaktu s
396 tetou, nevěřili mi. Tam bylo spousta věcí k tomu dalších a dalších, jako nezdráhám se říct, že jsem byl tejranej, že jo. A co se týče
397 rodiny, tak táta se choval sadisticky k mámě a z toho já vyvozuji to, jestli jsem to po něm nepodědil.

398 *A v době recidivy byly vaše vztahy s rodinou jaké?*

399 Nulový. Maminka už byla dávno posmrtná. Ale se strejdou, se stýkám teďka, což mě hodně drží nad vodou. To jsme se viděli
400 párkrát. Jednou za rok, ani ne.

401 *Vi někdo z vaší rodiny o tom, jak na tom jste nebo jak jste na tom byl? Co se týče toho sadismu a tak?*

402 No, jenom strejda. Do dneška to nemůže skousnout. Což je naprosto pochopitelné.

403 *A myslíte ale, že vás podporuje? Nebo máte...*

404 To vím, že nepodporuje. Ne jako v tom, aby to nevyznělo hloupě, prostě mi věří, že už se to prostě nikdy, ani zlomkem dít
405 nebude.

406 *A víte teda to jeho názor? Myslí si třeba, že to pramení od toho otce?*

407 Myslí si... On si myslí, že jsem hodně zasažený tím, co se mi dělo, protože on ví teda taky všechno. On teda není žádný
408 psycholog, strejda je automechanik, ale on si myslí, že to je nějaký vzorec chování, který mám naučený a nějaký vzorec chování,
409 který já jsem si do dneška v sobě nevyřešil. To je jeho pohled na věc. Já o něm přemýšlím. A pak teda samozřejmě znám plně jeho
410 názor, to, pro co jsem tady. Ale jak říkám, mám to štěstí, že mi věří a jak jsem řekl i vám, ani jeho nechci zklamat.

411 *Takže, vaše rodinné zázemí, když jste vyrůstal, bylo...*

412 Ze strany mámy dobrý, ze strany tety a dědečka s babičkou z mámy strany špatný.

413 *No, kdybychom si měli říct, jaké faktory si myslíte, že vás k recidivě dovedly, jakože co byla vaše motivace...*

414 Chápu to tak, že to soužití s partnerkou ve mně provokovalo nějaký ty jako... Ty špatný emoce.

415 *Mám poslední otázku, kdybych byla nějaký váš spolupacient a zeptala bych se vás, co můžu udělat pro to, abych nezrecidivovala,*
416 *co byste mi na to řekl?*

417 Jakou diagnózu? Kdybyste měla mojí problematiku, řekl bych vám, v životě ne submisivní partnerku, radši si kup pejska.
418 Kdybyste byla pedofil, v životě ne děti. Ale ono to je taky individuální, protože to je jeden z těch důvodů, protože jako je potřeba
419 bejt na těch skupinách jako opravdu jako upřímněj bejt. Ale ono to je individuální, protože když to na těch skupinách potom
420 slyšíte, tak já si myslím, že, vymyslím, si dva sadisti můžou mít úplně jiný spouštěč pro to samé sadistické jednání. Takže to je
421 strašně těžké vám poradit za sebe. Já můžu poradit v tomto ohledu sobě, ale druhýmu, když o tom nebudu nic vědět, maximálně
422 tak něco základního, primárního.

423 *A sobě byste poradil tedy nehledat si submisivní partnerku?*

424 No nechlastat, nehledat si submisivní partnerku a v momentě prvotního nabírání, opakování se chování, třeba toho, jak jsem to
425 měl s Alicí, tak jak jsem říkal, kdo uteče, vyhraje. Prostě opustit ten prostor, říct si to s ambulantem.

426 *Dobře, chci vám ještě jednou poděkovat, že jste do toho šel.*

427 Taky děkuji.

Příloha č. 8

Přepis rozhovoru č. 5 - Jakub

- 2 *Jaké je vaše nejvyšší dosažené vzdělání?*
- 3 Nejvyšší dosažené moje vzdělání, řekněme, že vyučen.
- 4 *Vyučen s maturitou, bez maturity?*
- 5 Maturitu sice mám, ale základní mám bez maturity. Jako maturitu jsem si dodělával.
- 6 *Takže vyučený s maturitou?*
- 7 No, dá se říct.
- 8 *A jakou sexuální deviaci vám znalec diagnostikoval?*
- 9 Homosexuální pedofilie.
- 10 *Byla vaše diagnóza během léčby někdy nějak přehodnocována?*
- 11 Úplně první diagnózu, kterou jsem měl ve dvaceti, tak to byla nezralost sexuální. Nebo nevyzrálost. A potom
- 12 vlastně při druhém činu, který jsem měl v roce 2013, tak mi byla diagnostikována, i já s tím souhlasím, že jsem
- 13 homosexuální pedofil. Protože mě to táhne k těm malejm klukům.
- 14 *A souhlasíte s tou diagnózou?*
- 15 Ano, naplno. Naprosto.
- 16 *Máte i jiné diagnózy, poruchy osobnosti, deprese...*
- 17 Přišel jsem sem vlastně, protože jsem chtěl spáchat sebevraždu, takže mě bylo tady diagnostikována ne
- 18 schizofrenie, ale prostě, že jsem měl hlasy v hlavě, který mě naváděly potom prostě "skoč pod vlak", nebo
- 19 prostě něco si udělej, ubliž si a tak. Tak jsem přišel vlastně sem. Ale jinak, teď už je neslyším, беру na to léky.
- 20 Takže teď už jsem docela v pohodě.
- 21 *Čím vlastně, čím byla ta chuť spáchat sebevraždu zapříčiněná?*
- 22 Vlastně tím, že jsem si namlouval, že jsem znova selhal a že jsem zbytečněj na tom světě a prostě, že jsem zase
- 23 zklamal všechny, který ve mně věřili. A tak.
- 24 *Rozumím. Jaká byla povaha vašeho prvního trestního činu? Tím myslím před léčbou, klidně i sexuální,*
- 25 *nesexuální...*
- 26 Úplně první povaha mého trestního činu byla vlastně krádež. V osmnácti letech jsem utekl z domu a přidal jsem
- 27 se tady v P. k partě, která vykrádala byty, baráky, auta a tak. Já jsem s nima byl asi čtrnáct dní a byl jsem
- 28 odsouzen na deset měsíců podmíněně. No, podmínku deset měsíců na dva roky. S tím, že jsem byl vlastně šest
- 29 měsíců tady na R.
- 30 *Takže z toho jste dostal kolik? Deset měsíců?*
- 31 Deset měsíců na dva roky jsem dostal, ano. To byl můj úplně první trestný čin, kdy jsem byl na vazbě.
- 32 *Takže za jaké všechny trestní činy jste byl v trestu? Nebo kolikrát jste byl v trestu a za jaké trestní činy?*
- 33 V trestu jsem byl třikrát a z toho vlastně první, to je to, co jsem uvedl, to bylo v těch osmnácti. A druhý trestný
- 34 čin, za který jsem byl souzen a dostal jsem podmínku, tak to bylo ve dvaceti, kdy jsem osahával svý synovce a
- 35 potom tam jsem dostal dva roky podmínku jenom. Třetí trestný čin vlastně, co jsem měl, tak to bylo, že jsem
- 36 zneužil od kamaráda syna a tam jsem dostal tři roky na tvrdo s léčbou, a tohle je vlastně můj čtvrtý trestný čin,
- 37 kdy jsem zneužil, a sám jsem se šel udat, malýho čtyřletýho kluka od kamarádky. Když jsem ho hlídal a bohužel
- 38 jsem se neudržel a začal jsem ho znova osahávat. Takže jsem se šel udat a sám jsem se sem přihlásil vlastně do
- 39 léčby a za ten poslední trestný čin jsem dostal teďka pět let. Natvrdo. Plus léčbu.
- 40 *Takže, jestli to dobře chápu, tak ten poslední trest, za to zneužití čtyřletého chlapce, už jste si odseděl?*
- 41 Ne, to teprve čekám.
- 42 *To teprve čekáte.*
- 43 Teprve čekám, než mi přijde, rozsudek už mi teda přišel, takže teďka čekám na povolávací rozkaz, jak se tomu
- 44 říká, abych nastoupil do trestu, no.
- 45 *Rozumím.*
- 46 To mě teprve čeká, a pak se vlastně vracím sem na doléčení.

47 *Jaké věkové rozmezí vás přitahuje?*

48 Nula až dvanáct. Tak mě to bylo diagnostikováno.

49 *Souhlasíte s tím?*

50 Já se cítím tak od těch čtyř do těch dvanácti, třinácti let, no, mě přitahují ty kluci. Ještě bez pubertálních... Bez

51 těch znaků prostě pubertálních. Když se začíná zvětšovat, začíná se objevovat ochlupení, tak to už mě potom

52 moc...

53 *Dobře, rozumím, rozumím. Byl jste někdy v zabezpečovací detenci?*

54 Ne, v zabezpečovací detenci jsem nebyl.

55 *No a vy jste sexuálně zrecidivoval, že?*

56 Ano.

57 *To ještě před... Před prvním vězením, tedy před prvním nástupem do vězení za sexuální delikt, jste ho spáchal*

58 *dvakrát. Nejdřív s podmínkou.*

59 Nejdřív s podmínkou, to byly ty synovci a pak malej Ondra tam byl. Byl jsem vlastně na tři roky odsouzen na K.

60 Potom jste šel rovnou do ochranné léčby. A pak jsem šel do H. do ochranné léčby.

61 *A v ochranné léčbě jste zrecidivoval?*

62 Ne, v ochranné léčbě ne.

63 *Takže jste ho úspěšně absolvoval?*

64 Úspěšně jsem absolvoval. I vlastně chodil jsem k ambulantnímu lékaři a tam jsem vlastně taky nezrecidivoval,

65 až potom, co mě to všechno bylo ukončené.

66 *Takže vlastně po úplném ukončení. A jak dlouho trvalo vaše ochranné léčení a potom to ambulantní?*

67 Ochranné léčení vlastně bylo deset měsíců před nástupem trestu a jedenáct měsíců po absolvování trestu. Takže

68 dohromady necelé dva roky. A plus ambulantní léčba byla dva roky. U pana doktora T. jsem chodil dva roky. V

69 2020 mě to všechno vlastně skončilo.

70 *A jak dlouho po tom ukončení těch léčeb jste zrecidivoval poprvé?*

71 Po třech letech. V 2023 vlastně letos.

72 *Takže to jste udělal jenom jeden čin a to je ten...*

73 Taky malý kluk, dvakrát jsem ho osahával a za to jsem sešel potom udat.

74 *Jakože dvakrát jindy?*

75 Ano, ve dvou případech.

76 *To bylo nějak krátce po sobě?*

77 Asi měsíc mezi tím byl.

78 *Víte, kolik vám bylo let, když jste zrecidivoval?*

79 Když jsem zrecidivoval... Teďka? Teďka, tak mě bylo čtyřicet sedm. Jo, vlastně ono to bylo... Je to letos.

80 Čtyřicet osm, no já jsem... V srpnu jsem osahával, čtyřicet osm, takže to by bylo čtyřicet sedm.

81 *Co se týče toho ochranného léčení, nemyslím tohle, ale to, co už jste absolvoval, měl jste nějak problémy se*

82 *spoluprací?*

83 Ne.

84 *Jako chtěl jste se léčit, ale...*

85 Chtěl jsem se léčit, tak proto to bylo taky těch jedenáct měsíců, který jsem tam absolvoval, protože jsem chtěl

86 prostě se vyléčit a dosáhnout toho, abych nebyl nebezpečný. Bohužel, jak je vidět, tak to nejde. Proto jsem taky

87 přijal ten trest. I když mě státní zástupkyně nenavrhovala dva roky jenom, soud řekl "ne, minimálně pět let", tak

88 jsem to přijal.

89 *A během té ochranné léčby, přijímal jste a byl jste si vědom toho, že jste homosexuální pedofil?*

90 Ano, plně jsem si to uvědomoval a jsem se k tomu dokonce i doznal i předtím jsem věděl, že se mě líbí malí

91 kluci. Takže o to to bylo jednodušší to diagnostikování.

- 92 *A přijímal jste to?*
- 93 Jo, přijímám to do teď, prostě jsem jinej. Bohužel se s tím nedá nic dělat. Nebo musím se víc hlídat. To je tak
94 celý, co se s tím dá dělat.
- 95 *Takže měl jste motivaci, chtěl jste se vědomě léčit, protože jste už nechtěl být nebezpečný?*
- 96 Přesně tak. Ale bohužel se to nepovedlo. Selhal jsem.
- 97 *Byl to vlastně, ten čin, teď v recidivě, lišil se nějak od těch předchozích činů?*
- 98 Ne.
- 99 *Bylo to stejné?*
- 100 Bylo to stejný, jenom osahávání. Já jim nechci nikdy nějak ublížit jakoby fyzicky. Tohle nemáme v povaze, že
101 jo, ubližovat.
- 102 *Měl jste někdy problém s alkoholem nebo s drogami?*
- 103 Kdysi jsem pil hodně, ale už víc, než dvanáct let abstinuju. A drogy jsem nebral nikdy. Mě drogy nikdy
104 nelákaly. Neříkám, že jsem je nezkusil. Zkusil jsem trávu, zkusil jsem perník, ale nikdy mě to nic neřeklo.
105 Perník, dokonce tráva mě dělá fyzicky špatně. Takže prostě tam nepřipadá v úvahu.
- 106 *A během těch vašich činů, byl jste pod vlivem?*
- 107 Ne, nikdy jsem nebyl pod vlivem.
- 108 *A ta oběť vaší recidivy... Věděl jste, že byste to chtěl udělat už předtím nebo až v ten moment?*
- 109 V ten moment.
- 110 *Znal jste toho kluka i předtím?*
- 111 Jo, znal jsem ho už další dobu. S jeho maminkou jsme se kamarádili.
- 112 *A teď bavíte se s tou jeho maminkou?*
- 113 Ne, od té doby, co jsem tady, tak jsem jí nekontaktoval. Ona řekla, že si to nepřeje, takže já to dodržím.
- 114 *Užíval jste někdy nějaké léky, nějaký hormonální útlum jako Androcur?*
- 115 Zkoušeli na mě Proveru dvakrát, ale jelikož to má na mě velký vedlejší účinky, tak se to zase vysadilo.
- 116 *A něco jiného místo toho?*
- 117 Ne.
- 118 *A nějaká antidepressiva, antipsychotika?*
- 119 To užívám i teď.
- 120 *A víte, jak se to jmenuje?*
- 121 Teď užívám Olanzapin.
- 122 *A jak to, že neberete žádný hormonální útlum?*
- 123 Zatím mi nebylo nabídnut.
- 124 *A myslíte, že by to byl dobrý nápad ho brát?*
- 125 Na mě to nemělo žádný velký efekt, kromě těch vedlejších účinků, který tam prostě to... Tak jsem měl stejně
126 chuť prostě na sex jako mám teď. To snížení vlastně toho testosteronu na mě nemělo žádný vliv. Akorát to
127 vyvrcholení prostě trvalo trošku dýl, ale jinak na ten sexuální apetit to nemělo žádný vliv.
- 128 *Jak často jste měl nebo míváte nějaké, vlastně, sexuální fantazie, které by v případě realizování byly nelegální?*
- 129 Tak dvakrát až třikrát do týdne. Prostě to jsou fantazie o tom, co jsem prožil, o tom, co bych rád, ale nemůžu
130 samozřejmě.
- 131 *Když jste zrecidivoval teď, hrál v tu dobu ve vašem životě nějakou roli jako stres nebo úzkost? Anebo nějaké
132 depresivní příznaky?*
- 133 Ne.
- 134 *Takže bylo všechno vlastně v pohodě?*
- 135 Víceméně bylo všechno v pohodě, ano.

- 136 *Ani žádná významná událost se nestala nějaké, něco, co by vás rozhodilo?*
- 137 Tak umřela mě mamka, ale tomu bych...
- 138 *Nepřikládáte tomu...*
- 139 Nepřikládám tomu, nejde, tohle byla moje chyba, že jsem prostě se neudržel na uzdě a zrecidivoval jsem.
- 140 *Nebo nějaký problém s nízkým příjmem, či nezaměstnaností?*
- 141 Ne, já jsem makal, takže to nemělo žádný vliv.
- 142 *A měl jste někdy problémy s nízkým sebehodnocením, s nízkým sebevědomím?*
- 143 Jo, tak když jsem právě přišel sem, tak jsem si cítil hodně špatně, že jsem všechny zklamal, že jsem prostě zase zrecidivoval, zase jsem ten, který vlastně zbouřal veškerý ty přátelství, který jsem měl a tak dále, zbylo mně
- 144 opravdu pár nejbližších přátel, který mam. Ostatní mě zavrhlí opět, takže musím začít, jak se říká, od začátku.
- 145 *A i před tím, i před touhle léčbou, měl jste někdy problémy s nízkým sebevědomím?*
- 147 Ani ne, neměl. Vždycky jsem si věřil a vždycky jsem...
- 148 *Byli ve vašem okruhu známých lidé, kteří se dopouštěli, nebo dopouští, nějakých deliktů sexuálních,*
- 149 *nesexuálních?*
- 150 Ne, nebyli. Aspoň si nejsem vědom.
- 151 *Jaké byly v době recidivy vaše vztahy s rodinou?*
- 152 Tak mě zbyl vlastně jenom brácha a dvě sestry. Se sestrama se nebavím už hodně dlouho. A s bráchou to bylo
- 153 vždycky takový spíš vlažný než jakoby nějaký vřelý vztah. Spíš to bylo takový jenom... Jsme bráchové, no tak
- 154 se prostě to bavíme, ale jinak, že bysme si byli nějaký důvěrný, nebo něco, ne.
- 155 *A jak byste popsal vaše dětství?*
- 156 Moje dětství... Můj táta byl alkoholik, takže toho jsme moc nevidali. Když přišel opilý domů, tak většinou nás
- 157 seřezal za nějaký blbosti. Mamka sice taky pila, ale starala se o nás.
- 158 *Taky měla problém s alkoholem?*
- 159 Taky měla trochu problém s alkoholem, ale ne tak velkej. Když vlastně od nás máma byla třinácti, když mně
- 160 bylo třináct, odešla, tak jsem se pokusil o sebevraždu poprvé. To mně bylo třináct, když máma odešla, já jsem se
- 161 díky tomu pokusil o sebevraždu, snědl jsem prášky doma prostě nějaký. Takže to bylo dost takový...
- 162 *Jak jste to bral, že se to nevydařilo?*
- 163 Tak prostě bral jsem to tak, že život jde dál, já jsem věřící člověk celý život. Když mě babička vzala ve čtyřech
- 164 letech do kostela poprvé, tak jsem věděl, že to je to, co chci, ta víra. Já jsem celý život se snažil pomáhat
- 165 druhým, dělat pro druhý a tak dále. Takže to je takový prostě... Já si myslím, že to je i ta... Dá se říct, že je ta
- 166 pedofilní náplň pomáhat, učit prostě, dávat srdíčko nebo prostě tu pomoc druhým lidem. Proto já jsem vlastně
- 167 teďka u Armády spásy, když mě kamarád požádal, protože se v P. rozjížděla Nábytková banka, jestli bych s ním
- 168 do toho nešel, tak jsem říkal, "proč ne, prostě půjdu do toho". Je to o té pomoci lidem, je to o tom, že prostě chci
- 169 pomáhat lidem. A občas prostě se mi nepodaří se uhlídat, tak prostě udělám nějakou pitomost.
- 170 *Takže vlastně teda váš táta byl alkoholik, byl násilný vůči vám a vůči matce.*
- 171 Byl, ano. Proto máma odešla. Ve třinácti odešla od nás.
- 172 *Jak moc násilný byl?*
- 173 Byl dost krutej, dost takový, protože on denně chlastal, takže když přišel z hospody a tam se třeba pohádal, tak
- 174 nás zbil úplně, aniž by k tomu měl třeba důvod. Byl hodně násilnej.
- 175 *Nadával vám? Nebo nějak psychicky ubližoval?*
- 176 Ne, že by nás psychicky týral, nebo nám nadával, prostě nebyl přítomnej. On měl hospodu, občas šel na nějaký
- 177 melouch v práci, teda to on pracoval jako to, ale takže my jsme ho viděli večer, když přišel, většinou prostě to
- 178 byl nějaký průšvih nebo něco, že jo.
- 179 *A matka vám nenabídla, abyste odešli s ní?*
- 180 Mamka se bohužel odstěhovala, ona tenkrát dělala v hospodě a tam dostala malou komůrku, kam mohla odejít,
- 181 ale my jsme bohužel s ní nemohli bejt, takže jsme se rozhodli, že zůstaneme s tím tátou, kterému zůstal ten byt.
- 182 *Vídal jste se s mámou od té doby?*

183 Vidal jsem, i když nám to táta zakazoval, tak jsem za ní chodíval normálně.
184 *Ví vaše rodina o těch vašich trestných činech, o trestu a o léčbě?*
185 Ví o tom, ano.
186 *A jak se k tomu staví?*
187 Říkám se, ségry se se mnou nebavěj a brácha, tak napůl.
188 *A mohli se to dozvědět i rodiče?*
189 Táta vlastně mně umřel v roce 2013 při tom druhým trestním činu, nebo technicky při třetím trestním činu. A i s
190 babičkou, to bylo asi 14 dní po sobě, nebo měsíc po sobě, a mamka umřela loni, takže ta o tom věděla. Ta mě
191 nezavrhal, ta se se mnou bavila.
192 *A podporovala vás nějak máma v té léčbě?*
193 Jo, jezdili za mnou vždycky s bráchou za mnou přijeli. Mamka potom byla dost nemocná, takže tam už
194 nemohla, ale když mohli, tak za mnou přijeli do té léčby, nebo i do kriminálu za mnou jezdili vždycky jednou za
195 půl roku na návštěvu.
196 *No a když se vrátíme k tomu dětství, kromě rodiny, setkával jste se ještě s nějakými potížemi, třeba ve škole?*
197 Já mám, a to si myslím, že byla, nevím, jestli moje chyba, protože to bylo za komunistů a můj děda byl souzený
198 v procese Milady Horákové, tak to spíš bylo takové trošku to, že mám zvláštní školu vychozenou. Byl jsem teda
199 ADHD, byl jsem hyperaktivní dítě, to, co se ostatní učili, tak já už jsem dávno uměl. Mně to bavilo učit se, ale
200 tím pádem jsem nedával třeba pozor ve škole, protože to, co oni probírali, tak já už jsem dávno věděl. (smích)
201 Takže to bylo takový dost, vždycky učitelé na mě to, ale já jsem věděl většinou, prostě o co jde nebo to, ale
202 nedával jsem pozor, vyrušoval jsem a tak dále. Takže to, no a pak vlastně jsem se šel vyučit, takže tu moje
203 dětství bylo takový, většinou teda, když to, tak když jsme nemuseli, tak prostě jsme bouchli doma v té školu a
204 zmizeli jsme ven za kamarádama, protože pocházím z R., tak tam jsou ty bunkry a tak dále, takže jsme chodili
205 na bunkry. Nebo mě potom bavilo, tam je M., kde je klášter, takže jsem chodil a do kláštera za těma řádovými
206 sestrama a vlastně moje přání bylo stát se řádovým bratrem, což se mi teda bohužel asi nesplní nikdy, no. Ale
207 teď mě to vynahrazuje ta Armáda spásy.
208 *Teď, před tou poslední recidivou, tak jste to měl pořád tak, že byste nechtěl se do toho vrátit?*
209 Jo, měl jsem to, že bych se do toho nechtěl vrátit, protože neříkám, že ty tři roky v té base byly krutý, to ne, ale
210 je to prostě zbytečně zabíjej čas. Člověk, i když jsem byl v té K., kde probíhá nějaká ta v uvozovkách léčba nebo
211 příprava na léčbu, tak mně to přišlo jako strašně ztracenej čas.
212 *Vžíval jste se někdy do těch svých obětí?*
213 Jo, dost často. Já sám jsem byl, já neříkám, že zneužívaný dědou, ale prostě hráli jsme si sexuálně s dědou, takže
214 sám vím, jaký to je.
215 *A mohu vědět, jak to s dědou probíhalo?*
216 Můj nevlastní děda, vlastně když babička odešla na nákup nebo to, tak prostě s dědou jsme blbnuli, pusinkovali
217 jsme se, osahávali jsme se navzájem, honili jsme si ho a tak.
218 *A kolik vám bylo let?*
219 Od osmi do dvanácti.
220 *A pamatujete si, jak jste to vnímal, jestli jste se bál nebo chtěl?*
221 Ne, já jsem to chtěl, mě to bavilo. Jestli tam hrály taky roli ty hormony, který se v člověku vytvořej, ale mně se
222 to líbilo.
223 *Proč to přestalo?*
224 Děda umřel.
225 *Takže to přestalo tím, že zemřel?*
226 Jo.
227 *A jak jste tu smrt nesl?*
228 Velmi těžce. Mě to hodně zasáhlo, ta smrt dědova, protože mně táta byl, v uvozovkách, k ničemu, takže děda
229 mě prostě naučil pracovat a používat různý nářadí, učil mě prostě různý, on byl uměleckej kovář, ale zároveň

230 uměl i truhlářinu a tak dál, takže mě naučil spousty a spousty věcí, který se mně dneska hoděj v tom životě, že
231 jsem manuálně zručnej.

232 *Chápu. A máte zkušenost s tím, že by vás ještě někdo...*

233 Byl ještě soused, ale to všechno bylo s mým souhlasem, nebylo to proti.

234 *A to bylo v kolika vašich letech?*

235 To bylo vlastně po tom, co mě umřel děda, takže někdy od těch třinácti do těch... On po tom soused taky umřel,
236 on byl přes barák, nebylo to přímo v baráku, ale přes barák. A on umřel, když mě bylo patnáct.

237 *A bylo to podobné jako s dědou?*

238 Bylo to podobný jako s dědou.

239 *A došlo někdy k úplnému styku?*

240 S nima ne. Měl jsem kamaráda, se kterým jsme si taky sexuálně užívali, ten byl stejně starý jako já, ale potom.
241 postupem času. jsem vlastně zjišťoval, že se mi líbí ty mladší a mladší kluci, že já rostu, dospívám, ale mě se
242 pořád líbí ta věková hranice prostě...

243 *Toho kamaráda, se kterým jste si nějakým způsobem užíval, to vám bylo kolik let?*

244 To bylo vlastně od třetí třídy do osmý. Takže od nějakých osmi do čtrnácti.

245 *A to bylo také jenom tak jako periferní?*

246 Jo, jenom že jsme si ho honili nebo kouřili a tak.

247 *A poprvé k nějakému styku jako takovému došlo kdy?*

248 Až někdy v osmnácti, ve dvaceti.

249 *Bylo to s chlapcem nebo s dívkou?*

250 S chlapem. Já jsem měl partnerku potom na vojně, kdy oni teda umřeli v roce 2013, při autonehodě, měl jsem
251 syna, ale syna jsem nikdy nezneužil, nikdy jsem na něj sexuálně nešáhnul. Ale tam to bylo prostě, Anežka byla
252 jako chlap prostě. Tam se stalo to, že jsme se měli neuvěřitelně rádi a to mě taky dost zdrtilo. No a potom jsem
253 za nima chtěl odejít.

254 *Takže jste měl taky myšlenky...*

255 Měl jsem myšlenky na sebevraždu, ale to jsem nikdy neřešil, jakoby, nebral jsem žádný léky nebo to. To bylo
256 rok 1997 až 2008, a v roce 2013 mně zemřeli při autonehodě.

257 *Takže jste měl sebevražedné myšlenky, ale nepokusil jste se o to?*

258 Nepokusil jsem se o sebevraždu. Chtěl jsem odejít za ním a prostě být s ním. Ale tím, že jsem měl vlastně tu
259 mámu a tak dále, tak jsem si říkal, že to prostě musím nějak překonat. A taky jako věřící člověk, ty myšlenky
260 člověk má, ale jako věřící člověk bych to neudělal nikdy, protože ta víra to zakazuje, že jo. Nedal jsem si život,
261 tak si ho nemůžu ani vzít, ani nikomu jinýmu.

262 *A můžu se ještě vrátit k tomu prvnímu styku s klukem, když vám bylo osmnáct, dvacet? Byli jste stejné věkové
263 kategorie?*

264 Jo, byli jsme stejná kategorie. Byli jsme na vojně. Tedy, že já jsem šel na vojnu až v roce 1996, takže mě už
265 bylo nějakých dvacet jedna.

266 *Tak, no každopádně, já jsem se vás ptala na to, jestli jste se vžíval do těch svých obětí. A vy jste říkal, že ano,
267 vžíval, protože jste to znal na vlastní kůži. A jak si myslíte, že to vnímaly vaše oběti?*

268 Tak, jelikož synovci vyrostli v normální může, mají rodiny a tak dále, sice jsem se o tom s nima nikdy ne bavil,
269 ale nikdy mě to ani nevyčetli, že bych je nějak sexuálně změnil nebo něco takového. Mají své rodiny, mají děti
270 svoje vlastní a tak dále. Ondra, to byl vlastně ten druhý případ, tak tam to bylo taky na dobrovolný bázi, takže,
271 on sám chtěl, on sám přišel tenkrát, že si budeme hrát, takže já jsem ho prostě nechal.

272 *Takže to byla většinou jako forma hry?*

273 Ano, bylo to všechno formou hry, nebylo to nikdy násilný, nebylo to nikdy nátlakem. A i ten poslední vlastně
274 teďka, tak tam to bylo taky vlastně jenom o tom, že já jsem ho hlídal a on se začal tahat prostě za pindíka že jo,
275 a já jsem říkal, pojď sem, já si taky šáhnou. No tak on šel, já jsem si jenom vlastně šáhnul přes tepláky nejprve, a
276 v druhém případě, když jsem ho hlídal vlastně přes noc, tak on si lehnul přese mě, koukali jsme na televizi, no a

277 já jsem si s ním začal hrát jakoby to, ale neprotestoval, nebylo to formou násilí, nic. A pak jsem se vlastně, jeho
278 mamince jsem se prostě přiznal, co jsem, že jsem prostě tohle udělal, domluvili jsme se prostě, že se půjdu léčit,
279 nebo že se prostě to, takže já jsem vlastně sháněl pana doktora T., ten byl na dovolený, takže jsem se rozhodl
280 prostě to nahlásit na policii. Sám jsem se udal a sám jsem vlastně třetí den po tom, co jsem to udělal, oni mě
281 propustili, jenomže já jsem nevěděl prostě, co se sebou, takže jsem se přihlásil sem na dobrovolnou léčbu.

282 *A jak to neslo ta jeho mamka?*

283 Dost špatně no, bych řekl pravdu, tak prostě, ona mě měla, nebo má, nevím, jestli mě má ještě, ale měla mě ráda
284 jako kamaráda, já jsem jí hodně pomáhal, protože jí opustil přítel nebo druh, takže jsem jí hodně pomáhal a
285 strašně mě mrzí prostě, že jsem selhal, že jsem to zase dopustil, že jsem vlastně zabil krásný přátelství tímhle
286 tím.

287 *Chápu. Takže po těch činech, nebo teďka po té recidivě, jak jste se cítil? Hnedka, vlastně hned, jak to skončilo.*

288 No právě dost blbě, protože vlastně tím, že jsem recidivoval, tak říkám, no já jsem se přiznal a vlastně na to
289 jsme se domluvili, že prostě se půjdu léčit nebo prostě že půjdu. Nebylo mně dobře no z toho, že jsem se
290 recidivoval.

291 *Jak byste popsal vaše rodinné zázemí, když jste vyrůstal?*

292 Problematické.

293 *A vlastně jaké faktory si myslíte, že vás recidivě dovedly? Jak se to stalo, že v motivovaném člověku najednou se
294 něco prolomí?*

295 Sám nevím, prostě to je chtíč. To je něco mnohem silnějšího, než člověk dokáže ovládnout.

296 *Rozumím. Měl jste někdy problém s porušováním pravidel během života, dětství?*

297 V dětství jsem ty pravidla porušoval, to ano, ale čím jsem dospíval a stával jsem se vlastně zodpovědným, tak
298 jsem ty pravidla jakoby, dodržoval nebo snažím se je dodržovat. Ať už to jsou pravidla nastavená třeba v
299 zaměstnání nebo i takhle v takové komunitě, tak ty pravidla nemám problém dodržovat.

300 *Kdybyste měl říct, co si myslíte, že by mohlo pomoci pacientům jako jste vy nezrecidivovat, měl byste nějaký tip?*

301 Mě pomáhalo strašně to, že jsem byl pod dohledem. To, že jsem vlastně mohl za tím doktorem přijít a říct,
302 "mám takový a takový problém, děje se to a to, co s tím?".

303 *Že jste se mohl se s ním poradit?*

304 Ano, obrátit se prostě na někoho, kdo to, takže to mě hodně pomáhalo a bohužel tím, že to skončilo a nebyl ten
305 dohled, tak jsem zrecidivoval.

306 *Myslíte, že je něco, co vám přijde důležité doplnit k vaši pedofilii nebo k vašim recidivám?*

307 Asi ne.

308 *Proč jste byl rozhodnutý nerecidivovat? Bylo to kvůli tomu, že jste se bál trestu? Nebo že jste se bál, co by se
309 mohlo stát?*

310 Protože jsem nechtěl ublížit znova. Sobě nebo ostatním, kteří ve mně mají důvěru a který mně věří.

311 *U těch obětí to berete tak, že to je v jejich prospěch? Nebo že jim to ubližuje? Nebo jak to berete?*

312 Jako co myslíte?

313 *Ty vaše interakce s nimi.*

314 Ublíží jim to určitě svým způsobem. Jim to ubližuje. Není to v jejich prospěch. Ta brzká sexualizace je
315 špatná. Já jsem ji taky sám zažil, takže vím, o čem mluvím. Ta brzká sexualizace je prostě s tím dospělým
316 člověkem špatná. Samozřejmě, když si děti hrajou na doktory, tak je to o něčem jiným, než když prostě dospělejší
317 potom zneužije dítě.

318 *Ta vaše brzká sexualizace, co se týče toho dědy a souseda, zanechalo to ve vás něco?*

319 Jo, zanechalo. Tam je to vlastně o tom, že já, jak bych to řekl, aby to nevyznělo blbě. Zanechala to vlastně v
320 tom, že pokud je to braný, a teď nechci navádět, ale tím, že jsem to bral jako hru sám, tak to bylo takový, já
321 nevím, jak bych to popsal. Prostě nebral jsem to jako špatnost.

322 *Takže myslíte, že si z toho nic špatného nenesete?*

- 323 Svým způsobem ne, protože já jsem to bral jako hru, jako něco, co je dobrý. Protože se mně to líbilo
324 samozřejmě a tak dále.
- 325 *Vlastně vy jste říkal, že ale si myslíte, že to pro ty oběti není dobré, když jim to děláte, tak proč u vás si myslíte,*
326 *že vám to neublížovalo a vašim obětem by mohlo?*
- 327 Protože jsem se narodil jako homosexuální pedofil. Kdežto u těch obětí si tam člověk mohl zasáhnout do toho
328 vývoje nějakým nepatřičným způsobem.
- 329 *Vy si myslíte, že jste se už tak narodil?*
- 330 Aspoň tak nám to tady říkají. Nebo ne jenom tady, ale prostě je to vrozený. Ty odchylky jsou vrozený, nejsou
331 naučený.
- 332 *Myslíte, že to by vás neformovalo, ty vaše zkušenosti?*
- 333 Myslím si, že ne.
- 334 *Myslíte, že ne.*
- 335 I když to svým způsobem asi tak mohlo být, tak prostě když se člověk narodí, a to vím od synovců, že jo, když
336 se člověk narodí normálním, v uvozovkách, to znamená heterosexuálním, tak ani tohle vlastně v něm to
337 nezmění. Protože, jak říkám, synovci vyrostli v chlapy, který mají rodiny, mají své děti a tak dále. Žijou
338 normálním životem.
- 339 *Chápu, chápu. Já vám moc děkuji, že jste do toho šel a že jste mluvil o tom otevřeně. To jsem opravdu ráda.*
- 340 Snažím se pomoci.

Příloha č. 9

Přepis rozhovoru č. 6 - Erik

- 2 *Tak. Jaké je vaše nejvyšší dosažené vzdělání?*
- 3 Základní.
- 4 *A jakou sexuální deviaci vám znalec diagnostikoval?*
- 5 Patologicko-sexuální agresivita s rysy sadismu.
- 6 *Byla ta diagnóza během léčby nějak přehodnocována?*
- 7 Ano. Já jsem byl poprvé diagnostikován v roce 92. A tehdy jsem byl diagnostikován spíše jako tušér s tím, že se
8 u mě projevují nějaké agresivní sklony, ale ještě pořád to nebylo bráno jako patologicko-sexuální agresivita.
- 9 *A tu patologickou sexuální agresivitu vám diagnostikovali někdy později?*
- 10 V roce 95. A to jsem měl jenom patologickou sexuální agresivitu a v roce 2012 nebo tak nějak, tak mi k tomu
11 přišly sadistický rysy.
- 12 *Souhlasíte s touto diagnózou nebo s těmi diagnózami?*
- 13 Ano.
- 14 *A pamatujete si, jak jste se k tomu stavil dříve? Jestli jste s tím souhlasil nebo nesouhlasil?*
- 15 Bral jsem to povrchně. Tedy souhlasil, ale zároveň jsem to vůbec nebral vážně.
- 16 *Máte i nějaké jiné diagnózy, než se týče sexuálních deviací?*
- 17 Smíšená porucha osobnosti. A jinak takový ty somatický spíš, cukrovka.
- 18 *Ještě něco podobně závažného jako cukrovka z těch somatických?*
- 19 Brýle, jestli teda... Brýle. Jsou závažné taky. Bez brýlí to je těžký. (smích)
- 20 *Jaká byla povaha vašeho prvního trestního činu? Bylo to sexuální nebo ještě nesexuální?*
- 21 Bylo to se sexuálním podtextem.
- 22 *A za jaké činy jste byl v trestu?*
- 23 Tak každý trochu jinak. Nejdřív vydírání se sexuálním podtextem nebo výtržnictví se sexuálním podtextem,
24 omezování osobní svobody se sexuálním podtextem. Pokus o znásilnění, znásilnění. A to je asi jako všechno. A
25 ještě by se tam dalo dát maření úředního rozhodnutí.
- 26 *Dobře. A tedy bylo to všechno s tím sexuálním podtextem?*
- 27 Jo. Vždycky v tom byla nějaká žena.
- 28 *Než jste nastoupil do léčby, ať buď ambulantní nebo ústavní, tak kolikrát jste byl odsouzen za sexuální delikt?*
- 29 *To bylo všechno na jednou? Anebo postupně?*
- 30 Postupně během let. Kolikrát jsem byl odsouzen? 92, 95, 2010. A co k tomu odsouzení všechno berete? Jenom
31 čistě delikty nebo taky to, že jsem třeba šel do zabezpečovací detence?
- 32 *Úplně vše.*
- 33 92, 95, 2010, 2015. A když jsem se zase z detence vracel do léčby, tak též. Tak asi pětkrát. Možná šestkrát.
- 34 *A věděl byste asi, jak dlouho to trvalo, ty tresty jednotlivé?*
- 35 Tak první můj trest byl podmíněný trest. To na jak dlouho, to už si fakt nepamatuji. Druhý můj trest byl dva
36 roky nepodmíněně, odseděl jsem si devatenáct měsíců. Ústavní léčba trvala též dva roky, první ústavní léčba.
37 Pak jsem byl dvanáct let na ambulanci. V roce 2010 jsem dostal deseti měsíční trest. No a když jsem si ho
38 odseděl, tak jsem byl tři roky v léčebně, čtyři roky v detenci. A teď jsem čtyři roky v léčebně.
- 39 *Takže tři roky v léčebně, čtyři roky v detenci.*
- 40 A čtyři roky v léčebně. Protože z detence se vracíte zpátky do léčebny.
- 41 *Takže v ústavní léčbě jste byl celkem dvakrát?*
- 42 Ano, oficiálně dvakrát, ale vlastně třikrát. Protože tam ta jedna ústavní léčba byla přerušena tou zabezpečovací
43 detencí.

44 *Takže poprvý jste byl na dva roky v ústavní léčbě.*

45 Ano. V roce devadesát pět. Pardon, devadesát sedm, devadesát osm.

46 *Jo. Potom podruhé to byla ta přerušená.*

47 Ano, ta byla od roku 2012 do roku 2015. To jsou tři. Pak byla čtyři roky detence 2015-2019. A od konce 2019 až

48 do teď jsou to další čtyři roky zde.

49 *Tak jo. Takže říkali jste, že za nesexuální delikt jste nebyl odsouzen. A víte, kdy jste zrecidivoval? Jestli nějaké*

50 *vaše recidivy proběhly před nástupem do trestu, to znamená, to asi proběhly, to je ten... Nebo v ambulantní*

51 *léčbě, v ochranném léčení, po ochranném léčení nebo v detenci?*

52 V detenci to těžko. To už by bylo blbý. (smích)

53 *Jo, to jsem řekla špatně. Tak po detenci.*

54 Takže v roce 1992 to jsem zrecidivoval ještě před mým prvním odsouzením. V roce 1995 už to bylo vlastně

55 během ambulantního léčení. V roce 1995. V roce 2010 to bylo po 12 letech ambulance. A pak jsem ještě

56 recidivoval během ústavní léčby před detencí, tedy mezi roky 2012 a 2015.

57 *Před detencí tedy.*

58 Ano.

59 *A po detenci už nic?*

60 Po detenci, no já nevím, co byste chtěla dělat v detenci teda. A tady už nic, ano. Tady už nic, protože mám 20

61 dní před výstupem. To by bylo taky blbý, no. Bych asi teď byl zpátky v detenci.

62 *No, no. Tak. Když jste byl v ambulantním léčení... Vy jste v roce 1995 během ambulantního léčení zrecidivoval.*

63 *A potom v roce 2010 po 12leté ambulantní léčbě.*

64 To bylo vlastně od roku 1998 do roku 2010. Když jsem byl s ambulancí. V roce 1995 jsem spáchal delikt a

65 1997-1998 byla ústavní léčba.

66 *Vybavujete si, v kolika letech byly vaše recidivy?*

67 Tak úplně ty první, který vlastně nikdo nikdy neprošetřoval... Tak kolem 17 let. No, pak do roku 1993 to už mi

68 bylo 18. 1995 mi bylo 20. 1995 mi bylo 20. 2010 mi bylo 25. Víte, ona ta recidiva trvá třeba jenom určitý úsek

69 času. To není tak, že recidivujete 20 let vkuse. Takže když jsem třeba zrecidivoval v roce 1995, tak to bylo

70 časový úsek během 14 dnů. Stejně tak v roce 2010.

71 *Jo, jo. Takže poslední recidivu...*

72 V roce 2010. A poslední recidiva byla v ústavní letě mezi lety 2012 a 2015. To je tedy před detenci.

73 *Dobře. Takže, kolikrát jste zrecidivoval?*

74 Milionkrát. Když to spočítáme na tyhle časový úseky, tak je to 1, 2, 3, 4, možná 5. Když to vezmu podle počtu

75 obětí, že v tom časovém úseku těch 14 týdnů jsem třeba měl 4 skutky. Takže to je zase podle skutků. No tak

76 těch je víc.

77 *A věděli byste kolik asi?*

78 Tak jenom pokusů o znásilnění bylo 9. Plus nějaký partnerky, který se měl po sadistický stránce, a to se nikdy

79 neprošetřovalo. A plus nějaký činy, který byly úplně na začátku, ty se vlastně taky nikdy neprošetřovaly.

80 Patnáct?

81 *Vybavujete si, jestli jste měl teda v léčbě nějak problémy se spoluprací? Že jste třeba se vzpíral nebo*

82 *bojkotoval?*

83 Jo, hádal jsem se.

84 *Jak během ambulantní, tak během ústavní?*

85 Během ambulantní jsem spíš nehádal se. Ale tam jsem poslední dva roky z těch 12 let nedocházel pro změnu na

86 ambulanci vůbec. A během ústavní léčby? Hodně jsem se hádal, ať už v roce mezi lety 2012-2015, nebo vlastně

87 i v téhle současné - první dva roky. Prostě musel jsem mít za každou cenu pravdu já. Nebo nesouhlasil jsem,

88 viděl jsem nějaké věci jinak. Tak jo, měl.

89 *A měl jste v léčbě problém s motivací? Nebo chtěl jste se vědomě léčit, nebo jak jste to vnímal?*

- 90 V té úplně první léčbě, 1997-1998, to spíš bylo o tom projít léčbou, jak nejrychlejc to jde a zase zmizet. Druhá
91 léčba, tam jsem se zase hádal, že za nic nemůžu já sám. Takže vlastně, vlastně... to taky nemělo žádný význam.
92 No a v téhle léčbě už jsem motivací měl obrovskou, ale to zase bylo díky tomu, že jsem byl předtím ještě už
93 zabezpečovací detenci, a to už teda byla kapka, která mi sdělila, že musím se sebou dělat něco víc.
- 94 *Kde jste byl v detenci?*
- 95 Tři a půl roku v B. a šest měsíců v O. A navíc jsem ještě v detenci absolvoval kastraci.
- 96 *Jako mechanickou?*
- 97 Já nevím, jak... jo, vím, že... Chemickou, nebo... (smích)
- 98 *Já to řekla možná špatně, ale pochopili jsme se...*
- 99 Mechanickou, jo. To je vlastně důležité rozhodnutí, co jsem kdy podstoupil.
- 100 *A dobrovolně?*
- 101 Dobrovolně. No tak ono to jinak ani nejde.
- 102 *Ano, nebo jako jestli to bylo jako na popud někoho?*
- 103 Ne, já sám jsem s tím přišel.
- 104 *A víte, co vás k tomu vedlo konkrétně? Proč?*
- 105 Už jsem chtěl mít klid. Už jsem chtěl mít klid, takže prevence mě k tomu spíš vedla. Protože když jsem si
106 promítl celý ten můj život zpátky, jak se to všechno furt vlastně opakuje, že všechno šlo dokola. Pořád. A tak to
107 chtělo někde stopnout, že? No a takže mě k tomu přimělo to nějak stopnout, zároveň dokázat, že dokážu udělat
108 vážný rozhodnutí a nejenom slibovat a tak dále. Tak jsem se rozhodnul.
- 109 *Takže ta vaše motivace k tomu podstoupit o kastrace byla spíš jako, abyste už měl klid.*
- 110 Abych už měl klid a bych mohl zase normálně žít.
- 111 *Jak jste vnímal ty vaše oběti? Vnímal jste je jako... Vybavujete si nějak, jak jste je třeba v průběhu času vnímal,*
112 *jestli jste někdy se třeba vciíval do nich, jaký to pro ně může být?*
- 113 No to až potom, že jo.
- 114 *V poslední léčbě po detenci?*
- 115 No tak je pravda, že vlastně poslední léčba to je tahle. Tak tady je to snad poprvý v léčbě, kdy jsme se zrovna
116 týhle empatii věnovali více než kdykoliv jindy v léčbě. Možná je to i tím, že jak se čas posouvá, tak se léčba
117 zdokonaluje. Protože pamatuju léčby, kdy byly nějaký jiný pravidla a spoustu věcí se nemuselo, zase se dělalo
118 něco jiného. Takže ano, teďka mám ten pocit, že mě nejvíc dává ta léčba, která vlastně praktikuje se teď.
- 119 *Takže myslíte, že ty léčby předtím nebyly ani...*
- 120 Já to nechci jen svádět na ty léčby. Mně to vyhovovalo. Já jsem byl rád, že jsem nemusel dělat tolik věcí. Ani
121 mě to nenapadlo, že by se takový věci měly dělat, nějaká empatie. Empatický dopis oběti, asertivita, to jsme
122 vůbec nemávali v léčbě. A když, tak jen okrajově, tady se to rozbírá mnohem víc.
- 123 *Když se teď zpětně podíváte na ty oběti, co k nim cítíte?*
- 124 Radši se nekoukám, protože co k nim cítím, tak... propadám se. Propadám se, protože ve svém podstatě jsem to
125 já, kdo jim ublížil. A možná je dobře, že ani nevím, jak se dneska maj, protože, protože kdybych se třeba věděl,
126 tak bych se trápil ještě víc.
- 127 *Chápu. Byl v recidivách nějaký stejný faktor, že... lišily se od sebe nějak výrazně, ty vaše recidivy? Vy jste*
128 *vlastně říkal, že jste měl devět pokusů o znásilnění...*
- 129 A všechny byly úplně stejný. Nebo obdobný. A i to, co jim předcházelo, to, co vlastně zpustilo celý ten
130 mechanismus, to taky bylo úplně stejný.
- 131 *Co máte na mysli?*
- 132 Tak všechno má nějakou spoušť. U mě to byl stres, nelichotivé vztahy mezi mnou a mými rodiči, trápení. Vztek
133 z toho, co se dělo doma. A prostě jsem se s tím neuměl nějak srovnat. Tak jsem utekl dycky a ten útěk skončil
134 recidivou.
- 135 *Takže ty recidivy byly vlastně všechny ty pokusy o znásilnění?*

- 136 No. A v případě pak těch sadistických rysů, to se hlavně u mě projevovalo. No a tam to zase bylo o tom, že jsem
137 manipulát, sobec, žárlivec, takže musím rozkazovat, přikazovat, jsem panovačný. To jsou zase spíš osobnostní
138 rysy toho typu.
- 139 *Lišily se nějak vaše činy před léčbou a během nebo po léčbě? Nebo po odstartování léčby?*
- 140 Nerozumím otázce.
- 141 *My jsme se toho už dotkli. Ty vaše činy z doby před trestem...*
- 142 Jasně, tak v postupném čase se má deviate nejdřív vyvíjela. Takže z počátku, než se vůbec propukla ta
143 patologicko-sexuální agresivita, tak tam bylo nejdřív takový ty rysy voajerství, tušerství. Než jsem se oťukal,
144 potřeboval jsem se víc přiblížit, potřeboval jsem si šáhnout. Takže bylo to chvíli trvalo, než jsem dostal k tomu
145 takovou správnou odvahu. No a když už jsem ji dostal, tak se to spustilo naplno. Takže se to lišilo.
- 146 *A to víte, když jste asi získal tu odvahu? V kolika letech asi?*
- 147 Jo, v roce 90. To už byl pokus o znásilnění a znásilnění.
- 148 *Byl jste během recidiv pod vlivem alkoholu nebo jiných drog?*
- 149 Mírně, ale jenom mírně. Myslím si, že to moc neovlivnilo. Že bych to v tu chvíli dokázal udělat i bez alkoholu.
- 150 *Takže alkohol?*
- 151 Ano, protože jsem v té době byl někde na zábavě, ale já jsem toho moc nevypil. Takže já jsem za celý večer
152 vypil pět pív, takže myslím si, že hodně mírně to tam má nějaký vliv.
- 153 *A bylo to takhle vícekrát?*
- 154 Ne, bylo to i bez.
- 155 *Takže myslíte, že žádná závislost na alkoholu tam teda nebyla?*
- 156 Myslím si, že ne, akorát ten alkohol to může trochu rychleji spustit.
- 157 *Všiml jste si během léčby, nebo napadlo vás někdy, že by mohl spouštěčem být alkohol? Spojovalo se vám to
158 nějak? Říkal jste si, že byste měl přestat pít?*
- 159 Posledních dvanáct let jsem neměl alkohol.
- 160 *Aha, tak fajn. No a když jdeme k těm obětem recidiv, tak jak proběhla vlastně volba té oběti? Bylo to dopředu
161 vybrána, nebo první, co přišla pod ruku?*
- 162 Tak musela vlastně nějakým způsobem, mě to zaujímalo většinou z dálky. Takže během toho, co jsem se se k ní
163 přibližoval, tak jsem se mohl ještě vždy rozhodnout, že ne.
- 164 *Ale neznal jste je předtím.*
- 165 Až na jednu. A samozřejmě v případě mých partnerek tam to bylo trochu jiné. Tam byly ty sadistické rysy, tak
166 ty jsem znal všechny.
- 167 *A co se týče těch partnerek, sadistický rysy, znamená to i nějaké znásilnění nebo pokusy o znásilnění?*
- 168 Ne, to jenom po psychické stránce jsem si snažil ovládat a deparť, aby všechno dělaly tak, jak si představuji.
- 169 *Rozumím. Tak, pamatujete si, kdy jste začal užívat nějaký, jestli vůbec, hormonální útlum jako Androcur? Nebo
170 něco jiného?*
- 171 Pamatuju, někdy od roku 93. I když tam si to pamatuju ještě matně, co to přesně bylo, ale chodil jsem pro
172 nějaký injekce. A od roku 95 to byl Androcur.
- 173 *Berete ho do teď?*
- 174 Už jsem po kastraci. Není potřeba.
- 175 *Bral jste někdy antidepressiva nebo antipsychotika?*
- 176 Já nevím, jestli se tomu dá říct antidepressiva, antipsychotika. Beru nějaký, ale jenom slabý, takový to na
177 uklidnění.
- 178 *Jako nějaký benzodiazepin, nějaký Neurol?*
- 179 No, něco takového, jenom prostě paní doktorka říká, že kdybych si to nevzal, tak se nic nestane. Takže nevím,
180 proč mi to ani dává. (smích)

- 181 *Myslíte na uklidnění úzkosti nebo na agresi?*
- 182 A bych byl klidnější a možná měl trochu lepší náladu.
- 183 *Escitalopram?*
- 184 Kdysi jsem míval Citalec. No, on se pak jenom změnil název, ale funkce zůstala stejná. Jo. A já se teď
- 185 nevzpomínám, jak se jmenuje... Mám nějaký výpadek.
- 186 *To nevdá. Jo, to už jsme taky probírali, váš postoj k deviaci, jak se se teda postupně vyvíjel. Že teda nejdřív jste*
- 187 *to bral, tak jako že jste si to... Nebo vnímal jste to tak, že jste neudělal nic špatně?*
- 188 No, tak zas ne, že neudělal nic špatně. Ale samozřejmě za všechno stejně mohli ty ostatní. Já jsem se jenom vez.
- 189 Takže když jsem měl potřebu se rozčilovat na partnerku a hádat se s ní, tak jak jsem prostě říkal, že ona udělala
- 190 něco špatně, abych já jsem musel s ní hádat.
- 191 *Pamatujete si moment, kdy jste si přiznal, že máte deviaci? Mám diagnózu, je to tak, všiml jsem si toho?*
- 192 A jo, tak jako přiznal, akorát, že jsem to nebral vážně. Že to nebylo tak. Jako akorát jsem si říkal, "no tak to
- 193 příště udělám líp". No a ono se tomu nestalo. Nebo se to stalo jen na chvíli a pak stejně. Laxní přístup. Laxní
- 194 přístup, prostě... Zjednodušoval jsem to, nebral jsem to vážně.
- 195 *Co se týče nějakých sexuálních fantasií, měnily se nějak, nebo se to vždy týkalo těch recidiv?*
- 196 Týkalo se to spíš těch recidiv, v podobě patologické sexuální agresivity. Možná se to měnilo jenom tím, že jsem
- 197 se chtěl v duchu té oběti přiblížit a chtěl jsem si šáhnout. Takže představa, že už to není jen na dálku a stojím
- 198 někde za stromem a koukám, co se tam děje. Ale už jsem si i v duchu dokázal představit, že na tu oběť sahám,
- 199 ačkoliv ji neznám. Nebo jí osahám.
- 200 *A jak to máte teď? Myslíte, že furt vám to přijde nějak přítažlivý? Nebo vnímáte to pořád...*
- 201 Já hlavně nemám teď sexuální puzení. A tím, že nemám sexuální puzení, tak k čemu byste měla fantazii? To je
- 202 jenom pak otrava. (smích) Já chápu, že to nemůžete vidět, protože se do toho nedokážete vžít.
- 203 *Snažím se.*
- 204 Já vím, ale tím, že jsem po kastraci a vlastně jsem tohle sexuální puzení utlumil na minimum, tak mám svatý
- 205 klid. Nejenom, že se mi nechce jít někam onanovat a neztopoří se mi a tak dále. Ale vlastně pak nepotřebujete
- 206 přemýšlet ani nad ženskou. K čemu, že jo? To vás jenom naštvě.
- 207 *No samozřejmě. A chtěl byste si někdy najít partnerku?*
- 208 V současné době ani ne.
- 209 *A ještě co se týče té kastrace, máte nějaký moment, kdy toho třeba litujete?*
- 210 Ne. Ne. Teď ne. Ještě se mi to nestalo.
- 211 *Tak to jsem ráda. Takže během těch recidiv jste říkal, že tam hrál nějakou roli stres nebo úzkosti. Máte nějaké ty*
- 212 *recidivy spojené třeba s nějakou významnou událostí u vás či v rodině, například s nějakým úmrtím,*
- 213 *stěhováním?*
- 214 Jako, že by mě ovlivňovala ta událost?
- 215 *Ano.*
- 216 Událost se stala, ale úmrtí to rozhodně nebylo. Ale událost se děla vlastně celé moje dětství. (smích) Protože my
- 217 rodiče spolu nevycházeli a nevycházejí do dnes, a to mě prostě z štválo, deprimovalo. Oni byli mezi sebou na
- 218 nože. Tekla tam krev a hádali se. Jo, vlastně to mám to samý. Takže já tam vlastně do dnes nerad jedu. Nebo
- 219 jedu tam s takovým otazníkem, co se může všechno stát.
- 220 *Jaký se myslíte, že mají vaše rodiče vztah k vám?*
- 221 Beru mě jako malé dítě, který je potřeba pořád nějak řídit a pořád mu říkat, co má dělat.
- 222 *Když jste recidivoval, co nezaměstnanost? To by se vás mohlo týkat jenom před trestem, ale to jste byl ještě, to*
- 223 *vám bylo třeba sedmnáct, ne?*
- 224 Nezaměstnanost?
- 225 *Nebo nízký příjem, ale to jste byl...*

- 226 Tak já už před trestem, v roce devadesáté, když jsem šel do výkonů, tak už jsem pracoval. Vzhledem k tomu, že
227 mám základní vzdělání, tak plat je... není zrovna nejvyšší.
- 228 *A myslíte, že by to byl jeden z důvodů, nebo že by to mohlo hrát nějakou roli v tom, proč jste dělal ty činy, co jste*
229 *dělal? Že třeba vás to jako deprimovalo?*
- 230 Ani ne to, že mě deprimovalo, to, že jsem měl nějaký plat a nějaké zaměstnání. Jenom mě to omezovalo do jistý
231 míry a omezuje dodnes, když dneska naštěstí jsem v situaci, kdy jsem to zatím vyřešil. Omezuje mě to do té
232 míry, že si nemůžu dovolit to, co bych chtěl. To znamená, že nejlépe bych potřeboval bydlet mimo rodiče, mít
233 vlastní byt, mít na nájem, zvládat to, abych se k nim nemusel nikdy vracet na stálo. Jako navštěvovat, jo, ale
234 vracet jako na stálo, ne. Tak v tomhle mě to omezuje do jistý míry. A pak, když nastane tahle situace a já musím
235 se vrátit, protože mi nic jiného nezbývá, tak to pro mě trochu deprimující je.
- 236 *Hrály někdy ve vašem životě nebo během recidiv nějakou roli depresivní příznaky? Jako smutek, bezesmyslnost.*
- 237 No to jo, to vždycky v těch hádkách. Proč zrovna já? Proč se musím s nima furt hádat, proč se mi nechce vrátit
238 zpátky k nim, protože se zase budeme jenom hádat.
- 239 *I během léčby?*
- 240 Během léčby jsem trochu někde jinde, takže během léčby maximálně mě může naštvat, když mi pořád říká
241 někdo, že za všechno můžu já, a mě to nějakým způsobem ohrožuje na můj existenci. A pak se můžu díky tomu s
242 někým hádat. Takže když mi paní doktorka začne říkat, že za všechno můžu já, protože já jsem ten, kdo to
243 vlastně dělá, mě to ohrožuje, protože si myslím, že ta léčba se mi nedaří, a když se vám nedaří léčba, tak v mém
244 případě by to byla cesta zpátky do detence. A už jsme u těch existenčních, protože tam nechci žejo, já chci
245 někam jinak. Pak když jsem můžu začít hádat, obhajovat, a vlastně víc zase neslyším, tak takhle nějak ten
246 princip u mě funguje i v léčbě.
- 247 *No a měl jste zase někdy, buď v životě, nebo hlavně co se týče v těch obdobích, těch recidiv, problémy s nízkým*
248 *sebehodnocením?*
- 249 Ano.
- 250 *I během léčby v době těch recidiv, jako už po trestu?*
- 251 Tak většinou, když jste agresivní, tak máte nízký sebehodnocení.
- 252 *A byli ve vašem okruhu známých, teda když nepočítáme léčbu, nebo spolu pacienty, byli jste v okruhu známých,*
253 *kteří se dopouštěli taky sexuálních, nebo klidně nesexuálních deliktů, třeba prostředí, ve kterém jste vyrůstal,*
254 *nebo vaši známí z rodiny?*
- 255 Ne.
- 256 *Víte, jak se vaši rodiče staví k vaší deviaci, k vaší léčbě, k recidivám?*
- 257 Tak... Jednak z toho byli zklamaný, jednak to berou docela vážně, až příliš vážně zase do toho druhého extrému.
258 Měli potřebu si myslet, že mě musí hlídat všude, vždycky.
- 259 *Takže vždy, když jste měli za sebou vždycky nějakou recidivu, nějaké recidivy, dozvěděli se...*
- 260 Tak byli nejdřív zklamaný, a nebylo jim to příjemné, samozřejmě. Ale v postupném času, když jsem se začal
261 léčit, tak to zase přerostlo úplně v ten druhý opak, kdy mě měli potřebovat vidat, nespouštět mě z dozoru, když
262 pudu do práce, z práce, doma.
- 263 *Takže ze strany okolí nebo rodiny cítil jste podporu? Nebo spíše ne? I co se týče přátel.*
- 264 Psychickou ne, a majetkovou ano.
- 265 *A kamarádi vaši?*
- 266 Nemám.
- 267 *Nemáte? Ani před trestem?*
- 268 To už je dávno.
- 269 *Jestli víte, jestli o těch vašich činech věděl nějaký váš kamarád ještě před trestem?*
- 270 Tak jo, před 95, když jsem to spáchal, ale to jsem byl ještě na vesnici, kde jsem vyrůstal, takže to věděla celá
271 vesnice. Všichni moji vrstevníci, co se mnou chodili do školy, všichni to věděli.
- 272 *A víte, jak se k tomu stavili, nebo k vám?*

- 273 To já nevím, protože já jsem je pak už neviděl. Ano, po letech někoho občas potkám, kdykoliv potkám,
274 pozdraví. Dokonce i staří lidé, ty starousedlíci, kteří tam ještě jsou, dneska mě taky zdraví. A co si opravdu
275 myslí, to já nevím. Já se tam vždycky tak už jenom mihnu, když jedu na propustku nebo za rodičema.
- 276 *Vybavujete si, jak jste se cítil po recidivách?*
- 277 Tak teďka se cítím víc volněji. A hlavně poprvé zažívám to, že něco mám. Protože je faktem, že v pozici, jako
278 jsem teď, jsem snad nebyl ještě nikdy. Sice jsem taky byl před propuštěním, ale teď je takový silnější, podařilo
279 se mi postavit se po finanční stránce. Takže mám v zádech docela zatím nějakou jistotu finanční. Podařilo se mi
280 tady za léčby najít bydlení, takže taky je nějaká jistota. Koupil jsem si auto, je to tři týdny zpátky. Takže zatím
281 se mi daří. Jedna nejistota tam je pořád, a to je vlastně díky tomu mému základnímu vzdělání, ale taky díky
282 tomu, že nemám čistý rejstřík. A za to si můžu já, ale prostě nemám. A tady v P. mě to omezuje víc. Což na
283 venkově zas tolik ne, ale tady ano, že tady na každý prd požadují čistý rejstřík. A když ne, tak to musíte
284 obcházet přes agentury. A pak budete dělat tu samou práci, jako kdybyste šla na HPP, ale tam chtějí ten čistý
285 rejstřík.
- 286 *Jo, jasný, to je pravda. Chci se ještě zeptat... Když jste tedy spáchal nějakou recidivu, litoval jste toho? Ten
287 moment potom?*
- 288 Ne. No, rozhodně ne, hned potom. Potom jsem měl jiný starosti, sobecký starosti. Měl jsem starosti, jestli to
289 praskne. A jak se případně z toho dostat nebo co udělat, abych se neprozradil, že jsem něco provedl.
- 290 *Jak byste popsal vaše rodinné zázemí, když jste vyrůstal?*
- 291 Po materiální stránce výborné, po psychické stránce problematické.
- 292 *Jaké faktory si myslíte, že vás k těm recidivám dohnaly? Co byla vaše motivace?*
- 293 No tak zpočátku to byl stres, který mě někam dovedl do nějakých stavů úzkosti, případně do nějakých stavů
294 beznaděje a bezradnosti a prostě nízký sebevědomí žejo. No a tohle nízký sebevědomí, přece nechcete setrvalat
295 ve stavu nízkého sebevědomí. Takže se přemýšlíte nad tím, jak ho nahradit, a to právě ve vás, když jste deviant,
296 vyvolá třeba to, že si to svoje ego trochu napravím jiným způsobem. No a pak už to byla ta sexuální touha.
- 297 *Ano, takže ten stres, beznaděj a potřeba napravení ega...*
- 298 Se promění v sexuální touhu ve své podstatě.
- 299 *Takže za ten primární spouštěč máte jak stres, tak i sexuální touha? To jde jako ruku v ruce?*
- 300 V podstatě ne. Spíš to na sebe navazuje. Nejdřív je stres, pak přemýšlíte, co s tím a jak z toho ven. A než se
301 nadějete, tak už přemýšlíte nad tím, koho půjdete...
- 302 *A bylo to takhle pokaždé?*
- 303 Ano, bohužel, ano. 92, 95, 2010 a vždycky to bylo totožné. Já jsem po té kastraci, kdybych neudělal tu kastraci,
304 Bůh ví, jak by to všechno bylo. Zatím je to pro mě ještě ovlivněné právě tou sexuální touhou, která je u mě teď
305 mizivá. A já jsem měl potřebu si v té první i v druhé léčbě shánět si partnerky. Vy jim sice nemůžete absolutně
306 nic dát, maximálně jenom hezký slovo. Ale stejně máte potřebu si shánět, abyste někoho měla, abyste vypadala
307 zajímavěji, byla jste spokojenější. A já to mám dneska úplně jinak. Během téhle léčby mě ani nenapadlo někoho
308 hledat. Takže já se teď sám sobě divím, co jsem dělal dříve.
- 309 *Popsal byste se jako zodpovědný člověk?*
- 310 No, dříve méně, teď více. Výtržník ani tak ne, ale samozřejmě když se mi nelíbilo, že mě někdo něco zakazoval,
311 tak jsem měl potřebu se bránit, protože mi bral něco, co mám rád, a já to nechci, aby mi to vzal. A tak jsem měl
312 spoustu důvodů, proč mi to nemá brát.
- 313 *A celkově, co se týče pravidel ve škole?*
- 314 Jako, jestli jsem měl dvojku schování? Ani ne, neměl jsem dvojku schování.
- 315 *Dobře. Já vám děkuji velmi za rozhovor.*
- 316 Také děkuji.

Příloha č. 10

Přepis rozhovoru č. 7 - Jiří

- 2 *Jaké je vaše nejvyšší dosažené vzdělání?*
3 Středoškolský s maturitou.
- 4 *Měl jste střední školu nějak zaměřenou?*
5 Obchodní akademie. Ekonomickéj směr.
- 6 *A jakou sexuální deviaci vám znalec diagnostikoval?*
7 Homosexuální pedofilii.
- 8 *A byla vaše diagnóza během léčby někdy nějak přehodnocovaná?*
9 Ne.
- 10 *Souhlasíte s tou diagnózou?*
11 Ano.
- 12 *Bylo tomu tak vždy, že jste s tím souhlasil?*
13 Jo. Neměl jsem s tím problém. Jako svým způsobem příčina může být ještě někde jinde, ale s tou deviací
14 víceméně nesouhlasím. Nebo souhlasím... Nemám s tím problém.
- 15 *Máte i jiné diagnózy? Psychiatrické?*
16 Mám. No takhle... Ono je to trochu problém, protože já mám vlastně diagnostikovanou emočně nestabilní
17 poruchu osobnosti, disociační rysy a tak podobně. Ale tady je to nějak jako úplně neuznávaj.
- 18 *Tady ne?*
19 No, je to takový divný.
- 20 *Ale jako máte to diagnostikované?*
21 Mám, mám. Bojuju s tím. Já jsem byl v detenci, tam jsem se naučil nějaký věci, tady na nich pak nemůžu
22 pokračovat, takže to stojí za houbu. Já ji totiž nemám, to je totiž jedinej problém, že já ji nemám ve znaleckym
23 posudku, protože pan doktor, jelikož mu je nějakých osmdesát tři let nebo kolik, tak na to zapomněl. Takže já ji
24 mám vlastně diagnostikovanou v posudku, kterej mě dostal do detence, ale v posudku od ní už ji prostě nemám.
25 Takže oni řekli, že tady mám vlastně jenom sexuální deviaci a tím pádem mám smůlu. Jako, my se tím nějak na
26 okraj tady zabýváme, ale prostě já bych potřeboval víc, no. Prostě pravidelnou terapii, protože vlastně ta
27 porucha osobnosti víceméně je podstatou, protože já mám nějaký kolečko, ve kterým je nuda, jo, a ta pak
28 vlastně dává na výběr, kde si veme radost. A buď tu radost může vzít ze sexuální deviace nebo z něčeho
29 užitečnějšího. Já jsem celý život žil tak, že jsem vybral vlastně ze sexuality nebo přidružených věcí, že jako
30 špatnou seberealizaci a tak. Což mě sem i dostalo. A pak mám možnost vlastně jí brát jinde, jenomže to
31 potřebuji nějakým způsobem podpořit a to se tady úplně jako neděje. Takže prostě já se tady mám soustředit na
32 tu sexuologickou léčbu, jenomže já už jsem dvakrát v sexuologické léčbě byl a nejsem si úplně jistej, že tato
33 cesta mi nějakým způsobem pomůže. No jako samozřejmě jo, něco určitě, protože paní doktorka, pan terapeut,
34 jako všichni jsou normální, ta léčba má nějakou úroveň, poměrně asi vyšší, než měla dřív. Jo a taky se na to
35 dívám už jinak, je mně čtyři a čtyřicet, hlavně jsem prošel tou detencí, což mě dalo strašně moc a kdybych v ní
36 nebyl, tak tápu asi úplně stejně jako dřív.
- 37 *Myslíte, že by pro vás bylo více účinné, kdyby se brala více v potaz ta porucha osobnosti?*
38 Určitě, a kdyby se jí intenzivně věnovalo a hlavně se ty mechanismy podporovaly, protože já vlastně potřebuju
39 spíš se zabývat tím, co mně pomůže víceméně přerámcovat tu sexualitu někam jinam, což tady úplně dělat
40 nemůžu, i když jsou tady k tomu dobrý podmínky. Jo, jsou tady lidi, který by mě mohli podporovat v kreslení,
41 tak podobně, neděje se to úplně. Jo, je to škoda, protože já musím jít dělat nějaký jiný věci, který mi jsou
42 nepohodlný. Já to na druhou stranu chápu, že i to je dobrý se naučit, protože jsem neměl pracovní návyky
43 nějakých osm let teďka, co jsem byl ve výkonu trestu, ale prostě, já si myslím, že se toho nějakým způsobem
44 dočkám, no, teďka ležím v exekuci tři dny. Takže je to úplně katastrofa. Protože mně chtějí vlihnout do bytu, já
45 tam mám celou sbírku počítačů a všeho a pokud tam opravdu vlihnou, tak jako já nevím, jestli můj život má
46 smysl, aby pokračoval, protože prostě to je taky věc, na který já chci stavět vlastně ten můj budoucí život, takže
47 to jako není úplně jednoduchý. A je to dvě stě tisíc, není to moc. No, tak nevím, jestli se s nima nějak dohodnu
48 na nějakym splátkovym kalendáři, ale prostě tam je nejhorší, že mě, vlastně, pustili z výkonu trestu, kde, i když
49 jsem měl invalidní důchod, já jsem to splácet nemohl, protože bohužel mně ve výkonu trestu umřel otec a čtyři

50 roky potom vlastně matka měla těžkou mrtvici, takže já jsem musel řešit úplně jiný věci, než nějakou exekuci.
51 Na ní jsem splácel tisícovku symbolicky, s tím, že prostě až se dostanu k práci, takže to dosplácím. I jsem to ty
52 ženský napsal, prostě ty soudní vymahatelce, stejně to šlo na exekuci, úplně zbytečný. Kdyby počkali, než se
53 člověk dostane do nějakýho pracovního procesu, aby to mohl nějakým způsobem spláčet, tak by to aspoň mělo
54 logiku. Ale já jsem ve stejným režimu, jako ve vězení. Já nemůžu pracovat, vlastně nemám žádný další zdroj
55 příjmu a tenhle příjem mně pokrývá nájem, jo. Odškodný, který splácím, teď mně sebrali ještě peníze,
56 pravděpodobně mně skočili na účet, takže já ani nevím, z čeho zaplatím odškodný, protože nic ušetřenýho
57 nemám. A to je všechno. Takže jsem teď úplně v hrozný situaci a vůbec nevím, jak jí mám řešit. A nevím,
58 odsad' ještě člověk nikam nemůže, že jo.

59 *A řešíte to tady s někým?*

60 No, neřeším. Je to spíš moje starost, samozřejmě, jo, takže musím si to nějak vyřešit sám, jako řeším to, v
61 pondělí budu volat na toho exekutora, protože tam se dá volat jenom v pondělí, středa, osm až jedenáct hodin.
62 To je taky paráda. Takže jim řeknu prostě, v jaký jsem situaci a že potřebuju, aby mi nějakým způsobem vyšli
63 vstříc. Aby tu exekuci prostě odložili nebo zastavili. Jedno z toho nebo druhý, jenomže oni to neudělaj, že jo.
64 Protože jsou to šílenci. A přitom je to jenom 200 tisíc, což není tolik. Kdybych měl práci, tak já z důchodu
65 vyžiju, já jsem skromnej. A prostě díky tomu, že mně nikdo nesebere věci, které mám doma, tak nebudu potřeba
66 na ně řešit nějaký další náklady, měl bych bydlení, všechno, ale prostě tohle je komplikace. Takže já možná
67 budu muset nějakým způsobem zařídit, aby se ten byt prodal, protože je to koule na noze. Pokud tady mám bejt
68 dva roky, což zhruba tak vyjde, plus minus, myslím si, že spíš minus, tak prostě to musím nějak vyřešit. Takže
69 je to fakt hodně blbá situace. Teďka se nemáte na koho obrátit, protože Člověk v tísní, tam mi řeknou, "no, ono
70 se s tím vlastně nedá nic dělat". Takže to je taky dobrá poradna. A u exekutorů, jako řekla mně paní, nastinila ty
71 nejhorší scénáře, který můžou nastat. Ale zase je dobrý bejt připravenej. Takže potřebuju zjistit, jestli by mně
72 nebyl někdo schopnej pomoci po právní stránce, abysme je nějakým způsobem přesvědčili, aby se na tu exekuci
73 zatím vykašlali. Já jsem na to neměl moc času. Zatím to je, vlastně to řeším třetí den. A je na to třicet dní, takže
74 ono na to moc času není. Protože já prostředky nemám, víceméně dám dokupy třeba padesát tisíc, který jim
75 jsem schopnej dát. Ale nejsou moje, takže taky nemůžu chtít žádný záruky. Jsou to kamarádovy peníze. A
76 nejhorší, že mám bydliště a nejhorší, že jsem se tomu všemu snažil nějakým způsobem předejít. A jenže s mojí
77 maminkou nebyla vůbec rozumná řeč v tomhle, to řekla, že nic takovýho řešit nebude. A tím pádem jsou teďka
78 zbytečný problémy, který nemusely nastat. Jako já doufám, že do toho bytu nevlítnou. Mám nařízenou
79 mobiliární exekuci, ale chci se s nima dohodnout, aby tam prostě nechodili, že splním nějaký jejich podmínky.
80 A že prostě musej taky pochopit, že jsem tady a že vlastně ze zákona nemám možnost pracovat. Že nemám
81 možnost nikde získat další příjem, kterej bych jim mohl dávat. Takže prostě potřebuju jenom, aby počkali, než
82 se odsud dostanu. Anebo, prostě vyřeším nějakým způsobem prodej toho bytu. Případně, protože na mě stejně ta
83 tři plus jednička je velká a já mám stejně jinou představu o svém životě do budoucna. I kdybych měl bydlet v
84 nějakým kontejneru, námořním, kterej bych si upravil, třeba dva, tři, což je víceméně i můj sen relativně, tak
85 prostě, nebo bydlet někde na samotě. Mě to láká daleko víc, protože nějakým způsobem ten život tak mám do
86 budoucna nastavenej. Že bych chtěl malovat, věnovat se tomu, prostě fakt tím zabrat většinu času. A kdybych
87 získal nějaký prostředky, prostě nějaký levný bydlení, které bych měl pro sebe, tak by to bylo prostě daleko
88 rozumnější než prostě držet nějaký byt, kterej je sice pohodlněj, to jako neříkám, ale prostě je to teďka koule na
89 noze. No a je zbytečně velkej zas pro jednoho člověka. A jsou tam velký náklady na bydlení, jako, zbytečně.
90 Dobrý, nebudu vás zdržovat...

91 *Ne, ne, ne, to je v pořádku, to je taky důležité, si o tom povídat.*

92 No tady je strašně blbý, že tady nejsou individuální pohovory. To je věc, která mě naprosto štve. Je to unikum
93 B. léčebny, jo, že to tady neposkytujú vlastně nikde. Jako v těch chráněnejch, těch režimovejch odděleních.
94 Prostě nejsou nikde a slečny, co tady byly dělat nějaký výzkum vlastně, co jsem se ho zúčastnil, ne teda kvůli
95 pětistovce, ale kvůli tomu, že jsem jim chtěl pomoci, i když se mně ta pětistovka hodí teda hodně, to je sedm
96 stovek, mi zůstalo, všechny peníze, který mám. No a takže se mně to paradoxně hodilo, aniž jsem věděl o tý
97 exekuci, když jsem do toho šel, když se nějakou pětistovku vůbec neřešil. Ale protože to je zase, jsou z toho
98 Centra duševního zdraví. Oni tam probíhají poměrně zajímavý výzkumy i co se týče ovládnání EKG, třeba
99 končetin. Tak podobně, tak jako toho bych se chtěl rozhodně zúčastnit, protože mě to zajímalo už v důvodu
100 toho, že jsem hrál na klavír a víceméně byl jsem zdravěj a tohle se mě zmršilo až v průběhu života (ukazuje na
101 svou ochmutou ruku), takže bych to chtěl nějak podpořit. Tenhle výzkum je docela hodně zajímavý pro mě.
102 Neříkám už, že samozřejmě tadlec ta recidiva taky, protože já s tím mám problém a ten problém je právě úplně
103 někde jinde, než je těžiště sexuologický. A to je to, co prostě mně vadí, že se vůbec k tomu nepřihlíží, protože
104 pak těch 20 % nebo 30 %, který prostě u nás recidivujú, dejme tomu, tak prostě recidivujú většinou z

105 behaviorálního hlediska, a ne z hlediska sexuální deviace, jo, ale tím se nikdo nezabývá v té sexuologické
106 léčbě. Oni je naučej, že prostě nemůžou, vlastně sexuální deviaci, že jí musí řešit jinak, ale že to pramení z
107 nějakýho bludnýho kruhu, do kterýho oni padaj dokola, že prostě jsou nějaký rizikový situace, který nejsou
108 vůbec malej kluk, ale je to třeba prostě nepříznivá situace v životě, že prostě se musej naučit zvládat třeba
109 neodkladný myšlenky, který je prostě trápěj. Vlastně mě i sexualita samotná přináší i frustrace, že jo, takže
110 prostě to jsou věci, kterýma se ale v té sexuologické léčbě prostě nikdo nezabývá.

111 *Ale tady se probírají, rizika, ne?*

112 No, rizika, jo, to se sice probíraj, ale když o nich nevíte, protože vás nikdo neupozorní na to, že máte emočně
113 nestabilní poruchu a že prostě s tím víceméně souvisí určitý druh chování a to, že se vám třeba pětkrát denně
114 změní nálada, jo, tak prostě pak nevíte a prostě zabýváte se tím, že vám někdo řekne, že máte sexuální deviaci a
115 já jsem jim vlastně v K., už v první léčbě, říkal, “koukejte, já ale cítím, že můj problém je úplně někde jinde”.
116 Že prostě tohle není těžiště mého problému, “já tomu třeba nerozumím, ale vy mně to vysvětlete a na druhou
117 stranu po mě chcete, abych já si našel něco jinýho, co bych vyměnil za tu sexualitu, ale já nevím co. Já jsem
118 bezradnej v tomhle tom a vy byste mně měli pomoct”. Od toho má bejt ta léčba a prostě nefungovalo to.

119 *Ani v K.?*

120 Ne, ani v H. Prostě tam, víceméně to, aby s váma někdo pracoval na tom, “tak zkusíme tohle, jestli to bude třeba
121 ve vašem životě fungovat” nebo něco, ke mně přišla terapeutka až ve vězení a řekla, “vy byste se mohl naučit
122 kreslit”. Ono o to jde, totiž. A já jsem říkal, “to mě v životě nenapadlo, že by to šlo, abych uměl kreslit” a umím
123 kreslit jako docela dobře. Takže jsem se to naučil a je to cesta, kterou já se můžu realizovat, protože mě by třeba
124 bavilo udělat animace. Anebo třeba, já jsem šel do P. totiž v takovým... Protože já jsem byl dvakrát v léčebně a
125 tam bylo třikrát tejdne město. A já jsem počítal s tím, že když jsem šel z detence do P., že tady budu mít nějaký
126 vycházky a že třeba navštívím toho člověka, oni maj Amanita Design, kterej dělal hru Samorost, jestli víte, co to
127 je.

128 *Asi nevím.*

129 Najděte si schválně, jestli máte na telefonu data.

130 *No, teď nemohu, ale je to tedy nějaká hra na telefon?*

131 No, právě, že to je vlastně... On s tím vyhrál někdy v devadesátých letech nebo kolem roku 2000 plus minus, tak
132 s tím vyhrál soutěž o celosvětový design. To je prostě úplně perfektně nakreslený. Mě to prostě naprosto
133 fascinovalo vždycky a chtěl jsem prostě se s tímhle člověkem nakontaktovat a říkal jsem si, když budu mít
134 vycházky, tak bych prostě chodil tam a nějakým způsobem si zařídil třeba budoucnost u nich. Já bych třeba
135 dělal za patnáct tisíc jenom proto, abych tam mohl dělat. Mně by to k tomu důchodu stačilo. Kdybych tady
136 někde bydlel, na nějaký ubytovně, třeba bych byt doma pronajal a byl bych úplně spokojenej, protože bych dělal
137 něco, co mě baví, mohl bych bejt u něčeho, co mě zajímá. Nemusel bych řešit nějakou sexuální deviaci, protože
138 ty nějaký vedlejší projevy bych si nějakým způsobem zvládal. Ale nikam by mě to netáhlo, protože bych nějaký
139 vyžití v tom životě měl. Ale tohle jsou věci, které prostě tady zase nefungujou, protože prostě tady vycházky do
140 města prostě nemáme. Je to strašně omezený bodama, který pro mě je zas docela složitý ziskat, i když jsem
141 přišel na to, jakým způsobem je získávám, ale prostě jsem furt omezenej oproti těm lidem, který můžou
142 pravidelně chodit do stáji a můžou tam fakt dělat něco užitečnýho. Takže ty si ty body, mně zase je blbý, jako
143 někde dělat něco, co je vlastně víceméně neužitečný nebo prostě poloužitečný. A druhá věc, já mám i prostě
144 nějakým způsobem už zničenou tu ruku, takže si ji musím chránit a musím chodit rozebírat noťasy. Mě to baví,
145 ale prostě vím, že ta ruka na to doplácí taky. Ale přitom jsem mohl se chodit učit kreslit. A to jsem tady narazil,
146 že prej ne, že musím dělat něco, co je nepohodlný. Když jsem tady vznesl jako na personal dotaz, proč se tady
147 člověk nemůže zabývat nějakým způsobem zlepšováním mentálních schopností, tak oni řekli, že to tady
148 neexistuje prostě. Tak jsem řekl, “důvod?”. Není důvod, prostě je to tady tak nastavený. Tak jako mě to přijde
149 právě jako chyba sexuologické léčeb, že prostě maj takhle nastavenej princip. Že sice chápu, že pro tu
150 většinu a pro toho univerzálního sexuologického pacienta to bude fungovat, ale pro ty, co prostě tápou někde v
151 jinejch vodách, tak to pak nefunguje, tadle léčba. Takže se pak nemůžou divit, že ty lidi páchaj recidivu.

152 *Vadí vám hodně, že nemůžete mít individuální terapii?*

153 Jo, jako je to pro mě hodně blbý. Já jsem se obrátil ze začátku na terapeuta a ho říká, “to si představujete,
154 kdybyste chodil každej den nebo čtrnáct dní, to prostě není možný”. Já říkám, “jako proč by to nebylo možný?
155 V detenci to šlo úplně bez problému”. Já jsem měl individuální terapii, a hlavně díky těm individuálním
156 terapiím jsem se vlastně dozvěděl, konečně, jak funguju. Proč sahám na tu sexualitu? Proč prostě chodím za
157 těma lidma? Jo, že to není úplně jen o sexuální deviaci, že o ní je to třeba, že když jsem v pohodě, tak jsem

158 schopnej to ukočírovat, ale že prostě těch věcí, který působěj na ten můj život, který prostě jsou ty rizikový
159 faktory, je prostě daleko víc než nějaká sexualita. A že prostě se musím zacházet a naučit s nima. No a shodli se
160 tam psycholog, psychiatr, sexuolog, všichni se shodli, že vlastně moje těžiště nestojí vůbec na sexuální deviaci.
161 Že to je ano, velký riziko, že to je vlastně doplněk tý mý poruchy osobnosti, ale že prostě to těžiště stojí v tý
162 poruše osobnosti. A já tady o tom musím vlastně mluvit velice opatrně, protože musím pořád říkat, že je to
163 vlastně moje chování. Nemůžu říkat porucha osobnosti, protože v tu chvíli je to svádění na tu poruchu
164 osobnosti, což na druhou stranu chápu. Takže jsem se nějakým způsobem přizpůsobil. Dokážu si z toho vzít i
165 něco pro mě, ale prostě je škoda, že ten čas tady nemůžu věnovat taky z nějaký části tý individuální lince a
166 prostě chodit někam s někým, kdo prostě dělá DBT, KBT terapie, abych mohl v tom pokračovat, protože vlastně
167 ve zprávách z detence bylo jasně doporučený, že je potřeba nutně pokračovat, vlastně v tý terapii poruchy
168 osobnosti.

169 *A na skupinách to probíráte?*

170 Jako na skupinách? Samozřejmě, nějakým způsobem to chování probírám, tam vlastně paní doktorka nastiňuje
171 nějaký věci, který ona má představu, že to tak může bejt. Já taky neodporuju, že by to tak nemohlo bejt, že ona
172 třeba říká, že jsem nějakým způsobem setrval v tom sexuálním napětí schválně, že mně to vyhovovalo. Je to
173 klidně možný, protože jsem samozřejmě neměl v tom životě nic jinýho. Tohleto je logicej pohled, dobře,
174 sexuologa, na tu moji poruchu osobnosti, jo, protože já jsem se trval v tom svém bludným kruhu, kterému
175 rozumím. Že vlastně tohleto mě vyhovovalo, protože pro mě jediný řešení, který existovalo, byla vlastně
176 sexuální deviace. A řešení skrz vlastně seberealizaci, skrz mladistvý a nezletilý. Protože prostě já jsem nic
177 jinýho v tom životě neměl. Protože všechno ostatní mně přinášelo frustraci, protože já jsem ty věci nemohl dělat
178 tak, jako to mohli dělat zdraví lidi. A v tu chvíli já jsem vlastně neměl úplně motivaci je dělat. Teďka to
179 kreslení. Já se tím vyrovnám zdravým lidem, protože, a vím, že to spousta lidí neumí, a vím, že to umím docela
180 dobře, aspoň v tom směru, v kterým to dělám já, protože já to dělám poměrně takovým unikátním způsobem.
181 Myslím si, protože já ten příběh začnu stavět od nuly, nemám žádný záměr, co budu kreslit a prostě se to
182 navaluje, já vám klidně pak přinesu ukázat ty obrázky. Takže prostě já válčím hlavně s tímhle. A tohle je to,
183 proč jste přišla. Protože vlastně to je to moje riziko. Protože já jsem vlastně zároveň uzavíral závislý vztahy a v
184 těch závislých vztazích, když já jsem je ztrácel, tak jsem vlastně pak páchal sexuálně motivovanou trestnou
185 činnost. Protože já jsem pak šáhnul do těch vod nezletilejch. A vlastně díky disociální poruše mi bylo jedno, co
186 jsem vlastně dělal v tu chvíli. Nebyl mi úplně jedno ten dopad, ale víceméně nějaké globální dopad, protože já
187 jsem si představoval, že když já mám nějaký svoje pocity, že prostě když poskytnu tu sexualitu někomu jinýmu,
188 že ty pocity budou mít podobný, no, nebral jsem ohledy úplně na to, že ty pocity můžou mít diametrálně úplně
189 odlišný. Takže klidně teď budu pokračovat ve vašich otázkách.

190 *No, co se týče té diagnózy, takže vy jste měl diagnostikovat emočně nestabilní poruchu...*

191 Emočně nestabilní poruchu, víceméně je tam typ impulzivní, hraniční, oba dva, ty typy. Pak disociální poruchu,
192 histriónskou, tam je z nějakýho důvodu.

193 *Všechny tyhle vám byly diagnostikované?*

194 Ano, ty mně byly diagnostikovaný nějakým způsobem, znaleckým posudkem. Ale emočně nestabilní a
195 disociální rysy rozhodně. Jsou to rysy, ale je to...

196 *Takže jsou to rysy?*

197 Rysy, emočně, já to mám jako smíšenou poruchu osobnosti. A pod ní jsou vlastně tyhle rysy.

198 *Takže vy máte smíšenou poruchu osobnosti, ve které máte rysy emočně nestabilní, disociální...*

199 A právěže tím, že se na ní pan doktor vykašlal, tak já jsem se tady neměl vůbec od čeho odpíchnout. Já jsem
200 totiž přemejšlel, aby ten soudce vzal zpět svoje slovo, daj mě zpátky do detence, udělá se nověj posudek, abych
201 mohl sem už s kompletní diagnózou. Oni s tím počítaj, jako už se tady nějakým způsobem hledáme nějakou
202 cestu, kterou o tom hovořit. Akorát je to málo, no, já bych potřeboval fakt víc, abych mohl třeba docházet někde
203 na jiný oddíl, kde prostě se zabývaj místo pracovní terapie, která mi je napůl úplně k prdu, protože mi stejně nic
204 nedá, já jsem schopnej pracovat, když na to přijde, jako né, že mi nic nedá, dá mi určitě něco, ale já kdybych
205 dvakrát týdně mohl chodit na jiný oddělení, kde se zabývají emočně nestabilní poruchou, hraniční, tak abych
206 tam mohl chodit a sedět tam s těma lidma a brát si od nich zpětnou vazbu na to, co prostě řeším já každý den, že
207 se prostě probudím, fakt se mně nic kolikrát nechce a tak podobně. A to prostě tady člověk úplně nemůže v tom
208 běžném provozu řešit. Protože to tady narušuje ten provoz. Takže jako je to... A zas bejt nucenej, to je taky
209 naprd, protože, na druhou stranu, nemůžu bejt, jelikož s tím nějak musím bojovat, protože to bych se v životě
210 vůbec nedostal, protože neumím ovládat vlastně svoji osobnost, takže jako to je... No a jako je to tady taky

211 dobrý, jo, protože... Já bych odsad' odjel. Já jsem tady s tím nějakou dobu bojoval, že bych odsad' okamžitě
212 odjel. Měl bych i tlačenu na to, že bych se dostal fakt rychle do jiný léčebny, ale pak jsem si řekl, že prostě ta
213 paní doktorka, sexuoložka, má něco do sebe. Prostě fakt je jako inteligentní, vzdělaná. Má k tomu jinej přístup,
214 než byl v jiných léčebnách, jo, fakt se zabývá i jinejma věcma, než tou sexualitou. Zabývá se spoustou věcí
215 okolo. Byť to možná prodlužuje tu léčbu, ale prostě má to nějakej smysl. Já do toho nemít tu exekuci, nemít
216 prostě kouli na noze v podobě toho bytu, tak si tady sednu a ty dva roky si tady v klidu odžiju. A hlavně chci
217 řešit právě i to pokračování návaznosti tý detence, což úplně nemůžu. A cítím, že to bylo pro mě strašně
218 přínosný. Vlastně poprvý to pro mě bylo přínosný za celý život. Kdybych se do tý detence nedostal, tak prostě
219 tápu. Dobrý, takže můžem pokračovat, fakt už teď.

220 *Já bych se ráda zeptala, jaká byla povaha vašeho prvního trestného činu. Byl to sexuální trestný čin nebo*
221 *nesexuální?*

222 Já jsem nikdy žádný jiný, než sexuální neměl. Vlastně povaha byla zneužití šesti až devíti letečků. Bylo
223 to jenom pohlavní zneužívání osaháváním. Víceméně nic jinýho jsem neprovedl. Jediný, co jsem vlastně
224 udělal v tý trestní činnosti, že jsem toho jednoho devítiletýho kluka, vzal si ho na klín mu přirození vlastně na
225 zadek, na konečník, což bylo klasifikovaný jako pokus o znásilnění původně, ale pak to bylo překlasifikovaný
226 zpátky, protože se uznalo, že k tomu, co se domnívali policisté, nedošlo, že bych s ním měl anální styk. Takže se
227 to nějakým způsobem dalo do toho pohlavního zneužívání. To byla vlastně jediná moje trestná činnost, kterou
228 jsem kdy měl, akorát poslední trestná činnost, s kterou já, s tou částí nesouhlasím, je, že ten kluk řekl, že jsem
229 ho na záchod zatáhl násilím, no akorát, že popsal takovou poměrně zvláštní činnost, kde vlastně asi pod čtrnácti
230 kamerama já jsem k němu měl přijít, nějakým způsobem, ale to necháme na potom.

231 *Tam se určitě ještě dostaneme. Takže váš první trestný čin byl sexuální... No a za jaké všechny činy jste byl v*
232 *trestu?*

233 Takže dvakrát podmínku jsem dostal za pohlavní zneužívání, za výrobu a jiné nakládání s dětskou pornografií.
234 A teďka poslední pokus o zn... Znásilnění ukončený ve stadiu pokusu.

235 *Takže dvakrát podmínka...*

236 A jednou trestné odsouzení na pět let. Plus, tu druhou podmínku jsem propálil, ale to není důležitý.

237 *Takže jednou odsouzení na pět let kvůli...*

238 Pohlavní zneužívání, vydírání, tak nějak se to jmenuje, vyhrožování nebo vydírání a znásilnění ve stadiu pokusu
239 ukončený.

240 *Takže ve vězení jste seděl jednou.*

241 Za třetí trestnou činnost. Vlastně hlavně kvůli tomu, že sexuologická léčba, která mi právě nedala poznání své
242 osobnosti, tak vlastně vyčerpala všechny možnosti, kterejma na mě mohlo bejt působeno. Takže jsem vlastně
243 dostal nepodmíněnej trest... A detenci.

244 *Do té detence jste se vlastně dostali jak?*

245 No právě díky tý třetí trestné činnosti s tím, že vlastně veškerý možnosti byly vyčerpány.

246 *Ta podmínka za pohlavní zneužití, ta první, jaká to byla podmínka?*

247 Tři na pět. Ta druhá byla dva roky na tři roky šest měsíců, myslím. Dva roky odložený na tři roky šest měsíců. A
248 to třetí bylo natvrdo pět let, plus dva roky z té podmínky. No, ale to mně odpustili, takže mám zase podmínku
249 vlastně.

250 *Kolikrát jste byl v ochranném léčení?*

251 Dvakrát, plus tohleco, takže po třetí jsem teď.

252 *Můžeme si to vše chronologicky seřadit?*

253 Jasný. Takže 2006, první ochranný léčení K., to bylo po tý podmínce. Druhý, to jsem dostal podmínku, ale to
254 jsem byl místo vazby v ochranném léčení, i když nebylo úplně ochranný, nebylo nařízený nikdy jako ústavka.
255 No, ale bylo to místo vazby, takže jsem byl v H., to bylo 2013.

256 *V tom prvním ochranném léčení jste byl jak dlouho?*

257 Tam jsem byl, takhle, já jsem pak ještě odjel do H. na čtyři měsíce, jestli si to chcete nějak napsat. Ono to není
258 asi úplně důležitý, ale...

259 *No, spíš jen, jak dlouho trvala ta první.*

260 Čtrnáct měsíců, ale to bylo i s tím převozem do H., protože já jsem tam primářce řekl, na základě toho, že neví,
261 co chce, že je kráva. A poslal jsem ji do háje, že teda na jednu stranu ona říká, že si mám něco najít, na druhou
262 stranu mi to zakazuje, takže prostě fakt jako nechápu, co už si o sobě myslejí ty lidi tam v té sexuologii, že prostě
263 na druhou stranu chtějí, aby si lidi našli nějaký smysl života a pak jim ho zakážou, jo, takže prostě to nemělo
264 logiku. Jako můj život je poměrně hodně analyticky a počítačově, takže já potřebuju tu logiku. Potřebuju ty
265 věci vysvětlovat spíš opravdu tak, jak fungují i co se týče fungování lidského těla, než nějakým bu bu bu,
266 protože na mě to bu bu bu, díky ty disocialitě vůbec nefunguje a nějaký poučení, když uděláš tohle, bude tohle,
267 tak to na mě nefunguje. Ale když mně někdo třeba vysvětlí, že už mozek funguje tak, že prostě jsou tam nějaký
268 nervový spoje, který se posilují každodenním opakováním, a že prostě pak ten spoj na ty emoce spojený se
269 sexuální deviací a se sexuálním deliktem jsou pak zesilovaný tím, že já na to opakovaně myslím... Když mě to
270 někdo vysvětlí takhle a nebude mě vysvětlovat, že prostě když budu používat sexuální tematiku deviantní, že se
271 prostě znova dostanu do vězení, jo, když mně to vysvětlí fakt někdo od toho principu neurologického, jak to
272 funguje, tak to tím pádem dokážu pochopit a dokážu v tom pak vidět smysl, proč dělat něco nebo naopak
273 nedělat. Takže to mě dala i ta detence, protože já si myslím, že koukejte, já už tudle zkušenost mám z léčebny,
274 že pokud mně to začnete vysvětlovat po odborný stránce, jak to opravdu funguje, tak já tomu budu rozumět,
275 protože mám dostatečný IQ na to, abych to pochopil, mám víc jak sto deset a víc, takže prostě jsem schopnej to
276 pochopit, ale mě prostě bu bu bu nepomůže. Já cítím prostě, že takový ty věci, který fungují na ty běžné lidi,
277 kterým to stačí, tak to prostě na mě nefunguje. Takže já potřebuju vysvětlit i ty širší souvislosti toho, proč to
278 opravdu nedělat. A psychology i terapeuti na to slyšeli a prostě fakt mně to vysvětlovali i prostě po té širší
279 stránce těch souvislostí a byl jsem pak spokojenej, protože jsem dokázal pochopit, proč to opravdu nedělat, že to
280 má dalekosáhlejší dopad, než prostě, se to bere zjednodušeně v té sexuologický léčbě. No a takže 2013 byla
281 tahle a teď...

282 *A to trvalo jak dlouho?*

283 Rok.

284 *To bylo všechno úspěšně dokončené?*

285 No jo, více méně formálně, protože já jsem neměl problém s tím projít. Ale tím, že jsem zůstal prostě furt jako z
286 části nepopsaná kniha, tak jsem prostě furt nevěděl, co se sebou si počít, s tím životem. No a 2016 v lednu přišlo
287 vlastně zadržení a následně odsouzení a detence a takový ty věci, a to trvá až do teď.

288 *A tahle třetí ochranná léčba.*

289 Jo.

290 *Takže to jste si odseděl, ten trest, ten trval pět let?*

291 Pět let, no, čtyři roky, asi šest měsíců. No, pět let. Dvě třetiny, no, pět let, to je jedno.

292 *Potom jste šel do detence...*

293 No.

294 *Ta trvala jak dlouho?*

295 Dva půl roku jsem tam byl.

296 *A potom jste šel do ochranného léčení. A tady jste...*

297 Tady jsem tři měsíce.

298 *Aha, dobře, rozumím. Nesexuální delikty teda nemáte, jste říkal.*

299 Nesexuální nemám.

300 *No a... Co se týče recidivy, tak v jakém období jste recidivoval? Tak vy jste měl první delikt sexuální, to nebyla*
301 *recidiva, druhý sexuální...*

302 Poprvý vlastně, poprvý jsem zrecidivoval v roce 2013, což znamená, že po sedmi letech.

303 *Sedm let po léčení?*

304 Tak když to berem po ukončení léčení, tak po pěti letech.

305 *A to jste byl v ambulantní léčbě?*

306 Byl jsem v ambulantní léčbě.

307 *A docházel jste tam aktivně?*

308 Docházel jsem aktivně. No ale tím, jak jsem byl disociální a závislý vztahy, tak to prostě bylo složitější.
309 *Takže to byla první recidiva, druhá recidiva...*
310 A druhá byla vlastně po druhé léčbě, 2014. Rok na to, no, po ukončení léčby.
311 *A to jste byl zase v ambulantní léčbě?*
312 No, rok a půl, no.
313 *A po detenci jste nerecidivoval, tedy.*
314 To už doufám, vůbec. Nehodlám.
315 *V kolik letech byly ty vaše trestné činy?*
316 První je dvacet šest. Jako, přišlo se na něj ve dvaceti sedmi, ale ve dvaceti šesti jsem ho začal páchat.
317 *A první recidiva byla 2013. Vám bylo kolik?*
318 Třicet čtyři. Třicet šest mně byla druhá.
319 *Recidivoval jste tedy dvakrát. Měli jste v ochranném léčení někdy problémy se spoluprací?*
320 Jo. Ale takový spíš sexuálního charakteru, já jsem si tam vlastně někde někoho našel. Takže prostě jsem měl s
321 nějakýma spolupacientama nějaký techtle mechtle. A taky jsem bojkotoval systém kvůli tomu, že prostě jsem
322 cejtíl, že můj problém je jinde. Vlastně vycházel z té poruchy osobnosti, o který já jsem v té době toho moc
323 nevěděl. Ale cítil jsem to a prostě nedávala mně ta sexuologická léčba to, co jsem cítil, že by mně měla dávat.
324 Takže jsem prostě byl v takový opozici, ale jinak já jsem neměl fakt, po stránce znalostí, pochopení projít tím.
325 Takže to byly spíš takové krátké epizody toho, kdy já jsem třeba spadnul na chvílku, ale zas jako fakt jsem tím
326 prošel podstatně rychlejš než většina ostatních lidí. Stejně jsem tím vždycky prošel vlastně nejrychlejš z toho, ze
327 všech. Takže jako neměl jsem problém s tím projít. I s těma všema problémama. No, protože já si bohužel
328 dokážu obratně přizpůsobovat té situaci, ale samozřejmě, že si teď uvědomuju už, že prostě to není úplně to
329 řešení, že prostě fakt chci vědět, jakým způsobem žít venku, abych prostě se fakt už do těchto problémů
330 nedostal, protože to je pak cesta do detence na strašně dlouho, v případě recidivy, tak už prostě na to koukám
331 teď pro jinak. Takže když se mně nepovede zabít rybičky, kterejm jsem dneska všude vyčistil akvária a
332 přepíchal kytky a tak podobně, tak to bude dobrý. Tak možná, že se odsad' i dostanu někdy. (smích)
333 *Měl jste v léčbě někdy problém s motivací?*
334 Jo určitě, tady mám. Tady mám problém s motivací, protože se právě nemůžu věnovat úplně té individuální
335 lince, nehledě na tu exekuci a prostě trpím tady frustracema. Trpím tady frustracema a pociťuju to čím dál víc,
336 že prostě opravdu nemůžu ten čas úplně využívat tak, jak bych chtěl. A tak, jak hlavně vím, protože já tady
337 spatřuju riziko toho, že když ty věci nezačnu dělat tady, tak já zas budu prožívat frustrace z toho, jak se do nich
338 budu ponořovat venku a ty frustrace jsou pro mě zároveň riziko.
339 *Chápu.*
340 Což prostě tady jsem se snažil vysvětlit a prostě tady úplně na to neslyšej, protože chtěj, abych nějaký pár
341 měsíců tady fungoval, ale já to zase na druhou stranu chápu. Že mě třeba to pak rozvolní a že třeba budu moct
342 něco dělat. I když jak to tady znám, tak prostě jak si zvyknou, že funguju, tak prostě mě stejně nic nepovolí.
343 Ale já jsem ochotnej se po určitý době sebrat a odjet jinam, takže to zase jako... Ale prostě jak ty frustrace tady
344 teď zažívám a prostě úplně nevím, co s nima dělat, protože je nemám v čem rozpustit. A pociťuju to na sobě,
345 třeba i takovou... Zbytečně odkláněním se k sexuálnímu podnětům, než třeba když jsem přišel z detence a měl
346 jsem zas jiný nadšení, prostě, a mohl jsem to někam jinam utápnět.
347 *To znamená, že problém s tou motivací máte jenom teď? Předtím jste ani neměl?*
348 No, ze začátku jsem ho měl, protože jsem ho... Takhle, jako myslíte dřív v těch léčbách?
349 *Myslím celkově v léčbách.*
350 Takhle, v léčbách, já jsem problém s motivací úplně neměl. To spíš bylo takový to, že mě demotivovalo to, že...
351 To byly takový krátkodobý, ne, že bych se zaseknul na nějakou dlouhou dobu. Třeba nevím, na měsíc jsem se
352 zaseknul. To byla ta emočně nestabilní. Já jsem měl vycházející z té emočně nestabilní, z té smíšený poruchy,
353 vlastně tím, že já jsem se prostě na něčem zasek a teď prostě, dokud jsem si to sám v sobě nevyřešil, nebo mně
354 to někdo nepomohl vyřešit, tak jsem na tom byl seklej. To mám třeba i teď, protože prostě se na něčem seknu a
355 prostě přemejšlim si o tom a třeba pak jako se nemůžu úplně soustředit na to okolí, protože prostě se už na to

356 nemůžu soustředit. Já jsem pak různě v tenzích a tak podobně, brní mě tělo a tak podobně, takže to prostě je na
357 houby. A to je všechno, to vychází z té my smíšený poruchy osobnosti, která prostě stojí za prd.

358 *Chápu. Ale měl jste to nastavené tak, že se chcete léčit?*

359 Jo, to jako rozhodně. No, já jsem věděl, že se to nedá vyléčit, ale chtěl jsem se nějakým způsobem dozvědět
360 prostě ty věci, proč to dělám a co bych mohl udělat, protože bych to nedělal, to je jako rozhodně. To i v detenci
361 jsem byl plně motivovanej od začátku.

362 *Tak, já bych se ráda podívala na ty vaše jednotlivé činy. Váš první trestný čin...*

363 Tak, můj první trestný čin se konal na... Vlastně já jsem učil kroužky počítačový. A můj první trestný čin
364 vzniknul až po třech letech těch kroužků, kdy já jsem dostal první stupeň, hlavně prvňáky. A já jsem řekl, že
365 nebudu vědět, co s nima mám dělat, protože oni neuměli číst a psát. Což jsem je prostě naučil, protože mně to
366 štválo.

367 *Takže vy jste vedl kroužek na základní škole?*

368 No, na základní škole jsem tam dělal kroužky, nejsem učitel, ale dělal jsem ty kroužky, jako ajťák. A dostal
369 jsem tuhle třídu v roce 2005, takže jsem vlastně si všimnul, že ty kluci si furt sahaj mezi nohy. A pro mě je to
370 jeden z nejsilnějších spouštěčů, jo, prostě že si sahal mezi nohy. To ti starší kluci nedělali, takže mně to
371 nedělalo nějaké velké problémy. A u těchto kluků jsem vlastně postupně k nim začal chodit a nenápadně je
372 osahávat tak, aby si toho nevšim. Já jsem samozřejmě cítil, že dělám něco, co není dobře, ale nevěděl jsem, co s
373 tím. A přišel jsem na to, že mně to funguje jako fantazie pro uspokojení v intimní samotě. Protože já jsem ten
374 svůj život už vlastně od puberty věnoval, jsem upřednostnil tu radost získávanou z té sexuální stránky. No, takže
375 já jsem se prostě několikrát denně uspokojoval a zbytek mě nebavil. Anebo jsem prostě sexualitě věnoval pak na
376 střední škole hromadu času, protože jsem jí provozoval s přítelkyněma a tak podobně. Takže jsem nějakým
377 způsobem čas věnoval té sexualitě. Takže jsem přišel na to, že mně přinášejí podněty pro uspokojení v
378 intimní samotě. Já jsem se samozřejmě sám neuspokojoval, protože jsem si buď mohl vybrat, že bych se tam
379 uspokojoval před nimi, což jsem nechtěl. A nebo je mohl vstřebávat ty jejich pocity, které maj. Jestli se jim to
380 líbí, nelíbí, jestli je to zaujalo. Takže já jsem se jim třeba díval do očí a sledoval jsem, jestli na to reagujou nějak
381 negativně. A když reagoval negativně, tak jsem je nechal být. Já jsem třeba tam občas měl radost, že jsem tam
382 vzal třeba i některý starší kluky, když už to pak bylo delší dobu, protože já jsem je vlastně zneužíval téměř sedm
383 měsíců. A protože jsem nechtěl to dělat, tak jsem si tam třeba pozval ty starší kluky, protože před nima bych si
384 to nedovolil, tak abych prostě nějakým způsobem tomu svému jednání i zabránil.

385 *Vy jste je zneužíval už sedm měsíců?*

386 Sedm měsíců jsem je zneužíval celkově.

387 *Aha, a to tím stylem, že jste jenom jim koukal očí a...*

388 Já jsem je osahával vlastně, jako i pod věcmi. Tam záleží na tom, kdo co strpěl. Protože oni si různě nechali
389 různě líbit. Takže některý kluci si nechali třeba líbit, že jsem jim sáhnul i pod kalhoty, ale většinu z nich jsem
390 třeba nic fakt neudělal, že jsem jim třeba položil ruku mezi nohy, nebo že jsem je opatrně osahával, třeba
391 několikrát, třeba pětkrát, šestkrát, některý jenom jednou. Ale tím, měl jsem jich čtrnáct v rozsudku, protože
392 vlastně to byla celá třída a oni chtěli policajti, aby tam byli fakt úplně všichni, spousta rodičů to chtěla stáhnout
393 i. Oni zjistili, že mně hrozí trest a že jsem těm klukům tolik neudělal. Takže prostě to chtěli stáhnout, ale ono to
394 nešlo, že jo. Takže prostě jsem je měl všechny v rozsudku.

395 *A to jste dělal, když jste byli o samotě nebo i před ostatníma?*

396 I před ostatníma. Já jsem to dělal zase nenápadně. Oni si toho sice třeba dva, tři kluci všimli, že jsem to dělal i
397 jinejm, protože to nějak pozorovali, ale většina lidí vůbec nevěděla nic. A ani to nevímali kolikrát sami nějak
398 moc. Prostě to vnímali trochu, ale nerozuměli tomu, protože byli malí. Takže vlastně můj dopad na ně byl
399 víceméně, i dle znalců, takřka nulovej. Tam byl dopad větší na toho jednoho kluka, který vlastně mě měl rád
400 strašně moc a on strpěl daleko víc, takže se nechal prostě se svlíknout a tak podobně. Takže to byl devítiletý
401 kluk, on taky byl asi blíž té my sexualitě. To, co chce vyloženě ta moje deviance. A takže ten teda strpěl víc,
402 takže toho jsem pak osahával i jinde různě už nahýho. A různě pod kalhotama a jsem ho vlastně hladil na tom
403 přirození. Naučil jsem ho třeba masturbovat nebo tak. Ukázal jsem mu, že je to třeba dobrý nebo něco. A to bylo
404 vlastně i v té druhý trestný činnosti to samý.

405 *Takže myslíte, že největší dopad to mělo na toho devítiletého kluka, který vás měl rád?*

406 No, nechal se vlastně... Strpěl toho daleko víc, díky tomu, že měl rád.

407 *K těm věcem, co strpěl, byste zařadil co, například?*

408 No, já jsem ho osahával vlastně na těle, potkal ho tam a vlastně jsem mu sundal třeba pod kalhotama i trenky.
409 Takže jsem ho osahával prostě na holým přirození. To jsem teda dělal u jinejch kluků, ale on toho strpěl daleko
410 víc. Prostě pak jsem mu třeba doma stáhnul, když jsem byl u něj, tak jsem mu stáhnul pyžamo, co měl a třeba
411 jsem ho hladil fakt na těle nebo si ho dal na klín a tak podobně. Takže tohleto on všechno strpěl. Já jsem mu
412 jako nic víc neudělal. Nenutil jsem ho nějak, aby mě uspokojil nebo něco. To akorát jednou jsem mu dal svoji
413 ruku na přirození. Takže to jsem mu udělal jen jednou. Takže tohleto ale prostě neznásilňoval jsem ho a nenutil
414 jsem ho, aby měl orální styk, nic takového. Vždycky to bylo jenom ve formě osahávání, ta moje sexuální trestná
415 činnost. Ta druhá trestná činnost měla souvislost s tím, že já jsem si vlastně po léčbě našel sice kluka, který mu
416 bylo čtrnáct, když jsem ho poznal, pak už mu bylo patnáct, byl mladistvej, my jsme spolu tři roky byli, jenomže
417 já, kvůli závislý poruše, jsem ho nějakým způsobem odradil. No, a ještě než vlastně se to přátelství, protože to
418 nebylo stát úplně, než se to rozpadlo, tak já jsem si našel čtrnáctiletýho kluka jako náhradu za tenhle závislej
419 vztah. Já jsem si našel jako náhradu tohodle.

420 *A vám bylo...*

421 Mně bylo třicet čtyři. A já jsem si našel vlastně toho čtrnáctiletýho holandřana. A toho jsem osahával vlastně při
422 té trestné činnosti jenom přes věci. On to strpěl, věděl, co chce. Vědělo se i, že to bylo ve finále víckrát, ale soud
423 to nijak neřešil, protože oni věděli, že jemu to zase tak moc nevadilo. Protože byly nějaký videa, já jsem si ho u
424 toho i natočil a ty videa jasně dokazovaly, že on to strpěl docela v klidu, i když tvrdil, on se styděl za to
425 samozřejmě, takže u soudu řek, že se mu to nelíbilo, že jsem to dělal proti jeho vůli, že se tomu bránil, ale
426 vlastně na těch videích se dokázalo, že to tak nebylo. Takže nějakým způsobem strpěl osahávání. Takže to bylo
427 zase osahávání, plus jsem třeba s ním nějakým způsobem mu ho uspokojoval, ale to bylo až později. Takže to
428 bylo až později, kdy už my jsme pak spolu zůstali, takže to bylo mimo trestnou činnost.

429 *Takže jste spolu potom normálně byli.*

430 No, pak jsme spolu trávili zas čas, bylo to kamarádství s výhodama, nebyl to zase vztah. Bylo to kamarádství se
431 sexualitou, ale jeho to bavilo spíš z toho důvodu, že on mně chtěl nějakým způsobem škodit, protože on měl
432 taky asi nějakou poruchu osobnosti. Takže jeho to bavilo trochu z jiného důvodu než mě a já jsem to i cítil, že to
433 prostě bylo trochu jinak, že jeho to úplně ta sexuální část nebaví. Spíš bavilo ho mně nějakým způsobem škodit.
434 Ta třetí to bylo to, že jsem poznal vlastně čtrnáctiletýho kluka zase. Tam jsem ho osahával přes věci jenom, přes
435 věci na přirození a na zadku, vlastně na těle jsem ho osahával jenom přes oblečení, ale on řekl, že jsem ho měl
436 násilím zatáhnout, tím, že jsem ho měl dát a držet ruce za zádama, čemu jsem se docela pobavil, protože jsem
437 mu měl vlastně jednou rukou držet ruce za zádama, tou pravou, levou rukou mu držet ruku na puse a dotáhnout
438 ho sto metrů na terminálu L. mezi těma budova, mezi všema lidma na záchod do druhé budovy. Ve všední den o
439 půl druhý. Takže jsem říkal, že jestli si policajti a soud myslí, že je to prostě reálný, že se trochu asi pomátli, že
440 by to prostě nešlo v životě udělat, aniž by si toho kdokoliv všimnul. Ale prostě on chtěl odškodný, takže musel
441 dodat něco, na základě čehož mu to odškodný přijali, protože on vlastně o tý mý trestný činnosti řekl, že to byl
442 přátelskej akt, že to vnímal jako přátelský akt a že ho to nějak nepoškodilo. Takže tím musel dodat něco, co
443 chtěl, aby dostal odškodný, tak prostě dodal tohle, vymyslel si to. Bylo i docela dokázané, že tam prostě byly
444 rozpory během toho trestního řízení, ale nebyl o to zájem, takže prostě další věc byla vlastně pokus o znásilnění,
445 čímž já jsem ho měl násilím zatáhnout na ten záchod. Takže za to jsem byl odsouzený. A že jsem mu
446 vyhrožoval, že jsem mu měl říct, že to nemá nikomu říkat, přitom k tomu taky nikdy nedošlo. To bych si nic
447 takového nedovolil. Nedovolil jsem si to ve dvou trestnejch činnostech předtím, když mně ty kluci řekli, že to na
448 mě řeknou, stejně jsem jim na to nikdy nic neřek. Takže jsem neměl důvod nic takového. Ale byl jsem za to
449 odsouzenej. Prostě nesouhlasím s touhle částí, ale prostě měl jsem ho násilím vlastně zatáhnout na ten záchod.

450 *Myslíte, že... Je něco, v čem se ty recidivy lišily od prvního trestného činu?*

451 Ne. Protože... Takhle. Tam samozřejmě jediný, co je, tak je ten pokus o znásilnění, ale ten já prostě odmítám,
452 ale byl jsem za něj odsouzenej, tak to je vlastně jediný. Ale jinak, můj modus operandi je úplně stejnej. A
453 dokonce i důvod toho páčání je úplně stejnej, protože já jsem vždycky přišel o závislej vztah. Nebo o nějaký
454 vztah, kterýmu... Já tomu říkám závislej vztah. Přišel jsem vlastně vždycky o...

455 *Že tomu vždycky předchází...*

456 Předchází ztráta toho... Nebo nějaký omezení vlastně v tý mý seberealizaci. Protože to je ten největší průšvih, že
457 já jsem se seberealizoval vlastně skrze ty vztahy. Protože to nebylo jen o sexualitě, že jo, bylo to celkově. A já
458 jsem jak v té první trestný činnosti, tak před tou první trestnou činností, před druhou, tak před třetí, vlastně jsem

459 vždycky ztratil závislej vztah. Možnost žít pro něco. Já jsem vlastně žil skrze ty lidi. A skrze vlastně mladistvý
460 nebo nezletilý. Tak jsem... Takže vždy tomu předcházela ztráta závislého vztahu a vlastně můj seberealizace.

461 *Ale to je jedno s druhým, ne? Jakože, ta seberealizace, jste říkal, že...*

462 Jo.

463 *Měl jste někdy problém s alkoholem nebo drogami?*

464 Ne.

465 *Nikdy?*

466 Takhle, já jsem je zkusil ale žádný problém jsem s tím neměl.

467 *A během recidiv, respektive trestných činů jste byl pod vlivem?*

468 Ne.

469 *Ty vaše oběti recidiv byly jako... Vy jste je musel nejdříve trochu poznat, že to nebylo, že jste přišel, viděl a šel?*

470 Jasný, vždycky jsem nějakým způsobem vybudoval přátelství. Vždycky mě znali hlavně ty lidi. Vždycky mě
471 znali nějakým způsobem.

472 *A vy jste si je vybíral podle toho, jestli spolupracují nebo ne?*

473 Ne, já jsem totiž vždycky k tomu přišel tak nějak jako slepej k houslím, že jsem je získal přes někoho. Že jsem
474 poznal někoho a přes někoho jsem poznal zase tyhle ty. A vzhledem k tomu, že to bylo spíš situačně dostupný, a
475 hlavně v návaznosti já jsem šáhnul vždycky po tom prvním, co bylo dostupný, když jsem ztrácel vlastně tu
476 seberealizaci jinou, tak jsem šáhnul vlastně po tom prvním, co bylo kde dostupný. A většinou jsem už měl něco
477 vybudovanýho, akorát v té poslední trestný činnosti to byla úplně náhoda, protože tam jsem se snažil vyvarovat
478 nějakých kontaktů s nezletilejma, ale prostě mně to takhle nějak přišlo do ruky. Já jsem poznal ségru, totiž,
479 mladší, toho kluka, a ona mně řekla, že vlastně má čtrnácti a půl letýho bráchu. Takže to byla vyloženě náhoda.

480 *Takže u toho prvního a druhého to bylo dopředu vybrané?*

481 Dopředu to nebylo, ale bylo to v návaznosti kontinuity. Že prostě jsem dělal nějakou činnost nebo jsem třeba byl
482 s tím Martinem, v té druhý trestný činnosti, tak předtím jsem vlastně byl s Martinem, on chodil na
483 elektrotechnický kroužek a tam já jsem potkal toho čtrnáctiletýho kluka. Takže já jsem se tam s ním začal už
484 seznamovat, když jsem věděl, že ten vztah s tím Martinem jde do háje, tak vlastně jsem přišel na to, že tenhle
485 kluk by pro mě mohl být zajímavý. Takže ano, nějakým způsobem on byl pro mě zajímavý. Vždycky to byly
486 pravděpodobně asi, když to řeknu upřímně, tak to byly asi dostupnější objekty než třeba ty ostatní. Vždycky
487 jsem si vybíral ty lidi, který prostě mně šly na ruku než ty, který by nešly.

488 *Jasně, rozumím. Užíval jste někdy nějaké léky? Někaký hormonální útlum, antidepresiva, antipsychotika?*

489 Užíval jsem všechno možný, ale hormonální útlum na mě nějak moc nefungoval. Já jsem ho bral celou dobu, až
490 do roku 2017. I v base jsem ho nějakou dobu bral, teď beru Diphereline, takže jsem na něj docela zvědavý.

491 Teďka jsem tady poprosil paní doktorku, ať mně nedává Androcur, ať mně dá depot Proveru, protože to na mě
492 nikdy nefungovalo. A dá mně Diphereline, ale tam je totiž u mě průšvih, že ona existuje jedna teorie, kterou
493 sexuologové vůbec neuznávají. Ale hraniční poruchy a vůbec lidi s emočně nestabilníma poruchama můžou mít
494 sexualitu, včetně jejich projevů, z důvodu toho, že nemají ty hranice. Já samozřejmě cítím, že pro mě je to i
495 sexuální deviace v té podstatě, která je, že prostě to preferuji nějakým způsobem, protože to je zajímavé pro tu
496 moji masturbaci v té intimní samotě. Ale na druhou stranu se na to dá taky koukat tak, že já mám opravdu
497 nějaký ten bludnej kruh, kde je nuda a ta nuda pak vyžaduje nějaký řešení. A radost. A ta radost je palivu pro tu
498 nudu. A tu radost buď můžu získat z něčeho beztrestnýho anebo ze sexuality. A tím, jak já mám otevřený ty
499 hranice, tak já tu radost jsem schopnej získávat téměř z jakýkoliv sexuální činnosti. I takový, která mě třeba
500 neuspokojuje, ale budu vědět, že dělá dobře někomu jinýmu. Protože já si od něj tu jeho radost, ty emoce můžu
501 vzít a budu spokojenej taky ve finále. A tohleto je věc, kterou ty sexuologové asi úplně neuznávají, že to takhle
502 může bejt. Protože oni zatím viděj, podle mě, hodně tu deviaci. I když, paní doktorka, já, když jsem o tom takhle
503 mluvil, tak jako proti tomu zas tolik neměla. Takže buď se s tím smířila, že prostě holt to tak mám, anebo prostě
504 se se mnou nechce úplně přít a prostě dá mě to sežrat pozděj, nebo nevím. Ale prostě nějakým způsobem tady
505 na to trochu slyšej, i když ne úplně teda, ale v detenci jsme to poměrně intenzivně probírali a opravdu to tak je.
506 Já mám prostě fakt volbu toho, že buď tu radost, prostě ta sexualita je snadno dostupná radost, která je prostě
507 intenzivní. Takže to tělo je na ni samozřejmě nastavený. Všechny ty ostatní radosti už jsou obtížně získatelný.
508 Takže to je vlastně ten můj problém, že já jsem upřednostnil celej zbytek života vlastně před detencí a před
509 výkonem, no, vlastně před detencí, protože to jsem tomu nerozuměl ještě, tu radost z té sexuality a bylo jedno,

510 jakým způsobem jsem jí získal, jestli to byl normální vztah s dospělým, nebo vrstevníkem, i když ty já jsem moc
511 neměl. Já jsem měl většinou s těma mladšíma klukama. Anebo právě tím, že já jsem třeba se kamarádil s
512 dvanáctiletým klukem třeba tři roky, kterýho jsem ale nikdy nezneužil. A takových bylo spousta. Že jsem fakt s
513 nima nikdy nic neměl, ale oni mně poskytovali vlastně tu radost a nahrazovali to palívo, to sexuální, i když já
514 jsem třeba od nich nějaké sexuální podměty taky bral, protože oni mně třeba vyprávěli o svém sexuálním životě,
515 ale nezneužil jsem je nikdy. Ale prostě tu radost jsem tam bral takhle. A právě, když se omezily tyhle kontakty
516 třeba právě před tou první těsnou činností, tak ten Lukáš mi řekl, že nějaké jeho příbuznej je prostě policajt a že
517 prostě si z něj dělá srandu, že se baví prostě s úchylákem a že prostě jemu to bylo nepříjemné. Tak jsem řekl
518 "Lukáši, tak prostě to nějakým způsobem rozvolníme". A to bylo zrovna v té době, kdy já jsem vlastně dostal
519 tyhle prvňáky. Já jsem do té doby se intenzivně vlastně věnoval tomu Lukášovi. I když jsem ho nezneužil, tak
520 jsem s ním prostě trávil čas. Nebylo to vždy po mém, protože... nebo k mému uspokojení plnému, protože já
521 jsem z toho taky neměl úplně radost. Jelikož zase v tom životě, já jsem netušil, že jsem třeba kreativní. To jsem
522 fakt netušil v tom životě. Takže jsem netušil, že mám nějaký vlohy prostě, který jsem vůbec nevyužíval a že
523 prostě chci nějakým způsobem je realizovat. A že prostě z toho mám ty frustrace, že mě třeba úplně neuspokojuje
524 být ani s těma děckama. Že jsem to furt vnímal jako nějakou náhradu toho svého života, který nemám kvůli
525 tomu postižení. Ale... Takže jsem prostě přišel o tohodle Lukáše a zrovna v tu dobu já jsem se dostal těm
526 prvňákům.

527 *U těch dětí, jaké věkové rozmezí vás přitahuje?*

528 Takhle, já to mám rozdělený. Pro masturbaci v intimní samotě, aby to nebylo jednoduché, tak tam je to fakt,
529 dejme tomu, od pěti let, od čtyřech, pěti let do těch devíti až jedenácti. Tam je to fakt pro mě zajímavý. Vlastně
530 jako typickej pedofil. Kdežto... Ale nemám úplně, u těch deseti, jedenácti letech už jo, ale u těch devíti a níž,
531 nemám úplně potřebu s těma lidma nějak trávit, zamilovávat se do nich a nic takového. Dokážu to samozřejmě,
532 já prostě mám nadání pro tyhle děcka, takže prostě dokážu to, ale není to úplně to gró, protože mě tam
533 přitahovalo to, že já je můžu už něco naučit. Vzhledem k tomu, že já umím poměrně složitý věci a chtěl jsem,
534 aby ty kluci uměli taky vlastně relativně složitý věci, aby prostě byli schopni řešit obtížnější věci a pomohlo jim
535 to třeba být lepší na školách potom a tak, tak prostě jsem potřeboval starší kluky, k té seberealizaci. Takže k
536 seberealizaci já potřebuju starší kluky, ale sexualita chce ty mladší.

537 *Dobře, dobře. Každopádně, teď berete Diphereline. Bral jste někdy antidepressiva či antipsychotika nebo*
538 *podobně?*

539 Bral jsem, beru i Pregabalín, který nevím úplně někam patří teda. A ten mně pomáhal, to bylo docela zajímavé,
540 já jsem ho dostal i v detenci, protože já jsem měl vnitřní napětí, které pocházelo částečně ze sexuálního, ale
541 částečně pravděpodobně z nějakého vnitřního napětí, který prostě mám. Já jsem se nemohl nikdy na nic pořádně
542 soustředit. Vlastně od té doby, co jsem bral ten Pregabalín, tak najednou jsem se jednou probudil a zjistil jsem,
543 že nepotřebuju řešit spoustu věcí. Nepotřebuju se ráno uspokojovat, nepotřebuju, nemám to napětí, který jsem
544 měl. A najednou jsem byl daleko svobodnější, že jsem nebyl úplně otrok toho těla. Toho Pregabalínu se
545 samozřejmě chci zbavit, protože on ten Diphereline by měl teoreticky dělat částečně aspoň to samý. Nevím,
546 jestli by do nějaké míry pomůže nebo nepomůže. To nevím ještě, protože tam je průšvih, že prostě podle mě
547 fakt velká část toho pochází z té smíšený poruchy osobnosti. A tam je ještě jedna věc, že totiž ten hormonální
548 útlum se dá přerazit vlastní inteligencí. Pokud já jsem schopnej svojí inteligencí ovládat nervou soustavu
549 natolik, že prostě ten Diphereline nebo prostě ten hormonální útlum bude neúčinněj, mně to takhle vysvětlovali
550 sexuologové, že prostě on přestane fungovat. Prostě jsem schopnej ho vlastním vědomím v tom těle prostě
551 zneúčinit. Aníž bych chtěl nebo nechtěl, prostě to tělo prostě funguje tak, že prostě... Jo, nějakým způsobem to
552 tak funguje, protože já jsem měl Androcur a prostě i když mě ho píchali, tak jsem se dostal na testosteron, kterej
553 je běžnej normálnímu sexuálnímu projevu muže zdravýho. Já potřebuju fakt to přerámcování, protože to je
554 jediné, co vím, že opravdu účinně funguje, poslat ty myšlenky někam jinam od té sexuality pryč. A to fakt
555 funguje, takže na to zapomenu. Že mi to přestane otravovat. A druhá věc, že já se taky uspokojuju bez důvodu
556 úplně sexuálního. Prostě z principu. Protože to je právě ta nuda. Z té nudy já pak se začnu uspokojovat, i
557 kdybych to normálně nepotřeboval.

558 *Co se týče vašeho postoje k vaší deviaci, jste si teď té deviace vědom a přijímáte ji?*

559 Já ji mám vlastně i rád, protože svým způsobem, když bych si nemršil život tím trestným činem, tak jsem mohl
560 bejt velice dobrý psycholog. Protože já mám fakt otevřenou cestu k těm dětem strašně snadnou. A i k těm, který
561 prostě nemluvěj s nikým jiným. Jsem si to několikrát za život vyzkoušel opravdu s děckama, kteřý měly hodně
562 velký problémy se bavit, i s psychologama, se vším, prostě s dospělýma a jsem k nim přišel a za půl hodiny byly
563 moje. Takže prostě je to škoda, že prostě jsem tu deviaci takhle nevyužil prostě ve prospěch někoho, užitečným

564 způsobem a prostě nedokázal jsem se ovládat a zavřel jsem si tuhle cestu, protože fakt jsem měl přístup k těm
565 děckám velice dobřej.

566 *A měl jste k deviaci vždy takový postoj, že jste si jí byl plně vědom a přijímal stejně, nebo se to různě vyvíjelo?*

567 Takhle, já jsem neměl rád, že prostě nějakým způsobem od ní páchám trestnou činnost. To je jediné, co mě
568 netěšilo, ale jako ta sexuální deviace, já jsem ji nikdy nebral jako nějakou negativní věc.

569 *Ale jako, bral jste to tak, že ji prostě máte a přijímal jste ji?*

570 Jo, když jsem se dozvěděl, že ji mám, tak jsem s tím souhlasil, protože prostě všechny okolnosti zcela logicky
571 říkaly, že ji mám. Teďka jediné, co je, že mi nabídla druhý pohled porucha osobnosti, hraniční osobnost a to,
572 ale prostě souhlasím s tím, že tam nějaká část sexuální tý sexuální deviace 100 % je. Takže s tím souhlasím.

573 *V období těch recidiv, jak často jste měl to, co jste dělal s těmi kluky, ve vašich sexuálních fantaziích?*

574 100 %. Protože to je vlastně to, co jsem, kvůli tomu jsem to i dělal. Minimálně u těch malejch kluků, protože u
575 těch čtrnáctiletých úplně ne. Ale u těch malých, tak vlastně já jsem tím získal ty sexuální fantazie, které mě pak
576 pomáhaly a už to se rozproudilo. A vlastně už jsem jenom využíval ty podněty. Já do dneška vlastně používám
577 při masturbaci tyhle z ty deviantní vzpomínky na ty dva devítiletý kluky plus na něco s těma malejma klukama.
578 Spíš než s těma většíma. Protože prostě tohle pro mě bylo fakt zajímavý.

579 *Jak často jste měl ty fantazie?*

580 Každý den, protože já jsem se každý den uspokojoval.

581 *A jak často je máte teď?*

582 Teďka podle toho, jak se uspokojuju. Teďka jsem to stáhnul asi na třikrát tejdně.

583 *V době recidiv, hrál ve vašem životě nějakou roli stres nebo úzkost?*

584 Tak určitě, protože já jsem měl permanentní frustraci vlastně z postižení. Protože jsem nemohl dělat to, co
585 ostatní a furt jsem se snažil vyrovnávat těm lidem. A dělal jsem ajťáka a ta práce taky byla pomíjivá, vlastně po
586 mně nic nezůstávalo. Takže já jsem byl furt v jakýsi nespokojenosti se svým životem. Nebyl to vyloženě asi
587 stres a úzkost. To jsem měl taky samozřejmě, ale to bylo nárazový. Ale spíš taková celková nespokojenost s tím
588 životem a s tou seberealizací v tom svém životě byla celou dobu.

589 *A depresivní příznaky?*

590 To jsem měl taky, jo. To jsem měl hlavně v té době, kdy já jsem s těma závislýma vztahama nemohl bejt. Když
591 jsem tuhle seberealizaci neměl. Což znamená prázdniny, víkendy a tak. Tak prostě jsem zase upadal do tohohle,
592 že se mě třeba nechtělo úplně nic dělat. A nebavil mě život a tak. Takže prostě když jsem neměl tuhle vlastně
593 závislou seberealizaci.

594 *Setkal jste se v tomto období s nějakou významnou událostí u vás či rodině? Vlastně vy jste před recidivami
595 ztratil snad vždy závislý vztah...*

596 Jo. Anebo mně někdo umřel. To se taky stalo. No ale to nebylo úplně před recidivou. To bylo třeba, když jsem
597 potkal Lukáše. Tak mně vlastně předtím umřel kamarád a v tom období mně vlastně umřel strejda ještě.

598 *A myslíte, že to ovlivnilo to, jak jste se cítil?*

599 Určitě. Určitě. Jo, protože vlastně jsem hledal náhradu zase za tyhle lidi. Protože pro mě to zase byla nějaká
600 forma seberealizace, o kterou jsem přišel. Jo, protože zase to je vlastně ten základní bludnej kruh, že já jsem
601 přišel o nějakou radost v tom životě. Jo, takže to způsobilo určitou frustraci.

602 *Měl jste problém s nízkým příjmem či nezaměstnaností?*

603 Takhle, to si myslím, že není příčinou souvislosti úplně, protože takhle, jediný, kdyby to mohlo být souvislost,
604 že jsem v poslední trestný činnosti měl víc volného času, protože jsem po léčbě, po tý poslední už nešel úplně
605 běžně pracovat, ale pracoval jsem spíš brigádně. Takže jsem měl víc volného času, ale ten jsem věnoval těm
606 závislým vztahům. Takže jako spíš ne, asi.

607 *Měl jste v obdobích recidiv, nebo někdy, problém s nízkým sebehodnocením?*

608 To určitě, celý život, mám i teď.

609 *Víte, z čeho to jde?*

610 Kvůli postižení, to je jednoduché. Protože prostě jsem se nedokázal s tím nikdy vyrovnat. Že prostě nedokážu
611 dělat stejně hodnotně to, co druhý, když hlava může, že ruka nemůže, tělo. To mě prostě díky tomu strašně... A

612 taky, že člověk je postižený a právě, že díky tomu, že vlastně ty děcka mě braly tak, že vlastně to postižení
613 neřešily. Což bylo pro mě taky zdroj toho, proč jsem vlastně měl tu seberealizaci skrz ty mladší lidi, protože se
614 tam dal snáz zapadnout.

615 *Byli někdy ve vašem okruhu známých lidí, kteří se dopouštěli nebo dopouští nějakých deliktů?*

616 Byli, no, protože já mám kamarády z léčebny, takže... No, zůstali mi. I z detence, takže prostě...

617 *No a jaké byly v dobách recidiv vaše vztahy s rodinou?*

618 S mojí rodinou vztahy složité. My jsme žili... My jsme byli tři. Táta, máma a já. Já jsem jedináček, jsem
619 adoptovanéj teda. A díky tomu pravděpodobně je tam nějaký odstup, ale i věkovej, protože rodiči byli takřka o
620 čtyřicet let, táta ode mě, matka o třicet šest. A i když je mám rád, tak my jsme si každý žili svůj život. Vlastně
621 každý jsme si sólo žili svůj život. Rodiče se milovali, všechno, ale každý si prostě nějakým způsobem žil svůj
622 život a nezasahoval do toho života těch druhých nějakým významným způsobem. Rodiče mě samozřejmě měli
623 rádi, všechno, poskytli mně zázemí, bydlení, prostě všechno to bylo v pořádku, ale prostě každý jsme si žili... Já
624 už jsem si od první třídy žil prostě nějakým způsobem svůj život a prostě rodiče svůj a nějakým způsobem se ty
625 životy prolínaly, ale každý jsme si žili sám. Takže uspokojující. Neměl jsem, třeba neshovával jsem se úplně s
626 ničím, no. Ale prostě ty vztahy asi nebyly úplně tak dokonalý, jak by mohly být. Ale na druhou stranu, my jsme
627 fakt, rodiče chalupařili, já jsem prostě si žil nějaký ten svůj život, jsem se jim přizpůsobil. Ale jako dítě jsem
628 třeba toužil po něčem jiném, po dovolených, po takových věcech. Pak zpětně jsem přišel na to, že to chalupaření
629 bylo prostě dobrý.

630 *Měl jste s rodiči dobré vztahy, tedy?*

631 No, to určitě.

632 *Pak, jak se rodina stavila k vaší deviaci?*

633 No, oni se to dozvěděli až po první trestný činnosti. Stejně jako já jsem se dozvěděl, že mám deviaci. No a
634 nepřijali to pravděpodobně nikdy. Jako smířili se s tím nějakým způsobem.

635 *Podporovali vás?*

636 No, podporovali, dokud mohli, no. Teďka to je složitější. Mamka mě podporuje svým způsobem taky pořád.
637 Takže, ale už je na tom hodně špatně. Taky čekám, když prostě už nebude. Takže to je takový složitý.

638 *No, když jste spáchal nějakou tu recidivu, tak jak jste se po ní cítil? Nebo jak jste se k tomu stavil? Věděl jste, že*
639 *to je špatně?*

640 Takhle, vzhledem k tomu, že... Já jsem se k tomu stavěl disociálně dost. Protože jsem neměl v tom životě nic
641 jiného. Tak jsem to bral jako skutečnost mého života a prostě poserte se všichni. Fakt jsem to tak bral, protože
642 jsem v tom životě neměl nic jiného, nikdo mi nic jiného nenabídl, nepomohl mně s tím. Tak prostě co, abych se
643 staral? Já jsem nechtěl, aby někdo tím trpěl, to rozhodně ne. Bral jsem to špatně, některé ty skutky. Nechtěl jsem
644 samozřejmě pak už páchat na malech klukách. To rozhodně ne, protože jsem věděl, že jim to může ublížit. Ale
645 zase na druhou stranu, z pohledu mého života, já jsem bral, koukejte, já jsem sám nepřišel na to, co s tím
646 životem mám dělat. Nikdo mně s tím nic nepomohl, tak co já s tím mám dělat? Proč já bych to měl brát jinak?
647 Stát mi nijak extra nepomohl, dali do léčby, která mně byla ve finále k prdu. Dvakrát jsem prostě v té léčbě o
648 něco prosil, dvakrát mně tam nevyšli vstříc, protože ta léčba na to nebyla zařízená. Takže jako co? Samozřejmě,
649 ty skutky jsem bral závažně, všechno, ale prostě tohle byla druhá realita mého života. Já jsem se k tomu i
650 přiznal. Já jsem se třeba k té druhé trestný činnosti přiznal. Já, když jsem přišel o Martina, vlastně o toho
651 čtrnáctiletýho kluka, dostal se mi do ruku ten devítiletý kluk, tak já jsem měl na výběr. Já jsem si říkal, "odjed',
652 bude nějaký průšvih". Pak jsem si říkal, "hele, přišel jsi o Martina, nemáš co ztratit, tak co?". Ten kluk si
653 vedle mě sedl prostě na židli, strčil si ruce do kalhot, o tom jako každej pedofil podle mě sní, aby nemusel toho
654 kluka k něčemu přesvědčovat. Prostě devítiletý kluk, bylo to přesně to, co moje sexualita řekla. Já jsem řekl,
655 "jak mu můžu ublížit? Nijak mu nemůžu ublížit". Prostě přistoupil jsem na jeho hru. Tři dny jsme si nějakým
656 způsobem takhle hráli. On mě pak řekl, že prostě mu to přišlo divný, že to na mě řekne doma, tak jsem ho
657 čapnul za ruku, neřekl jsem mu na to ani slovo, odvedl jsem ho domů. Čekal jsem, až mě zavrou. Protože jsem
658 stejně neměl tu co ztratit. Martina už jsem ztratil, ten mně řekl, že odjede do Holandska, že už se nevrátí. O
659 závislej vztah jsem přišel, no a tenhle kluk mně přišel do cesty. Extrémně sobecky jsem se choval. Ale prostě
660 bylo to tak, nemůžu to popírat.

661 *A nějaký pocit viny jste cítil?*

662 Jako pocit viny jsem určitě měl. Já jsem ho měl i při tom páchání. Proto jsem nikdy taky nešel někam, kdybych
663 věděl, že už je to zahraniou toho, že by ti kluci z toho měli nějaký trauma do budoucna. Jo, to jsem už prostě
664 nechtěl. Vždycky jsem nějakým způsobem tu brzdu zatáhl. Když to jsem viděl sám na sobě, už jsem cítil, že
665 prostě tohleto už by bylo za hranou. Vnímál jsem to dostatečně. Empatický jsem víc než dost v tomhle. Takže
666 jsem to nějakým způsobem... Ne všechno jsem dokázal odhadnout. Nedokázal jsem třeba odhadnout to, že
667 matka toho devítiletého kluka mu řekne, že když jsem to na něj řek, tak že ho za to zbiju. A ten kluk se začal
668 bát. Prostě celou dobu byl v pohodě. A samozřejmě, i když já už jsem byl zavřený nebo v té léčebně, tak on se
669 najednou začal bát, všechno počůrávat a tak. Protože mu matka řekla... On to přesně takhle řekl, že mu jeho
670 matka řekla, že ho zbiju za to, až ho uvidím. Takže jsem jako u soudu řekl, jestli ta matka je normální, soudkyně
671 jí taky vynadala, jestli je trošku normální říkat takovýhle věci děcku, když já jsem nic takového nikdy neřekl,
672 ten kluk to navíc dosvědčuje, že jsem mu v životě nic takového neřekl.

673 *No a když jsme se dotkli tý empatie, vžíval jste se do těch svých obětí?*

674 Jo, vžíval jsem se do nich. Ne třeba úplně, protože jsem třeba nevěděl o tom, že i třeba pozitivní sexualizace
675 může mít negativní vliv na ty lidi. Vžíval jsem se do nich. Třeba toho Martina jsem taky vnímal, že ho ta
676 sexuální část toho nebaví. Že to spíš dělá tak nějak z nudy. Já si myslím, že většina těch lidí opravdu nikdy tím
677 nějak zásadně netrpěla.

678 *Měl jste někdy během života problém s porušováním pravidel?*

679 Jo, celou dobu, tak mám emočně nestabilní, smíšenou poruchu, že jo, disociální, takže pravidla pro mě jsou
680 naprosto... Takhle, ty, které jsou pro mě zajímavé je dodržovat, tak je samozřejmě dodržuju. Ty, co musím
681 dodržovat, tak to už je složitější. Pokud se to nějakým způsobem koliduje s mou seberealizací a s mým
682 nastavením toho života, tak prostě holt, tam jsem měl ty problémy, které jsem měl a ty jsem prostě musel takhle
683 poznat. Takže měl jsem celý život s dodržováním pravidel. Jsem byl celý život Bohem. Takže z toho mě
684 vyléčila detence, exekuce a hlavně udání za něco, co jsem neudělal. Takže to bylo to hlavní motor změn mého
685 myšlení.

686 *Kdybychom si to mohli nějak shrnout, tak jaké faktory, si tedy myslíte, že vás k recidivě nebo k recidivám
687 dovedly? Co byla vaše motivace?*

688 Takže rozhodně postižení, což znamená trvalá frustrace z neuspokojivého života. Pak to, že jsem se každé den
689 už od puberty uspokojoval s tím, že jsem potřeboval pořád nějaké podněty pro to, jo, shánět nový, což mě úplně
690 nebavilo, něco někde hledat. A furt jsem potřeboval něco nového, protože samozřejmě ty staré podněty nějakým
691 způsobem vyhasly. Pak závislý vztahy a jejich ztráta, protože to ve mně způsobovalo prohloubení té marnosti z
692 toho života, vlastně té zbytečnosti. Protože já jsem fakt cítil obrovské pocity zbytečnosti toho mého života. V
693 svém životě celkově už od základky. Protože ten můj život nemá smysl, protože nemůžu dělat to, co chci. I když
694 to umím, mám výborný hudební sluch, všechno, ale prostě nikdy se nevyrovnám zdravým lidem. A to se
695 smazalo až tím, že jsem se začal učit kreslit, protože jsem zjistil, že existuje něco, čím se naprosto v klidu můžu
696 vyrovnat těm lidem. Takže to se začalo smazávat a začalo mně to ukazovat, že je opravdu nějaká cesta, kdy já
697 můžu od té sexuality trošku ustoupit a naučit se s ní žít v nějaké existenci, aniž bych někoho ohrožoval tak
698 nějakým způsobem.

699 *Máte nějakou obecnou radu na to, jak nezrecidivovat?*

700 Já bych řekl, "zaběvej se svým chováním". Jednat už to, že člověk pochopí, proč to dělá a proč se rozstřeluje,
701 proč ho tohleto, proč se ho drží myšlenky dlouhodobě, proč dokáže třeba roky být v křivdě. A to se na té
702 sexuologické léčbě prostě nedozví, tyhle věci, na běžný. Sexuální deviace není příčina. Já jim vždycky říkám
703 všem, protože už si to pamatuju, sexuální deviace nikdy není příčina toho sexuálního chování. Vždycky je to
704 vlastně o chování. O tom, jak je člověk, jak je nastavená osobnost. Za což mě tady teda chtějí taky úplně sežrat,
705 protože prostě oni to neuznávají. Oni tvrdí, že sexuální deviace je příčina sexuálního chování. Ano, je. Ale
706 problém je, že ty spouštěče jsou jinde. Ty nejsou v deviaci. Jestli vám někdo bude říkat, že za sexuální deviaci
707 můžou sexuální činy, je to prostě blbost. Není to tak. Teďka teprve se nemůžu na nic vymlouvat, pokud
708 zrecidivuju. Teďka, když potkám nějakého kluka, tak prostě mám na výběr. A říkám si, když ho vidím, je to
709 prostě desetiletý kluk, říkám, mohl bych se s tebou začít bavit, dělalo by mi to dobře. Ano. Jenom, že zase je to,
710 a říkám si rovnou, je to nástroj tý mé nudy na to, aby dostala radost jinak. Proč já budu brát radost od tebe, když
711 prostě ty si můžeš ten sexuální život prožít sám. Nemusím jí, tu radost, takhle získávat. Můžu jí získávat jinak.
712 Jdu, otočím se a kašlu na něj. To je všechno.

713 *No tak jo. Tak já vám moc děkuji za rozhovor.*

714 Díky.

BIBLIOGRAFICKÉ ÚDAJE

Jméno a příjmení autorky: Vanessa Velechovská

Studijní program: Psychologie (Bc.)

Název práce: Specifika recidiv sexuálních deviantů

Vedoucí práce: doc. PhDr. Jan Kožnar, CSc.

Rok dokončení práce: 2024

Počty znaků hlavního textu práce (včetně literatury, bez příloh)

Přímé citace: 37818

Ostatní text: 101019

Celkový počet znaků: 138837

Počet pramenů a literatury: 35

Názvy souborů:

Text práce ve formátu PDF: Bakalářská práce Velechovská.pdf

Text práce ve formátu DOC nebo DOCX: Bakalářská práce Velechovská.docx

**Posudek vedoucího bakalářské práce
na Pražské vysoké škole psychosociálních studií**

Jméno a příjmení studenta/-tky: *Vanessa Velechovská*
 Studijní program: *bc. Psychologie*
 Název práce: *Specifika rezidiv sexuální deviantů*
 Vedoucí práce: *doc. PhDr. Jan Kořnar, CSc.*

Technické parametry práce:

Počet stránek textu (bez příloh): *83*

Počet stránek příloh: *50*

Počet titulů v seznamu literatury: *35*

Procento podobnosti z antiplagiátorského systému Theses: *11* %

Komentář k závěrům kontroly z Theses

0**	1	2	3	4
-----	---	---	---	---

Výběr tématu

Závažnost tématu

		✓		
--	--	---	--	--

Oborová příslušnost tématu

	✓			
--	---	--	--	--

Originalita tématu a jeho zpracování

	✓			
--	---	--	--	--

Formální zpracování

Jazykové vyjádření (respektování pravopisné normy, stylistické vyjadřování, zvládnutí odborné terminologie)

	✓			
--	---	--	--	--

Práce s odbornou literaturou a prameny (citace, parafráze, odkazy, dodržení norem pro citace, cizojazyčná literatura)

	✓			
--	---	--	--	--

Formální zpracování (jasnost tématu, rozčlenění textu, průvodní aparát, poznámky, přílohy, grafická úprava)

	✓			
--	---	--	--	--

Metody práce

Vhodnost a úroveň použitých metod

		✓		
--	--	---	--	--

Využití výzkumných empirických metod

		✓		
--	--	---	--	--

Využití praktických zkušeností

	✓			
--	---	--	--	--

Obsahová kritéria a přínos práce

Přístup autora k řešení problematice (samostatnost, iniciativa, spolupráce s vedoucím práce)

	✓			
--	---	--	--	--

Naplnění cílů práce

	✓			
--	---	--	--	--

Vyváženost teoretické a praktické části v daném tématu

		✓		
--	--	---	--	--

Návaznost kapitol a subkapitol

	✓			
--	---	--	--	--

Dosažené výsledky, odborný vklad, použitelnost výsledků v praxi

		✓		
--	--	---	--	--

Vhodnost prezentace závěrů práce (publikace, referáty, apod.)

		✓		
--	--	---	--	--

Otázky a náměty k diskusi při obhajobě:

1. Které ze zrovnávaných proměnných považuje autor za jeho nejsilnější prediktivní faktory pro recidivu.
2. Co jsou nejvýznamnější rizikové faktory.

Celkové hodnocení práce (klady, nedostatky):

Práce je podrobným zrovnávaním a souctou do života paraplegických pacientů.
Největším kladem je to, že se autorka osobně věnovala recidivujícímu pacientům a dospěla, že to může mít pro pacienty i určitý terapeutický efekt.

Doporučení k obhajobě: doporučuji/~~nedoporučuji~~*

Navrhovaná klasifikace:

Datum, podpis:

22. 5. 2024

Jana Kodová

V BORNE

**Posudek oponenta bakalářské práce
na Pražské vysoké škole psychosociálních studií**

Jméno a příjmení studenta/-tky: Vanessa Velechovská
 Studijní program: Psychologie
 Název práce: Specifika recidiv sexuálních deviantů
 Oponent práce: Mgr. Michal Slaninka, Ph.D.

Technické parametry práce:

Počet stránek textu (bez příloh): 83

Počet stránek příloh:

Počet titulů v seznamu literatury: 35

0**	1	2	3	4
-----	---	---	---	---

Výběr tématu

Závažnost tématu

	x			
--	---	--	--	--

Oborová přílehlavost tématu

	x			
--	---	--	--	--

Originalita tématu a jeho zpracování

		x		
--	--	---	--	--

Formální zpracování

Jazykové vyjádření (respektování pravopisné normy, stylistické vyjadřování, zvládnutí odborné terminologie)

	x			
--	---	--	--	--

Práce s odbornou literaturou a prameny (citace, parafráze, odkazy, dodržení norem pro citace, cizojazyčná literatura)

		x		
--	--	---	--	--

Formální zpracování (jasnost tématu, rozčlenění textu, průvodní aparát, poznámky, přílohy, grafická úprava)

	x			
--	---	--	--	--

Metody práce

Vhodnost a úroveň použitých metod

	x	x		
--	---	---	--	--

Využití výzkumných empirických metod

x				
---	--	--	--	--

Využití praktických zkušeností

	x			
--	---	--	--	--

Obsahová kritéria a přínos práce

Přístup autora k řešené problematice (samostatnost, iniciativa, spolupráce s vedoucím práce)

x				
---	--	--	--	--

Naplnění cílů práce

	x			
--	---	--	--	--

Vyváženost teoretické a praktické části v daném tématu

		x		
--	--	---	--	--

** 0 – nehodnoceno; 1 – výborně; 2 – velmi dobře; 3 – dobře; 4 – neprospěš/a

Návaznosť kapitol a subkapitol

	x			
--	---	--	--	--

Dosažené výsledky, odborný vklad, použiteľnosť výsledkov v praxi

	x			
--	---	--	--	--

Vhodnosť prezentácie záverov práce (publikácie, referáty, apod.)

		x		
--	--	---	--	--

Otázky a námety k diskusi pri obhajobe:

1. Ako ste v rozhovoroch vnímala empatiu respondentov?
2. Čo respondenti najviac ľutovali?

Celkové hodnotenie práce (klady, nedostatky):

Vanessa Velechovská predkladá prácu týkajúcu sa špecifik recidív sexuálnych deviantov. Práca je prehľadne napísaná, oceňujem, že autorka vypravovala k výsledkom aj tabuľky. Na druhej strane chcem upozorniť aj na formálne nedostatky, prípadne preklepy: v Obsahu je napríklad Česká republika napísaná s malým č. V Úvode je nie úplne zrozumiteľne formulovaná výskumná otázka (Jaká jsou subjektivně pocíťovaná specifika sexuálních deviantů?) Autorka ju však už správne formuluje vo zvyšku svojej práce. Napokon, rozsah práce prevyšuje predpísanú normu.

Po obsahovej stránke autorka v teoretickej časti okrem iného predkladá stručný a výstižný prehľad sexuálnych deviácií. Oceňujem aj to, že autorka poukazuje aj na diagnostické metódy zisťujúce napr. riziko násilných a sex. deliktov. Na druhej strane sa nedozvedáme o stave výskumu v oblasti prežívania ľudí so sexuálnou deviáciou vo svete. Zdroje sú väčšinou učebnicové (Zvěřina, Weiss...).

Praktickú časť tvorí tematická analýza siedmich rozhovorov s ľuďmi so sexuálnou deviáciou. Metodický popis práce vnímam ako adekvátne urobený. Autorka vypracovala 40 otázok, interview je pomerne štruktúrované, toho si je ale autorka vedomá a zmieňuje to v Diskusii. Tematickú analýzu považujem za adekvátne spracovanú, vnímam v nej tiež občasné nejasnosti (napr. zatriedenie internalizácie medzi motiváciu k recidíve).

Pohľad do života ľudí so sexuálnou deviáciou, ich vnímanie svojich činov, považujem za najväčší prínos práce. Práca spĺňa kritériá bakalárskej práce, odporúčam ju k obhajobe s výsledkom 1-2 podľa výsledku obhajoby.

Doporučení k obhajobe: doporučuji/~~nedoporučuji~~*

Navrhovaná klasifikace: 1-2

Datum, podpis:

1.5.2024

Slaninka

* nehodící se, škrtněte